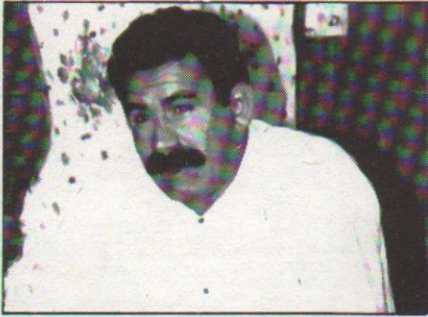

Sayı 81 / Eylül 1988 / 3.-DM

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın provokasyona karşı tüm Partililere çağrısı:
Parti ve Gerilla yaşamında Devrimci Ölçüleri Geliştirilem ve Yetkinleştirilem

Devrimci eğitim bir dönemi daha sona ererken, kişiler böyle yanlışlarla yola çıkamayacaklarını, bu işten sorumlu olanlardan pek yürek rahatsızlığı duyacaklarını bilmelidirler. Son derece biçimsel yanlışları uğralıyor. Kisiler çocukçağ ve isteklerle yaşayabileceklerine kendilerini inandırıyorlar. Tabii ki bu hiç iyi değil. Bu kişilik beki ana-babalardan size biraz bakarlar ama, düşmandan değer koparmak, halınıza değerler armağan etmek, bununla mümkün olmaz. Sizler bir şey anlamak istemiyorsunuz. Çok yaramaz yanlışların içinden geliyorsunuz ve onu ısrarla Parti ortamında sürdürmek istiyorsunuz. Namuslu adam, sorumlu adamdır. Sorumlu adam için gereklerini yerine getirmesini bilen adamdır. Düşman size bir dil takmış, onu konuşturduca konuşturuyorsunuz. Neditir o dil? Çok yüzyesnel, demagogik, işin özünü inermeye: o konuda ken-

disi için olması gerekeni kazanmama, bu konuda kazanmak için tüm gücünü sarfedememe. Kim bunu bize dayatır? Düşman dayatır. Kim bunun aksini sonuna kadar yaşar? Koleleşmiş halk yığınları yaşar. Parti içinde kimler bunun devam ettirir? Bunda etkilenenler devam ettirir. Görülüyor ki, bizim o ezeli köleliğimizle, bu tip yanlışların ilişkili vardır. Son derece yüzyesnel, son derece kendini aldatmış olarak hangi işin üzerine gidebilir? Ve ne kadar başarabiliriz? Benim kabul edemediğim olay şu: Yaşça gençsiniz, enerjisiniz, fakat en basit işin üzerinde bile işte her türlü olumsuzluğu ve dediğim gibi, sonuç alamayışı yaşıyor ve kendi kendinize de bunu yedirtiyorsunuz. Şimdi sunu düşünmek gerekir: Tamam, yini düşman başı sürüler gibi idare ediyor, biz düşmanın bu tutumuna karşı meydan okuma hareketiyle ve meydan okuma hareketine girilenlerin de her şeyleri çok açtıkır.

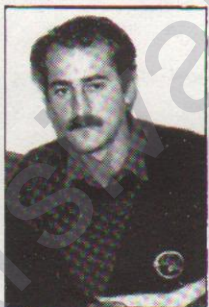
Devamı 16. sayfada

Benevok Kahramanları Ulusal Kurtuluş Savaşımızın Ölümsüz Komutanlarıdır
YAZISI 3. SAYFADA

Ahmet KESİP

Dün Xani'de Gömülen Direniş Ateşi, Xani Direnişinle Yeniden Kivılcım Aldı
YAZISI 9. SAYFADA

Veli TEYHANI

Adıyaman Direnişimizin Büyük Komutanı M. Emin Taştan Yoldaşı Saygıyla Anılıyor

Adıyaman halkı, yiğit bir önderi daha şehit verdi. Zeki yoldaş, hareketimizin Adıyaman'a girdiği yıllarda ilk ilişki kuranlardandı. Öğrenci gençlik arasında devrimci çalışmalarla katılan Zeki yoldaş, kısa sürede önemli gelişmelerin sağlanmasında başarılı bir çalış-

Devamı 8. sayfada

Savaş Cephelerinden, 12 Eylül Faşizminin 8. Yılına Cevap

● Uludere, Beytüşşebek, Kelamem Dağları, Kemah, Şırnak, Başkale ve daha birçok merkezde yaygın savaş durumu vardır. 12 Eylül faşizmi, ulusal kurtuluş eylemliliği ile protesto edildi. 1 aylik sürede 100'ü aşkın subay, kontr-gerilla, milis çete, asker ve ajan cezalandırıldı.

1988 yılı yazı ulusal kurtuluş savaşını tarihlizim şimdiye kadar yaşanan en büyük çatışmalarını yaşadı. 2 gün süre ile devam eden birçok çatışmada, sömürgeciler ağır kayıp vermede devam ediyorlar. Binlerce sayılı bulan ordu, kontr-gerilla, milis çete gücüne karadan ve havadan verilen desteğe rağmen, sömürgecilerin son aylarda —özellikle 1988 yılı içinde başyurdular— "kuşat ve ez" taktiği tüm den boşa çıkarıldı.

Gerilla birliklerini kuşatmaya almaya çalışan sömürgeci ordu bunu başaramadı. B4 helikopter, tank ve top, hatta uçakların bile kullanılarak sonuca gitmeye çalışıyor. Gerillalar ile yalın temastan sürekli kaçan Türk ordusu, uzaktan top, bomba atışları ile napalm ve kimyasal silahlar kullanılarak, savaş cephelerinde çöküşünü engellemeye çalışıyor. Şemdinli-Benevok, Bagok, Hani, Derik, Kozluk çatışmalarında ağır silahlar kulla-

nan ve ancak top atışları sonucunda gerilla birliklerini kayıp verdirmişlerdir. Daha şimdiden bütün ağır silahlarını savaşta sürmüş olan sömürgeciler, çaçizim en vahşi savaşını yürüterek, başarıya almaya çalışıyorlar. Aslında bu silahları, küçük bir gerilla grubuna karşı harekete geçirilmesi bile sömürgecilerin yaşadığı durumu çok açık bir biçimde ortaya koymaktadır.

Elindeki en modern silahları savaşa sürerek, çöküşünü önlemeye çalışan bir ordunun karşısında aradan bir donanımın savaşın gerilla birliklerini olması, savaşın güçler açısından ne duruma olduğunu göstermeye yetmektedir. Karşı karşıya gelen iki düzenti ordu değildir. Bir devrenli orduya karşı, her türlü silahlı direnişlere koyabiliriz. Ama bir gerilla birliğine, (o da sayılan 20 ile 100 arası değişiyor) karşı elinde en ağır silahlarını bile harekete geçir-

Devamı 2. sayfada

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaşın Mahsum Korkmaz Akademisi'nde yaptığı Haziran '88 değerlendirmelerinden alınmıştır:
Ulusallararası Güncel Siyasal Durum ve Devrimci Gelişme Olasılığı

"... Bu nedeleme sosyalizmin etkisinde, onlara bağımlı ve bağı olmayan ülkelerin, partilerin —küçüklüğü-büyüklüğü gözetilmeden— bilimsel sosyalizmin soruların etrafında bir araya geldiği bir tartışma, birlik platformunun açılması uygundur. Bilimsel sosyalizmin teorik soruların ve çeşitli ülkelerde bu teorinin uygulanmasında ortaya çıkan sorunların gözden geçirme ve gerçekten sosyalizmin ruhuna uyum bu dünya görüşü çerçevesinde kapitalizmi bir sistem olarak aşmak, onu tasfiye etmek isteyen özelliğe sıkı sıkıya bağlı olmak; ilkelede uzlaşmayı kabul etmek, pratikte de sosyalist devrimin aleyhinde sonuç veremeyecek ve ancak taktik düzeyde uzlaşmalarla girebilecek, bu doğrultuda yaklaşımlar geliştirmek, tüm bunlara göz-kulak oturtu özenle yaklaşmak, bunu sürekli bir tartışma platformu haline getirmek ve danişarak kararlar almak gerektirir. Tabii bu kararların içeriği, şu ülkede bu kadar sosyalizm gerçekleştirilebilir, şu partinin önüne şu politikaları koyması biçiminde olmalıdır..."

"Tabii bu arada sionizmin, Türkiye gerçeğindeki rolüne de değinmek gerekir. Türk gerçeği kendisini tamamen İslami saymasına ve sionizmle hiç ilişkili yokmuş gibi göstermesine rağmen, özünde ekonomik şekilleniminde tamamen sionizme dayanarak bir yapıdadır. İttihat-Terakki cemiyeti de sionizminin oluşturduğu bir kuruluştur. M. Kemal kendisi bile bir mascondur. Ve nitelikli Türkiye'nin birçok devlet adamlarını da mason olduktan bilirdir. Dolayısıyla sionistlerin, Türkiye'de de ekonomiyi ve politikaları yönlendirmesinde etkili vardır. Türk milliyetçiliğinin oluşumunda masonların etkisi büyüktür. Tabii masonluğun oluşumunda da sionizmin etkisi vardır..."

YAZISI 21. SAYFADA

8. Yılında 12 Eylül Faşist Rejimi ve Direnen Halk Gerçekliğimiz

12 Eylül faşizminin 8. yılıni geride bırakırken, kısa bazı değerlendirmeler yapmakta yarar var. Biz bu rejimin çetisi yıldönümleri vesilesiyle ortaya çıkış koşullarını izah etmeye çalıştık. 8. yılıni geride bırakırken, daha açığa ortaya çıkan gerçekler nedir? Halkımızın direniş tarihinde bu yıllar yeni etki edebilir? Ya kin döneme ilişkin ifadeler ne olabilir? Ya buna benzer sorulara cevap verirken, ortaya çıkan en önemli geride, Türk egemenlik sisteminde ordu, rolünü beklenildiği gibi başarıyla yerine getirip tek parti toplumu koruyucu ve denetleyici gücü olduğu biçiminde bir misyonu bu sefer de tekrarlarmış istediğidir. Bugün daha iyi açığa çıkan gerçek, Türk egemenlik sisteminde politikasizlik,

sorunların halletme gücünde, yarırcılığında olmaktadır. Sosyal sınıflar zorlandıklarında hep orduya sığınıyorlar. Askeri çözüm yollarına bel bağıyorlar. Bu sefer de çözümler aracı olarak yine devreye gittikler istedikleri orduydur. Ordu kendine güvenen ve her ortaya çıktığında da toplumdanda beklentilerine uygun rolünü lora eden bir konumu bu sefer de sonuna kadar yaşayabileceğini; başarıyla tek taraflı yerine çekilebileceğini hissediyor. Özellikle karşısındaki direnen ögelerin tarihsel olarak rahatsızlık hep ezme durumları, bu kanyı daha da pekiştiriyordu. Bu kez daha da donanımlı direnen ögelerin rahatsızlığı ezilip tasfiye edilecektir bekliyorlardı.

Devamı 28. sayfada

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın değerlendirmesi:

KÜRDİSTAN'DA YENİ SİYASAL GELİŞMELER VE İTTİFAK SORUNU

Kürdistan'da son siyasal durumun değerlendirilmesi ve bu gelişmelerden çıkarılması gereken görevleri çıkarmak, son derece önem taşımaktadır. İran ile Irak arasında da yaygın süren savaşın etkisiyle sonuçlanması, beraberinde bazı yeni gelişmeler de ortaya çıkaracaktır. Yine bunun yanı sıra, bizim mücadelede yeni bir dönemin içindedir ve bunun hazırlığını yapmaktadır. Türk sömürgecilerinin mücadelede dayattığı özel savaş varlığını düzey her bakımdan bizim de yenilenmemizi zorunlu kıyor.

Bu gelişmeler, sadece devrimimizi zorunlu kıyor. İğci-köylü-aydın gençlik ittifakı açısından değil, dışımızdaki çeşitli güçlerin yeniden bir araya gelmeleri, bazılarının zayıflaması, bazılarının yeni birlikler denemeleri açısından da elverişli bir ortam yaratmaktadır. Kürdistan'da somut durum eskisiyle aynı bir dönüşümü uğramaktadır. Fakat bu gelişmeye planlı, bilimsel karşılayacak gülere kavuşmada halen çok geri bir durumda bulunmaktadırlar. Bu gelişmeler karşısında en hazırlıklı ve planlı hareket eden örgütümüz bile bu konuda ağır ve sancılı bir gelişme yaşayamaktan daha kendisini kurtarmıştır.

Yeni gelişmeleri karşılayacak olan güçler, eğer yetkinleşmişlerse her zaman bu yeni birlikler karşısında güçlü olan temellerine de dayanarak kendilerini ayaklarlar. Bu gelişmelere, hangi taktiklerle cevap verilmesi gerektiğini bilir, bundan yararlanmaya çalışırlar. Fakat bizdeki güçler, sürekli savunmacı ve pasif bir konumda oldukları için, her konuda kötü bir tarzı yapacakları kurtuluyorlar. Özellikle de Kürdistan ulusal direnme hareketinde, uzun süre öncülük iddia-

Devamı 12. sayfada

Savaş Cephelerinden, 12 Eylül Faşizminin 8. Yılına Cevap

Baştarafı 1. sayfa

riyorsa, bu ordunun savaşı kaybetmiş olduğunu açık bir kanıttır. Yine, çokşu giden bir ordunun kanıtıdır.

Türk sömürgecileri bugün ordusunu daha da modernleştirmek istiyorlar. En son teknoloji donatıyor ve bunu da gerillalara karşı kullanıyorlar. Ama buna rağmen, ulusal kurtuluş savaşımızın yaygın bir savaş aşamasına ulaşmasını engelleyemediler. Bugün birçok bölgede saatlerce, hatta günlerce süren çarpışmalar yaşanıyor. Bunlar bile savaşımızın ulaştığı düzeyi göstermektedir. Savaşımız, düzyaygın çarpışmalar aşamasına ulaşmıştır.

Sonbahar dönemi de beklendiği gibi, yaygın eylemlikle başladı. Başta Bonas cephesi olmak üzere, Bingöl, Dersim, Mardin cephelerinde de yaygın eylemlilik yaşandı. Bütün bu eylemlerde ARGK gerillaları düşmana ağır kayıp verdi.

BOTAN

Şırnak'ta sömürgeciler 2 ayrı pusuda ağır kayıplar verdi: 6 Eylül günü Şırnak'ta sömürgeci birlikleri ile gerillalar arasında meydana gelen çarpışmada 2'si subay, 4 asker öldürüldü, 10 düşman günü de ağır yaralandı. Düşman birliğine karşı pusu eylemi gerçekleştiren, ARGK gerillaları çarpışmada kayıp vermeden üstlerine geri çekilmeyi başardılar.

Bu eylemin ardından yörede

operasyonlara girişen sömürgeci ordu birliğine karşı ikinci pusu eylemi, 8 Eylül'de gerçekleştirildi. Pusunu sonuca çıkarıp, sömürgeciler ağır kayıplar verdi. ARGK gerillaları bu eylemde de kayıp vermedi.

Beütüşepap'ta 12 düşman gücü imha edildi: 6 Eylül günü Beütüşepap mntikasında, sömürgeci ordu birlikleri ile ARGK gerillaları arasında çarpışma meydana geldi. Çıkan çatışmada 2'si subay, 6'si asker ve 4'ü korucu olmak üzere 12 kişi imha edildi. Çarpışmada, ayrıca yaralanan olduğu da bildirilmektedir.

Kelamemé Dağlarında çarpışma: 7 Eylül günü ARGK gerilla birliği ile sömürgeci ordu kuvvetleri arasında 2 gün süren bir çarpışma meydana geldi.

Sömürgeci ordu, kontr-gerilla ve köy korucu birlikleri tarafından Kelamemé Dağlarında kuşatılmaya alınarak istenen ARGK birliği büyük bir direniş ve manevra kabiliyeti göstererek, oynanmak istenen oyunu boşa çıkardı.

Düşmanın yoğun güc sevkıyla inşa hava ve kara zırlı birliklerin hareketi geçirmesine rağmen, ARGK birliği usta bir manevra kabiliyeti ile kuşatmayı boşa çıkarmak kalmayıp, düşmana ağır bir kayıp da verdi.

Çatışmanın ilk ve ikinci günü ağır kayıplar vererek, gerillaları kuşatmaya almayan düşman birliğinin

den 22 kişi öldü. Kelamemé Dağlarının yükseklerine çıkamayan düşman birliği kuşatmayı başaramayınca 3 kontr-gerilla, 3 polis, 6 köy korucusu ve 10 asker öldü vererek çatışma alanından geri çekildi.

Beütüşepap ve Şırnak'ta yeni çarpışma: 24 Eylül tarihinde, her iki mntıkada meydana gelen çarpışmalarda ARGK gerillaları yaygın vermezken, sömürgeci ordunun kayıplar hakkında ise ayrıntılı bilgi edinilemedi.

Beütüşepap'ta sabaha karşı saat 06.00'da başlayan çarpışmada ARGK gerilla müfrezesi, gündüz olmasına rağmen başarılı bir taktik uygulayarak, düşmana ağır kayıp verdirip, alandan hızlı bir şekilde uzaklaşmıştır. Böylece sömürgeci operasyon hesapları da bozulmuştur.

Şırnak mntikasında meydana gelen diğer çarpışma ise, iki gün sürdü. Güneşay ve Sandallı köyleri arasındaki Resur mevkinde çatışma başladı. Aldığımız haberlere göre çatışma ikinci güne kadar devam etti. ARGK gerillaları 80 güne kayıp vermediler. Düşman, her zaman yaptığı gibi kayıplarını gizledi. Herhangi bir açıklamada da bulunmadı.

Özalp'da pusus: 7 Eylül akşamı Van'ın Özalp ilçesinde pususu kuran ARGK birliği, 2'si asker, 11 korucu 3 kişiyi öldürdü, 1 astsubay olmak üzere 4 kişiyi de ağır şekilde yaraladı. Gerilla birliği eylemde kayıp vermedi.

BİNGÖL

Askerî araç pusuya döküldü:

25 Eylül akşamı, referandum sandıklarının Bingöl'e götürülen bir askeri araç pusu kuru. ARGK gerillalarının gerilla çarpıştı. Pusuya eyleminde 2 asker öldürüldü, 3'ü de ağır şekilde yaralandı. Esir aynı eylemde, 1 astsubay ise ayrı alındı. Su ana kadar da ARGK gerillalarının elinde bulunan subaydan herhangi bir haber alınmamıştır.

URFA

Cephaneliğe sabotaj: Urfa'da üstlenmiş bulunan 20. Mekanize Tugay'nın cephanesi, meydana gelen patlama sonucu tımdan imha olmuştur. Cephanelikte önce yaygın çıkıp ve daha sonra patlama olduğu bildirilmektedir. Sömürgeci, daha sonra olayın sabotaj olmadığı yalanını yaymak istemişlerse de, kimse buna inanmamıştır. Patlamayı gören birçok kişi, olaydan önce bir grubun eylem yerinden koşarak uzaklaştığını söylüyor. Patlama sonuçları 80 kişinin yaralandığı bildirilmekte birlikte, ölü sayısı hakkında ayrıntılı bir bilgi edinilemedi.

DERSİM

Kemahtla intikam pususu: 7 Eylül günü, sömürgeci ordu birliği ve köy korucularına karşı gerçekleştirilen eylemde 20'ye yakın sömürgeci ordu mensubu ve korucu öldürüldü.

Düşmanın hiç beklemediği bir

alandan indirilen bu darbe, mücahedemizin, bu alanda yaygınlaşması üzerinde önemli etkilerde bulundu.

ARGK birliği, eylemde kayıp vermezken, sömürgeci konvoydaki tüm araçları da tahrip etti. Böylece sömürgecilerle hem maddi hem de moralen ağır bir zarar verdi. Aynı eylemde, 21 birlikli halin de cezalandırılması halk kitleleri üzerinde daha da derin bir etki bıraktı.

MARDİN

Midyat-Kerboran'da ihanetlere ve düşmana darbe: 31 Ağustos günü, Kerboran'da gerçekleştirilen eylemde, yörelinin azı hainlerinden 4'ü öldürüldü. Murat Değeri (Murado)'nin de içinde olduğu hain odak gerillaların gerçekleştirildi pususu eylemi sonucu cezalarını buldular. Eylem halk kitleleri üzerinde büyük bir etki bıraktı. Mehmet Toprak, Yıldıray Ceba ve Mehmet Çelik adında olan diğer hainler, korkularından araba ile geçiyorlar. Ancak 4 hainin tedbirleri ARGK birliği karşısında boşa çıktı.

Bu eylemden birkaç gün sonra ise, sömürgeci ordu birliklerinin bir operasyon kolu pusuya döküldü. Bu pusuya eylemde ise 1 kontr-gerilla ile 3 korucu ölüme cezalandırıldı.

Nusaybin'de ajan öldürüldü: Ağustos ayı sonlarında, Nusaybin'de gerçekleştirilen eylemde, 1 ajan hakkettiki sona uğratılarak ölüme cezalandırıldı.

KARAKOÇAN MEKTUBU:

Karakoçan Eylemimiz Sömürgecilerin Tüm Çabalarına Rağmen Gizlenemedi

Ülkemizin derinliklerinde yer alan Karakoçan'ın, topraklarında büyük bölümü ovalıktır. Karakoçan, geçmişten beri direniş mücahedemizin gelgitli, yiğit halk önderlerinin ve militanların yetiştiği bir ilçedir. Mazlumlar, Deliller, Zekiler, Ekremler Karakoçan direnişinin temel taşlarıdır. Bugün onların takipçileri, devrimci direniş geliştirecek bağımsız ve özgür bir Kürdistan yaratmanın mücahedesini vermektedir. Gelişen ulusal bağımsızlık savaşı karşısında panikle kapılan düşman çeşitli uydurma haberler yayınlıyarak direniş mücahedemizi gölgelemek istemektedir. İşte on son örneği:

13 Ağustos 1988 günü Karakoçan Okçayan köyü Dolan (Çatlı) mezarısı yakınlarında pususu kuran bir birliğinin pususuna düşen düşmana ait bir minibüs tamamen tahrip edildi. Özel tim ve komando görevlileri taşıyan minibüsün kurtulan olmadı. Olay esnasında 5 kişi ölümlen, 8 kişi de ağır yaralandı. Yaralı olan bir astsubayın daha sonra Elazığ devlet hastanesinde öldüğü öğrenildi. Aynı eylemde kahramanca bir direniş sergileyen Aysel ARGUN (Hévi) yoldaş şehit düştü.

Eylemin gerçek yönü bu iken, sömürgeci operasyon haberi verir tarzı şöyle idi:

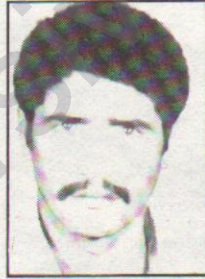
"Elağ-Karakoçan ilçesi Güneşli köyü yakınlarında güvenlik kuvvetlerine ait bir araçta aşan teröristlerin bir ölü, bir de sağ ele geçirildi. Çıkan çatışmada Eniş Sertel öldü, jandarma eri şehit oldu. 1 astsubay ve 2 er hafif yaralandı. Teröristlerin üzerinde bir kalasnikof, bir G-3 piyade tüfeği, 3 el bombası, bu silahlara ait çok miktarda mermi ve sarjör ele geçirildi" vs.

Gerek eylem anında, gerekse

eylem sonrasında sağ yakanalar yoktur. Ele geçen tek silahımız bir kalasnikof, iki sarjör ve otuz adet mermi iken; TC neden böyle uydurma bir haber yaymaya ihtiyacı duymdu? Bunun üzerine biraz düşünmek gerektiği inancındayız.

Düşmanımızı tanıyan her yurtsever değokart insan, TC'nin kendi kayıplarını ısrarla gizlediğini iyi bilir. Bu eylemimiz gizlenmesini bir nedeni bu geleneksel tavriyken; bir diğer nedeni ise ülkemizin iç bölgelerinde güçlü bir eylemliliğin yapıldığını dünya kamuoyundan gizleme isteğidir. Çünkü düşman, savaşı ülkemizin "güneyi" ile sınırlı tutma çabası içindedir. "Sırdın vurup kaçıyor" tması sürdürebilmek için bu TC için gereklidir. İ.ç. bölgelerde yaygın eylemliliğin yaşandığını resmi ağzından açıklanması, bugüne kadar yapılan propagandaların yalancından ibaret olduğunu ıfraz etme anlamına gelir ki bunu kolay kolay kabullenemeyiz. Olayda yakalanma olmasına rağmen, neden bir kişi sağ ele geçirildi diye haber verildi? Her şeyden önce "özülme" endişesiyle kitle ve ilgililerinde tedirginliği olu açmak istediler. İkincisi, kitleleri müdeştürüyor bir intiba verdi: "PKK'iler ölü ama düşmanın eline sağ geçmez" diye. Bu haklı intibayı kırmak istediler, ama amaçlarına ulaşamadılar. Hemen aynı akşam Karakoçan'dan Dersim'in en üca köşelerine, Bingöl'den İstanbul'a kadar eylemin gerçek yönü ve düşmanın kayıpları yansıdı.

Bölgemizde ilkbahardan itibaren sömürgeci operasyon kurum ve kuruluşlarına güçlü darbeler indirildi ve devrimci otorite egemen kılındı. Bu canli siyasal ortam kendisini Karakoçan yörelerinde de gösterdi, yurtsever halkımızın ulusal kur-

M. Salih KILIÇ

tuluş savaşımıza katkılar arandı. Eyaletimizdeki yeni dönem direnişinin önderlerinden M. Salih KILIÇ (Ekrem) yoldaşın şahadetiyile mücahedemize daha da geliştirdi. Düşman "Karakoçan'da Ekrem vardı, onu da vurdu. Artık kimse burularda devrimcilerden bahsedemeyiz" tarzındaki propagandasına fazla uzun sürmedi ve etkisi hemen kırıldı. Henüz Ekrem'in şahadeti üzerinde ikibucuk ay gibi bir süre geçmesini rağmen, Ekrem'in köyüne iki kişi, "kanın yerde bırakmayacağı" deyiş alımlanarak ARGK birliklerine katıldı. Karakoçan şehir merkezine yasa iki saat uzaklıkta düşman askeri pusuya döküldü, 6 düşman askeri öldürüldü, 2'si yaralandı. Köy toplantıları, pullamalar, atlılar yapıldı. Karakoçan, kıyaca bugün devrimci gelişmeleri yaşıyor ve tank oluyor.

13 Ağustos Karakoçan eylemimiz bir şehidimizin, Aysel ARGUN (Hévi) yoldaşın canıyla daha da görkemliliği. Hévi yoldaşın gözlerinde, düşmanı hakredükün kin ve ofkeyi görmemek mümkün

değildi. Bu kin ve ofkesini eylem anında da gösterdi ve görkemli bir direniş sergiledi. Düşman tam etkisiz hale getirilince; korku ve panik halinde açtığı aheh sonucu aldığı kurşun yaralarını şehit düştü.

13 Ağustos günü Karakoçan'da sergilenen direniş, sömürgecilerle karşı bir atılım eylemidir. 15 Ağustos Atılımının yıldönümü dolayısıyla yaygın eylemliliğin yaşanacağı bilen düşman, tüm güçlerini zırlı araçlar eşliğinde korumaya çalışmasına rağmen, düz ovada bile kayıp veremeken tutulmadı. Apık ki, bu eylem düşmanı ürküttü. Bu nedenle, sahabtan akşama kadar 12 saat boyunca düşman, eylem alanının çevresini taradı. Çevre köylere baskınları gerçekleştirerek halkı baskı ve işkenceler yaptı.

"Hani görmüyordunuz, bakin gündüz ortası beş arkaadışını vurdu; üç, ekrem veymeseyizdir, bilgi vermeseniz nasıl gelirdi buralara?" Bu sorular, eylem sonrası bir özel tim komutanının işkence yaptığı bir yurtsevere kızgınlıkla sorduğu sorulardır. Otar da çok iyi biliyorlar ki, dağdaki gerilla yalnız başına bir şey yapamaz. Ürktüğü olan halkın desteği ve örgütlülüğü.

Bölgelerin Kürdistan'ın en üca köşelerinde tüm zorluklara rağmen intikam mermileri sıkılıyor. Sıkılan merminin boşa gitmemesi için azami dikkat gösteriliyor. Karakoçan eylemi bunun en son örnektir. Sıkılan her mermi bir intikam görevi gördü, halkımız arasında bayram havası estirdi. Sömürgeci operasyon yalan ve uydurma haberleri tutmadı; iç kimisinin yalanladığını, o denli silah ve mühimmatın ele geçirilmediği su yüzüne çıktı.

13 Ağustos Karakoçan eylemi, 13 düşman askeri ve bir askeri

aracı savaş dışı bırakmakla kalmadı; düşmanın acizliğini, yalancılara sığınarak ömrünü uzatılabileceğini umacak kadar zayıfladığını tüm bölge halkının gözüne önüne serdi. Düşman, ükünden ötek bir yarımda patlayan silah sesleri, ancak böylesine uydurma haberlerle gölgeleyeceğine sanmaktadı. Ama neflile ÜGALAN yoldaşın amirleri Kürdistan halkı, ulusal direniş savaşımız vardı; düzeyi köy biliyor. Savaşımızın ulusal önderimiz Abdülhâk ÖCALAN yoldaşın önderliğinde zafere doğru tirmandığını dost, düşman herkes kabul etmektedir. TC'nin en yetkili azurları bile bu gerçeği ıfraz etmek zorunda kaldılar.

Direnişimiz Karakoçan topraklarında çok saldı, daha da salacak. Tüm devrim şehitlerine ve onların Partisi, Cephesi ve Ordusu (PKK-ERNAK-ARGK) na layık bir direniş, ülkemizin diğer yörelerinde olduğu gibi Karakoçan'da da geliştirilecek ve kökleştirilecektir. Aysel ARGUN yoldaşın şahadeti bu talimatın mutlaka ve ne pahasına olursa olsun yerine getirileceğini ifadesidir.

Bu yazı kaleme alırken; Dersim'in Trusmak karakol yakınlarındaki özel idareye ait bir binanın ARGK birlikleri tarafından imha edildiğini, 1400 tavuk ve 6 dananın telef olduğunu öğreniyoruz. Bu eylemde de TC, "biri silgara içkerken kibritini söndürmedim" diyecek. Bir ara TC, bir yasa çıkarmıştı. Yalan habere cere, elelerini vicdanlarına koyup söyledikleri yalancılar konusunda kendilerini cere verseler, TC'nin on yillik bütçesi yitmez. Biz yine de, onlara verilerek cezazın PKK önderliğinde savaştan ARGK gerillaların silahının namusundan çıkan devrimci-intikam kurşunlarıyla verileceğini belirtir, yine eylem haberleri göndereceğimizi bildirir.

ŞEMDİNLİ-BENEVOK KAHRAMANLARI, ULUSAL KURTULUŞ SAVAŞIMIZIN ÖLÜMSÜZ KOMUTANLARIDIR!

Devrimci Cesaretin, Kararlılığın ve Partimizin Saldırı Ruhunun Örnek Bir Temsilcisi Olan Cımsıt Yoldaş, Halkımızın Elinde Bir İsyan Bayrağı Olarak Yaşayacaktır

Ahmet KESİP (Cımsıt)
Karahacılı köyü-Aralık-Kars, 1957

"Partimizin ve Konferansımızın vereceği görevlere en doğru bir şekilde sahip çıkacağıma, pratikte taktik önderlik sanatına kavuşacağıma, proletar enternasyonalizmin görevlerini yerine getireceğime, Partimizin proletar anlayışla devrimin tüm değerlerine sahip çıkacağıma, içte ve dışta Parti ve mücadelemize yönelik her türlü düşman saldırılarına karşı savacağıma, hiçbir kişisel kaygı ve çıkar gütmeksizin tüm fedakarlık, enerji ve atılganlık kanımın son damlasına kadar savacağıma, başta Parti Önderliğine, Partiyeye, halka, devrime, devrim şehitlerine, zindan direnişçilerine, tüm yoldaşlara ve tüm platformda hazır bulunan tüm arkadaşlarıma söz veriyorum."

Cımsıt yoldaş, 1957 yılında Kars'ın Aralık ilçesi Karahacılı köyünde doğdu. İlk öğrenimini oturdugu köyde, orta ve lise öğrenimini Iğdır ilçe merkezinde tamamladı. Lisede okuduğu sıralarda Kürdistan'da gelişmekte olan bağımsızlık mücadelesi ile tanıştı. Bu nedenle kaydını yaptığı yüksek öğrenimden vazgeçerek 1977 yılında mücadele safında yer aldı.

Daha gün aşamamızı yaşayan Partimizin öncülüğünde gelişen öğrenci hareketinin kararlı bir militan olarak en ön safalarda mücadele yürüttü. Cımsıt yoldaş, bu yıllarda Halk ÇAN, AKIL, YILMAZ, İdris OKMEN ve Yaşar ORGAN gibi devrimci önderlerle omuz omuza faaliyetlere katılarak mücadele edenler arasında yer aldı. Düzenlenen onlarca eyleme çeşitli düzeylerde katılan Cımsıt yoldaş, Kars alanındaki Partimiz önderliğinde sağlanan birçok gelişimede aktif bir rol oynadı. İçinde yer aldığı yoğun mücadelelerin ötürü erkenden ararın duruma düştü ve 1979 yılından itibaren faaliyetlerini, kişisel alanına çekilerek sürdürdü. Azgın terörünlü alabildiğince terimdran düşmanın, onu etkisizleştirme çabalarına karşı çıkarak atlatıldı mücadeleye kesintisiz katıldı.

Cımsıt yoldaş, 12 Eylül askeri-faşist cuntasının işbaşına geçerek azgın baskı ve terörün estirilerek en zor ve bir devrimci militan için çetin sınıy teşkil eden koşullarda, PKK militanlığı başarıyla temsil etti. Bu güç koşullarda büyük fedakarlık, cesaret ve enerjisiyle Parti faaliyetlerini kesintisiz sürdürdü. Yoğun bir biçimde çalışmaları

yürüten Cımsıt yoldaş, Partimizin, Serhat (Kars-Ağrı) alanında düşmanın yürümeye korku salan güçlü bir silahlı ömre, Partinin varlığını korumada belirleyici rol oynayarak tüm bu çabalarının ötürü bölge halkının gönüllü fethetti. O, bir grup öncü yoldaşıyla birlikte günlerce karlar üzerinde yatarak, eyalet boyunda boya katıldığı düşmanın kuşatmasını defalarca yararak, büyüleyici düşmanı boşa çıkarmanın, girişkenliği ve cesaretin sembolü oldu. O, bu özellikleriyle tek başına bir örgütçü. Nitekim başlangıtların kesildiği, düşmanın onu kuşatarak etkisizleştirdiğini sandığı anda, o sarılamız bir inanca mukadeleyi yürüttü. Mücadelenin en zorlu dönemlerinde tasdiçil ihtilalcil ruh nedeniyle mücadelenin her anını, her dakikasını bir zafer coşkusuyla yaşadı. Bu coşkudan hiçbir şey yitirmeyecek giriştiği her eyleme mutlak zaferle çıkmasını bildi. O, devrimci görevleri başarıyla yerine getirmeye, düşmandan kaynaklanan hiçbir engel tanımadığı gibi, güç yetersizliği, doğa koşulları ve Partiyeli işsizlik gibi olumsuzlukları da engin bir devrimci özveriyle aşmasını bilerek hedefine ulaşmayı başardı. Devrimciliğin sınav yılları olan dönemde tutulurulan güçlü formasyonu ve sahip olduğu bu özellikleri Cımsıt yoldaşın daha sonraları militan yaşamında da güçlü bir tarzda devam edecek ve devrimci yaşamı Partinin militan ruhunu temsil eden bir faaliyetlilikle birlikte toplulu geçecekti.

Partiyeye temas sağlayarak Güney Kürdistan'a geçtiği 1982 yılı, Cımsıt yoldaş için kendisini yetkin bir önder konumuna getiren önemli olanaklarına kavuştuğu dönem oldu. Sahip olduğu öz, girişkenlik, kararlılık ve devrimci hırslı güçlü özellikleriyle birleşince kendisini kasa bir süre zarfında önder bir formasyona ulaştırması zor olmadı. Eğitim konusunda Partinin kendisine her yönde kazandırdığı yeni olanakları pratik başına geçiren Cımsıt yoldaş, Serhat eyaletindeki faaliyetlerine devam etti.

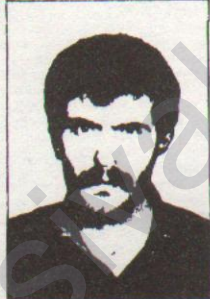
1984 yılında Kazım DEMİRATAŞ yoldaşın, 1985 yılında Mehmet ERTÜRK yoldaşın komutasında aynı alanda çalışma yürüttü. Bu dönem boyunca militan yoldaşlarıyla görüşüp her devrimciliği sergileyen eylemlere güçlü gelişmelerini yaratılmasına belirlen rol oynadı. Sömürgeci güçlere karşı verilen güçlü direnişler içinde yer aldı. O, ihanete karşı azımsız ve acımasızdı. En yakın çevresinde bile olsa, cinayet ihanete karşı tavizsizdi. Cımsıt yoldaş, faaliyet yürüttüğü alanlarda temsil ettiği militanlık, onu ihanetçilere ecel terleri döküren, halkın destanlaştırarak dilenmiş düşürmediği bir halk kahramanı yaptı. Gerçekten de onun yaşadığı devrimci yaşam, halkın bu hak tanımlamasını izah eden görkemli bir yaşamdı.

1985 Ağrı direnişinin ardından tek başına faaliyet yürüttü. Kırsal bir pratikten sonra bir grup genç kazanarak yılın sonunda Partiyeye ulaştırdı. 1985-86 kışında kendisi eğitimi yapmanın yanısıra, çeşitli alanlardaki safalara katılarak gelen savaşçıların eğitilmesine ilgilendi. Baharla birlikte bu kez Botan alanında görev aldı. 1986 Bahar-

ında Cımsıt yoldaş, Botan'ın kabili olan Şemdinli'ye komutan yardımcısı olarak göçtü. Militan devrimciliğini bu alanda da sürdüren Cımsıt yoldaş, yıl sonunda 3. Kongreyi taşırması faaliyete katıldı. Kongre tarafından görevlendirilenden birisidir. III. Kongre, O'nun PKK-MK üyeliğine seçti.

1987 yılı hazırlıklarında faal bir rol oynadı. Bu yılın pratiklerine yine aynı alanda gerilla birliğinin siyasi komiseri olarak katıldı. Kasım ayından itibaren alana Partinin müdahalesiyle başlatılan çalışmalar katıldı. Kongreyi taşırması faaliyetleriyle birlikte Botan'da egemen klanın istenen faaliyetliliğini taşıyacağı hedeflenen eyaletler konferans

Ferhan Yoldaş Yaman Bir Militan, Yoldaşlarına Sevgi ve Saygı Dolu Yiğit Bir Komutan ve Temiz Bir Ahlakın Sahibi Sade Bir İnsandı

Osman SARIKUŞ (Ferhan)
Cibin köyü-Hafeti-Urfa, 1962

Ferhan'ın kalası kan çanağı mayı gözleri bir deniz ateşi başın yanında altın sırahıye konulmuş bir demet keranli kırmızı kutsal muhammediy gelü duruyor

Ferhan yoldaşın fiziki olarak aramızdan ayrılmaması acı veren yanı; bu temiz fedakar, hayat dolu yoldaşımızın, özlemine çektiği vatan toprağına henüz adimlerini atarken aramızdan ayrılmış olmasıdır. Ama düşmana karşı soyul bir kin, müthiş bir saldırlı ruhlu oldu olan bu yoldaşımızın öneki kişiliği hainliğine, yüce insanı duygularına yanına ve ülkesine karşı duyduğu derin sevgi ve özlemi de, hafızalardan silinmeyecektir dipdiri kalan bir gerçekçilidir.

Ferhan yoldaş, Partiyeye, şehitlere ve yoldaşlarına bağlılığın doğu sonucu olarak şehitlerin anısına sahip çıktı ve verdiği sözün er olmasını bildi. Ülke dinşayınca, ruhen savas cephesindeki yoldaşlarıyla paylaşan, onlarla omuz omuz yaşayacağı için yapın tutuşan, intikam duygusunu verdiği soyun bir azimle dışarıda kalmayı kabullemeyen, bunları rahatsızlığına sürükledi duyan ve bu temelde ülke zeminine girme dayatıcılığı içinde olan bir yoldaşımızdı. Bu amaç doğrultusunda, Parti kışığına ulaşmak ve güçlü bir Parti militanı olmak için büyük çabalar harcadı; eksiklik,

ransız çalışmalarına etkin bir biçimde katkı ve konferans hazırlık komitesinde yer aldı. Botan ve Serhat Eyaletleri I. Konferansı'nda geçmiş pratiklerden dersler çıkararak yeni dönem pratiklerine kendini hazırlayan Cımsıt yoldaş, konferans tarafından yeniden Parti Askeri Konseyi üyeliğine seçildi. Kongreyi taşırması çalışmalarına aktif katıldı. Bu faaliyetlerde yer aldığı süre boyunca devrimin pratik sorunlarıyla yoğun bir biçimde ilgilendi ve taktik önderliğe ulaşmak, onu temsil etmek için yoğun bir çaba sarfetti. Bu çabaları boyunca pratik sorunları konu alan bazı broşürler ve yazılar kaleme aldı. Konferansın ardından başlatılan Şehit Mehmet SEVGAT (Bedran) Eğitim Devresinin komutanlığı yaptı. Kendisiyle birlikte takımı ve diğer alanda görev alacak birimleri eğitti. 1988 yılı pratik sezonuna 21 Mart Gerilla Birliği'nin başında yer alarak girdi. Yeni pratiği 2 Nisan 1988 de Martın-Nusaybin direnişinde şehit dü-

şen yirmi yoldaşın intikam hareketiyle başladı. Musaka karakol başlık eylemini gerçekleştiren yoldaşlarının intikamı aldı.

Yıllarca yoğun bir militan devrimci faaliyet yürüten Cımsıt yoldaş, komutasındaki 21 Mart Gerilla Birliği'nin Şemdinli-Benevok mevkinde 25.9.1988 günü faşist-sömürgeci güçlere girdiği muharebede sekiz yoldaşıyla birlikte şehit düştü.

Cımsıt yoldaş canlı, akıllı, atılgan ve militan kişiliğiyle anıladığı canı kalacak, her yaşayacak ve yaşatılacaktır. Benevok muharebesinin değerli komutanı Cımsıt yoldaş, ortaya koyduğu görkemli direnişle, —Halk Ordumuz değerli bir komutanını yitirmiş de olsa— büyük fedakarlıklarıyla, cesaretiyle, atılganlığıyla dolu olan devrimci pratiği ve son olarak büyük bir direniş pahasına elde edilen mevziden yeni mevzilere ulaşmaması için en büyük güç kaynağı olacaktır.

di. Bu sahada belli bir eğitim devresinden geçti. Değeri yoldaşlardan Hüseyin SARIÇİÇEK ve Vahap ÇOLAK'ın denetiminde siyasi ve askeri faaliyetin yanısıra, pratik savasın geliştirilmesi için gerekçe cephanesi ihtiyacının sızım alanlarına ulaştırılmasına azim ve fedakarlıkla çalıştı. Bu konuda büyük çabalar harcadı. Bir yandan da siyasi ve askeri eğitiminin sürdürülmesi, kendisini en iyi bir şekilde hazırlamak için yorulmak bilmez bir çabıyla sonuna kadar çalıştı. Ferhan yoldaş daha sonra Parti Önderliğinin yakın denetiminde faaliyetlere devam etti. Üzen süren bu önemli görev (Genel Sekreterlikte görevlendiren de dahil birden fazla aktif görev) büyük bir duyarlılık ve sorumlulukla yerine getirdi. Bu faaliyetlerinde başarılı olmak için kasa aralarında yaşadığı tutukluk sürelerinde büyük fedakarlık ve direniş örnekleri sergiledi. Savaşın yoldaşlarına bir silah, bir mermi ulaştırabilmek için yoğun çaba sarfetti. Bir an bile tereddüt etmedi. Son derece alçakgönüllü, her şeyini yoldaşlarıyla paylaşmak için can atan temiz bir ahlakın sahibiydi.

Parti 3. Kongresi'nin gerçekleştirdiği dönemde Ferhan yoldaş gelişmelerin merkezinde yaşadı. Örgüt kişiliğinin ulusu, sorumlu devrimciliği sergileme ve yanlış anlayışlarla mücadelede Parti silahını en iyi bir şekilde kullandı. Partiyeye büyük bir bağlılık örneği sergiledi. 3. Kongre çizgisini boşa çıkarmak isteyen ve sürece tasvirlerle dayatılan karşı olan görüşlere cevap vermek için yoğun bir çalışma sürmesini yaşadı. Eylemleri özleştirici süreçleri onun için basamak basamak ilerleme dönemleri oldu. Partinin görevi, yetki ve sorumluluk ötürüne dayatılan yanlış anlayışlara karşı kararlılıkla durdu.

Ferhan yoldaş, son ülke pratik faaliyetine katılmadan önce Mahsum Korkmaz Akademisi Eğitim Taburu Askeri Eğitimli'ne getirildi. 1988 yılı ülke pratiklerine filan katılmak için yaptığı ısrarı önerileri parti tarafından kabul edilince, büyük bir coşkulu hazırlıkları girdi.

1988 baharında ülke pratik faaliyetine katılmak için Botan alanına gitti. Geri cepheye son hazırlıklarını yapıp, büyük bir coşku ve istekle bir an önce sınıca savaşa doğrudan katılma isteminde ısrarlı

davrandı. Ve ülkemizin kabili Botan Eyaletinin Şemdinli'sinde 21 Mart Gerilla Birliği'nin yönetim kademesinde yer aldı. Zorlu savaş koşullarında açık ve susuzluğa, ağır yağışlara karşı büyük bir ıradelyle direndi. Ve bu zorlukları yenmeyi başardı. Nitekim sonunda, birlerce sayılık faşist ordu birlikleri, özel tim ve yerli çete sürülerinin saldırısına karşı büyük bir direnişin, dünya basını-yayın kuruluşlarının da açıkladığı gibi halk savacılığında simdiye kadar her verilen en büyük muharebelerden birinin komutanlığında yer aldı. Düşmanın top, havan, bazuka ve lab gibi silahlarına ve o denli kabark askeri gücüne karşı görkemli bir direniş sergiledi. Üzerindeki tüm cepherleri tükettikten yoldaşlarından aldığı mermi ve bombaları mevziden mevziye geçerek yoldaşlarını korumak, düşmanı ise, ağır kayıplara uğrattı ve eline geçirdiği bu fırsatı kaçırılmak için çirpindi.

Kolundan yara almışna rağmen çatışmayı tek koluyla saatlerce sürdürdü. Bu görkemli direniş içerisindeki mevziye isabet eden havan topundan aldığı yara yüzüne şenit düştü. Bu yiğit komutan böylece özel görevle komuta

kademesinde yer aldığı 21 Mart Gerilla Birliği'nin diğer şehit üyeleri Leyla, Mazlum, İsmet, Rüstem, Zeki, Darar, Ferik ile birliğinin değerli komutanı Ahmet KESİP (Timsiz) yoldaşlarla birlikte direniş tarihimize yeni bir halkıy ekledi.

Ferhan yoldaş, daha kısa süre önce, yoldaşlarına ve Partisine büyük bir soylukla verdiği sözün büyük Benevok direnişinde kaniya sahip çıktı. Evet, Ferhan yoldaş böyle bir kişiliğin temsilcisiydi. O bu kişiliğin daha öncelikle bizzat kendisi benzetmelerle özü bürünmüş, kaysa kadar sağlam olduğuna inanmıştı. Ferhan yoldaşın bu kişiliğinin daha öncelikle bizzat kendisi benzetmelerle özü bürünmüş, kaysa kadar sağlam olduğuna inanmıştı. Ferhan yoldaşın bu kişiliğinin daha öncelikle bizzat kendisi benzetmelerle özü bürünmüş, kaysa kadar sağlam olduğuna inanmıştı. Ferhan yoldaşın bu kişiliğinin daha öncelikle bizzat kendisi benzetmelerle özü bürünmüş, kaysa kadar sağlam olduğuna inanmıştı.

Artık bu değerli komutan yoldaşını fiziki olarak aramızda bırakacak. Ama Göstêdêğim, Govenêdêğim, Çarçelêğim, Faragmêni yadım adınımların, pınarlarından se-

rin sularını yudumlayan, Zağroslar, Cilo'da, Basyan'da her gün taze serin havayı teneffüs ederken, kısaca nefes Kürdistan'ı yarsarken, en yorgun anında bile tebesümlü olduğu, yoldaşlarının duygularına ortak olan özelliğiyle bu fedekar yoldaş aramızdan onuzuz burularada dolarsamın rahatsızlığını hissetmemek, bahar kadar canlılığına her baharda onu anımsamamak, Ferhan yoldaşın hayatını yaşamak anlamına gelecektir. Bizi böyle bir beraberlikten yoksun bıraktığı için düşmana olan kinimiz süzmez, intikam ruhumuz dipdirdir.

Benevok savaş alanında, tabur tabur askeri gücüne çaresiz kalıp kaçıp vermekten kurtulmayan sömürgecilerin, 120'lik topları, kisa ve uzun menzilli havan topları, bazukalar vb. silahlarla yağmur gibi bomba ve top mermisi yağdırmasına ve belli aralıklarla günlerce süren çarpmayı kazanmak için Van-Hakkari merkez gibi çevrelerden, sürekli çalışan helikopterler ve kara yoluyla yığınak yapmasını rağmen bu çok üstün orandaki düğman kuvvetlerine karşı, 21 Mart Gerilla Birliğinin şahsında direniş zaferi kazanmıştır. Kitlelerde

büyük hüznün yarattığı sehitlik olana rağmen, TC'nin içinde düştüğü acz, korku ve panik altında büyük bir güven ve coşku yaratmıştır.

Gerçekle Benevok muharebesinde zafer direniş olmuş, büyük yenilgi ise sömürgecilerin, Halkımız ve Partimizin bu zaferinin yaratıcıları olan sekiz Benevok kahramanı ve kisa süren pratiklerine rağmen büyük bir komutanlık örneği sergileyen Ferhan yoldaş, başarı ve özgürlük davasında kolay kolay vazgeçmeyeceğini PKK adına bir kez daha kanıyla yazan ve bedeli ağır da olsa özgür yaşama uğramanın onurlu yolunda ortaya koymaktan çekinmedikleri bu direnişle sembolleştirir. Ferhan yoldaş ve sekiz Benevok direnişçilerinin anısı, mücadele ruhu, Partiyê, halka ve şehitlere olan bağlılığına daha da güçlendirir, savaşçı mutlak kazanmak doğrultusunda kararlılığını da kamplamaktadır. Dava arkadaşlarının intikamını almak ve halk savasını geliştirme için canları pahasına da olsa direniş atılmada tereddüt kapılmayan değerli komutan Ferhan yoldaşın ve diğer Benevok kahramanlarının anısını, savaşı yaygınlaştırıp güçlendirerek mutlaka yaşatacağız.

onsezik mayıs'tı
bıyıkları yeni şahlanış
erginlik çağında
zaptedilmiş delikanlı baharın
içtima platformunda
sraya dizildiler
öğün öncesi serinliğinde
sevniçleriyle
taşım Zap koşulları
harman yer saçlarındın
binlerce kez kabakları
yeşil-kara gözler yakut
iki tane iri zeytin
o deniz fırtınası yürekleriyle
onyesindeki Zağros çobanının
şafak melodisi tazeliğinde
Benevok çiçekleri

derin vadinin
dik bir yamaç eğlirinde
arka arkaya vedaletişir
çığır bombaları
kanguru torbası sırt çantaları
ve zarkıfabrika içişinin
ince parmaklarından çıkışın
birlik can dostları
ölüm perileriyle
baktadıki zenci ge-
bir
Alman ge-ğüçü ve
ve beyaz Rusya'nın sarışın küçü
endamlı portafolleri kollarında

"Partiyê içten ve dıştan gelebilecek her türlü saldırıya karşı kendimi siper edeceğim..."

Sultan YAVUZ (Leyla)
Hilvan-Urfa, 1964

"Bugüne kadar beni güçlü bir dava neteli haline getirmiş edelemleri kır oyanan tüm yetmezliklere karşı savasacağız, hayatın her alanında verdiğimiz sözün er olarak bunu öze bürümlüceceğimize, Partiyê içten ve dıştan gelebilecek her türlü saldırıya karşı kendimi siper edeceğim, dosto dost, düşmana düşmem, yoldaş yoldaş olacağız dair başta büyük önderimiz Abdullah ÖCALAN yoldaş olmak üzere, Kürdistan devrim yolunu kendi kanlarıyla kıraltıran ölümsüz şehitlerimiz, direniş temsilcileri olan esir yoldaşlara, kurtuluş için her türlü fedakarlığı yapan Kürdistan halkına ve mücadelede ağır sorumluluklarına yükümlü olan siz konferansta yer alan tüm yoldaşlara söz veriyorum."

Sultan YAVUZ (Leyla) yoldaş, 1964 yılında Hilvan'da orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi, ilkokulu Hilvan'da bitirdi. Bir yıl da ortaokulu devam etti, bitirmeyen aynılacak zamanda kaldı.

Hilvan'da geliştirilen sıcak savaş ortamında henüz küçük denilebilecek bir yaşta, 1978'de mücadele safına katıldı. Aslında Sultan yoldaş, daha küçük yaşta ilköğretim, devrimci önder kadrolarının etkisi altında büyüdü. Bu önderlerin devrimci ilkelerini, kararlılıklarını, çabalarını bizzat kendi gözleriyle gördü. Sultan yoldaşın içinde yetiştiği büyüdüğü, ilköğretim alanındaki etkinliği, onun hakim olan devrimci yaşamdır. Aralığın hemen hemen tüm fertleri devrim-

min birer nefesi konumundadır. Ve ev adeta bir okuldur. Bunun gibi birçok ailenin konumu da böyledir. O ilk başta itibaren kendisini Parti yaşama içinde bulmuş ve yetiştirilmiştir. Hilvan ve Siverek'te birçok görev ve sorumluluklar üstlenerek başarıyla yerine getirdi.

Sultan yoldaş, bayan olmasına rağmen, görev ayırımı gözlemeksizin faaliyetlere koştı. Kitleler arasında propaganda çalışmalarından, kitle gösterilerinden örgütlenmesinde, kurulu görevlerinden, yöreli emyellenen, öğrenci-çocuk kesimi arasındaki faaliyetlere kadar birçok alanda katkı sağladı. İçinde onlarca kaynaşkar kıssa zamanda sevilen sayılan birisi oldu.

Partimiz 1979'larından itibaren yaşanan örgütsel krizinden ötürü geri çekilme kararı almıştı. Parti kadrolarının yurtdışına çekerek ülkeyi kurtuluş mücadelesinin nefes borularını açmak ve yeniden gücü bir temelde hazırlanarak ülkeye müdahale etme çalışmalarını sürdürüyordu. İste Sultan yoldaş da bu dönemde Partinin çağrısına uyarak yurtdışına çıktı.

Sultan yoldaş, Partinin sunmuş olduğu olanaklardan azami ölçüde yararlandı. Sürdürülen siyasi ve askeri eğitim çalışmalarına katıldı ve huzur içinde kendini yenide hazırladı. Askeri konulara da büyük bir merakı vardı. Ki, bu çalışmalara da sevkate katıldı.

5 Haziran 1982'de İsrail siyonizminin Lübnan'ı saldırısından sonra, Sultan yoldaş, bir grup arkadaşla ile birlikte Parti tarafından Güney Kürdistan'ın batı kesiminde (Suriy'e'de), sinir üzerinde görevlendirildi. Sultan yoldaş, zorluklara ve çeşitli engellemelere almadan aktif olarak çalışmalara katıldı ve Partiyê katkıda bulunabileceği için tüm gücünü sarfetti. Kitleler arasında propaganda faaliyetleri yanında çeşitli düzeylerde eğitim çalışmalarını da yürüttü. Bir yandan da kendi eğitimini aksatmadan sürdürdü.

Sultan yoldaş, her fırsatta ülke içindeki pratik faaliyetlere katılma istemini Partiyê rapor etti. 15 Ağustos 1984'te devrimci direnişle bağlantılı yeni sürecin çalışmalarına katılmak üzere Botan alanında (Çeşim boyunda) görev aldı. Çeşim alanlarında Parti faaliyetlerine katıl-

dı. Büyük bir fedakarlık ve azimle çalışmalara katılarak devrimci görevlerini yerine getirdi. Bir müddet Doğu Kürdistan'daki kitleler arasında da başarılı bir çalışma sergiledi. Bayan devrimcilerin çalışmalarını yadrigandığı bir ortamda o, içine girdiği çevrelere, Kürdistan devriminde kadınların çıkarlarını ve devrimde yer alma zorunluluklarını sabırla, ıtırıyla, saatlerce anlatarak bu konuda eğitici rolüne ustalığını gösterdi.

Sultan yoldaş, ıla alanlarında çalışmalara katılarak da devrimci mücadeleye katkıda bulundu. Çalışkanlığı ve fedakarlığıyla gücünü aşan birçok görev yapıtı.

Partimizin gerçekleştiril 3. Kongresini coşkuyla karşıladı: Düzenlenen ankette, "Partinin 3. Kongresi bent en çok sevindiren olay olmuştur" cevabını vermişti. Kongreden sonra yanlı anlayışlarla mücadele ederek kişilik doğuşunu sağlama doğrultusunda yoğun çaba sarfetti. En çok da içteki düşmanla mücadele etmeyi ön plana aldı. Bir raporunda Sultan yoldaş, "Kendi kendisine karşı cesur bir savaşım yürütmeyen bir; niyet ve duyguda en çok öfke duyduğuy, onlara karşı silahlı bir çatışmaya girilmekten çekinmediği düşman güçlere karşı çığı düzenli yoldaşlarımız mümkün olmaz. Çünkü burada içten yenilgiye götüremeyen bir düşman var ki, o da belki insanın büyük zaafızlıkları sevdalığıdır, kespil atmasına kıymadığı içindeki düşmandır. Asıl düşman budur" diyorodu. O, bu gerçekliğin bilincine kendini yeni döneme hazırladı.

Yine Sultan yoldaş, Botan ve Serhat Eyaletleri I. Konferansı'na sunduğu raporunda kendi durumu ilişkin sunuları belirtiyordu: "Bu faaliyetlik süresi içinde kendi durumumu kısaca izah etmeye çalışsam; bu alanda son bir yıllık faaliyet damgasını vuran sağ yitkili devrimci anlayışın yaygınlaşmasıyla ilgili düşüncelerim olayından uzlaştığıma marifetimin, filiviyete Kasım ayında itibaren yerle bir eden yeni Parti müdahalesinin, her arkadaşın açısından olduğu gibi, benim açısından da epey etkiler oldu, mücadelemiz olan bağlılığım derinleşti, azim ve coşkuuma arttırmıştı."

Sultan yoldaş, ülke pratiğinde

artık kendisini hazırlamıştı. Raporunda, "Partinin ilk gündün en son güne kadar verdiği destek ve yardım sonucunda birçok ziyafletiniğimizi daha iletir boyutlara vardırıp, Partiyê ve halka hizmet etmemizin gücü ve vazgeçilmez bir unsur olarak olduğuna tümüyle inanmışım, bu inancımı şu ve kaleme değili, bizzat pratikte sergileme kararılığında olduğuma önema belirtmek istiyim. Su anki durumda halka, Partiyê en çok hizmet edebileceğim ve yeteneklerimi konuşturup güçleneceğim yer, savaşımın en çok geliştirdiği ülke pratiğidir olacaktı. Genel olarak ülkenin her alanında çalışmam istiyorum, ama en çok Botan'ı istiyorum." Bu istemi Parti tarafından uygun görülen Sultan yoldaş 21 Mart Birliği içinde yerini aldı.

Sultan yoldaş, 25 Mayıs 1988 tarihinde Şemdinli'nin Benevok mevzinde düşmanla girdiği bir çarpışmada sekiz yoldaşıyla birlikte kahramanca direnerek şehit düştü. Gösterdiği kahramanca direnişle KÖT kadimnin mertlik ve kahramanlığını parlatık bir şekilde temsil etmeyi başaran Sultan yoldaş, Hanım YAVERKAYA, Çiçek SELCAN, Rahime KAHRAMAN vd. yoldaşların yolunu tutarak ölümsüzler kervanına katıldı.

Sultan yoldaş, daha küçük yaşta itibaren Parti ortamı içinde yetiştirilmesini kavuşmuştu. Bu açıdan açık yürekliliği. Her şeyinde açık davrandığı. İçine girdiği yapı ile hemen kaynaşabiliyor ve kendisini kabuk ettiriyordu. Özellikle kitle çalışmalarında akıcı ve anlaşılır bir üslupla yaptığı propagandalarla kitlelerin istem ve taleplerine cevap veriyor ve kitlelere kaynaşabiliyordu.

Sultan yoldaşın en önemli bir özelliği de fedakarlığı ve çalışkanlığıydı. Birlikte kaldığı yoldaşlarının takdirini kazanmıştı. Hiçbir fedakarlık için kalmayarak, her işe, her görevde koşmak istiyordu. Yapıtı tüm görevlerde aynı çabasını sarfediyordu. Zorluklara ve acılara göğüs germesini biliyor ve bunlara sabırlıydı. Çünkü o mücadeleden en zorlu dönemlerde beklerdikten yetmiş ve PKK gerçeğinin üstün bir fedakarlık ol-

duğunun yakın tanığı olmuştu ki, yaşama bu üstün fedakarlık örnekleri ile geçmişti. Sultan yoldaş, Partiyê büyük bir inanç ve kararlılıkla bağlıydı. Bu inanç ve kararlılığı hiç sarsılmadı. Zindan direnişçilerinin ansınına bir tutku dercesinde bağlıydı. Zindan içinden iki daha intikam hrısı dolup taşırıyordu. Nitekim Sultan yoldaş sergilediği tüm kahramanlılığı ile de bunu kanıtladı. Kendisi eğitim üzerinde de durarak kendisini gücündirmesini bildi. Örtakulunda anıymış olmasına rağmen, proleter ideolojisiyle kendisini donattı. Pratik faaliyetlere katılmakla birlikte duvar. Pêşmerge dergisi için çeşitli yazıların yazılmasında ve düzenlenmesinde görev aldı. Yine Pêşmerge dergisinin yayın biriminde yer aldı ve bu görevini üstün başarıyla yerine getirdi.

Sultan yoldaş! Silah arkadaşlarımız olarak, Kürdistan Ulusal Kurtuluş ve Bağımsızlık Mücadelesinde devrimci yaşamınızı ve anınızı daima yaşatacağız. Yıllarca bestediniğiniz devrimci intikam tutkunuz, bizim de tutkumuz olacaktır. Şahadetinizle bir kez daha Kürdistan kadimnin devrimdeki çıkarlarını ve istemlerini diğer yoldaşlarımız gibi siz de kendi şahınsızda sembolleştirindiniz. Bu açıdan tüm insanlığı bir mesaj olan şahadetinezizle bir geride kalan yoldaşlarımızda büyük ve ağır yükümlülükler yüklediniz. Sizlere ve tüm devrim şehitlerine bir söz veriyoruz ki, sizin başlı kalidğiniz yemininize bir de bağlı kalacak ve anınız başımız ve özgür bir Kürdistan'da daima yaşatacağız.

ONLARIN MİRASIYDI
Benevok'ta,
selin bir bahar azabında
sevniç nariyeliliği uzandı mevzisinde
Salih'in çeyfesi varda boyunda
güzelliğine asilık katın
düşman karşılayan
Yavuz'un direnciyi
yuruklarında sikili olan
Cevherin intikam tutkusu oldu
incecik belindeki dört sarjörde,
Havva'nın yığıllığı, soylukluğuydu
yüz ifadesinde okunmuş...

Ve Bedran'ın türküsünde
namlusuun ucunda söylenen...
Onların mirasıydı
78'lerden süzülüp gelen...

"Benim Partiyem çok bağlılığım vardır... Fedakarlığım ise o derece fazladır ve bunun gerçekten sınırı yoktur"

Mir Nezir ALAGÖZ (ismet)
Çamurlu köyü-Aralık-Kars, 1970

"İki yıldır Partii salırdımdayım. Hata ve yetmezliklerim olmuştu. Bundan böyle hata ve yetmezliklerime karşı Partinin ölçülerine ve 3. Kongresinin çizgisine göre kararlıca savaşacağım. Bu doğrultuda dümana karşı kanımın son damlasına kadar bütün çabamı sarfederek görev ve sorumluluklarımı sahiplenecek şekilde mücadele edeceğimi başta Parti Önderliğine, tüm Partiyeye, zindan direnişçilerine, devrim şehitlerine, halka ve Botan-Serhat Eyaletleri I. Konferansı'na katılan tüm yoldaşlara söz veriyorum..."

Mir Nezir yoldaş, 1970 yılında Kars'ın Aralık ilçesine bağlı Çamurlu köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Aralık köyü ilkökulu devam etti. Ancak bitirmeden dördüncü sınıfta ayrıldı. Diğer yaşantıları gibi daha küçük yaşlarda ağır işlerde çalışmaya başladı. Ailenin geçimine katkıda bulunmak amacıyla cobanlık yaptı. İsmet yoldaş, iki başlangıçta sömürgeci-faşist ordunun halka yönelik baskı ve terör uygulamaları

larına anlam veremese de, bu faşist zulüm cendensinden kurtulmanın çarelerini sürekli düşündü. Kendi kendisine ve çevresine sorular sorarak gelişmeleri ve olayları öğrenmeye çalıştı. O cobanlık yapmasına rağmen, hep bir gün devrimcilerle karışılmasını hayalini büyüdü.

İsmet voldaş beklediği an 15 Ağustos 1984'te yeniden geliştirilen silahlı mücadele ve Kars-Ağrı alanlarına da sıratlarak 1985 yılında geliştirilen eylemliliklere girdi. Böylelikle İsmet yoldaş da devrimcilerle görüşme olanına kavuştu. Çeşitli görevleri yerine getirdi. Bir anda kafasındaki tüm cengeller çözülerek, iliski geliştirecek sömürgeciere karşı kin ve öfkesi daha da bilindi. Artık kendisi de halkın kurtuluşu ve ülkesinin bağımsızlığı uğruna gerilla safına katılmak istedi. Genç ve dinamik, atak, azimle dolu. Bu istemi uygun görülünce İsmet yoldaş, 1986 Eylül'ünde ulusal kurtuluş mücadelesine katıldı. O artık ulusal kurtuluşun genç, dinamik ve coşkulu bir savaşçısıdır. Bir raporunda Partiyem katılışımı şöyle dile getiriyor:

"Faşist Türk sömürgeçliğinin Kürdistan üzerinde günümüze kadar uyguladığı baskı, zulüm, katliamlar politikası, buna karşı Partimizin geliştirdiği bağımsızlık mücadelesini, beni Kürdistan'ın kurtuluşu için mücadeleye çekti."

Mir Nezir yoldaş, 1986-87 kış dönemi hazırlık evresinde Partimizin eğitim üslerinden birinde silahlı ve askeri eğitime katıldı. Bu eğitimi sürdüren canlılığı ve ataklığı ayakta tuttu. En çok askeri konularla ilgili duymasına rağmen, siyasal eğitimi üzerinde de durarak bilinç düzeyini ilerletti. Cesareti, fedakarlığı, atılganlığı ve alımla kabiliyetli sevilen ve sayılan bir militan konumuna geldi. 1987 at-

lırını gerçekleştirilmek üzere ARGK birliği içinde yer alarak Serhat alanına gitti. Çalışmalarını tüm gücünü katıyordu. Bunun için yeri olmasın rağmen, militan kişilik konumuna geldi. Birlik içinde manga komutan yardımcılığı görevi yanında, birliğin keşif ve sağlık hizmetleri görevlerini de üstlendi.

Ve tüm bu görevlerini başarıyla yerine getirdi. 1987 atılımında gerçekleştirilen birçok eylemde ön safalarda yer aldı. Bir yandan ajansim ve ceteçiliğe yönelik eylemlerde yer alırken, bir yandan da sömürgeçlerin ülkeyi tekniği ekonomisi zömür ve talan kurumlarına yönelik sabotaj eylemlerinde yer aldı. Kendisinin deyimleyle, "... Altı eylemde yer aldım, eylemlerde başarı dencem yidirdi", diyor.

Mir Nezir yoldaş, 1987-88 kış döneminde içinde yer aldığı ARGK birliğine il birlikte eğitim amacıyla tekrar üs alanına döndü. Mahsum Korkmaz Akademisi Botan Subesinide bir grup yoldaşıyla birlikte silahlı ve askeri eğitime katıldı. Şehit Bedran Eğitim Devresini başarıyla bitirdi.

Mir Nezir yoldaş, hata ve eksikliklerini giderecek siyasi ve askeri açılan kendisini güncledi. Özellikle Botan ve Serhat Eyaletleri I. Konferansı'nın 1987 pratliğini devrimci eleştirisi temelinde çıkarılan dersleri özümsemeye ve sağ tasfiyeli anlayışın mücadelede verildiği zaran yakından görebek ve kavrayarak Partii koruma mücadelesinin militanlara yüklediği sorumluluk bilincine bir Partii militanı olma konusunda yoldaş çaba sarfetti. Bu dönemde yazdığı bir raporunda, "Benim gerçekten Partiyem bağlılığım vardır. Fedakarlığım ise o derece fazladır ve bunun ise gerçekten sınırı yoktur. Ama mevcut duruma bakıyorum ki, bir devrimci sadece fedakarlıkla Partiyem karşı kendi görevlerini yerine getiremez.

Örneğin ben 1987 pratliğinde de aynı derecede Partiyem bağlı ve fedakarım. Fakat bilinç düzeyimde çok zayıfım. Fakat bu yıl, yani 1988'de Botan ve Serhat Eyaletlerinin I. Konferansı'nda kendi eğitimime çok önem verdim. Kendi şahımda çok yönlü gelişime sağladım" diyor.

Nitekim, Mir Nezir yoldaş, kendini bu dönemde bir Partii militanı olarak yeni döneme hazırladı. Devrimci görevleri gerçekleştirirken ilci alan farkı gözlemledi. Partiyem verdiği raporunda, "Savaşın en çok gelişeceği ve kızışacağı Botan eyaletinde, Şemdinli alanında faaliyet yürütmek istiyorum" önerisini buldu. Parti tarafından önerisi kabul edilen Mir Nezir yoldaş, Şemdinli alanında faaliyet yürütmek üzere oluşturulan 21 Mart Gerilla Birliği'ne yerini aldı.

1988 baharında il birlikte Şemdinli alanında faaliyet yürüten Mir Nezir yoldaş, 25 Mayıs 1988 tarihinde yoğun bir güç çembere alınan bir il birlikte sömürgeci arasında çıkan çatışmada sekiz yoldaş il birlikte kahramanca direnerek ölmüşlerdir kervanına katıldı.

Geleceğin güçlü komutanı Mir Nezir ALAGÖZ yoldaş, devrimci yaşamı boyunca hiçbir fedakarlık ve tehlikenin çekiminde. Söylediği gibi fedakarlığı ve cesaretinde sınırsızdır. Bu fedakarlığı ve cesaretiyle yoldaşların arasında kısa sürede sevilip-sayılan bir militan olmuştuk. O adeta Kürdistan halkının özünde fedakarlık ve cesareti temsil ediyordu. O, salt fedakarlıkla da yetinmenin doğru olmadığını bilincindeydi. Bunun için Partiyem olan sınırsız bağlılığı ve kararlılığı kendisini proletaryaya bilimi ile donatarak ve Partii için yaşamda disiplinliğe, kuralsızlığa, uysukluğa müsaade etmemek. Partii üslubu il mücadele ederek bir Partii militanı olmayı başardı.

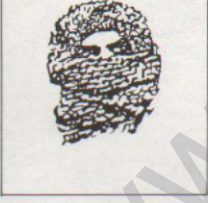
Hazin akıyordu Bayan
Göstü yüzlerce defa daha karaydı
yakıcı göğüs ağrısı okşayan
serin Marmara melnemi değildi
İsmet'in kutsal kanını
dayanılmaz hararetliydi...

Mir Nezir yoldaşın en belirgin bir özelliği de canı, atak ve dinamik olmasıydı. O adeta bir ateş parçasıydı. Eylemlerdeki ataklığı eylemlerin başarıyla sonuçlanmasına damgasını vurmuştu. Nitekim şehit düşmüş son çarpışmada muazzam güç dengeliğiyle ve yağmur gibi yağan top gülleri ve kurşun alımları, komutanın il emriyle silahlı kavradığı gibi stratejik bir tepkiyi yalnız başına ele geçirmiş ve saatterce dümana karşı direnerek çatışmıştır.

Mir Nezir yoldaş bir raporunda bu durumunu şöyle dile getirmiştir: "Duyarsız değil, duyarlı ve titizim Hantal ve hareketsiz değil, atak ve hareketliyim." Gerçekten Mir Nezir yoldaş atak ve hareketliydi. Devrimci bilince bütünlüğünü özdeki yüreğiyerlik, Türk kahramanlığı ve cesaretiyle özdeşleşerek onu yenilmez kılmıştır.

Mir Nezir yoldaş! Silah arkadaşların oradan, büyük bir fedakarlık, üstün bir cesaret ve kararlılığı yürüttüğün devrimci mücadelede ilham alacağız. O canlı, dinamik ve atak ruhun bizlere daima örnek olacaktır. Senin uğruna şehit düşmüş Kürdistan halkının bağımsızlığı ve özgürlüğü davası bizim de devam ve yolumuz olacaktır. Bağımsız ve özgür bir Kürdistan'la ancak sizin ve diğer direniş şehitlerimiz anısına sahip çıkabileceğimizi inanıyoruz. Bu bilincle ve inanca bağlı kaldığımız sürece, bizler de bağlı kalacak ve bunu kendimiz için bir emir olarak kabul edeceğiz. Kürdistan bağımsızlık mücadelesinde anımızı daima yaşatacağız.

"Parti savaş derse savaşırım, öl derse ölüürüm..."

Salah DERVİŞ (Darar)
Zaxo-Güney Kürdistan, 1970

"... Partimizin siyasi ve askeri hattı diğer partilerden çok farklıdır. Düzenli, disiplinli, ülkenin bağımsızlığını getirebilecek bir partidir. Diğer partiler gibi şahıslara dayanmaz, şahıslara yönelen bir parti değildir. Halka, davaya bağlı güçlü bir önderliğe sahiptir. Şu durumda Partinin yürüttüğü askeri ve siyasal mücadeleyi, devrimi garantileyen tek çizgi olarak görüyoruz. Bu uğurda savaşmak istediğimizi belirtiyoruz."

Salah DERVİŞ yoldaş, Güney Kürdistan'ın Zaxo bölgesinde yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Birlik maddeyi yaşamaya başladığında, gerekse de ailenin birçok fer-

dinin Güney Kürdistan'daki yurtsaver hareket safına dokuşu ona henüz küçük yaşlardan başlayan çitli bir gelecek vaat edemekteydi. Yüksek savaşı konularını nedeniyle Salah yoldaşın ailesi de Doğu Kürdistan'daki kitleler gibi göçmen bir yaşam sürdürdü. Zaxo'dan Hakkari'ye, orandan da Güney Kürdistan'ın uzanan mültecilik yaşamı çocuk ruhunda derin izler bıraktı. Kuşkusuz ki Kürdistan gibi bir ülkede doğmak, onun istikbalini belirleyen temel nedenlerdendir bir durumundadır. Nitekim Doğu Kürdistan'da başladığı öğrenimini tamamlamadan mültecilik yaşamına başlamış, onun yaşamında beklenmedikleri anlarla karşı karşıya bıraktı. O çocukluk yıllarını yaşayamadan ailenin geçimine katkıda bulunmak amacıyla yaşının üstünde birçok ağır işte çalışmak zorunda kaldı.

Kendisini tümüyle Kürdistan davasına adanmış bir aileye mensup olması ve içinde yaşadığı yaşam koşulları onun kişiliğini, yurtsaverliğini oluşturan güçlü bir zemin durumundadır. Salah yoldaş sahip olduğu yurtsaverlik nedeniyle mültecilik yaşamının özellikle Güney ve Doğu Kürdistan'da yaşanan biçimiyle yoğunlaştırıldı, özünden boşaltıldı ve günlük basit yaşam uğruna soylu amaçlardan döndürücü etkisini yaşamış, Kürdistan sorunu karşısında birer ticaret sebekesi konumunda yaşayan paracı ve örgütleri ise, kesinlikle ıttarak etmemiştir. O, yaşamından edindiği derin önseli ve duyarlılıkla Kür-

distan somutundaki gelişmeleri yorumlayabilmiş ve kurtuluşunun ancak PKK'nin önderliğinde sürdürülen direniş mücadelesiyle mümkün olabileceğini derinden anlamış. Mültecilik yaşamının taptaize yürüdüğü tutku düzeyine getirdiği özgeçmiş vatan topraklarındaki yaşama arzusu onu gençlik yaşlarda, bağımsızlık uğruna savaşan PKK'nin safına itti. "1986 Nisan'ında Partinin aktif bir tarafında olan ailesinin de teşvikleriyle Partii safına giren silahlı direniş mücadelesindeki yerini aldı.

Salah yoldaş, gençlik yaşına rağmen bilinci bir tercinin sahibi idi. Kararlı, ıkkırsız, atak, girişken ve analıtlamaya hazır enerjili dopdoluydu. Yıllardır yürüdüğü beslediği özlemlerine, tutku-larına kavuşacağı ortama ulaşmıştı. "Düzenli, disiplinli, sistemli bir devrimci yaşam" olarak bahsettiği Partii yaşamının her anını, her dakikasını büyük bir ilgyle izlemekte, yaşama erkenden aygı yapılabilmek için muazzam bir duyarlılıkla hareket etti. Farklı bir toplumsal yapıdan edinilen alışkanlıkları ve kişilikteki etkilenmelerine rağmen, yoldaşlarıyla erkenden kaynaşabilme, saygı ve sevgi temelinde bir uyum sağlayabilme ve girişkenliği kendisini sevdirbilme Salah yoldaşın en belirgin özelliklerindendir.

Partii safına kavuştuğu, kü-tüklüğünü beline doladıktan an, onun en mutlu anı oldu. Silahlı adeta herkesi göstermek, bu sevincini yoldaşlarıyla paylaşmak için dur-

mak nedir bilmeyen bir hareketlilik oradan oraya koştu. Artık onun zaftedebilecek, sıcağı savaş alanında uzak tutmak olanaksız giydi. O, ülkeye göç talebinin ve ülkede savaşmaya hazır olduğunu kısa süreli devrimci yaşamının her dakikasını daka daka yaşantı. En son Partii Askeri Konseyi'ne sunduğu raporunda, vatan toprakları uğruna savaşmaya olan özlemini, "Partinin bu konudaki kararını planda olmak koşuluyla Botan alanında savaşmak istiyorum" sözleriyle dile getirdi.

Salah yoldaş, siyasi ve askeri eğitim yeterliliğini kendisi için bir engel olarak görmekte, en iyi eğitim pratik mücadelesinde öğrenilebileceğini düşünmekteydi. "Partinin çizgisini ve itağını pratikte savasarak öğrenmek istiyorum. Bu konuda Partiden herhangi bir talebin yoktur. Partii mücadelesinin başarıya ulaşması tek istediğim" olarak ifade etti. Bu soylu amaçlar uğruna pratikte savaşmaya hak kazanmış bir olarak 21 Mart Gerilla Birliği'ne, Şemdinli'de savaşçı olarak katıldı. Üke topraklarında doğru il adını aldı. Zaten, geride bıraktığı yoldaşların zafer işaretleri karşılıkların Salah yoldaş, öke pratikinde kısa süreli devrimci yaşamında da zafere garantisi olan engin bir saldıru ruhuyla savaşta. En son girdiği Şemdinli-Benovok muharebesinde yoldaşlarıyla omuz omuz yılların biriktirdiği bir ıntakam tutku suyla son nefesine kadar direnerek çatışmaya devam etti. Aldığı ağır yaralara rağmen bir dirençli silahını son ana kadar çalıştıran

düşmanı mevzisine yansıtmıştı. Sekiz yoldaşıyla birlikte kahramanca direnerek şehit düşen Salah yoldaşın anısı intikam ruhumuza bileyecek, özgür vatan topraklarına olan özleminizi daha da derinleştiricektir. O, yurduna olan sevgisi, Partisine olan sarsılmaz bağlılığı ve savaşmaya olan tutkusuna yaşantılar için bir ilham kaynağı olarak ebediyen yaşaymaya devam edecektir.

Yedisindeki ay karanlığında batya giden yolda ümitlerinden bir parça bırakarak gittiler bir parça da ay ışığında parlak bakışlarımızı o mağur ışıttan

gittiler güneşi avuçlarında erittiler güneşin gücünü yüreğileride döşemeye geride bekleyen hazin bir ulusu güneşin taşımaya gittiler

bir parça dünya koparsaklardı güneşten biraz ışığı bakışlarıyla dolu dizgin yağmurda gezin karanlığında kordunkudaki güneşin sıcaklığını eriterek zira ehl-i sünnetin ıttar sofrasını açacaklardı yeni bir dünya kuracaklardı zira en güzel dünyada en güzel yaşam Benovok çiçekleri

Zeki Yıldız Halkımızın İntikam Namularında Haykıracaktır

"Şemzinan'da faaliyet yürütmek ve orada komutan olmak istiyorum"

Ali Ekber LAÇIN (Serif, Zeki)
Bulmuş köyü-Cayır-Erzincan, 1955

Zeki yıldız, Kürdistan yurtseverliğinin, Kürt gelenek ve göreneklerinin canlı tutulduğu bir çevreden gelmişti. Çocukluğu doğduğu köy olan Bulmuş'ta ailesinin yanında geçti. İlk öğrenimini aynı köyde tamamladı. Daha sonraki yaşamı, ailesinin geçimine katkıda bulunmakla geçen Zeki yıldız, in-saat işçiliğinden oto tamirciliğine kadar birçok iş sahalarında çalıştı. Kaba kol gücü ve alintiri karışılığında edindiği aşırı geliri ailesinin geçimine katkıda bulunmak, onu yaşamında birçok zorlukla karşı karşıya bıraktı.

Yaşam kavşasından edindiği deneyim anda emek sömürsüne karşı bir tepki ve kin peşirdi. Bu dönemde gelmişle otan Türkiye Devrimci Demokratik Hareketi ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin yalın etkisini yaşadı. Fılla olarak mücadelede safllarına yer almamasına rağmen, sahip olduğu yurtsurvev duyguları nedeniyle mücadelede izleyerek katkı yapmaktan geri durmadı. Bu dönemlerde Türkiye ve Kürdistan çapında yaşanan ekonomik kriz nedeniyle yaşam şartları alabildiğince zorlaşmış, kitleler açlık ve sefaletle karşı karşıya gelmiştir. İşte bu süreçte Avrupa ve Ortadoğu ülkelerine başlayan işçi akını içerisinde Zeki yıldız da yer aldı. 1985 yılında gittiği Libya'da yaptığı ilk iş, Kürdistanlı işçi çevrelerini bulmak ve yaşamını onlarımlık ile birlikte örgütlemek oldu.

Kürdistan zemininde gelişen silahlı direniş mücadelesinin en çok yanıkını bulduğu ve filliyatta Kürdistanlı kitleler arasında belli bir örgütlenme özünüştüğü dış alanlardan biri de Libya'dır. Zeki yıldız da Libya'da, sahip olduğu yurtsurvev duyguları ve devrimci mücadeleye olan sempatisi nedeniyle bu gelişmeler içerisinde gelmek üzere yanlı oldu.

25.8.1985 tarihinde Kürdistanlı devrimcilerle ilgili keçi tereddütsüz olarak yaptığı ilk şey, mücadeleye katılmak istemini illemek oldu. O, PKK hareketinin gücünü, Kürdistan koşullarında olduğu gibi, yurdışı alanlarında da görmüş, kurtuluşun ancak PKK'nin önderliğindeki silahlı direniş mücadelesiyle gerçekleştirilebileceğini olan gücü inançla bilincil bir tercih yaptı. Kendisini mücadeleye katılmak ve kurtuluş savaşının bir neferi olabilmek arzusuyla çok kısa bir süre zarfında çalıştığı işyerini terk ederek, profesyonel devrimcilerle doğru ilk adımımları attı. Bu süreçte başta Kürdistanlı kitleler içerisinde propaganda faaliyetlerine katkıda bulunmak üzere çeşitli görevlere koştı. Ancak Zeki yıldız bu kadaryla yetinmemekteydi. Ona göre devrimcilğin en kutsal yanı, uğruna yüzlerce şehit verilen ülke toprakları üzerinde-ede silah savaşmaktır. Bu nedenle 1986 yılında

Lübnan sahasına gitti. Mahsum Korkmaz Akademisi'nde siyasi ve askeri eğitimden geçmeyi kendisi açısından büyük bir şans olarak değerlendirdi. Partinin sunduğu olanaklardan yararlanarak kısa bir süre zarfında darolama sürecinden geçti. Zeki yıldız, bu dönemde gerçekleştirilen Parti 3. Kongresini büyük bir coşkuyla karşıladı. Diyarbakır bölge faaliyetlerinin planlanmasıyla görevlendirilene komisyonda yer alarak yoldaşlarıyla birlikte canla-başla çalıştı. Grupların ülke faaliyetlerine tasviridiği dönemde Zeki yıldız, artık yeni dönem görevlerinin üzerine bineli ve kararı yürütmeyecek bir militan durumundaydı. Ve 1987 yılının haziran ayında ülkemizin kalbi durumunda olan Botan'da savaşmak üzere bu alana gitti.

Botan alanına atfedilen rolün bilincine erkenen pratikte yönelen Zeki yıldız, teoride özumsediği gerekçeleri pratikte yetkince uygulayamam azım ve çabası içinde oldu. Bu dönemde coşku ve güvene gittiği Çukurca alanında faaliyetlere katkıda bulunarak, gerçekleştirilen bazı eylemlere yer aldı. Bu alanda iken örnek fedakar tutumları sergiledi. Uke pratığının zorlu doğa koşullarına yeni karşılaşmasına rağmen, birlik içinde ağır fiziki ödevleri üstlenmekten çekinmedi. Yeni adınımları atmış olduğu gerilla faaliyetlerinin öz köullarını anlamak amacıyla sürekliliği dendi. 1987-88 kışında gerçekleştirilen Botan-Serhat Kayalıkları I. Konferansı'na Ağır Kış Yolları ve mevcut görevleri nedeniyle çekimlenerek katılmasına rağmen, bu boşluğu doldurmayla ve gelişmeler ayak uydurmayla çalıştı. Konferansı işaret ettiği, ajrıklık olarak taktik önderlikten kaynaklanan ve mücadelesinin önünde ciddi tikanlıklar oluşturan anlayış ve yetmezliklerin bilincine ulaşan Zeki yıldız, Konferansı sonrası süreç, oksiklik ve yetmezliklerinden kurtulmanın ve bu temelde gücünün zeminini yaymaya yöneldi. Bu dönemde ik düşmanla bir hesaplaşma içinde oldu.

Kendisini yeni dönem görevleri hazırlayan Zeki yıldız, birçok yoldaşı gibi 1988 Bahar Atılımına Botan alanına katılmak arzusunda-ydı. Parti Askeri Komseyi'ne sunduğu raporunda bu kararmı, "Ülkenin hafız alanı olarak olsun benim için fark etmez. Ancak Botan'da mücadeleye emek istiyorum" diyerek ifade getirmişti. Silahlı direniş mücadelemiz açısından Botan'ın gelecekte tüm ülkenin kaderini belirleme gücü ve niteliğinde olduğundan, bu kararın kendisi içinde bir dege ifade ettiği açıktı. Zeki yıldız, bu talebinin Parti tarafından onay görmesini sevinçle karşıladı. Böylece kısa bir sürede Şemdinli alanında da faaliyet yürütmeye sansasyonla başladı. Artık onun amacı, yetenekleriyle Parti mücadelesine güç katmak, iürüksüz olarak hedefinin üzerine yürümek ve bu kutsal davaya kendisini katkı etmekti. Dolayısıyla kararı bir ekleme, içinde yer aldığı 21 Mart Gerilla Birliği ile beraber Şemdinli pratikine hareket etti. Askeri konularındaki bilgi ve becerisi nedeniyle birliğin rotatöraktarı olmasa da görevini üstlendi. Eylem hedeflerini yöneltilen yönetim hazırlıkları içinde olan 21 Mart Gerilla Birliği, 25 Mayıs 1988'de düşmanla Benovok'ta, Zeki yıldızın da içinde olduğu o geniş muharebeye girdi. Zeki yıldız bu muharebede sekiş yoldaşlarıyla birlikte, son ana kadar büyük bir kararlılıkla direnerek şehit düştü.

Zeki yıldız, Benevok muharebesinde, direnişçi özelliği, kararlılığı ve savaşkanlığı nedeniyle büyük yararlılıklar gösterdi. Düşmanın yönelttiği yoğun saldırılara karşı yaptığı isabetli retok atışlarıyla faşist ordu güçlerine önemli kayıplar verdi. Düşman güçlerini kendi menziline girip tetere ilerlemesini engellemek ve yoldaşlarını arka taraftan yandan darbe vurma girişimlerinin önüne geçmek için yoğun çaba sarfetti. Bu konuda gözpevek ve fedakarca bir direniş sonuna kadar sergiledi. Ve bu cabasında önemli ölçüde başarı oldu. Yoldaşlarının mevzi değiştirmesine belli kolaylıklar sağladı, bir yandan da savaş tecrübesi yeterli olan arkadaşlarının düşman kursurlarına hedef olmalarını için onlara yardımcı oldu. Bunun için çalıştı. Zeki yıldızın kararlılığı savundduğu mevzi zusu direnecek ve acz içinde düşen düşman güçleri çatışmanın sonlarına kadar ona bir şey yapmayacakları.

En acımasız sınav alanı olan Benevok çatışması birçok olgu açısından olduğu gibi Zeki yıldız açısından da kişilik özelliklerini daha iyi açığa çıkarmıştı. Zeki yıldızın pratikçe yönelirken taşıdığı kararlı tutumunu, muharebeyle fedakarlığı ve güçlü direnişle pratikçe uygulamıştı. Yine bu direniş, onun gerilki ve yetmezliklerini aşmak için ik düşmanla karşı mücadelesinde başarı elde ettiğini yeni pratikinde kanıtlamıştı. Bu muharebe pratiği onun fedakar ve direnişçi kişilik özelliklerini daha net gün yüzüne çıkarmıştı. O, ölümüne üzerine yürüdüğü son anda olduğu gibi yaşamda da gözpevek, soğukluk ve çabakan bir yoldaşıydı. Alçakgönüllü ve olgun bir karakterin sahibiydi. Birçok zaman yaşamadığı canlılığı ve yaptığı esprilerle yoldaşları arasında moral kaynağı olurdu. Bu nedenle yoldaşları tarafından sevilen bir devrimciydi. Yanlış görüldü şeylere karşı eleştireciliği, o yanlısa karşı çıkma ve kendik doğru görüldüğü ifade etme onun diğer bir kişilik özelliğiydi. Düşmana olan sınıf ve ulusal kini, yurtsurvev duyguları Zeki yıldızın düşünce ve kişiliğinin belirgin bir yer tutar. O, bu kin ve duygularını Benevok çarpışmasında bütün ökeşiyeli, gönlüne düşman üzerine boşaltmıştı.

Kendisini sadece bir işle sınırlamayan Zeki yıldız, silaha olan ilgisini nedeniyle silah onanım ve daha değişik teknik beceriside de tanırdı. Elatıldığı sevaba, sarıba barışarmak istedi. Görev ayırımı yapmaksızın Partinin kendisine verdiği her görevi sorumlulukla yerine getirmek için çalıştı.

Şehitlerin arkasında çok söz söylemek, onları anlatmaya, kahramanlıklarını ifade getirmeye yetmemektedir elbette. Fakat yalın olan gerçek sudur ki, onlar ölümüne üzerine yürüdüleri ana kadar, yaşamakları da soyulu bir yaklaşımla öldü. Gençlik benderlerini özgürlük uğruna sevil emsini bildikleri gibi, yaşamlarını da bir halkın davasına, Parti mücadelesine adanmış bildiler. Onların yaşamı dopduydu. Her an, her dakika zaferi kendi kişiliklerinde yaşadılar, yaşattılar.

Heyyy...
toprağın sevdamız
marazlanmız delalım
yrt yakamı...
Yrt ki elçakların aındaki
kara lekto açır çışkan
ağızlarımıza aşmor olmuş göğsümlü.

İhsan ÇIRKAN (Mazlum)
Gewre Mameka köyü-İğdir, 1974

"... Düşmana karşı savaşmaya hazır olduğumu daiz Partime son sözümü verirken, bazı eksikliklerimin olduğunu biliyorum. Arka-daşların yardımlarıyla bu yıl oksikliklerimi en kısa zamanda gidereceğime ve iyi bir militan olacağımı inanıyorum. Kendimi iyi bir militan olmaya hazırlarken, kanımın son damlasına kadar helimim davası için savaşacağımı Parti Önderliğine, değerli şehitler, zindan direnişçilerine, tüm halka ve siz yoldaşlara söz veriyorum..."

Kara-İğdir ilçesine bağlı Gewre Mameka (Seyhmira) köyünde orta halli yurtsurvev bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen İhsan yıldız, Ağrı dirensinin köklü ve derin etkilerini yaşayan bir ortamda büyüdü. İlkokulu dördüncü sınıfa kadar okuyabildi. Ailesinin geçim kaynağı olan hayvancılığa uğramasla, onu da yaşatları gibi Ağrı'dağın etkilerinde bir çoban olarak yaşama bağlamak istedi. Ancak İhsan yıldız, yöre halkının yaşamı bu yönü bir akış içindeyken, her ailenin çocuğuna gelecek olarak sunduğu yaşamı kabul etmez. Düşünceyi başka şeylerle meşguldür. Çobanlık yapma düşüncesinden uzak, kendisini onlarla sınırladılmayan bir tutkuya Ağrı'dağın bir volkanı gibi dolup taşmaktadı. Yaş küçük olmasına rağmen, o yaşatılardan farklı özelliklere sahip bir aileyi içerisinde taşıdı. Çobanlık yaparak aralıklarında buluma düşüncesinden çok, Ağrı'dağında saklı olan sınırları çözmeye çalıştı. Gece evlerine gelen gerillaların tasviridiği silahları kafasına takarak, çobanlık değil elinde silahla Türk askerini vurma planlarını oluşturdu. Çünkü Türk askerlerinin Ağrı dirensi sırasında halka yaptıkları zulüm ve işkencelerine dinleyerek büyümüş ve bu durum onda Türk askerine karşı kin ve intikam duygusunu geliştirmişti. Evlerine gelen gerillalarla, "Ben de silah verin, size katılmak istiyorum" diye sürekli dayatıcı oldu. Gerillaların alan üzerindeki faaliyetleriyle ve düşmana yönelik eylemleri, yaşanan direniş olayları onu yakından etkiledi. Onun Türk askerine olan kinini bir kat daha arttıran silaha olan tutkusunu, Partine katılma duygularını sürekli kamptay. Yaş küçük olduğundan dolayı Partiyeye katılmak istemi sürekli ertelenmesine rağmen, İhsan yıldız bu isteminden vazgeçmeyecek devretti. Aile içinde çok sevilen ve sevgiyle büyütülen İhsan yıldız, anne-baba sefaletine sığınmayla özükleri sekti. Daha büyük tutkularla hareket etti. Yaşını aşan büyük yaşlara ulaşmak istedi. Silah sevgisi onun için her şeyden önce geldi. Ağrı'dağın yitirlik ve kahramanlık destanlarını çok dinleyen

İhsan yıldız, silahın rolünü ve onunla büyülenmenin hayalini yaşadığı. Bir butün olarak silahın rolünü ve önemini kavramasda içinde yaşadığı ortam ve yaşanan gelişmeler onu yaşatılardan farklı bir biçimde etkiledi. Olgulara yaklaşımdaki açıklığı, algıladığı güçlüğü, onda karmakşık da olsa her sorunu çözebilme ve ulaşılabilir istemini doğurdu. Dar anlamda da olsa düşüncesinde ulaştığı gerekçelere varmak istedi. Gerillaların verdiği sözü büyük bir sabırsızlıkla beklendi. Bu beklentisi ve hayali, bir gün "Ağrı'dağın dibinde, 1987'de Partiyeye katıldım" diye, özgeçmiş raporunda belirlediği biçimiyle gerçekteleşti.

Ağrı'dağın etkilerinde küçük çoban arık çok mutludur. Ağrı'dağın doruklarında gerilla birliğine katılmamı, çok sevdiği silahlarla yakın olmanın sevinç ve coşkusunu derinden yaşayarak yeni bir yaşama başladılar. Onun için bir sır olan Ağrı'daki çözmek için birliğin (Yelnerine sürekli sorular sordu. Soru İşaretlerine yer vermeden on kısa sürede her şey öğrenmek ve çözmek istedi. Uke pratikinde belli bir süre kaldıktan sonra eğitim için Parti kampına gönderildi. Eğitime büyük bir ilgi ve coşkuyla katıldı. Mahsum Korkmaz Akademisi Botan Şubesi Eğitimci Tabur'u'nun başarılı öğrencileri arasında yerini aldı. Devrimci yaşam ve disiplini en erkenden ayak uydurarak sıkı, girişken, sempatik tutum ve davranışlarıyla arkadaşlarının sevgi ve saygısını kazandı. Askeri ve siyasi eğitilmeden iyi bir biçimde yararlanmış ve bundan sonuçlar çıkarmak için çabaladı. Bir halk olarak var olmanın, bağımsızlık ve özgürlüğe ulaşmanın silahlı mücadeleye mümkün olancağın bilincine vardığını daha çok öğrenmenin gerekliliğini anlamı. Eğitime bu katayda kitap ve gazete okudu. Zamanını boş geçirmeye meğden okumak ve öğrenmekle öğrenimine büyük önem verdi. Bu onun en belirgin özelliğiydi. Yine zamanda Botan-Serhat Eylemleri I. Konferansı'nın bu dönemde gerçekleştirilmesi onu mücadele sorunları hakkında duyarlı kıldı. Şaş tasfiyeciliğin mücadelemizde verdiği zarar ve tahribatların olumsuz sonuçlarının geniş kapsamlı İrendiğini, tasfiyeciliğin mahkum edilerek önemli sonuçların elde edildiği bir ortam en canlı bir biçimde yaşadı. Şaş tasfiyeciliği hakkında mücadelemize verilen zararları kavradığı oranda, Parti çizgisinin gerekleri doğrultusunda hareket etmeninin bilincine ulaştı.

Halk savaşımızın geldiği aşamada büyük komutanlara ihtiyaç duyduğuna su veya bu oranda kavrayışın İhsan yıldız, bir raporda su belirlenmede bulunarak, "Şemzinan'da faaliyet yürütmek ve orada komutan olmak istiyorum" diyerek, kendisini ilke pratikine hazırladı. Küçük yaşına göre sorunlara yaklaşımı ve derin kavramada fazla zorlanmayla bir zekaya sahip olan İhsan yıldız, Şehit Mehmet Sevğat Eğitim Devresi'ni başarıyla tamamladı. Kürdistan toplumunun asiret, alle, can bağımların geri, alkışlastrıcı güçcülerinden fazla etkilenmeden erkenden Parti safına katılıp, onun gibi enerjik canlı bir kişilik için büyük bir şansın. Genç ve taze düşünceleri, doğruları algıladığı güçlüğü, İhsan yıldızın kısa sürede geleceğin güçlü bir militanı olacağı konusunda en ufak bir kuşku bırakmamıştır. Sürekli en iyisini

yapma, militanlığı gereklerini yerine getirme yönündeki çabası onda erkenden savaşa an sıcak cephesinde savaşma istemini geliştirdi.

Kış ayları boyunca sürdürülen yoğun hazırlık ve alan pratiklerine yönleme günleri yaklaştıkça bu istemi kendisi daha da dayattı. "Eğitimi kendi açımdan yeterli görüyorum. Öğrendiklerimi pratiğe aktarırsam daha iyi gelişirim" diyerek ülke pratiğine katılmak için Partiyeye öneri götürdü. Çok sevdiği ve istediği Şemdinli birliğine katılma ve orada mücadele yürütme istemi Parti tarafından kabul edilince, canlığı ve atlanlığı bir kat daha arttı. Silahı omuzunda Şemdinli toprağına ayak basacağı günü sabırsızlıkla bekledi. Çok geçmeden pratiğin sıcaklığı içine atıldı. Kışa sürüle de olsa İhsan yoldaş, Şemdinli de yürütülen faaliyetler içinde yerini alarak, pratik yaşamda ve uyumlu ve uygun tavır göstererek birliğin güven ve sevgisini kazanmayı haketti. Sık sık karşılaşılan düşman pusularında silahın önemini daha iyi kavıyarak sömürgeci Türk askerine atış etmeninin onuruna ulaştı. Gerillaçılığı kavradığı oranda uygulama ve gerillanın yaşamındaki tatlı anları yaşamaya şanslı oldu. Ancak 25 Mayıs 1988 günü, Benevok'ta düşman büyük bir güç ve donanımı Şemdinli birliğini kuşatmaya aldı. Düşman büyük hazırlık yaparak birliğini sağdı ve İhsan yoldaşın da diğer yoldaşların gibi komutanın emir ve komutuna bağlı bir tarzda silahlı savaşarak düşmanın yoğun ateşi hattı altında iyi bir mevziye ulaşmaya çalıştı. Bir mevziden daha ileri bir mevziye geçmeye çalışırken, elini tetik çekemedi. Düşmanın yoğun bir biçimde açtığı top atışlarına MG-3 tarayışlarına karşılık silahlı çatıştı. Mevzilerindeki yerini sık sık değiştiren ilerler. Silahlı ateşleyerek düşmana karşılık verir.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin en genç savaşçılarından olan İhsan yoldaşın şehit düşüş olayı topeyken savaşın bir halk gerçekliğini dile getirmektedir. Kürdistan'da yaşanan gerçeklerin dayatıcılığı ve yakıcılığı nedeniyle çocukluğunu yaşamayan güçlü kişilikle erkeğin olgunluğu. Ve büyüyen bir kişilik olarak gelecek vadeden güçlü özellikleri üzerinde taşımaktadır. Küçük ve genç yaşta Kürdistan insanının cesaretini, atlanlığını, yiğitliğini temsil eden bir kişiliktir. O yaşıtları gibi dar aile çevresinin algılamış, kalıplaşmış yaşama sığınayan ve bununa yetinmeyen, daha ileride atılan ve geleceği görebilen bir ağırlama ve kavrama gücüne sahiptir. Devrimci yaşamını sıkı kesiti içinde orkestrî tulum ve davranışlarıyla yoldaşlarının sevgi ve saygısını kazanabilen, yaşam içinde devrimci ruhunu ve coşkununu en canli örneği sergileyen bir militandı. Kürdistan insanının silaha olan tutku ve sevgisini dile getiren ve silaha bu tarzda sarılan, yaşam için düşmana karşı savaşmanın vazgeçilmezliğini emreden küçük bir komutandı.

**Büyüştüğün 14'ün baharında
Gençlik bir tidedim
Sens de ulaştı
O soyul yürekler**

**Yürüdün o yüreklerle
35 İntikamı için
Usul sonbahar geceleri
Kutsal topraklara doğru**

**Ve bir daha düştün toprağa
Mayıs'ın 25'inde
Sekiz yoldaşına
Benevok sırtlarında**

"Hepimiz imha olabiliriz, ama zafer bizimdir..."

**Fehim ÖPENGİN (Fehik)
Yenicelil (Şêxan)-Şemdinli, 1988**

"Parti saflarında iç ve dış dümana karşı savaşacağız, kendi hane ve yetmezliklerimiz aşarak, Partinin millet öçülerine kavuşmak için bütün gücümüzü çıkaracağız, bütün bunlarla birlikte sözümüze bağlı kalarak kanımızın son damlasına kadar savaşmakta en ufak bir tereddüt göstermeyeceğimize, Parti Önderliğine, devrim şehitlerine, zindan direnişçilerine, halkımıza ve Konferans'ta yoldaşlarına söz veriyoruz."

Fehim ÖPENGİN yoldaş, Şemdinli'nin Şêxan köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailesi tüm yöre halkı gibi geçimini ticaret ve hayvancılıkla sürdürmekte, aynı zamanda ailenin ihtiyaçlarına cevap verecek toprağa dayalı üretimle de uğraşmaktadır.

Fehim yoldaşın çocukluğu, küçük yaşta İtbaran ailesinin geçirdiği yasın katkında bulunmakta geçti. Yasının üstünde bir beceriyeye yaşam kavşasında yerini alarak üstlendiği sorumlulukla ailesine büyük bir destek sundu. O, köy yerindeki birçok yasını iyi okumaya fırsat bulamadı, çocukluk yıllarının en güzel anlarını ağır üretim işlemlerinde alınteri dökerek geçirdi. Dokuz-on yaşlarından İtbaran ailesi gibi hayat kavşasında engin bir insan gibi yaşayarak, sosyal ve toplumsal sorunları görme, yorumlayabilme ve bu temelde bir çözüm arayışı içerisinde girmişti. Onbeş yaşlarında gelen Fehim yoldaşın ağır köyün kapalı, tek düze yaşamı ve dar aile ilişkileri sıkıcı olmaya başladı. Canlı, dinamik, enerjili dolu yapıyla kendisini dar bir çerçevede hapsedilmiş olarak kabul etti. Ona göre insanın doğuştan yaşamı daha anlamlı, daha verimli ve canlı geçmeliydi. Sahip olduğu yurtever duygular, köpüçük yüreğindeki düşmana karşı beslediği soyul kin ve dağda silahlı genç peşmergenin üzerinde biraktığı etki onu ulusal kurtuluş mücadelesinin safına itti.

Kürdistan'ın bir tarafında silahlı direniş eylemlerinin yükseldiği bir dönemde, Fehim yoldaş bir an önce mücadeleye yerini almak için 1985'te köyünü terk ederek Doğu Kürdistan'a geçti. Artık onun tek bir hedefi vardı: PKK'yi bulmak ve PKK saflarında savaşabilmek. Fehim yoldaş bu durumunu Parti Askeri Konseyine sunduğu özgerme ilişkin raporunda şöyle dile getirdiyordu:

"Tek bir amacım vardı, Partiyeye ilişkili geçebilmek. Nihayet 12 Ağustos 1986'da Doğu Kürdistan'da bu amacımı ulaştım. PKK'yi, Kürdistan'ın bağımsızlık ve özgürlüğü için savuştüğün dileyi tercih ettim. Onun çizgisini, tahtığını doğru buldum ve katıldım." Gençlik yaşımla en verimli

yıllarında mücadele saflarına katılmak, Fehim yoldaş için büyük bir avantaj oldu. O, Kürdistan'da ilkler kadar ilken sömürgeci asimilasyon politikasının altta kalması, yozlaşmış etkinliği fazla yaşamaması, ulusal kurtuluşu kişiliğinin şekillendiği Parti ortamına işleme, yontulmaya değer bir çevre parçası kadar termiz olarak gelmiştir. Partinin eğitiminden geçtiği 1987 döneminde, Partinin eğitici, dönüştürme uğraçtı gücünü kendi kişiliğinden en somut biçimleriyle kanıtlayan Fehim yoldaş, erkenden silahlı direniş mücadelesinin en on saflarında savaşmaya hak kazandı. Ve 1987 yılında Şemdinli takımında görev üstlenmiştir. O, silahlı direniş mücadelesinin on saflarında yetkin bir savaşçı olarak büyük bir coşukla üstünlük sağdı. Çok sayıda eylemde tavatlı başarılar sergileyerek gelecek vadeden bir savaşçı olmasını bildi.

Fehim yoldaş, sahip olduğu askeri yeteneklerini adım adım geliştirip yetkinleştiren, okumaya yazmaya öğrenmeye de ihmal etmeyecek, Partinin ideolojisi ve politikasını öğrenmeye yönelik cabasını sürreli kılmıştır. Kışa bir süre zarfında katıldığı eylemleri, Partiyeye sunduğu --22.11.1987 tarihli-- raporunda, kendi kaleminde aktarılır: "Grana ve Gostê de savaşçı çıkarmada başarılı olduk. Serê Silo'daki çatışmada sömürgeci ordu birliklerine büyük bir darbe vurdu. Grana ve Keleok köylerine çete odaklarına yönelik baskın eylemleri gerçekleştirildi. Yine Keleok köylerinde çete odaklarına yönelik baskın eylemleri gerçekleştirildi. Yine Keleok köyünde yakıldırılan düşman güçlerine kıldırıldı. Müskes-puşu başarıyla sonuçlandı. Yüksekova-Şemdinli karayolu üzerinde sömürgeciilere altı iki doz ve iki ford yakarak başarıyla geri çekildik. Şapata'da düşman konvansiyons pus kurdu. Yola mayın döşedik. Eylamüne başarıyla sonuçlandı. Katime vadisindeki ticaret yolunu kastık. ÖZ PTT aracını yakıtı, bir tekniğini yine, öümle cezalandırdık."

Fehim yoldaş pratik mücadele ortamında kaldığı süre zarfında karşılaştığı tüm zorluklara büyük bir dirençle göğüs germiş, fiziki olarak çok zayıf olmasına rağmen, her zaman en ağır görevlere üstün bir azim ve kararelilikle kendisini mücadeleye katmasını bilmiştir. 1987 kışında Botan-Serhat Eyaletleri I. Konferansı'na katılmak amacıyla, içinde yer aldığı takımıyla birlikte üs alanına döndüğünde en aktif mücadelenin sorunlarını tartışacak, kendisini geleceğin görevlerine genç, dinamik ve gelecek vadeden bir komutan olarak hazırlayacak düzeyde yetkin bir savaşçı olmuştur. Konferans hazırlıklarına canla-başla katılan Fehim yoldaş, Konferans süreci boyunca da bu katilimini aksaksız bir biçimde sürdürerek, bu süreci kendiliğince için geliştiğinin bir kılavuz haline getirdi. Konferans'ın geliştirici, yenileyici ve güncelendirici rolü tüm delege ve savaşçı yapısı üzerinde istenilen gelişimlere ortaya çıkardı gibi. Fehim ÖPENGİN yoldaşın şahında da muazzam bir gelişme düzeyi ortaya çıkardı. Kendisini bir kadro adayı ve taktik önderliğin gereklerini yerine getirebilmenin vasıflarına donatma çabası içerisinde olan Fehim yoldaş, stratejik ve taktik önderlik konusundaki düşüncelerini, Botan ve Serhat Eyaletleri I. Konferansı'na sunduğu raporunda şöyle dile getirdiyordu: "Devrimci İhsan kaderi stratejik önderliğin

elindedir. Bu, kendi somutunu, doğruluğunu tüm dünyaya ispatlamak için çizide bulmaktadır. Stratejik önderliğin gösterdiği olancağı çabalar sonucunda mücadelenin büyük gelişmeler gösterdiği her alanda Önderliğin sarf ettiği bu çabaların karşılığı taktik planda tüm anlamıyla verilmiştir. Mücadelenin gelişimini zaman zaman zorluklarla yüzüne bakan bu durum stratejik önderliğin bakıldığında gelişmeler de yerinde karılayamamıştır. Cysa taktik önderlik belirlenen çizgi doğrultusunda uygun bir planlamaya görevlerinin üzerine gidersen büyük gelişmelere yol açacağı yerde tam tersi bir durumda sürreli mücadelenin önderdeki taktiklerin yaratıcısı olmuştur. Her arkadaşın bunu kendi şahsında aşması önemli sorunlardan biridir."

Konferans sonrası Mahsum Korkmaz Akademisi Botan Şubesi'nde başlayan Mehmet Sevğat Eğitim Devresi'ni başarıyla tamamlayıp mezun olan Fehim yoldaş, yeni dönem pratiğinde yer almak amacıyla 21 Mart Birliği'nin katılarak Şemdinli alanına gitmiştir. Bu süre zarfında düşmanla girilen sayısız çarpışma ve gerçekleştirilen eylemlerde Fehim yoldaş her zaman önderliğine en en mevzilerdedir. En ağır silahlı taşıyan, tetiğe en iyi basan yetkin savaşçıları arasındadır. O, birliğin başarısına başkanı kadar bir çarpışma yeteneğine sahiptir. Bu başarısını atarotcu olarak katıldığı Musaka karakoluna yönelik baskın eyleminde düşmanın etkisiz hale getiren isabetteli atışlarıyla bir kez daha kanıtladı. Fehim yoldaş, böylesi bir eylemlilik içerisinde en son girildiği 25.5.1988 tarihli Benevok muharebesinde tekli yoldaşlarla birlikte kahramanca direnen askeri düştü. Muazzam bir güç dengensizliği ortamında düşmanın yağmur gibi yağdığı binlerce top ateşi altında yerli olmasına rağmen, afrof silahlı çatışmaya devam ederek ölümlüca kayıplar verdi. Aldığı dümana yaralara rağmen soğukkanlılığı, cesareti ve azmini koruyarak son nefesine kadar tetiğe basan Fehim yoldaş, bir yandan da yanbaşına çatışan yoldaşlarına

"Ulusal kurtuluş mücadelemizin bir savaşçısı olduğum için çok mutluyum"

**Ömer ALAGÖZ (Rüstem)
Çamurlu köyü-Aralık-Kars, 1970
"Kss bir süreyi de kapsasa, Parti saflarında yer almaktayım. Katılmam yeni olduğum için hendeğinden çıktığım aile, çevre ve düşmanın geliştirdiği olumsuz etkiler üzerinde taşımaktayım. Ancak Partinin verceği eğitime ve sunduğu olanaklarla bütün bu olumsuzlukları üzerimden atabileceğim ve Partinin istediği yeni devrimci kişiliğe ulaşacağımı inanıyorum. Bunun için tüm gücümü ve çabamı harcayacağım. Partinin**

cesareti ve moral vermeye çalışıyor. Son nefesine söylediği, "Hepimiz imha olabiliriz, ama zafer bizimdir" sözüyle yaşanan için bir mesali niteliği taşımaktadır. Fehim yoldaş kahramanlaştırılan şey, kuşkusuz onun bağımsızlığına, zafere olan sarılsız inancıydı. İnanç eyleme dönüştüğünde ortaya çıkardığı muazzam gelişme, onun kişiliğinden dile gelen somut bir gerçekliktir. Mücadele saflarında kısa geçimine, deney ve tecrübesizliğine rağmen, soylenen her sözün eyleme dönüşmesi gerekliğini inanan, bu amaçla pratik olmayı, eylemsiz yaşamı kabullemeyen yiğit bir savaşçıydı. Onda muazzam ağırdır, düşmanın üzerine üstün bir cesaretle yürümeye ve savaş sanatına göre yürütmeye eşnekliliği yoldaşları tarafından takdir edilen, ödülleri, örnek alınan belirgin özellikleriydi. Onu silahtan, eylemden ayrı ele almak bir insanın hakkıydı, suzuz yaşayabileceğini inanamak için bir şey olur. Canlı, dinamik, enerjili dolu yapıyla girdiği her ortamda sevilen-sayılan bir yoldaş; Günlük yaşamında disiplinli sızışta kısa müsaede etmez. Bunun çevresine, arkadaşlarına da aşılmasına çalışır. Onun, kendisinin bir parçası olarak sevdiği silahtan uzaklaştığına, silahsız hareket ettirgene rastlanılmadı. Fehim yoldaşın en belirgin özelliği ise düşmana karşı acımasız olduğu kadur, yoldaşlarına karşı bir o kadar sevgi ve saygı dolu olmasıdır. O çok az sözün sahibi, fakat sayısız eyleme yer alan biriydi.

Şehitlerimiz geride bıraktıkları miras üzerinde her gün yeni mevziler kazanarak ilerleyen direniş mücadelemize yeni ve sarılsız bir mevzi daha kazandıran tüm Benevok kahramanları gibi Fehim yoldaşın da usul kurtuluş mücadelemizin bir anında yaşayacak ve son sözlerinde illetmiş mesajın gereklerine uygun olarak mücadelemiz mutlak zaferle taçlandırılacaktır. Onlar "Özgür bir dünya toprağı yaratma" uğruna gençlik yaşlarını seve seve mücadeleye yolunda feda eden; her kalandarı büyük ve soylu bir görev yüklediler. Onların devrettiği bayrağı bir parca özgür vatan toprağına dalgalandırarak, anlamına sahip kıkmın biricik şairdir.

doğru devrimci çizgisini takip ederek Partinin verceği her görevi üstlenecem. Bir parça özgür vatan toprağı için sonuna kadar savaşacağımıza ve bu yolda yürüyeceğimize dair, başta Parti Önderliğine, devrim şehitlerine, zindan direnişçilerine, Konferans'ta bulunan tüm yoldaşların huzurunda söz veriyorum."

Mücadelemizin gelişip güçlendiği, yurteverliğin güçlü olduğu alanların arasında yer alan Aralık ve çevresinde katılmaların yoğunlaştığı bir sırada Parti saflarına katılan Ömer yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Küçük yaşlarında maddi yasaç koşullarının acımasızlığı ile karşı karşıya gelen Ömer yoldaş, ailenin geçimine katkıda bulunma sorumluluğuna taşıyarak büyüdü. Ömer yoldaş özgeçmiş raporunda aile ve okul yaşamını şöyle dile getirdi:

"Ailemim dırımı ilk önce çok yoksuldu. Altı yaşına kadar böyle bir aile ortamı içinde yetiştim. Bu yaşta sonra çobanlık yaparak ailemin geçimine katkıda bulunurdum. Sokak yaşamı başlangıç zaman ilkokula başladım. Türkçe'yi iyi bilmediğim için okul yaşamında

fazla başarılı olmadım. Bunun için okumak bana çok zor geliyor. Yazın cobanlık yapıyor, kişi ise okula gidiyor. İlkokulu bu biçimde bitirdim. Fazla başarılı bir öğrenci olmadığım için bir mektup dahi yazmadık. Güçlük çekerdim. İlkokulu bitirdikten sonra okula devam edemedim. Kendim için en iyi meslek olarak cobanlığı seçtim. Cobanlık yaparken çok rahattım. Çünkü bir yandan aileme yük olmadan bir yaşam sürdürüyordum, diğer yandan ise bir meslek sahibi olmuştum. Bu da beni rahatlatıyordu."

Kürdistan'daki madde yaşamı Kur'an daha büyük yaşta Ömer yoldaşın yaşamına damgasını vurdu. Ve aile sorunlarına ortak etti. Dar bir köye ve aile çevresi içinde yaşamın zorluklarına karşı boyun eğmeyen Ömer yoldaş, cobanlığı yanısıra, şehir mekrezlerine de gidip bulduğu işlerde çalıştı. Madde yaşam koşullarına karşı bir mücadele içinde olurken, bu yaşama kaynaklık eden nedenleri, yığı Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin ve somurgeliğinin konu edilip gençlik tarafından tartışıldığı bir ortamda, gelişmeleri ilk ile izledi. Parti hareketinin daha ilk gelişmeye başladığı yıllarda etkisini duyurduğu ve yurtsvevriğin güçlü olduğu bir ortamda gelişmeleri izleyen Ömer yoldaş, mücadele-mizden haberdar olarak etkilendi. Köylerinde yakın akrabalarının tutuklanma olaylarını, Parti saflarına katılıp durumlarını çok iyi değerlendiren Ömer yoldaş, kişisel hiçbir çıkarı vermedik çok gençlikleri arasında Partinin aktif bir sempati-zan olarak çalıştı. Köylerinde gelen gerillaları en sıcak duygularla karşıladı, verilen görevleri büyük bir sorumluluk duygusuyla yerine getirdi. Ancak kendisi verilen görevleri yetmedi. Daha aktif bir biçimde faaliyetler içinde yerini almış istedi. Özgeçmiş raporunda, Parteye Kars-Göle de katıldığı belirtilerek, sevincini şöyle ifade etmiştir: "Artık usalı kurtuluş mücadelesinin bir nefesi olduğum için çok mutluyum."

Ondan sonra ulusal kurtuluş mücadelesinin aktif bir savaşçısı olarak parti faaliyetleri içinde yerini aldı. Alanda gerçekleşen birçok eyleme katıldı. Göle'de üç orman bacaksızın silahsızlandırılması, Aralık'ta yol-elektrik yapıyla uğraşan üçüze yarı için bulunmuş santie bacaksızın, sömürgeliçlere ait çok sayıda araç ve gereçleri imha edilmiş eylemlere katıldı. Çeşitli tarihlere sömürgeliç ordu birlikleriyle içine girilen çatışmalarda ilk bir savaşçı olduğunu gösterdi. Böylece pratik karşılıklı bir çok zorluğu aşarak birliğin güvenini kullanan başarı bir savaşçı konumuna ulaştı. Belli bir süre bu tarzda parti faaliyetleri içinde yerini aldı. Ve daha sonra eğitim için Parti okuluna gönderildi.

Eğitime alındığı ortam, Ömer yoldaşın yıllardır özlemiştir olduğu bir sakinlik taşıdı. Okul yaşamının çok yünüllü ve öğrenilen gerçekler onu her gün biraz daha güçlü, kararlı bir halk savaşçısı olarak geliştirdi. Halk savaşının geldiği aşamada eğitime alınan her savaşçının ordu disiplinine ve yaşamına adapte olması ve savaşçı gerilla sanatına göre yürütmesi amacıyla verilen eğitim çok yünüllüydü. Her arkadaş gibi, Ömer yoldaş da bu yünüllü bir eğitime coşukluğu katıldı. Sömürgeliç eğitim kurumundaki başarısızlığı burada sözkonusu değildi. Çünkü yabancı bir dille eğitim görmeyen eziklini duymaz, eğitime karşı ilgisiz değildir. Tam tersine kurtuluş ide getiren gerçeklerini aktarıldığı, yaşamda kar-

şılaştığı zorlukların neden ve kaynaklarının kavratıldığı Parti okuluna kavuşmuştur.

Ordu kuralının temelinde sürdürülen ve yoldaşca sıkı ilişkilerin hakim olduğu bir ortamda Ömer yoldaş, yaşamının en güzel anlarını yaşadı. Eğitime canlı bir katılım gösterdi. Yıllarca küçük kurdeşlerle dağlarda tek başına sürdürüldü cobanlık yaşamının antamsızlığı ve aldığı maasla aile geçimine katkıda bulunmaya hiçbir şey kurularıyla bulmuşu bu süre içinde daha iyi anladı. Gerçek kurtuluşun hangi yolla mümkün olduğunun bilincine ulaştı. Onun özlemi ve tabii olan dahi ilk bir yaşamın, yalnız onunla sınırlı olmadığı, bütün bir halkın özlemi olduğunu ve bu nedenle milyonlar kurtuluşu için savaşmanın gerekliliğine yeniden inandı. Eğitime bu temelde yaklaşan Ömer yoldaş, Mahsum Korkmaz Akademisi Botan Şubesi'nin çalışan bir öğrencisi olarak Şehit Mehmet Sevğat Eğitim Devresi boyunca öğrendiği doğruları pratiğe aktarmının heyecanını ve sabırsızlığını içinde taşıdı. Ve ülke pratiğine yönelmenin sevinç ve coşkusunu içinde sıcak savaş cephe-lerine ulaşmayı arzular. Düşmanın kıyasıya bir savaşın yürütüleceği günler yaklaştıkça her ARGK savaşçısı gibi Ömer yoldaş da sıcak savaş alanlarına yürümeyen bekle-yiş içinde Partinin vereceği kararını bekledi.

Kış boy yürütülen hazırlıklar ve verilen önemli karar ve sonuçlara bahara girildi. Alan pratiğine yönelen birlikler son hazırlığını yaparken, Bahar Atılımının en güçlü bir tarzda gerçekleştirilmesini heyecanını yaşıyor. Düşmanı ilet top-karlarından adım adım çıkarmak yemini yenilenerek, harekete geçildiği bir sırada Ömer yoldaş da Şemdinli birliğinde yer almanın sevincini ve gururunu pratiğe yansıttı. Bahar Atılımının güçlü bir tarzda gerçekleştirilmesi, düşman hedeflerine tek tek yönelerek ortadan kaldırılmak amacıyla, birlikte alan üzerindeki faaliyetlerini başlatıyor. Musaka karakolu baskını ile ilk eyleme başarıyla geçtikten, birlik daha büyük hedeflere yönelme hazırlıkları içindeyken, düşmanın ordu birlikleriyle Benevok'ta karşılaştı.

Ömer yoldaş, devrimci yaşamının kısa kesitini içinde sergilediği pratik bir halk savaşçısı olarak kendisini tanıttı. Yaşam kavşamının çekildiği bir kişilik olarak devrimci yaşamın tatl ve sıcak anlarını yoldaşlarıyla paylaşırken, mücadelelin zorluklarını güçlü bir biçimde karşıladı. Ordu disiplin ve yaşamına erkenden adapte olan bir yoldaş olarak savaşçı kuralarına göre yürütülen bilincine ulaşmak için büyük bir caba gösterdi. Pratikte başarılı olmanın ancak mücadele sorunlarını kavramakla mümkün olduğunun bilincine ulaştığı oranda, Parti yayınlarını okuyarak kendisini eğitimeye, ekkilıklarini gidermeye çalıştı. Yoldaşlarıyla iyi geçinen, alçakgönüllü sade bir kişiliğe sahipti. Disiplinliyi sevmenin, kurallara uyan, uygulama madde dayatıcı olan bir yaklaşıma ekkilikleri, yetersizlere karşı eleştirici bir konumda oldu. Yetmezliklere karşı mücadeleci olan Ömer yoldaş, devrimci yaşamı boyunca birçok ulusal özelliğiyle Partiyi, halkı yarı olanın soyu bir cabası içinde oldu. Ve ömrü yettiki oranda yoldaşına basardı.

Ömer yoldaş özlemli pektiği ve uğruna savaşarak şehit olduğu "Bir parça özür vatan toprağı" yaratarak yoldaşın gereklerini yerine getirmenin bilincine hareket ederek, şehitlerin bilincine direniş bayrakları daha yükseklerde tutacağız.

Büyük Halk Kahramanı Başkale Şehidimiz Kazım Yoldaş Mücadelelerimizde Yaşiyor

Mahmut BENEK (Kazım) Hilal köyü-Uludere, 1940

Ebedi kahramanların safına katılan Mahmut BENEK (Kazım) yoldaş, 11 Haziran 1988'de Van'ın Başkale ilçesine bağlı A. Celdiran köyünde bir grup yoldaşıyla birlikte düştüğü düşman pususunda saha-dedeletir. 48 yaşında ve 7 çocuk babası olan Mahmut yoldaş, Uludere'nin Hilal köyünde dünyaya gelir. Uzun yıllar oldukça yoksul olan ailesinin sorunlarıyla uğraşır. Ondanki vür sevgisi onu arayırlara iter. 1960 yıllarında Güney Kürdistan'a geçer. Mensub olduğu Guylı ağıretti, Güney Kürdistan'a kadar uzanır. Orada savaşçı katılır. Yaklaşık 14 yıl bu savaşın içinde değişik görevlerde yer alır. Bu süre boyunca büyük kahramanlık sergiler. Sorumlusu olduğu ukaşvavar bataryasıyla bir düşman ucağını düşürür. Onun bu yeteneklerini gören ilk milletiyelik daha başka görevler önlüne çıkar. Bu görevlere gittiği Musul ve Bağdat'ta yanaklar. 1974 yeniliğinden sonra, kalır köyüne dönmek zorunda kalır.

1984 Ağustos Atılımında, TC tarafından tutuklanır. Diyarbakır Siyasetim Komutanlığında çok ağır işkencelere maruz kalır. Delil yetersizliğinden dolayı serbest bira-

kir. Etiler alarak Van'a yerleşir. Burada da düşman onu rahat bırakmaz. 1987 baharında sömürgeliç zulümünden kaçarak Doğu Kürdistan'a yerleşir. Burada mücadelemize yakinen tanır. Gelişen savaşın etkilenecek, gerçek kurtuluşun hangi saflarda olduğunun gerçeği. Görcek kurtuluşun hangi saflarda olduğunu görür Mahmut yoldaş, kararlıca Parti saflarına katılır. Parti saflarında görüldüğü askeri ve siyasi eğitimden sonra düşüncelerini şöyle ifade eder: "14 yıl ihanetin içinde kaldım. Hiçbir fedakarlıktan çekinmedim. Tüm bunlara rağmen hep bir insanı düşürme gördüm. Hızlı bir insanı düşürme ve fedaal yaklaşımları. Ama ben tüm bunları halk için yaptığımı inanıyorum. Ne yazık ki bunun böyle olmadığını gördüm. Ve mahmut yoldaş, geçmiş yanlığı yaşamını böyle değerlendirdi."

14 yıllık bu yaşam, Mahmut yoldaşa olumsuz yönde hayli izler bıraktı. Fakat Parti saflarına eğitilerek birlikte bu olumsuzluklara yönelik yoğun bir caba içerisindeydi. Bu cabasının merkez, zede kendisini eğitime ve geçimin olumsuzluklarıyla yoğun bir mücadele içinde olmuştur. Günlik yaşamda hiçbir dakikasını boş bırakmıyor, zamanı en mükemmel bir şekilde değerlendiriyordu. Görüldü her arkadaşla mücadeleye ilgili sorular yöneltiliyor, kavrayınca kadar tekrimini istiyordu. Yaşına rağmen dinamik, atılgan, alçakgönüllülüğünü tüm yoldaşlarının sevgisini kazanmıştı. Savaş konusundaki deneyim ve tecrübelerini yoldaşlarına aktarıyordu ve bu yeteneklerini kolektifleştiriyordu.

Onun bu yaşamı tüm yoldaşları üzerinde derin etki bırakıyordu. Savaş cephesine gitmek için oldukça sabırsızdı, bu sabırsızlığı kamp komutanlığına iletiyordu. Ondanki bu savaşçı ruh, onu yenil-

mez kılıyordu. Onun bu istemi zamanı gelince yerine getirildi. Gitemeden önce yoldaşlarına şunu söylüyordu: "Tek istemin, bir an önce ukaşvavar bataryasının başına geçip düşmanın ucağını düşürmektir. O zaman düşmanın en mutlu insanı ben olurum."

11 Haziran 1988'de şahadet ulaşan Mahmut yoldaş, ebedi kahramanların safına katılmakla beraber, zamanla bir kez daha katıldı. Tarihe mal olan bu yoldaşımız, Kürt yiğitliği ve kahramanlığını bir sembol idi. Mahmut yoldaşın şahadeti bu gerçeklik, Partimizin yüceltiği ve çözümleyici güç oluşunun bir kez daha ifadesidir. Her geçen gün yükselen kurtuluş savaşımız daha nice Mahmutlar yaratacak ve onun şahadeti bu gerçeklik tüm toplumumuz saracak ve yükselen bağımsızlık savaşımız daha da kökleşecektir. Ona bağlılığımız tüm Parti şehitlerine bağlılığın bütünüdür."

Mahmut yoldaş! Seni hiçbir zaman unutmayacağız; namulurumuz bağımsızlık türküsünün sesini daha da yükseltmek, siz tarih emekçilerini candan selamlayacağız. Varmek istediğimize yer, ne pahasına olursa olsun varacağız. Hiçbir çubuk, sizlerin yüceltiğine gölge düşürme, misadeet etmeyeceğiz. Bu durum ister için, istere dışardan basın bizzim için fark etmeyecektir. Silahlarımız üzerine ettimiz yemin ve her gün birlikte haykırduğumuz "Hızır... ezeciz... fet-hedeciziz", "Bi can bi zwin en te na ne ey Serok!" şairarına sonuna kadar bağlı olacağız. Seni kalbimize gömdük, tüm şehitlerimiz gibisi... Sizler bizlerin onurusunuz, onuru hiçbir zaman çinnetmeyeceğiz.

Seiam sizlere tarihin emekçileri!

Silah arkadaşları

Adiyaman Direnişimizin Büyük Komutanı M. Emin TAŞTAN Yoldaşı Saygıyla Anıyoruz

Başarları 1. sayfa'da

bu yürüttü.

1978 yıllarında Adiyaman merkezinde, sosyal-şoven bir hareketin etkinliği vardı. M. Emin TAŞTAN (Zeki) yoldaş, bu gruba karşı bağımsızlık düşüncelerinin kararlı bir şekilde savunulmasını adı. Öğrenci gençliği ulusal gerçeğine karşı yabancılaştırılan bir eğitime karşı usal uyanış caba-larının en önlünde yer aldı. Kısa bir sürede, ulusal kurtuluş mücadelemizin yaygınlaşmasında önemli katkılar sağladı.

Öğrenci gençliğin devrimci bilinc kazanmasında Zeki yoldaşın cabaları az olmadı. Zeki yoldaş, bir yandan sosyal-şovenizme ve her türlü etkilerine karşı mücadeleye derken, diğer yandan ise gençliğin ulusal kurtuluş bilincinin götürülmesi çalışmalarını yürüttü. Adiyaman gençliği Zeki yoldaşın ulusal kurtuluş bilincini geliştirme caba-larına büyük saygı saflara katılarak karşılık verdi. Onun bu dönemindeki mücadelesi ve caba-ları, hala takdirle anılmaktadır. Onun adı, Adiyaman'ın ulusal kurtuluş düşüncelerine yemine ile bütünüleşmiştir. Nitekim bu gerçeklik, daha sonraki yıllarda da kendisini kanıtlayacaktır.

12 Eylül askeri-faşist darbesinin başına gelmesi ile birlikte, yurtsızca çekilen kadrolar ara-

sında Zeki yoldaş da vardı. Zeki yoldaş, beraberinde bir grup arkadaşları ile birlikte Lünban-Filistin sahalarına giderek, siyasi-askeri eğitime katılır.

PKK 1. Konferansı'na delegeler olarak da katılan Zeki yoldaş, Partimizin askeri çizgisinde derinleşme ve yetkinleşmeye ağırlık verdi. Bu dönemde halk savaşına üzerine araştırmaları yaptı. Yaptığı bazı araştırmalarını yazılı hale getirdi arkadaşlarına sundu. Konferans sonrası bu yönlü çalışmalarını daha da yoğunlaştırdı.

PKK 1. Kongresi sonrasında ülkeye giren ilk gruplar arasında Zeki yoldaş da vardı. Zeki yoldaş, bir dönem Güney Kürdistan'da çalışmalara katıldı. Daha sonra Çukurca ve Şemdinli alanında faaliyetlere katıldı. 1985 yılı ile birlikte, beraberinde bir grup yoldaşları ile birlikte, Hakkarî'den Adiyaman'a yürüyüşe geçti. İyi boyunca çeşitli eylemler yapan grup, ayrıca birimler ve halkta iligli kurarak, yürüyüşünü sürdürdü.

Grup Çermik, Siverek çevresinde askeri operasyona karşılığ. Birçok kerer düşmanla karşı karşıya gelen grup, birçok karşı-pasıya başarı ile kazanmasını bildi. Grup daha sonra Adiyaman'a vardı.

Adiyaman alanında, devrimci hazırlıkları yoğun biçimde sürdü-

ren grup 1986 Newroz'una büyük bir atılımı girişti. Pespepe patlak veren eylemleri sömürgeliç ağır bir şekilde darbelendi. Bu atılımın hazırlayıcısı ve yürütücüsü Zeki ve Mustafa ÖMÜRÇAN yoldaşlarıdır. Bu eylemler, Adiyaman halkı üzerinde derin bir etki bıraktı, ulusal kurtuluş alanı bağlılığı ve inancı daha da güçlendirdi.

Günümüzde kadar bölgede devrimci çalışmalarına başında bulunan Zeki yoldaş, birçok genç ulusal kurtuluş mücadelesi saflarına alınmasında önemli bir rol oynadı. Düşmanın birçok onun ve komposunu boş çıkardı. Mayıs 1987'de Mustafa ÖMÜRÇAN yoldaşın grubu ile, erken gelen şahadet nedeniyle birleşemedi. Böylece, Partinin 11. Kongre beğelirlerini elterine ulaşma süreci daha da gecikti. Buna rağmen, o bir Parti militanı olarak çalışmalarını, Partiyeye olan bağlılığı ve çizgisi uygulamadaki kararlılığı ile sürdürdü. Yine birçok ömür gelişmenin altına imza attı.

Ağustos ayının 12'inde faşist düşman birliği ile meydana gelen bir çarpışmada yoldaş ile birlikte şehit düştü.

Adiyaman halkı, Partimizin bu değerli komutanı ve önderini unutmayacak, onun anısını bir gereği olarak da zafere yürütüşünü sürdürecektir.

DÜN XANİ'DE GÖMÜLEN DİRENİŞ ATEŞİ XANİ DİRENİŞİYLE YENİDEN KIVILCIM ALDI

Halkımızın üzerinde her yönüyle bir karabasan gibi çöken, çağını doldurmuş, ömrünü tüketmiş bir sömürgeciyi, insanı hicir kural ve enir tanımıksız sonuna kadar uygulamaktan sakinmayan azgın Türk sömürgeciliğine karşı, bin yılların tarihsel hesaplaşmasından girişen ve onunla kiran kırana bir savaşta ulusal bağimsızlık kavgasını başlatan partimiz PKK'nın tarihi, baştan başa herhürken kanyla yazılmış; ama yazımı henüz bitmemiş bir tarihtir... Diğer bir anlamıyla, Parti tarihimize tarihsizmiş bir yerin sahibi ve her biri kendi şahsında bir destan yaratmış olan direniş şehitlerimiz; tüm Parti ve halk tarihimize kuşatan, onun ruhu ve coşkuğu yüreği olan; gerçek anlamda devrimci değerlere ulaşılmaz sağlayan, her kopol ve şart altında bu değerleri nasil korumak ve sağlamlaştırmak gerektiği konusunda bizleri uyaran bir özelliğe sahiptir. Çünkü, PKK'nın tarihinde şehitlerin ansına bağliik ve onlara verilmiş söz; kavgaanın ateşinin daha da harilamlarını ve yükseltmelerini temel harcı ve gerekeç olmuştur. PKK öncülüğünde dönülmeyiz bir yolda savaşıarak ilerleyen halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesi; gerçek anlamda şehitlere bağliğli ve onların anlamları yaşatmanın, onlara verilen sözün yerine getirilmesinin somut tanıklığını yapmaktadır.

Şehitlere verilen sözün ve onlara bağliğli ne anlama geldiğini; Parti Genel Sekreterimiz Abdullah ÖCALAN voldaş şöyle vurgulamaktadır:

"Onların uğrunda savaştıkları Parti ve bu Partinin çizgisi, bu çizginin taktik uygulaması var. Onlar gönüllü gittiler. Ve son nefeslerinde direniş sloganlarını haykurdılar. O halde bu ne demektir? Bu, çizgi, taktik ile onlara layık olmak, onların ardılları olarak bu çizgiyi uygulamak demektir. Çünkü, onlar zaferi böyle yaratılır ve onların ardılları da zafer yaratmak istiyorlarsa böyle yapacaklardır... Bu yol için bu kadar kan döküldükten sonra, bu yoldan dönülmeyiz. Bugün, gerek halkı, gerek bizi bu savaştan uzaklaştıracak çok az güç ya da çok az neden var. Bu doğrultuda çalışmayı emredekler her şey var. Direniş şehitleri, tarihimizin bu döneminde en büyük halkalardandır. Onlar, halkımızın direniş tarihinin ve döneminin sanii olarak kaptılarında rol oynayan gerçek değerler ve hazinelerdir. Biz, onların ansınaya verdiğimiz sözü, gerilla ordusunu kurmak biçiminde özledik... Hicbir gerekçeyle, bu onları gereklerini yerine getirmemek için mazet olarak kabul etmiyoruz. Şehitlerin kıymetini bilmeyen, onların yaşamlarının gereklerini yerine getirmeyenler ancak sözsuzler olur. Etkisiz uygulanayan ya da uygulamayanlar ancak kötü mücediller olur. Fakat biz de çok iyi anı içtik ki, onların anlamları böyle bir miasyedeçli gibi bakanları kökleri harcaşacağı. Damla damla dökülen kanı keskinlik harcatmayacağı, çarpur etmeye imkan bırakmayacağı. Bugün onları kutsal... Bu Partinin değerleridir. Sadece bizim için değil, yanıt tüm halk kitemizin kendini yeniden yaratacağı bir anlama sahiptirler... Kuracağımız bütün devrimci örgütleri onlarınsın adıyla, onların adını anarak oluşturuyor. Onların canli ansı etrafında gelişişler ve bu da şehitlerimiz, halk savaşımızın yöneticileri, komutanları olduklarını kanıtlanmış

oluyor. Onlar, Parti çizgisini en iyi uygulayarak zaferi yaratıyor. Onların ardılları da halk savaşımız mutlak zaferle ulaştıracaklardır." (Parti III. Kongre konuşmalarından)

Hic şüphesiz ki, PKK şehitlerinin mücadeleleri ve anlamları bizat yazdıkları bir tarihin anlamlını, bütün boyutlarıyla derinliğine kavrayabilmek; yaşanan sıcak gün açısından mümkün görünmemektedir. İnsanlığın geçmiş tarihinden de bilinmektedir ki, özellikle devrimlerin pratikte yazıldığı anlamlar esas ürünleri yarınlarla görülmektedir. Bu anlamda, devrimlerin gerekçeliktikleri süreçler ve bu süreçlerin harcı olanlarınsın anlamı ve tarihi eylemlerinin önemini tüm boyutlarıyla kavranılması gerekcelece gerekçeliktikleri derken; yolumuza gelecek kuşaklara bırakılmış bir gerekçeliktikleri sözlerimiz açıktır.

Bugün, bu tarihin yazıcıları durumunda olan direnişin ve kavgaanın önderleri şehitlerini, yönelidkleri hedefin ve hayallarınsın ayakta edindikleri tarihi eylemlerinin bilincinde olmaını, onların nasil bir geçmiş yikip nasil bir geleceği kurma ça-

perleyen direnişlerin nasil kanla sulanıp, canla harmanlandığını okuyup öğrenerek, o yaşama sahip çıkacaklardır.

İşte PKK'nın başlatmış olduğu yeniden dirliş ve var oluğ kavgası; can ve emleke nakış nakış işlenen bu yaşamın inşasına geçildiğinin addır. Komutası alındığı Kürt halkına yalnızca kurtuluşun ve budanınca mümkün olan nasil yeniden değerlendirilmesini yolunu göstermekle kalmayan PKK, aynı zamanda özgürlüğün bedelsiz kazanılmayacağına da mücadele pratiğiyle göstererek bunu halkın bilincine kazımiştir. Bugün, Kürdistan'ın baştan başa DİRENİŞ ve KAVGA kesilimi, savaşa dönüş olmasının anlamı da burada saklıdır.

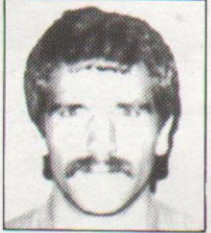
Bilinir ki, devrimlerin gelişmesi düz bir hat izlemeye. Kimi zaman zor anlar yazır, kimi zaman da geri çekilme anları olur. Ve böylesi anlarda pusuya yatmış avcı misali, olanda karaniğliyle ihanet, arkadaşanlar emleke için yolu gösterir. Düşman daha bir azgınlara. Ölüm ise günlük bir kaza, sıradan bir iş gibidir devrimde. Yani, böylesine an-

Partiyi yaşatma, ayakta tutma hareketi olarak tomurcuğün çıkkenmesidir... Hiç ummadığı ve beklenmediği, ortaklık rahat rahat sökülendiğinde anda fasit rejimense devletten patlayan şanlı 15 Ağustos direnişinin mimarı ve ölümsüz komutanı Agit'in şahadeti işe, artık kurtuluşunu eline atmış olan halkımızın olduğuna hareketidir. Hakliyle tomurculuklanıp, Mazlum, Hayri ve Kemallerle çıkektenen Partiyi yaşatma ve ayaga kaldırma hareketi; Agit'in şahadetiyle açılan sayfada orduğuna hareketi olarak meyve dürmüştür.

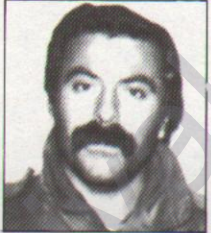
Evet, bugün Agit'in takipleri ve onun öğrencileri olan sayısız şehidimizin şahadetlerini anlamları, her şeyiyle gücün ve takattan düşürlümüş halkımız; azgın düşmanın ansınansız ve kuralsız özel savaşına karşı çıkarma ve ulusal kurtuluş için ayaga kaldırma, savaşıma hareketi olmalıdır. Her biri kendi şahsında görkemli direniş destanları yaratarak, tekrar tekrar hiç durmamacasına tarihi sorgulayan şehitlerimiz, halkımızın unutulmaz ve yüce halk önderleridirler. Parti-

manı ve önderlerini; Veli TEYHANİ (Kermal), Haydar UZUNYOL (Ozan, Mesut), Ahmet DOĞAN (Sedat), Sayın ÇAV (Ziya, Arif), Ömer AKKAYA (Zaza Hasan), Hüseyin ÇİFTÇİ (Necdet, Zeki, Beşir), Hidir Ali MERSİN (Delil, Ayhan), Gıyasettin ÇAKIRAY (Kazım, İhtiyar) ve Faruk YILDIZ (Yaşar) tarih eylemlilikleriyle yeniden kıvılcım almıştır.

Kürdistan halkının alaca karaniğna bir güneş gibi doğan ve; "Ey halkım! Beni yaratan sensin, Ben, köleliğe ve ihanete lanetleyen halkım. Ben tarihin ansınansız sorgucusu. Ben tepeden tırnağa DİRENİŞ, hücrelerine kadar doğmuş SYANİM. Gelmek dileersen benimle, ayaga kalkıp yürümelisin. Çünkü ben, yaşamın ve de ÖZGÜRLÜĞÜN adımı. Yaşam ve özgürlük ancak ölümlüce yaratılır. Korkma ve yürlü! diye seslenen PKK'nın bu kutsal çağrısınınsın yanıtız kaldımadığını düşün; hem de en soylu kanlılarınsın nasil direniş şehitlerimizizin ne nefeslerinde attıkları; SAVAS Sömürgeciliğe karşı savaş, köleliğe karşı savaş, savaş ihanete karşı

Sayim ÇAV

Haydar UZUNYOL

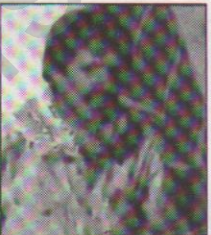
Faruk YILDIZ

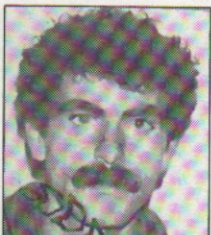
Hüseyin ÇİFTÇİ

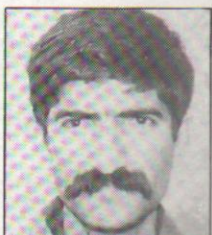
Ömer AKKAYA

Ahmet DOĞAN

Hidir Ali MERSİN

Gıyasettin ÇAKIRAY

başında olduklarını bilme ve bu tarihin her anını benlele işlemek gibi bir görevimizin ve tarihi sorumluluğumuzun olduğu da bu götürümler bir gerekçektir.

Fakat, ota yandan kaynağını tümüyle bilmeden Alan Kürt halkımızın ulusal kurtuluş kavgası gibi tarihi bir eylemin, yalnızca Kürdistan halkı açısından değil, tüm dünya insanlığı açısından da hangi kayıplar ve uğruna neler fedâ edilerek kazanıldığı; ürün ve meyve vermiş bu yaşamın adı olarak en iyi, geleceğe kuşaklar yaşayacağından, bu tarihi eylemin şahiplerinin nasil bir onura sahip olduklarını da yine en gerçekçi temelde onların görüş teslim edebileceklerdir. Yani, geleceğe kuşaklar, kendilerine armağan olarak sunulan yaşamın, nasil kanla mayalandığını, karaniğli izbeliklerden, aşır emberberlerinden nasil sökülüldüğünü, çekilen acıların, gösterilen kahramanlıkların, ihanet han-

lik, böylesine yalın ve tabii...

Devrimin her aşamasında türküladındaki bir yaşamın coşkusuyula, vatana duyulan özlemin yüreği yakan ateşinin coşkusuyula, gözü güneşe benedeni toprağı kucağlayan şehitlerin, şahadetlerinin anlamları da bir bakıdadır. Parti ve mücadele tarihimize bunun yakıcı örnekleriyle doludur. Parti hareketimizin ete-kemiğe bürünme aşamasında hain ellerce katledilen yüce enternasyonalist HAKI KARERİN ansınansız bağliik temelinde verilen ve gereği yerine getirilmez söz; PKK'nın lanılayı tomurculuklanmıştır. Yani, fasit düşman, bir karabasan ayaga kalkış ulusal kurtuluş mücadelemizi, halkımızı ve onun öncüsü PKK'yı ezip yutmak istediğini bir döneme; sömürgeci zetanların dehşelerinde mayalayıp, mihek taşına vurularak tutuşturulan nasil sökülüldüğünü, gülleri Mazlumların, Hayrilerin, Kemallerin şahadetlerini anlamları;

mizin, kısa savaşı tarihi, halk önderi komutanların şahadetleriyle örülmüştür.

İşte, savaşı cephesinden ulaşılan haberlerden öğreniyoruz ki; Agit'in açığı yoğun kuşatma altında şehadetlik şerbetini tadarak şehitler ordusuna katılan Kürt halkının 9 yiğit volda daha sonuna kadar kavga, son damla kana kadar savaşı ve tepeden tırnağa DİRENİŞ ve selam sana ey kutsal yaşam sloganlarıyla, halkı ayaga kaldıranın tarihi sorumluluk ve bilinciyi, bir kez daha ölümlüce yaşamı arayıp bulmanın görkemli destanını yazarak, ellerinden asla düşürmedikleri mücadele bayrağını ve silahlarını; kendilerini işleri kaynaganı sıcaklığında yul alan silahlara adanmış devrimcilerdir.

Dün, arkadaş bir katliam ve soykırım hareketiyile Hani'de gömülen insan ateşi; bugün, bu 9 halk kahra-

şiarları, Hani'deki savaş alanında da yankılandı. Bir değil, dokuz kere yankılandı. Ölümdede kaçama sevda, kartal bakışlı, çatal yürekli dokuz gençceci fidanın dilinden söylenen dirliş türküsi.

Varılmak istenen menzile varama değin, daha binlerce kez söylenecek bu türkü, yüreklerdeki vatanstizlik ardışı dinene kadar söylenecek... Hani'de tarihi yeniden uyardıran halkın bu eşsiz kahramanları her zaman aramızda, kavgaanın sıcaklığında yaşayacaklar. Yöğün ateş altındaki savaşı cephesinde savaşı bizzat kumanda edebilecekler... Ve onların geride kalan bir silahlı sözün kutsalığına hallettiler, meden, silahlarını ansız bırakmadı, savaşı kan ve kanla harlandırmaya ve zaferle ulaştırmaya kararlı olduklarına yemin eder, ve içkerken susmayan silahlarımızla anlamların önünde saygıyla eğiliriz.

PARTİ YAŞAMI - PARTİ MÜCADELESİ

Uzun bir hazırlık sürecini geride bırakmış, kabarcık ve her yönünde donanımlı bir güççe ülke pratiğine yönelmenin sevinç, heyecan ve coşkusuyla yapıyoruz. Partimizin gerçekleştirdiği tarihi III. Kongre kararlarını hayata geçirmek amacıyla bir an önce ülke mücadelesindeki yerini almanın sabırsızlığı içerisinde olan tüm arkadaşlarımızı yüreklendiren bir sevinç ve coşkuyu görmeye mümkün değil. Çünkü bu seferki diğer tümüyle farklı olacak, düşmana yıllardır hakkettiği mücadele yöntemleriyle cevap vererek, ülkeyi fetihmenlik iş adamlarını atmış olacak. Buna olan inancın, azim ve kararlılıkla faaliyet alanımıza ulaşmak amacıyla yolculuğumuz başlatık.

Serin bir bahar gecesinde yaptığımız güzel bir yolculuk sonrasında Güney Kürdistanı geride bırakarak ilk konaklama noktamız olan H... çayının civarına ulaştığımız. Bu noktadan itibaren yapacağımız ikinci bir yolculuk için tekrar geçmişi beklemek durumunda olduğumuzdan dolayı dinlenmek ve tüm faaliyetlerimiz detaylarıyla planlayacağımız son toplantımızı yapmak amacıyla H... çayının kıyısında konakladık. Vadinin serin havası ve dipdiri olan yemelik otlar, iştahımızı da kabarttırdı. Zaman geçirmeden kahvaltımızı hazırlamaya giriştik. Nöbetçilerimiz vadinin en stratejik noktalarında yerlerini alırken, kahvaltı faslı tamamlanmış ve tüm arkadaşlarımız istirahat için yerlerine çekilmişlerdi. Bulduğumuz vadi Haziran ayının ortalarına kadar kuzey yamaçlarında karı koruyacak dercede soğuk olduğundan sabah saatleri oldukça serin geçer. Bu nedenle öğün güneşinin sıcak ve dik ışınları altında ancak uykumuz atılabildi.

Akşam doğru günün esas ve önemli görevi olan toplantımızı gerçekleştirdik. Kürdistan da ilk defa yürürlüğe konulacak olan Askerlik Yasası hakkında pratik bir deneyim ve tecrübeyle paylaşımımız halinde, Parti belirlemeleri ışığında alan özgünlüğü nasıl uygulayacağımıza dair kesin sonuçlara vararak bu doğrultuda gereken planlamayı yaptık.

Daha önce temyiz edilemiş silahlarımızın bir kez daha kontrolünü yapıp, sırt çantalarımızı da takınca her şeyimize hazır olduk. Yazlık konaklama yerini terk etmeden önce yışpamızı gereken son bir işlemler vardı. B... da getirilene bir kuralı olan mole noktalarının kamuflajı edilmeyeli.

Eylümlüğümüz ilk alanı G... köyü oldu. Köyün yakınında, cıkardığımız yerleşik kolonun getirdiği bilgiye... yerleşmiş olduk, yöge yaklaşıp köyü kordon altına alarak giriş yaptık. Geçmişte uğradığımız bu köyde, yeni bir durum olan Askerlik yasasını halka kavratmak amacıyla toplantılar düzenledik. Yine mücadeleleri ve düşmanın durumu hakkında doğrularımızla yaptık. Mücadelemiz ve düşmanın durumu hakkında yapılan genel sohbet ve doğrularımızdan sonra söz Askerlik Yasasına gelince kitlesinin ilgi, merak ve heyecan içerisinde

kaldığını farkettilik. Çünkü bu yasayı ilk kez duyan köy halkı olarak bu konuda bir açıklama beklentisi içindeydik. Gereken açıklamanın yapılması, halkta epey bir rahatlama sağlanca Askerlik Yasası başarıyla uygulandı.

Gecenin zifiri karanlığında bu sefer de D... köyüne doğru yola çıktık. Yol güzergahımızın yer yer sarp kayalıklardan geçmesi, yolculuğumuzu epey zorlaştırıyordu. Ciddi bir engelle karşılaşmadan ilk adımı atmış ve asker çıkarmış olmanın verdiği rahatlıkla o gece sabaha kadar yul aldık. Yine de oldukça uzak sayılan D... köyünün ancak yakınına ulaşabilmistik.

Uygun bir noktayı tespit ederek dinlenmeyi kararlaştırdık. Konumlandırılmış noktadan üç veya dört km. uzağında çabaların zomları bulunmaktaydı. Alandaki hedeflerimiz arasında bulunan bu ihanet odaklarına yönelmek, çeteleri etkisizleştirerek silahlarına el koymak amacıyla öğleden sonra ilk grup biçiminde hareket ettik. Mazlum (Vahap COLAK) yoldaşın komutasındaki birinci grubumuz hemen hedefine ulaşmak üzereydi. Birlik genel komutanının ilerisinde bulunduğu ikinci grubumuz ise henüz dağın çiplak vadisi kısmından inerek yerini alana çabası içerisindeydi. Çiplak vadiyi bitirip açılış noktasına yetişmemize ramak kala, bizleri fark ederek zomun etrafında mevzilenen çete ve askerlerin kurşun yağmuruna tutuldu. Aniden karşılaştığımız bu durum karşısında panik yaratmaya çalışarak, takriben 10-15 dakika sonra adeta yerde sürünecek, kısmen kayıplı olan ormanlığa yettiğimiz. Mevzilediğimiz noktaya çıpından ilerleyiş sayılır. Ancak ikinci grubumuz gözden kaybetmiştik. Çatışma her iki tarafta da aralıksız devam ediyordu. Kısa bir zaman içerisinde efrarı yalın kayalar ve uçurumlarla kaplı olan vadi, tam bir savaş alanına dönmüştü. Kulakları önlatılan kurşun sesleri vadiye derin yankılar yaratarak göğşe uşalıyordu. Çatışma giderek kızışmaya başlamıştı, ancak biz halen savunma pozisyonundaydık. Mazlum yoldaşın grubuyla birleştiğimiz kesilimi, bunlardan epey uzağa düştüğümüz. Buna bir de pozisyon değiştirilmesinin verdiği sıkıntı da ekleneince asaletin adeta dermug gibi geliyor du bize. Bu arada insiyatifi elle geçirdiğimizi anlayın düşman, stratejik konumlarına noktasının verdiği avantajla üzerimize yürümeye ve giderek çemberi daraltmaya başlamıştı. Büyük bir rahatlakla sonuna kadar direnen ve bu duruma bile düşmana darbe vurmaya çalışan grubumuz, geri çekilmenin gerektiğini anladığı noktada üstün bir manevrayla çemberi yarıp ana birliğe doğru geri çekilmeye başladı. Düşman askeri ve azgın çeteler tarafından oluşturulan ikinci ve üçüncü çemberleri yarmak ve ana birliğe ulaşmak ise büyük bir cesaret ve fedakarlık gerektiriyordu. Çünkü bunun olanakları çok denecek kadar azdı.

Saat 13.00 sularında tepemizde dolmaya başlayan helikopterler

izlemiş daha da zorlaştırdı. Masma

gökyüzünde teş karğaları gibi dolayan ve avını bir an önce kistirmenin acelesi içerisinde olan helikopterlerin indirme yapmaya çalımları uz grubumuzun da güvenliği tehlikeye düşürüyordu. Gerçi Mazlum yoldaşın komutasındaki grubumuz, ana grup tarafından savunuluyordu. Fakat mesafenin uzak olmasından dolayı popukluk bu savunmanın etkisini asgariye indiriyordu.

Zaman ilerledikçe düşmanın bize darbe vurma ihtimali de giderek artıyordu. Düşmanın bu hevsi karşısında bırakmak için yapılacak tek şey vardı; o da her türlü riski göze alarak indirmeyi olanaksız hale getirecek stratejik tepeleri ortama saldığımızı geri püskürtmek ve bu şekilde gruplarımızın güvenliğini sağlamak. Zaman geçirmeden dört arkadaş; Kahraman (Recep TEKİN) yoldaşın komutasında, gruptan ayrılarak belirlenen

itaatsizlik her zaman için düşmana hizmet eder. Duyularımıza kapılıp arkadaşlarımızın hayatını tehlikeye sokamazız. Her şeyden önce buna hakımız yoktur" dedi.

Mücadele ve savaş pratiği henüz birkaç yılı bile bulmamış ve gençlerden de Kahraman olan bu garçekten inanç, kararlılık, azim ve iradeyle dolu kişiliği aynı duymamak ve emirlerine itaat etmemek mümkün değildi. Savaşta en ufak bir hata ve yne savaşta gösterilecek duygusal bir yaklaşımda, en büyük tehlike ve yenilgilere sebebiyet olabilecekti elbette. Bugüne kadar birçok yığıt yoldaşımızı kaybetmemize neden olan savaş kurallarına yürütmemiş olmayışımızın en büyük nedeni budur. Bize aksi gelene kendileriyle birlikte bildiğimiz ve kabullenmemiz durumunda olduğumuz bu ger-

çile çıkmadan önce yemeliğiz yedik ve son hazırlıklarımızı tamamladık. Alandaki en güzel yolculuğumuz, ay ışığında bulduğumuz dağın zirvesinden derin ve ormanlık vadiye inerken oldu. Karların buzlandığı derin vadilere bürünmüş çalka şampiyonların geride bırakılan bir tempoyla kayarak, dört saatte alınabilecek yorul yarım saatte katetmemiz oldukça zevkliydi. Sırt çantalarımız ve silahlarımızla birlikte vadinin zirvesinden düzlük alana kadar başlattığımız kayak yarış sonucunda, kendimizi adeta uzağı boşluğundan geçmiş gibi hissediyorduk. Uşcu bucağısı gibi görülen bu derin vadiye, arkadaşlarımızın yildırım hızıyla kayışları, aşağıda seyredildiğimize, düşmana karşı duyulan kin ve öfkelerin yüreklerine süğümeyecek dercede kabarmış özgüvenle zeliyorduk. Bu kin ve öfke, natlarıyla göğüs yararak avının üzerine süzülen birer şahin misali adeta uçarak gelen arkadaşlarımızla

Kahraman ve Cemil yoldaşlar Şemdinli'de...

tepeye yönelidik. Ağır otomatik silahlarımızın aklı dercesine göre Kahraman yoldaşın direktifiyle savunma pozisyonuna geçtik. Bizimle

memnemin üzerinden az bir zaman geçmeden helikopterler yaklaşıp

bir kilometre aşağıda indirme yapma girişiminde bulundular. Birinci helikopter kapsamı açarak

indirme yapmaya başladığı an namlular havaya çıktık ve savunma grubu olarak onları ateş yağmuruna tuttuk. Helikopterden atlayan

asker atışlarımızın yakın isabetleriyle henüz havadayken biçildi. Pespeşe inen askerin yerdaki cesetle

karşılaşınca tersi istikamette geri

göçü kaçarak kayalıklarda mevzilediler. Onları aşağıdaki delikler

den tek tek getirmektik. Şansları yaver

gittimşii, çünkü tutmuş olduğumuz stratejik noktayı, onları imha etmek için

terk etmemiz halinde tüm gruplarımızın güvenliği tehlikeye

düşürülmüş olacaktı. Buna rağmen,

bu bir umutla Kahraman yoldaş,

"Düşman askerlerini imha etmenin

mutlaka bir yolu bulmalıyız" dedi.

Gergin yüz hatları, geniş omuzları ve atletik yapılarıyla her an avının

üzerine atılmaya hazır bir şahını

animatan Kahraman yoldaş, aynı

başsarıyla yaşamasına rağmen,

böyle bir girişimin yarardan çok

zarar getireceğinin derin bilincine.

"Görevimiz savunmadır, bize

verilen görev-emir ise, bunun

yeri getirilmesi. Savaşta emre

çektikti.

Oldukça hareketli geçen bir

günün bitiminde akşam güneşinin

ciltz ve titrek ışınların henüz

terk etmediği X... tepesinde diğer

gruplarımızla birleştik. Kayıp

vermeden tekrar bir araya gelmiş

olmanın verdiği sevinçle çatışma

güçünü yorgunluğuna hissettir-

iyorduk bile. Yalnız tüm arkadaşların

şıkayeti oldukları ortak bir

notta vardı: Günbuçu kavurucu sıcakın

altında kalmanın yarattığı susuz-

luk. Erzağımızın giderek tükene-

me başlaması ise başka bir sorun

olarak çıkmıştı karşımıza. Biraz

istiraht edip yemeyi yedikten sonra,

yönümüzü değiştirdik. T... köyüne

doğru yul almaya başladık. Sarp

dağların eteğinde, buz tutmuş

karların üzerinde kasatura ve kü-

çük el bombalarıyla yol açarak o

gece sabaha kadar yürüdük. Dağ-

ların doruklarında yalın bir kayanın

eteğinde konumlandığımızda

yorgunluktan ayakta duracak

hazlimiz kalmamıştı. İlk köyden

aldığımız bir askerin çatışma

esasında kaçmış olması, yorgun olan

grubumuzun moralini yakından

olumsuz yönde etkilemişti.

Konakladığımız her açık ve

çiplak olduğundan, hareket etme

olacaklarımız çok sınırlıydı. Dağ-

ların zirvelerinde olduğumuz için

hareket etmemiz ciddi bir tehlike

yarattırmasa da, düşmanın havadan

yapacağı ani baskılara karşı ted-

birim almak zorundaydık. Aynı

günün akşamı F... köyüne doğru

dillerinde slogana dönmüş sesler,

her yönde uyanıklaşarak

yeri göğü inlemeye başlamıştı.

Yolumuzun önemli bir kesimini bu

şekilde geride bırakmış olmamıza

rağmen, F... köyüne yetişmek için

daha uzun bir müddet yul almamız

gerekliyordu. Bu yolculuğumuz

boyunca en az üç-dört kez daha

molaya zorunda kaldık.

Erzağımızın giderek tükene-

me başlaması ve yarım açlık

ederek etmemiz olmamıza da

yardımcı tepomuz düşürüyordu.

Gerçi tümüyle erzaksız sayıl-

mam değdik, fakat giderek hızlan

operasyonlar karşısında bu yönü

önlemem almak, aynı erzağımızı

idareli kullanmak gerektiriyordu.

Göge yaklaşmıştı. Köy halkı

günün son işlerini de bitirmiş

olmanın rahatlığıyla evlerine

çıkılmış; karantılı gömülen tek

evlerin dışında yanar lambaların

ışıkları tüm pencerelerden

aydınlamıştı. Gece sohbetleri için

herüz gidip gelmelerin başlamadığı

saatlerde köy derin bir sessizliğe

bürünmüştü.

Köyün etrafında oluşturdu-

ğumuz çemberi iyice daraltarak

önceden tespitli olan evlere

yaklaştık. Yapılan görevlendirme

göre üç kola ayrıldık ve işlerimizi

bitirdikten sonra esas görevimiz

olan Askerlik Yasasını uygulamak

işin tekrar güdülmüşü birleştirildi.

Toplantıyı gerçekleştirep yasayı köy

halkına açıklarak askerleri al-

manız takriben 2-3 saati bulmuştu. Düşman karakolunun köye yakın olması işlerimizi aceleyle getirmeye neden olan bir durumdur. Köydeki hareketliliği farkederse, her an harekete geçebileceğinden, önceden belirlenen askerdenen birini atarak köyü uzlaştık.

Tanyeri aşırdaya başladığı. Üsümüzü doğru geri çekiliyorduk. Noktamıza ulaşmamız için en az 8 saat daha yürümemiz gerekcekti. Ama buna zamanımız yok denecek kadar azdı. Güneş yükselişmiş, günün ilk işin dağların doruklarından derin vadilere doğru kaymaya başlamıştı. Saat 08.00 civarında etrafı çiptik bir an yola çıktık. Düşmanın halen konuşulduğu almamız olmasın hayret veriyordu. Çünkü geniş bir operasyonu hareket sahamız tam bir abukluğa almıştı ve karakoldan da fazla uzak sayılmazdı.

Düşmanın bu durumda bizi fark etmesi, büyük kayıpları veremeye neden olabilirdi. Çünkü bazı arkadaşlar yorgunluktan adeta sendeleyerek yürüyorlardı. Anayolun güney yamacındaki ormanda, taşlık ve kayalık bir vadide mola verdik. Geçici olarak konakladığımız bu ormanda kahvaltımıza yapacak, 1-2 saatlik dinlenmeden sonra esas konuşulma noktamıza geçecektik. Bulduğumuz alanın coğrafyası yumuşak, ormanı ise oldukça seyrekli. Yolculuk için elverişli bir araziydi. Fakat yolumuzun geri kalan kısmı, dik yamaçlı olduğundan gecenin yorgunluğuna epey zorlandığımızdan derin ilerlemiş kaldık. Esas konuşulma noktamıza mangalar halinde mevzileidik. Ağır (orta) otomatik silahımız çok mangamızda da koruyabilecek şekilde baki sirtına benzer ağaç ve taşlarla kaplı doğu mevzide nöbet için yerini aldım.

Azadan fazla zaman geçmemişi ki, Kahraman yoldaşın elinde portatif G-3 silahıyla bulduğumuz mevziye doğru trman- dığımız farkettim. Uzun boyu, heybetli yapısı ve ihtilal fıskınan derin yüz ifadesiyle insanada anlatılması zor bir güven aratan bu yoldaşın o derin sevgisive yaradın bir durup gökyüzüne bakmışın düşmanın kokusunu almışın olduğunı farkettim. Nitekim günün ama ulaşmaz masması yokmuşunda birer karalesinde animsatan helikopter uçuşlarıyla birlikte görünmeye başladılar.

Öğle yemeği için uyanan arkadaşlar, savunmaya uygun bir şekilde ikiser, yur dağılarak mevzilenmeye ve bu arada da öğle yemeklerini yemeye başladılar. Nöbet değişimi için gelen 2 arkadaş, nerdeyse kendilerini fark edemeyince bizi gizlilikle mevziye ulaşırdılar. Kahraman yoldaş, nedense mevziyi terk etmek istemiyordu. Düşmanın varlığını hissettirdiğini, bulunduğu için ve öfke dolu ruh halinde anladığımızdan yememizi saatte bizi beklediğini hatırlattım ona. Mevziden çıkıp ana gruba doğru yokuşa aşağı inmeye başladık.

Gruba ulaşmaya 5-10 dakika kala kalmıştı ki, helikopter seslerinin yakından duyulmaya başlaması üzerine uzun saçaklı serin ve gölgecik bir palamat ağacının dibinde oturduk. Bu gün ağacın serinliği, öğle sıcaklığında öylesine güzel bir his yaratıyordu ki insanada, son tütünden sarıp derin nefesleri içtiğini sigaranın tadı bile değışmişti edeta. Kahraman yoldaş, dizlerine dayamış olduğu silahı iki eliyle kavramış vaziyette konuşmaya her zaman olduğubı, o yumuşak dilinleceği ses tonuyla duyularını döl getirmeye başla-

mıştı.

Bir yandan helikopterleri işaret ederken, diğer yandan da: "Görüyorsunuz değil mi? Boşuna "Su yur, ama düşman uyanmaz" dememişler. Sabahattan tepemizin ekimlediler. Kimbilir kaç kez can alma uyanılıma yola çıkmışlar. Birakilm insanlarımızın canını almayı, düşman o kadar kinli ki, dağıtılmızı, ormanlarımızı bile yakıp-yıkarak, ortadan kaldırmak istiyor. Düşmanın elini attığı yer, çoğumuzun ta kendisidir. Diğerlerimiz yatakm isteyen bu düşmanı ortadan kaldırmak bir insanın ciğerlerini beslemek için teneffüs ettiği hava kadar zorunlu bir görev haline gelmiştir- diyorodu.

"... Kahraman yoldaş, birliğin en önünde yürürüdü. X... merkezine giden karakolun önünde tüm birlik durduruldu. Geçişler tek tek yapılacaktı. Yolu hızla geçeni her arkadaş, geçecek olan diğer arkadaşları savunabilecekleri tam karışık tepelerde mevzileniyorlardı..."

Kahraman yoldaş, "Koskoca bir halkı küçük yüreğine sığdırmış bir insan- olarak yüreğinin derinliklerinden süzülüp gelen bu sözükleri, sadece konuşmakla yetinmiyordu abıette. Yasamının her anında, her dakikasında özgür bir vatana olan tutkusunu, eyleme dönüştürüyor, bunları bizzat pratikte yerine getiriyordu. Sobhete dalmış, yemek saatinin gelip geçmekte olduğunı farkelmıştiğik bile. Hızlı adımlarla arkadaşlarını yanına varmıştı. Komutan arkadaş, saat 14.00'ten sonra faaliyetleri değerlendirmeye toplantısının yapılacığını, bu nedenle yemeğimizi bir an önce yememiz gerektiğini hususunda bizi uyadı.

Saat 14.00'te faaliyetleri değerlendirerek, yeni kararlarla varacağımız toplantımızı gerçekleştirerek amacımıza uygun bir noktada bir araya geldik. Toplantımızın gündem maddelerini göre değerlendirmeler yapıldıktan sonra, tasarı doğrultusunda olan yeni bir eylem planı, komutanın tarafından tüm gruba sunuldu. Eylem hedefimiz orman kesimiyile uğraşan sömürgecilerle alt şantiyelere baskın düzenlemektik. Eylemin amaçları ve yaratacağı sonuçlar ortaya konularak gerçekleştirilmesi karar altına alındı. Eylem planımızda göre, devlete ait malmazelerin bir kısmı kamulaştırılacak, işlere yönlendirilip propaganda yapılacak, gönüllüler çıkarılacak, varsa düşman yanlılar cezalandırılacak, ağış ve pullama yapılarak geri çekilecektik.

Eylem sahasına girdiğimizde, eylemi planladığımız biçimiyile gerçekleştiremeyeceğimizi anladık. Ortadan ve bizlerden konuşulmayan bazı yetersizlik ve olumsuzluklardan dolayı, eylemin sonuçlarının yakından etkileyecek anı kararlaştırdık. Buna göre yapılması gereken iş, şantiyedeke işçilerin hepsini bir araya toplamaktır. Kürdistan'ın çeşitli yörelerinden bir araya gelmiş ve oldukça ağır çalışma koşullarında altında edeta kamburlanmış çimşik olan bu işçiler, dağı başında ilk defa böyle bir silahlı güçle karşılaşmış olmalarına rağmen, bizleri kırk yıllık dost gibi karışıldar. Üstleri başları perşan olan

ve bizleri görür görmez ağır çalışma koşullarından ve kendilerine uygulanan sömürüden yakınmaya başlayan işçilerin marazları, bizlere duygusal bir yaklaşımla gelişmesine neden oldu. Fazla zaman kaybetmeden kamyonlarla gelen diğer işçileri de indirerek, yaş durumuna uygun ayrırmaya tabi tuttuk. Askerlik Yasasını kendilerine açıklayarak kalabalık bir kesimini birlikte götüreceğimizi söyledik. Kendileri tarafından da anlaşılmıştı. Yeni yasayı uygulamazdaysa fazla zorluk çıkarmadılar. Böylece ilk silahlı arkadaşın arasında 5-6 kişiyi yerleştirerek eylem alanından uzlaştık. Yüklereimiz oldukça ağır ve sabaha kadar yok almamız gerekiyordu.

Sabaha doğru savunmaya elverişli bir noktaya konulduk. 4-5 nöbetçi nöbetçi çıkararak kahvaltımızı yaptık. Çeşitli gündüz işleri uğraşan arkadaşların dışında birliğin tümü dinlenmeye çekildi.

Öğleye doğru nöbetçi arkadaşların yürüdüğü işaret üzerine hüküm süren sessizlik, yerini hareketliliğe bıraktı. Çünkü verilen işaret, düşman askerlerinin bulundukumuz noktaya doğru ilerledikleri anlamına geliyordu. Zaman kaybı alehimize işliyordu. Komutanımızın direktifleriyle hemen harekete geçtik. Bir grup arkadaş, orta otomatik aforof silahıyla yol güzergahı üzerine stratejik bir noktaya yerleştik. Birliğimiz, savunma noktasının hemen arkasındaki geniş alanı tutmuştu. Bu vaziyette yaklaşık 3 saat beklememiz rağmen, düşman üzerimize gelmeye cesaret edememiş, yavaş yavaş dağın eteklerine doğru çekilmeye başlamıştı.

Karanlığın başlamasına çok az bir zaman kala toplamla noktada bir araya geldik. Bu durumda alanı değiştirmemiz zorunluydu. Çünkü naktamız düşman tarafından keşfedilmişti. Ulaşmak istediğimiz noktaya varmak için epey uzun bir yol almamız gerekiyordu. Yüklereimiz oldukça ağır. Buna aşırı derecede susuzluk da eklenmiş, uzun henüz yarısında yorgunluktan bitkin düştüğümüzü farkettik. Oyle ki su içmezsek adım atacak halimiz yok. Alanın coğrafik yapısını çok iyi bilen Kahraman yoldaş, sirtından ağır yüke rağmen, komutanın izin isteyerek, birliğin susuzluğuna gidebilecek kadar sık getirebileceğini söyledi. Karın bulduğumuz yerle yol güzergahının arasında epey mesafe bulunmasından dolayı, komutanımız buna ilk etapta müsaade etmem istemeyişide de, birliğin bu durumda daha fazla yol alamayacağı hesaplayarak Kahraman yoldaşın bir grup arkadaşla birlikte girmesine izin verdi.

Birlik dar patika bir yoldan dağın zirvesine doğru tıranmayışa başlamıştı. Bu vaziyette yaklaşık 2 saat yol aldiktan sonra, kar getirmeye için giden arkadaşları beklemeye amacımıza mola verdik. Nitekim çok geçmeden ellerinde kar dolu torbaları döndüler. Böylece su sorunumuzda da geçirmiş olduk. Karları yfince, büyük bir emeyle almışsan da, bir yolla vattime tekrar yola koyulduk. Yol hattında belli bir noktadan sonra giderek çöktü. Şantiye, grup kayınlık, yokuş yukarı öylesine dikleşti ki, çakıl taşları üzerinden kayıp uçuşmaya yuvarlanarak işin, nerdeyse arkadaşlarımız sürünmeye başlamıştı. Yorcucu yolculuktan sonra, yalnız kayınlıkların arkasındaki dümdüz yaylalarla çıkınca derin bir nefes aldık. O anda herkesin baksırlarından okunan tek bir şey vardı: Bu güzel yaylada bir sigara molası vermek.

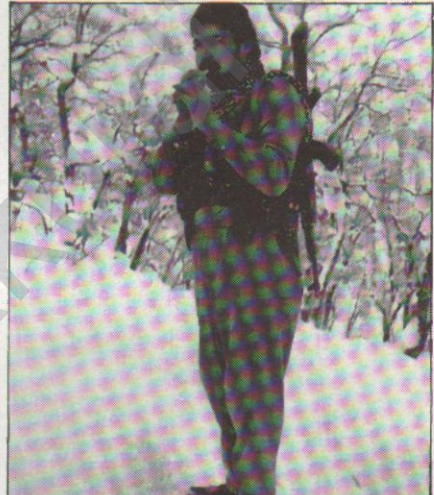
Sık ormanlıkta, dolambaçlı pa-

tika yollardan geçerek, zifiri karanlık yol almaya devam eden birliğimiz, oldukça yorgun düşmüştü. Yolcuğumuzun bu anına kadar herhangi bir düşman tehlikesiyle karşılaşmamıştık. Yüklereimiz ağırlığı, amlık ve yorgunluk üst üste binince, 5 arkadaşımızın geride kaldığını ve uykuya dalmış olduklarını farkelmıştık. Bir şeyler atırmak amacıyla verdiğimiz mola esnasında gece olması nedeniyle gruptan kopmaların olabileceğini düşündük ve sayım yaptık. Ancak bu sayım esnasında beş arkadaşımız geride bırakmış olduğumuz anladık. Gece öylesine karanlık ki gözümüzü geriye bakarak bir arkadaşın gözünü görmüyoruz. Bu sık ormanda, geldiğimiz yönü tekrar tespit ederek geri dönebilmekte tek arkadaş vardı, o da Kahraman yoldaş. Yanına çık arkadaş daha alarak karanlıkta gözden kaybolan Kahraman yoldaş iki saat içerisinde bu görevini yerine getirerek, uykuda kalan beş arkadaşla bulup getirmişti. Bu beklenmedik olay üzerine

"Gececeğimizden eminim. Fakat güzergah değiştirsek bile, düşman tüm noktalara 2 gündür indirmeye yorun. Aynı yfınık karanlık da yapılmaktadır. Zaman kaybetmeden yanımızda tek şey var: Birliğimiz aynı yoldaki üstlerinden alan terk etmişdir- karşılığını verdi.

Büyük riskler göze alınarak, başlayacağımız bu yolculuk için parlaya ve randevu yerleri belirlendi.

Kahraman yoldaş, birliğin en önünde yürürüdü. X... merkezine giden karakolunun önünde tüm birlik durduruldu. Geçişler tek tek yapılacaktı. Yolu hızla geçeni her arkadaş, geçecek olan diğer arkadaşları savunabilecekleri tam karışık tepelerde mevzileniyorlardı. Herhangi bir tehlikeyle karşılaşmadan yolu geçmeyi başarabilirdik. Gece karanlığında takip ettiğimiz yolu belli bir noktaya kadar dağıtılmışleri takip ettiğini ve sık bir ormanlıkta kaybolduğunı farkettik. Noktamıza ulaşamayacağımızı anlamıştık. Yer yer yem-

Recep TEKİN (Kahraman)

yolumuza daha fazla devam edemeyeceğimizi anlayarak, bulduğumuz ormanlıkta sabahı beklemeye karar verdik.

Korkunç uğultular çıkararak tepemizde dönen helikopter, 2 gündür stratejik noktalar ve önemli geçit yerlerine aralıklı bir biçimde inip kalkıyordu. Birliğimiz dar bir alana sıkıştırmak isteyen düşman, kullanılabileceğimiz yol ve noktaların hemen hemen tümünü tutmuştu. Rastgele hareket etmemiz durumunda, düşman pusulasına düşmemiz ve çatışmalarda büyük kayıplar vermemiz an meselesiydi. Düşmanın, bulduğumuz alanı doğru çemberi giderek dağın alt kısmına harekete geçmemiz zorunluydu. Direkt imhaya yönelik ve üstün bir güçle düzenlenen bu operasyonda, düşmanla karşı karşıya gelmeyeceğimiz büyük öznen gösteriyorduk. Operasyon alanını değiştirmede kullanılabileceğimiz tek bir yol vardı. Bunun için tüm gözler yine Kahraman yoldaş çevrilmişti. Çünkü birliğin sağlam bir şekilde yerine ulaştırılabilecek tek kişi Kahraman yoldaş diyebilirdik. Komutanımız kendisine yaklaşarak:

"Ne dersin Kahraman arkadaş, bu iler bizi kıştırmaya kararlı, geçemeyecek, yol güzergahımızı değiştirelim- dedi. Kahraman yoldaş kendisinden emin bir tavırla:

yeşil çayırliklarla birbirinden ayrılan Seré Sio kayınlıklarına doğru yönümüzü değiştirdik. Orman, ormanda kısa bir mola verdik. Sabaha doğru yamacındaki orman ve çayırarla adeta meydana okuyan dindim ve sarp kayınlıklara varmıştı. Bu kayınlıkların yükseklik ve sivrillikleri elle yontulmuşlar gibi bir izlenim yaratıyordu insanada. Karşı karşıya yükselen 4 büyük kayanın bir odaya görünümüne büründüğümüz kısmen düzlük bir noktada konulduk. Bulduğumuz kayınlıklar, güneye doğru meşhur Seré Sio yaylalarıyla birleşiyordu. Uzaktan görünen bu çekiçi yaylanın tertemiz havasını hissetmek, sabahın bu serin saatlerinde bize kökde demlenmiş bir çay içmeyi hatırlattı.

İki arkadaş çay ve kahvaltıyla hazırlanmaya uğraşırken, geri kalanlarımız da çok kısa bir süre içerisinde silahlarımızı açıp temizledik. Bu arada meydana gelen ufak bir olay gruba kahahtalarım yükseltmesine yol açtı. Şantiyeden aldığımız B...'li işçi -askerimizden biri--, dağların dağılı güzelliklerini dölki dölki görmüş olmalı ki, çıktığı sırtı kayınlıklardan birisinin tepesinde ilginç bir pozisyona ille de fotoğraf çektiğimize istiyordu. Bu haliyle tam bir turist benzenimi ancak askerimiz, ancak resmini çekerek kayadan indirebildik.

DEVAM EDECEK

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın değerlendirmesi:

KÜRDİSTAN'DA YENİ SİYASAL GELİŞMELER VE İTTİFAK SORUNU

Başararı 1. sayfada

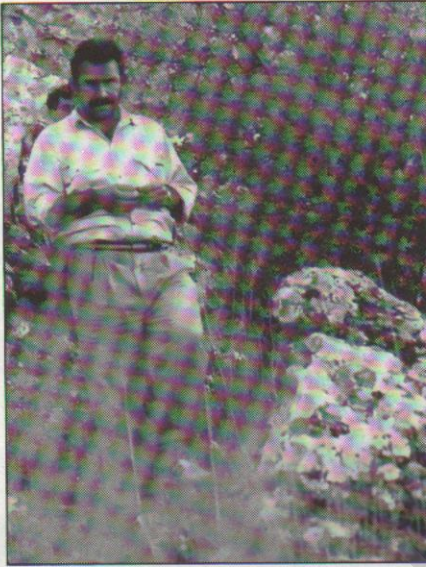
sında olan Güney Kürdistan'daki hareket her bakımdan daha da hızlanacak bir durumdur. Bunlar, bırakalım yeni gelişmeleri karşılama, dayandırdıkları güçlerin bir strateji, taktik değişikliği karşısında kurtarmadığını omaktan kendilerini darlamıyorlar. Sağlıklı bir geri çekilmeyi bile başarmıyorlar. Bazı intiharçı eylemleri dirmeyen çalışmakla birlikte, bu durumda bile yoğun bir teslimiyeti yaşamaktalar. Geri çekilme bile edilemeyecek bir tarzda çekilip, kitleler üzerinde büyük bir moral bozukluğu ve yıkıma yol açmaktalar. Böylece de kendilerini dağıtmaya, çürümeye terkediş, bazı çıkar çevrelerinin ailesel, arişetel çıkarlarının koruyucu temel almaktalar.

Geçmişte sıkça yaşanan bu durumların bir benzeri bugün de yaşanıyor. Güney Kürdistan'daki hareket baştan itibaren ister ileri bir güce dayansın, isterse de geri bir güce dayansın; bunların dışı bel bağlama, dıştan destek alarak hareket etme durumları olduğundan dayandırdıkları gücüne meydana gelebilecek herhangi bir değişiklik, bunları da etkilemektedir.

Bu güçlerin olumsuz bir yapıya sürüklenmeleri, bunların bütün yapılarının da işlemez hale gelmesini birlikte getirmektedir. Eğer dayandırdıkları güçler, tarihte sıkça görüldüğü gibi, bunlara yöre ya kulum derse, tekrar harekete geçmektedirler. Bu durumun her tekrarı edilişi daha sonrasına da kötü bir miras bırakmaktadır. Bunlar, yakın zamanda halkın moral yapısı ve inancında da gitmekte bozukluk yaratmakta ve böylece kısır bir döngüye yol açmaktalar. Eğer, bu durum aşılmasa Ulusal çapta olumsuzluğun derinleşmesi birlikte getirecektir. Özellikle de Kuzey-Batı Kürdistan açısından da sonuçları daha da derinleşmesi olacaktır. Zaten vahşi bir sömürgecilik altında, Ulusal kimliğin uzaştırılmaması binbir türlü omiyunu ile karşı karşıya olan bu parçadaki halkımız arasında böyle bir olumsuzluğun derinleşmesi, bütün ulusal çapta umutsuzluğun, inancsızlığın gelişmesine yol açacak ve özgüce dayalı bir çabaya ve hareket geliştirmeye gerek olmadığı biçiminde bir yaklaşıma dönüşecek; yine bu durumun mazur görülmesi açısından da çeşitli bahanelere sarılmaya götürecektir.

Hareketli daha ilk ortaya çıktığı dönemde, bu durumun olumsuzluğunu görmüş ve bunun sağlıklı bir eleştirisi yaparak, gerekli sonuçları çıkmıştır. Bu eleştirilerimizde, özgüce dayanmayıp, tamamen dış güçlere (ki bunların dayandırdıkları güç sömürgecilerdir) dayanmanın; bu dış güçler arasındaki çelişken yararlanma istemini ve umudunu bu ülkelerdeki üst-üst oluşturma bağlamının; bütün bu durumlara dayanarak da hareket düzenlemeye çalışmanın sağlıklı bir yöntem olmayacağına açık olarak vurguladık. Dış desteğin değerlendirilebileceğini, bunun stratejik bir yaklaşım düzeyine çıkarılması gerektiğini, bunları ancak taktikler düzeyinde kullanılabilecek gelişmeler olduğunu, bundan dolayı fazla rol atılmemesi gerektiğini ısrarla vurguluyorduk.

Esas olarak özgüce dayanıp, özgüçün konuşturulduğu oranda dış yetkileri kullanmak; bunda gerek sömürgeci egemen sınıflar arasındaki çelişkileri kullanmada,

gerek halk ile egemen sınıflar arasındaki çelişkileri değerlendirme de atılacak adımları birlikte uluslararası alanda da sağlıklı dostlara dayanmak kaçınılmaz bir durumdur. Bazı devletlerin bölgesel güçleri, bazı devletlerin moral yerine, güce de olsa, fazla tehlike arz etmeyen, dolayısıyla da özgüce dayanma ilkesini ihlal etmeyecek, destekler çıkartılmaması gerektiğini belirtmek gerekir.

Biz daha ilk yıllarımızda bu değerlendirmeleri yaparak, bunları sağlam bir ideolojik temele kavuşturduk. Bu, giderek siyasi bir doğrultu haline gelerek, Parti çizimimiz biçiminde somutluk kazandı. Yine, sancılı ve ağır olarak da gelişse, bugün etkimiz altında ortaya çıkan gelişmeler onun ya da dışımızdaki olguların yol açtığı gelişmeler olsun bunları en derli-toplu biçimde karşılayacak bir hareket durumundayız. Bırakalım hareketimizin olumsuzlukları bir gelişme dönemi olarak yaşanması, tam tersine bunu da omulu yanda kullanarak, hareketi bunda güdüncülerden çıkararak özellikle sahiptir.

Bugün İnan-İrak arasında yapılan ataklaşma, yakın bir bakışa gelişmeye hareketimizin yansıması böyledir. Çağdaş devrimleri gerçekleştirile ve bu devrimleri yapma için olan güçlerin bir özelliğini bu şekilde hareketimizde temsil etme durumunda oluyor. Bu özellik, gerek sert karşı-devrim yıllarında örgütü ayakta tutabilecek katkısına; gerekse de devrimci gelişme döneminde gerekli esnekliği göstermek ve devrimi safere götürmek kadar bir muhtevaya sahip olmak demektir. Her başarılı devrim hareketi için gerekli olan bu özelliklerin bizde de özümsemediğini belirtmek mümkündür. Bu ise, çok önemli bir özellikdir.

Partimiz şahsında, Kürdistan tarihinde bir halk hareketi için gerekli olan özelliği ilk defa ulaştırıyor. Ulusal direniş ortamında sürekli bir gelişmeyi temsil ettiğimiz gibi, bu gelişmeyi tehdit edecek, dışımızdaki dayatmaların yönel-

tiği bir dönemde, bunun Ulusal bir döneme dönüştürülmesi için gerekli esnekliği gösteren bir dönemde hemen ortaya çıkmayabilir. Ama, ulusal hareketler gibi uzun vadeli ve zikzaklı gelişen hareketlerde, böyle bir özelliğin korunması son derece büyük bir öneme sahiptir. Günümüzde, hareketimiz belki de gelişmelerin altında istediği gibi karşılama yapıyor. Ama ideolojik-politik hattı önümüzdeki dönemde ilerleme doğrultusunda, sonuç alınabileceğini daha simdiden göstermektedir. Hatta bu gelişmelerin yakından etkilenen halkı yığınları, PKK'nın çizdiği tek doğru çizgide ilerlerken, altında toplanması gereken bayrak, PKK'nın bayrağıdır biliyorlarmışın yoğunca yapılmaktadır. Yine bu kesimler PKK bütün parçalarında benzer örgütlenmelere girmektedir, onerisini de yaygınca yapılmaktadır.

Tam da bu noktada, yaşanan durum daha da ilginçtir. İkel-mililyetçiliği bile doğru dürüst tutturamayan, ağır iç hastalıklarından kendisini kurtarmayan, zor dönemleri ustaca atlattık durumda kalsın, vahim bir yeniliğe uğramayı bile ölmekten aciz olan bu güçler, daha da tehlikeli bir biçimde dış gücüne alet olmaktadır. Bunlar, ülkedeki olası gelişmeleri bile pazırlamakta çekinmeyen ve halk arasında söyendiği gibi "denize düşen yarıda salır" misal düğmana bile sarılmaktan çekinmeyen durumlarla girmekten kaçınınmamaktalar. Ve tabii bu tutumları ile birlikte görevleri daha da ağırlaşmaktadır.

Kürdistan'ın özellikle de son yıllarda yan bir hareketlenme dönemine girdiğini biliyoruz. Bu dönem, ana hatları ile şu temel parçaya da yeni bir hareketlenmenin geliştiği bir dönemdir. Güney Kürdistan'da 1975 yılından itibaren sonra her sınıf temsil biraz değişikliği arzedene ve hem de bazı yeni güçlerin ortaya çıkmasına imkan veren bir gelişme. Bu gelişmelerin içerisinde en dikkate değer olanı da Kuzey-Batı Kürdistan'da, en büyük parçanın ortaya çıkan gelişmeleridir.

Bu en büyük parça, sosyal gelişmenin diğer parçalarına nazaran ileri olduğu, modern sınıfların ortaya çıktığı bir alandır. İşte, bu parçada ise, sınıf ve tabakaların tahlihi ile başlatarak ulusal kurtuluş hareketini bu objektif koşullara dayandırarak; ideolojik olarak da çağımızın ileri teorilerini bir kalkış noktası olarak kullanmak ve ulusal bir harekete yöneltmek isteyen gelişmeler sözkonusudur. Bu gelişmeler içerisinde ilkel-mililyetçiliğin rolü çok sönüktür. Kendisini çok sınırlı bir yenilenmeye uğratmıştır. Yine, KDP'nin o bildiğimiz, köf biçimli aşmayan sahte yenilenmeleri sözkonusudur. Aynı dönemde başını, özümseme aydınlarını çektiği kimsen gençlik, şehir köç-kürk-burjuvaz ve zenginleşen köylülükten güç alan, baştan beri de reformist-uzlaşmacı bir karakterde ortaya çıkan bir köç-kürk-burjuva hareketin geliştiğini de görüyoruz.

Bu köç-kürk-burjuva olgularının da esas itibarıyla başını çeken OY dedimiz ve bugün kendilerini sosyal parti adını yakıştıran gelişmelerdir. Bunun yanı sıra, ilkel-mililyetçiliğin ortası sınıflar ve feodal çevrelerin kendilerini çok çizir bir biçimde ifade etmek istedikleri DD-KO, DDKD gibi oluşumları da vardır. Bütün bu köç-kürk-burjuva ve ilkel-mililyetçi, feodal çevreler, sömürgecilere karşı mücadele eden köç, radikal bir çıkışı engellemek için, daha başından beri böyle bir çıkışı karşı mücadeleyle önlerine temel görev olarak aldılar.

Bunlara karşın ve bu güçlerin tamamen dışına gelişen sınıf temelli olarak yoksul kesimleri esas alan bu kesimlerin çıkarlarını dile getirecek olan aydın-çocuk kesimlerini uygun bir düzenleme içerisinde alan, bunları özgül olarak düzenleyen bir gelişme de vardır. Bu hareket, başından itibaren burjuva mililyetçiliği ile kendi arasında bir sınırlı çizen, bu yönünde de meseleye son derece köktüncü yaklaşan, bütün türbülanslıklarına rağmen ideolojik netliğe önem veren ve böylece ilerletmek isteyen birisi olarak ortaya çıkan bir gelişmedir. Hareketimizin şahsında ifadesini bulan bu gelişme, diğerlerinden ayrılan olan bir durumdur.

Güney Kürdistan'da ayrıca eski klasik, ilkel-mililyetçi oluşumu kesimlen asabilen, köç-kürk-burjuva temelli daha ağırık kazanan, biraz kendisini çağdaşlaştırarak isteyen, çağdaş akımlar gibi ortaya çıkmaya başlayan, kendisine sosyalist bile adlar da yakıştıran ama bunda da fazla iddialı olmayan, bu anlamda da belli bir ikelliği taşıyan, eski klasik aşiretçi-feodal yapıya göre kısmi bir yenilenmeyi yaratmaya cabalayan KYB denilen oluşum da vardır. Bu da öyle fazla iddialı değildir, baştan beri burjuva mililyetçi değer yargıları ile yükü olan bir durumu yapılmaktadır. Bunların sosyalizm iddiası ve bunlar içerisindeki sosyalist ögeler ayrıdır. Bunların yanısıra, benzer daha köç-kürk gruplaşmaları da vardır. Bunlar da ölen daha az sınıfla aydın karakterde olan buça az zorkulu ve dışı daha bağı karakterde olan gelişmelerdir ki, bunların durumu öyle fazla önem arzetmiyor.

Doğu Kürdistan'da gelişen KOMALA oluşumunda da benzer bir gelişme sözkonusudur. Bunlar da eski klasik, ilkel-mililyetçi karakterde olan KDP den ayrı olarak gelişmek istemliseleridir ve yine sınıf temellerinin zayıflığı nedeniyle öyle güçlü

bir çıkışı gerçekleştirme ve hareket düzenleme kabiliyetinde değildir. İşte, bu yeni güçlerin eski ile gerek sınıllığı ve gerekse de çelişki içerisinde gelişmeleri '80'lerde görüldüğümüzde hiç kazanır. İnan'da gerçekleşen devrim de bu gelişmeler üzerinde yarıttığı etki etkilenince, bu gelişmeler birbiri biter hiç kazanır.

İnan devrimi, İnan'daki halk hareketlerine büyük bir kalkış imkanı verir. Hemen ardından Irak'ta içerisinde girilen savaşta taktik açımdan da olsa Kürt hareketleri ile yardımlaşmak durumunda kalır. Bu etkiler sağlıklı olmasa da bir büyümeye yol açar. Bu ise, önemli bir durumdur. Özellikle günümüzde kadar gelecek olan süreç yakından etkiler. Birbirleriyle savaş içerisinde olan İnan ve Irak yönellerini, karşılıklı olarak Kürt hareketlerinden yararlanmaya çalışırlar. Bu parçalarındaki hareketler ise, tamamen bu yöntemlerin bir yedeği olarak devreye girerler. Bu durumda sağlıklı olmayan bir büyüme de ortaya çıkar. Yine, İnan ile Irak arasında süren savaş, bu hareketlerin gelişme durumunu da bu güçlerin ne yapacaklarına dair bir programları bile yoktur. Ve savaş karşısında işlemleri bunları öyle etkilemektedir ki, bunlar savaşın kuvvetlerini bir taktik parçası olarak kendilerini kurtarmazlar. İçlerinde çok iyi niyetli ögeler de bulunsa, hasta bütün bağımsızlık istediklerini de belirtseler, böyle bir yaklaşım onun bu duruma getirmektedir. Yani güçlerin savaşın bir taktik halkası haline gelmeleri ister istemez içlerinde deki iyi niyetli ögeleri de, bu duruma boyun eğmek zorunda bırakmaktadır.

12 Eylül faşist Türkiye Kürt cuntasının '80'lerden sonra Kuzey Kürdistan'da bizim geliştirdiğimiz mücadeleye karşı büyük bir saldırısı sözkonusudur. Bu karşı-devrimci saldırılar karşısında hareketi tasfiye ettirmemek için bizim içlerine girdiğimiz yönellerimiz vardır. Hareketimiz yaratmak için yurt dışına çıkış bu yıllardan itibaren yoğunlaşarak gelişir. Bu gelişmeler daha önceleri de çeşitli biçimlerde değerlendirilmiştir. Bunun üzerinde bu nedenle fazla yazılmaya gerek kalmamıştır.

Burada önemli olan ve dikkate değerlendirilmesi gereken, tecrübesiz olmasına rağmen, radikal bir hareketin ideolojik-politik çizgisinden ve stratejik yaklaşımlarından hiç taviz vermeden bugün geliştirmeye için yurt dışında da yaşama olanaklarını kendisine açmasıdır. Bağımsızlık bayrağı altında, mücadeleyi yurt dışında da besleyecek kaynaklara ulaşması, burada da yeni mevziler kazanması ve hareketi sürekli bir şekilde baslemesi sözkonusudur. Ki, böyle bir gelişim, tarihimizde ilk defa gerçekleşene ve başarıya da kesin bir şekilde güvence altına alması olan bir yöntemdir. Bütün bunları da herhangi bir biçim denemisi altına girmemesi gerekir. Kürdistan gelişmelerinde, tarihimizde ilk defa uluslararası siyasal ortam, Kürdistan bağımsızlık mücadelesi doğrultusunda kullanılabilecek büyük bir görevin de başlanması sözkonusudur.

Burada dikkat çekilmesi gereken diğer bir husus ise şudur: Uluslararası alanda, Kürdistan geliştirilme meşru olarak kabul etmeye hazır olduğumuz halde bugün dayatma ve sonuç amaçlı durumu başarmışlardır. Dışımızdaki güçlerin bütün

boyun eğmeçi, İbirlirlikçi özelliklerine rağmen, bu sonuca ulaşılmıştır. Bilindiği gibi bu güçlerin boyun eğmeçi illikî arayış ve denemeleri son derece yonundur. İstisna bir zaman karışında da başarıyı temsil etmekteydi.

Bu güçler, sözkonusu özellikleri ile birakılm bağımsızlığı temsil etmek, objektif çerçevede bile önemli oranda inkarnata vüç almaktalar. Böylece bir olumsuz ortamı

derinleşen ve yeni yaşam dediğimiz oğrı açan bir gelişmeyi de bu dönemde yaşad.

Bu büyük ölçekli dönemde Parti çizimci inanılmayana başarıyor. Bellirliğimiz, gerek İkel-milliyetçi gerek küçük-burjuva reformist, gerekse de sosyal-söven güçlerin bütün olumsuzluğuna rağmen, Hareketimiz bu dönemde gelişmesini sürdürdü. Her türlü tasfiyeciliğe, İbirlirlikçiliğe karşı,

faaliyetlerimizi yoğunlaştırdık. Bu sınıflara dayanmazızın doğruluğu bugün kanıtlanmakta kalmıyor, gerçekten Hareketimiz besleyen güçmelerinin nedeni de bu oluyor. PKK İste böylesi bir halk temelinde dayandığı için, gerek İçten ve gerekse dıştan gelen her türlü saldırı karşısında güçlü ve iletildi. Düşmanımız İmha saldırıları ile her türlü tasfiyeci, provokatif çabaları ve ortayolcu, küçük-bur-

ulusal mücadeleye veya karşıdevrime katılmama daha bilincel gerçekleştirilmesi demektir. Bu aktisini yaşamın her alanında göstermektedir. Her kesimi yeni durum değerlendirmesine götürmektedir. Bunlar eskiden inanamak bile istemedikleri, hayallerinde bile gerçikmedikleri gerçeklerin süknü ettilerini görek, hainde buna göre hazırlık yapıyor, yurttöverece devrime daha bir bilincel katılıyor. Eğer yurttöverece, hazırlık yapılmıyacağına bula konuda tavırsız kalınmayacağına talere, buna göre davranmaktadır. İstianısz bütün kesimler mevcut ortama ilgi duyuyor ve ilgilieniyor.

Gelişen bu İli işi sıvasılaşmaya götürüyor. Sömürgeçliğin azgın saldırılarına, bastırma çabalarına rağmen, tüm halkın boyun eğmeçi içerisinde yaşadığını göstermekteydi. Bu herhangi başka bir dönemde çok, bugün ortaya çıkan bir durumdu. Bu ortamın yeni olması nedeniyle de güçleri yeni tavır almaya götürüyor. Bu yeni tavır yönelme dar alle çıkarılardan, en geniş siyasi kesimlere kadar sözkonusu olmaktadır.

Bazılar, özellikle de dışımızda olan güçler hazırlıksız yakalandıkları diyorlar. Evet, bunlar gerçekten hazırlıksız yakalandılar. Biz de her şey çok hazırlıklı başlamamız ve ben bunun mümkün olduğunu inanıyoruz. Ama emeğe bağlı olarak gelişmeyi aşayanları yaptıkları hazırlıkları ön küçümsemeyeceğiz boyutlarda bir avantajımız olduğunu unutmamak gerekir. Simdi, hazırlıksız yakalanmak, derin bir sınıfsal anlamı İhtiva eder. Eğer sınıflar ve tabakalar derinliğine bir uluşı İnkari ve toplumsal dumura uğramayı yasıyorsa, onlar hiçbir zaman hazırlıklı hareket edemezler. Onlar hep bastırılır ve gelecek gelişmeler karşısında hazırlıksız yakalanırlar. Hazırlıksız yakalanırsak, İleri bir yaşama gözükün bunun için de enerji İle dolu ve tüm acemiliğine rağmen, yeni yaşam her alanda ulaşmaya çalışsın sınıflar ve onların öçülerine has olan bir özellikler. Bunlar hazırlık yapmayı diğerlerinden daha fazla becerirler. Diğer güçlerin onca tecrübelerine rağmen, madci gerçekçikleri onları boyun eğmeçi İnkari içerisinde birleşmelerine engel olur. İste bu türden bir sınıf yapısına dayanan güçlerin biz başıba acelelik, maceracılık ve zamanı gelmemiş bir hareketi başlatmak suçlamalarını altında yatan gerçekçik budur.

Burada İli farkı düşünyanın gerçekliği ortaya çıkmaktadır. Birisi yüzyılların uykusunu, bilincsizliğini, İkilizliğini ve İhanetini yapıyor, bunu meşru kabul ederken, diğeri kendilerine biçilen dünyayı bir zindan olarak görüp, bu zindanda yaşamılmayacağına kavrayarak, bunu yıkım için her şeylerini ortaya koymaları sözkonusudur. İste, yeni bir dünya kazanmak için günlük olarak yapılması gereken bir işi vardır. Bunların yaptıkları İbrakİlm acele etmek, geç bile kalınması bir adımı atmaktır. PKK olarak bu temelde yaratıldı ve kantlandı.

Günümüz Kürdistan'ında bütün bu güçler, süren yoğun patısmalar ortamında varlıklarını sürdürmek için yeni çareler bulmaya çalışmaktadı. Bütün güçler, çeşitli düzeyde çeşitli biçimlerde etkilenen ağır sömürgeç krizi aşmak için arayışlarına girecek ve sonuç almaya çalışacaklardır. Bu nedenle, günümüzde güçler çeşitli yönellerine İlerine hızla giryorlar. Parlamen-todan tutulma da en İbirlirlikçi bağımlı bir parti olmaya kadar çeşitli yönelimler içerisinde olacaktırlar.

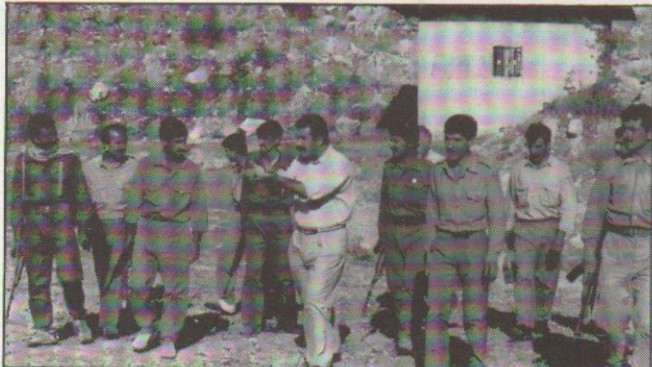
Radikal bir ulusal kurtuluşçu gelişmeyi göğüsleyebilecekleri çıkabilecekleri bir ajan yapılmayacağına yaşam durmayacağına. Kısaca, durum kaybediyor. Bundan dolayı daha fazla sonuç almak İnkari boyun eğmeçi ve hünerileri ortaya koyacaklardır. Bunun için de yeni denegeler kurmaya çalışacaklardır. Yeni uzaşmaya ve İttifaklara yönelmektedirler. Böylesi bir gelişme karşısında ise, sınıf temel güçleri, cabaları yoğun ve öcnüleri sağlam olanlar kazanacaktır.

Kürdistan'da meydana gelen bu gelişmelerle müdahalede en İldialı sıyasi çizgi ve bu çizginin örgütü olan Partimiz, İkte halkınin uluşıya büyük bir umut kaynağı haline de gelmiştir. Özellikle de emeçli sınıfların giderek, nitelik olarak da gelişmesi, İste sömürgeçliğin dayanılmaz zorlamaları bu örgütlenmenin temellerini daha da açmaktadır. Bunun İle ise, bizİ sürüklİ İlerlemeye götürmektedir. İkel-milliyetçi çizgi en bunalmıli dönemlerinden birisini yaşamaktadır. İ-KDP'nin durumunda bu durum daha da belirginlik kazanmıştır. İ-KDP'nin sınıf temellerinin giderek daralması ve en sonunda da iş bir güçlüğü bir temelde harekete İletilmeye çalış-ma çabalarının son aşkesi İle birlikte daha da daralması, halk İktillerinden tercihtirİ hızla İletilmektedir. Bunlar, eski klasik yapıları İle yeni bir politika yaratma bunu cesaretle hayata geçirme gücünde de değildir. Yine, bunun gerçek kılığı örgütlenmeyi, emeçli geliş-tirilmekten de uzak bulunmaktır. Bu İle, mevcut bunalmılarını daha da ağırlıstırmaktadır.

İ-KDP'nin İkte eski temellerinin giderek daralması, İsta İste eski dayanıklınlınlam bulamaz bir konuma düşmesi, onları bir İkileme krizi karşıya İbrakmaktadır. Bunlar, ya radikal bir gelişmeye yönelecekler, doğrudan doğruca İçki altında İlerli güçlerİle, İttifağı gerçekleştirecekler, ya da İste olumsuzlaşarak tutunabilmek için İkte kadim öçümlere dayayıp, ayanık yapıpacaktır. Böylesi öçümler İçidecektir. Bunlar, buna yönelmeler de tasfiye olan diğeri hareketler gibi, şü veya bu güçle sınırsız müllecilerdir. Bunların yeni bir çizgi yaratma ve bunun altında yendiren toplanmalarını pek mümkün görmüyor. Kaldı ki, 1975 yenilisi, ardından bunları yeni bir strateji ve taktikle de bunu yapmak İstediler. Bu ad altında bunların yaptıkları İnkari-nin daha kötü bir şekilde hortatılmasından başka bir şey yapmaları açığı çıtı. Daha da daralan bir yapı, kargaşa içerisinde çürüme gelipti.

Bundan sonra böylesi bir deneye tekrardan girişmek, karikatür-olmuş karikatürü ortaya çıkarmak olur ki, bundan da yenilenme şüda kalın tüm bir bağlama durumu ortaya çıktır.

Küçük-burjuva reformist grupların bu dönemdeki aktibeleri ne olacak? Bunlar da ağır bir krizi yaşamaktalar. Bunlar bütün u-mudunu proletaryaya önderliğinde çıkışın tutunmasına bağlamışlardı. 1975'te İkel-milliyetçiliğin yenilisi İle birlikte bu kesimler bayağı umutlandılar. İkel-milliyetçilik İklasik çizgili İle birlikte önderlik etme şansı İnkarnatıydığına göre bu kesimler artık çıkış olanağının kendilerine geçtiğini söyüyorlardı. Bu noktada, tarih kendilerine "yürü ya kulum" dediği hayallerini görüyorlardı. Tam da bu hayale kendilerini İyden İyine kapırdıkları bir zamanda, PKK'nın çıkışı gerçekleştirecekti ve adeta bunları

krımak için çok yoğun bir çaba sarfetmek gerektiği açıktır. Bunun yanısıra, hakim ulus klasik komünist partilerinin önderlik ettiği ve sosyal-söven tezler İle sosyalist sistemi de etkiledikleri, İste sosyalist sistemin İnkarnatı opportunity yaklaşımlarını da bunları besledikleri bir olumsuz yapılmadına da bahsetmek gerekir. Bu olumsuz ortamın, diğeri ortamı birleşmesi de gözönüne getirildiğinde Kürdistan gerçeğine tüm devrimci yönleri İle temsil etmesinin zorlaşacağı anlaşılır bir durumdur. İste böylesi zorluk ortamında ve adeta bütün güçlerin bir kurt gibi kealdikleri bir ortamda, bunları ters orantılı olarak, çok az bir tecrübe, politik duyurılığın fazlası İle gelişmedikleri ve artık İle yordamlı İle yürütmekten başka bir olanağın olmadığı koşullarda mücadele etmemizin zorunluluğu ortaya çıktır.

Böylesi bir ortamda yürümek için sadece kendimizi zorlamak değil, en sınırlı olanakları bile defalarca yoklayan bir çabamız vardır. Yine boyun eğmek için her şeyi olana ama direnmek için çok az şeyi sahip olmanın; teslimiyete, boyun eğmeye çekmek için distant zoriyıcı birçok ögenin bulunduğuna bir ortamda ve umudu keememe, kişiliğİ ayakta tutmak için olanakların az olduğu koşullarda gerçekten bağımsız çizgileri yaratmak sanıldığından daha büyük bir öneme sahiptir. Bu anlayışla, bağımsızlık çizgisinin üzerinde özenle durmayı gerektirir.

Bu çerçevede, uluslararası deneyimimiz 1987'den sonra o-turmayaya çalıst. Bilindiği gibi, biz hareketin yeniden organize edilmesinde, ulusal kurtuluş mücadelesi tarihinde anlamı çok büyük olan bir atılma üşesiyasına kadar bu deneyimimiz uye yetkinleştirildi. Bu atılımımız, bilindiği gibi 15 Ağustos Atılımıdır. Bu atılımımız doğrudan doğruya İbrakİlm bir dönem gerçekten halk savasızının bütün belirtilerini ortaya çıkaran, bağımsızlık döngüsüne sonuna kadar bağli kalınan, temel güç olarak emekçilerin alındığı, özğüde dayanan, sınırlı olanakları basitten karmasığaya güç gelip ve bu temelde giderek yetkinleşen bir hareket haline geçen dönemdir. Hareketimiz, sadece öcnü düzeyinde değil, İkte temelinde de giderek

bağımsız ve sosyalist gelişmesini sürdürdü. Böylece partimiz PKK şahında hem bağımsızlık çizgili ve hem de Marksizm-Leninizmin, sosyalizmin temelli gerçekleştirdi. Bu yıllarda PKK'nın bağımsızlıkçı ulusal kurtuluş çizgili, İkel-milliyetçi ve reformist küçük-burjuva milliyetçiliğine karşı zafer kazanırken, sosyalizmi temsil eden öznelliğİyle de hakim ulusun sosyal-söven ve gerçek tasfiyeci bir karaktere kazanan çizgisine karşı da başarı kazandı. Bu gelişmeler, günümüzde doğru geldiğimizde, Partimizde gerek ulusal kurtuluş görevleri karşısında, gerekse de demokrasinin ve sosyalizm doğrultusundaki görevlerinde yetkin olmaya doğru götürün gelişmelerdir. Böylesikle Partimiz diğerleri İle arasında büyük mesafe açarken, bunların Partimize karşı öleştirilmesini İlttikçe duyulmayan işi sesler durumuna düşürdü. Buna ezici bir halk temelinde de kavuşturarak gerçekleştirdi.

Buğün PKK öcnüğüünün kendisine olan güveni son derece arttı. Bu güveni İle, İdeolojik-politik çizgisinden aldığı ve bunu küçümsemeyecek oranda İttiselleştirildi açıktır olan bir durumdur. Büyük bir tecrübeyi de yaşayan Hareketimiz, halk İyğınları arasında olan, uluslararası alanda olan İktikate değer, hatırı sayılır bir konuma da ulaştı. Dolayısıyla da Hareketimizin birçok gelişmeyi, özümseyebilecek yaşıda olduğu söylenebilir. Diğeri güçler İbrakİlm yeni gelişmeleri öczümsemek, bunlardan sonuç çıkarmak, kendisi İle yapılarını İle sürdürüremektedirler. Bunlar detaylarca parçalanmaktan da kendilerini kurtaramamaktalar. Her İbrakİlm oluştuklarında bile, daha da parçalanmaktadırlar. Kendilerini kurtaramamaktadırlar. Bu parçalanmalarını İle, umutsuzluğu, dağılmayı daha da derinleştirdiği diğeri bir gerçektir.

Günümüzde Kürdistan'da devrimci İttifakların gelişme olasılığı nedir? Bu İttifaklar nasıl geliştirilmelidir? vb. daha birçok soruya İste bu gerçekler çerçevesinde cevap verebiliriz. Daha başta da belirttiğimiz gibi, bizim temel gücümüz İçki-yoksul köylüleri ve devrimci aydın-gençlik blokudur. Biz İli öcnü bu kesimlere yönelmek. Bunlara yönelik propaganda çalışmaları, örgütme

İuva öçelere karşı; yine çizgisinden vaz geçirme denemelerine başarı İle karşı koyduğu İste Hareketimiz gelişmesini sürdürüyor. Kısaca, önemli İli-Üst öcnü dönemi, karşı-devrim yıllarında sağlam bir emeçli sınıf geçirdiğİ dayandığımızın varlığını İhtiva eden her türlü tasfiyeci girişim karşısında taviz vermeyen bir çabıyla İle buğüne kadar gelişmesini başardık. Dışımızdaki güçlerin İste, böylesi bir gelişme karşısında mülleciliğın çözüldüğü etkilerini İlliklerİne kadar yasadıkları, her türlü İbrakİlm İnkari yokken ve çok az çaba sahibi bir konumda oldukları görülmektedir. Bunun buğün ö kadar daralmışlar ki bir abhapçavuşlar grubu olmaktadır bile öte bir duruma düşmüşlerdir.

Bu güçlerin durumunu biraz daha somutlaştırmak, bunların yasadıkları gerçekçik daha İli görülmektedir. Buğün bu hareketler yasadıkları bunalmı hafiflemek için yeni manevralar geliştirmiyorlar. Bu manevralar hangİ ve dış ortamda geliştirebilir? Kimler güç vermektedir? İste, bunları sorulara açıkçik getirmek önem taşır.

Kürdistan'da yaşanan gerçekçik, ulusal uluşma ve İllencilenmenin eski İle kıyaslanılabilecek bir şekilde giderek hareketlenmesidir. Kısaca, Kürdistan eski Kürdistan değil. Her ağanın, her paşanın bildiği gibi yaşadığı bir İkte olmaktadır. Gelişen mücadelemiz, bütün sınıf ve tabakalar derinden etkilemekte, hepsini bir tartışma İçine İltmektedir. Bütün kesimler sınıfsal ve ulusal konularını İllince kırmaya çalışmaktadı, direnme ve teslimiyet sözcükleri daha sık kullanılmaktadır. Her kesim kendi çıkarlarına en uygun olan ne İle öcnü dinlemek ve ona göre İtvar almaktadır. Kısaca, İleri uluşma İllim uyuşu, örgütleniş, yeni bir yaklaşım ve yeni bir ruh İle geliştirmektedir. Direnmek İsteyenler daha derli toplu yaklaşıp ve kendini tam vererek direnebilmeye İlavetİdi gibi, İhanetli sürdürmek İsteyen de bunu eskil gibi başaramayacağına, öcnü öze olarak bulun yapmaktan zorunda olduğuna görüyor. Bu durum ortaya çıkışı İle,

temlerde belli bir Kürdistan arayışı var. İste, bu arayışlara bir seçenek olmak için alelacele, "Biz de varız, beğenirsiniz alın" dercesine pazar cırmakartarak kendilerini. Bunlar, böylesi bir sahte politikacılaşmanın ölümleridir.

Biz bunlara doğru mücadele içerisinde çekmek için yaklaşımlar isterdik, fakat bunlar o kadar sorumlusuzdur ki, tarihin en büyük kahramanlık hareketlerinden birini gerçekleştiren Partimize karşı olumsuz bakımlar edilmekteydi. Bunlar yigirmi dilirine dokladıkları "PKK şiddet uyguluyor. En son da kadın ve çocukları vurdu, dolayısıyla da tehlikeli bir örgüt" gibi sözcüklerle mücadelelemeye saldırdılar. Bunlar daha da ileri giderek iste "böylesi bir örgütü biraraya getelemeyiz" diyecek kendilerini pir o park ögütü gibi göstermeye çalışıyorlar. Sözüme, PKK eğer bunlara özeleştiri vereirse belki de biraraya gelebileceklerini söylüyorlar. Bunlar insanlık değerlerinin çok çok gerisinde, tamamen emperyalizmin beslemesine yetişen, halkla asla bağları olmayan ögelerdir. Yine, bunlara devrimci örgüt, devrimci yöntemlere savaşıma tehlikeli bir iş gibi gelir. Bunlardan haberdar kaçan gibi uzaklaşırlar. Ama hep ikbal günlerini beklerler, burda bir yer kapmak isterler. Bu özellikleriyle de Kürdistan'ın o en tortlu, lümpen, feodal kadabayı kesimlerinden farkları yoktur. Tam bir ucube tip olarak ortaya çıkımlarlar. Bir emperyalist dışişleri bakanı insan hakları konusunda bir açıklama mı yaptı, Avrupa Konseyi ve Parlamento'ya da bir sosyalist ülke onlara birazı ilgi mi gösterdi, sömük balonları birinden birine şişen misali azca kendilerini kanatılmışmış çok şunmaya basılıyorlar. Bir balon gibi şişmeye iste politik yönde bir başarı olarak görüyorlar. Halbuki ulfa bir iğne batarsın; havada iste yere düşecek, yerde iste çıvırsın, ölüden farkız bir hale gelecektir.

Bunlar, ikidebir pırpılıp öntümüze konuyorlar. Emperyalizmin ilgilisi de sözkonusudur. Bu nerden gelmektedir. Bizizat bizim geliştirdiğimiz mücadeleye, emperyalistler açısından gelişmelerin hiç de lehlerine olmadıklarını göstermektedir. Bir başka bölgedeki mücadelelerden daha çok başına yığılma getirecek merkezi bir bölgede, bizim önderliğimizde bir mücadele geliştirebiliriz. Emperyalizmin bu konuda arştrıncıdır, 50 yıl sonrasını şimdiden planlar ve buna göre meselelere ilgi gösterir. Bu ilgilisi için bazı çevreleri mişyorun kısaca bilahar, görevlere kestiriyor. Kısaca ajanslar, Tabii diğer taraftan diğeri de büyük bir devlet beni çağırır diye kosar. Aslında hazırlanmış bir plan vardır ve bunlar birer çiyivye vardır. Eme, bu rolü görürmüze istiyorlar. Emperyalizmin bu gülerçiligi de de çevrededir. Bunların emperyalizmin ilgililerinde arayışları nedir? Bir ulusal kurtuluş hareketini mi temsil ediyorlar? Hayır! Bunların kendileri bugün darımadaydıkn bir hale gelerek bir tasfiye sürecini yaşıyorlar. Kürdistan halkının temel ittifak ihtiyacılarına zit cevap veriyorlar.

Bunlara tüm ilgiyi niyetli yaklaşımlarımıza rağmen, birakalım ittifak geliştirmek, olumsuzlukları zirveye çıkarmaktan başka bir şey yapamaktadırlar. Kürdistan bunların yu açtığı olumsuzluk nedeni ile en kritik bir dönemi ve etkililikleri alanında (Güney Kürdistan) iste tehlikeli bir durumu yaşıyorlar. Böylesi bir durumda emperyalizmin yardımı mı koştı, bu onların daha da devrimci olmaktadır çıkarmaya yöneliktir. Bunları yurtsever devrimci bir ulusal kurtuluş hareketine

karşı çıkarmaya çalışır. Yurtsever devrimci bir ulusal kurtuluş hareketini emperyalizmin jandarması, önderi bir gücün desteklediği görülmüş müdür? ABD emperyalizmi, 12 Eylül faşist rejiminin başa getirilmesinin mimarıdır. Bu rejim vasıtası ile tarihin en büyük kayıtları bir baskı ve işkence rejimini oturttu. Yöğun işkence, ölümlerini yanısıra, ekonomik alanda muazzam bir yoksullaşma gerçekleştirdi, toplumsal yapıyı önemli oranda tahrip edildi. Yine, burajim Kürdistan halkını tarihin kaldırmak için her şeyini ortaya koydu. ABD, bütün bunlar yapıpken en ufak bir endişe duymadı. Bilakis "terörizm, ayrılıkçılık ezililer" diye her gün alkış tuttu. ABD Dışişleri Bakanlığı yayınlarında özellikle '84 atılmından sonra her yıl Kürtlere ilişkin olarak daha fazla sayı yayımlama başlandı. Her geçen yıl bu sayfa adetti artmaktadır. Bütün bunlar, ABD'nin ilgi niyetli olduğunu değil, gelişen ulusal kurtuluş mücadelemize karşı durumunu ortaya koyar. Yine, ABD'nin "Kürt meselesine evet, PKK'ye hayır" dediği de bilinir.

ABD, bugün uyanmış halk kitlelerinin ulusal kurtuluş yönelimlerini engellemek için bilinen o CIA'ye yöntemlerini geliştirecek, ilesiz güçleri yanına geçiriyor. Buna da insan hakları adına Kürtlere dil-kültür özerkliği istiyorurm yakıştıramaz yapıyor. Faşist Türk temsilcileri de bu yaklaşım karşısında "Rahatsız olmanız" diye söylüyorlar. Halbuki ilesiz devrimci iste bunu yapıyorcademizi daha ilmi yöntemlerle tasfiye etmeye çalışıyor. Bu konuda TC'ye o bilinen kalkıştı yöntemi aşması için de baskıda bulunuyor. Kürdistan meselesine ABD'nin özellikle de '84'ten sonra ağırdır varması, ilgisizliğinin nedeni anlaşılıyor. Yoksa ABD daha önceleri de Kürdistan'ın var olduğunu biliyordu. Şimdi böyle bir yapıdan nasıl hakimizmin lehine gelişme beklenmektedir? ABD ile kurulan ilişki ne kadar hakimizmin yararına olacaktır?

Biz, bu küçük-burjuva önderliğimiz böylesi bir ilkesizliği yaşayacağına ihtimal vermem istemekteyiz. Bunların böylesi bir yaklaşım içerisinde girmelerini engellemeye çalıştığımızdır. Yine de yaklaşımımız bu temeldedir. Bu ilkesizliği ortaya çıkmak için ABD, faşist Türk yönetimekinin hatalı kararlarını eleştiriyor, yoksa onun imha politikasına kesinlikle karşı duruyor.

Avrupa'nın konumu da bundan farklı değildir. Sözüme Avrupa eskiden beri Kürt sorunu ile ilgilidir. Uşaklıkta ilye gelişeler Avrupa'nın yaklaşımlarında daha fazla lehineler bulunuyor. ABD ile de ilgili Avrupa ile bu işin daha iyi görüşüleceğini inanıyorlar. Bunun için de İsvaç'in uzun bir süreden beri bir platform olarak seçtiği biliniyor. İsvaç'in kendisi de bir emperyalist platformdur. ABD'nin ezme, imha etme biçimindeki karşı-devrimci politikası yetmediği noktada Batı Avrupa, AET'nin yetmediği noktada iste, İsvaç'e İsvaç'e devreye girer. Bu da aralarındaki işbölümünün bir sonucudur.

Partimiz yürüttüğü mücadeleye ile, bunların bütün sahteliğini ortaya çıkarır. Bunların farkli bir Kürdistan politikası yoktur. Kürdistan politikasını uygulamak için bunlar farklı temele naktalar.

Buna benzer bir yaklaşımı sosyalist sistemde de görmek mümkündür. Eğer büyük sosyalist ülke, direkt Kürdistan politikasına bularsa, Türkiye ile ilişkileri bozacakça endişeli iste uzuk durmaktadır. Bunun yerine en küçük bir sosyal-

list ökeye devreye koymaktadır. Eğer bu da yetmezse başka bir gücüne bu politikayı yürütmek isterler. Bunun adına da ince diplomasi yapılar. Bunun böyle diplomasi başarısı olmadı açık bir durumdur. Leninizmin en belirgin ilkesinden biri ulusal kurtuluş hareketlerinin desteklenmesidir. Bu hareket hakkı iste, anti-emperyalist anti-sömürgeci bir karakterde iste nerede ne zaman olursa olsun desteklenmesi gerekir. Dev gibi bir sosyalist sistem, yanbakındaki Türkiye ile ulfa ticari-emperyalist ilişkileri bozulmasını, iste, takindıkları tutum oturtadılar. Bunun öyle pek de onurlu bir politika olmadığını uygun bir anlatımla ortaya koyduk. Bu konuda görüşlerimiz belirtmeye hala da devam edeceğiz. Bu politikanın ne sosyalizmin ve ne de halkımızın çıkarına olduğunu süreli söyleyeceğiz. Bu politika değiştirmedeği müddetçe de eleştirmekten ve teşhir etmekten geri kalmayacağız.

ABD, AET ve İsvaç'in Kürdistan politikaları bir uyum içerisinde. Bunlar, Kürdistan'daki devrimci bir gelişmeye tasfiye etmenin değişik temle naktalaridir. Aralarındaki işbölümü temeline çıkıyorlar.

İsvaç, bugün işbirlikçilere ve reformistlere sözüme çeşitli imkan ve olanaklar açmış durumda. Doğru-dürüst adam yerine bile konulmayan bu çevreler, İsvaç'te, bulamayaacakları bir yaşantı içerisinde giriyorlar. Bunlar bu noktada da tam bir kilit tane Kürdistan versen bile bunları gelmezler. Emperyalizmin de bunları bittirir gibi. Bazı çalışmaları yürütmek için orada bulunulabilir, ama soysuzlaşmaya yönelmez. Bilerce kadroyu tüketen bir kıym makinasına insan uğramak çok çekinir. 10 yıldır, buralarda yaşıyoruz. Ülke adına tek bir örgüt, bir değer aktarmı gerçekleştirmedi. Tam tersine her aşiretten, kabileden birisini alıyor, onları da ortaya bağıyorlar. Adeta dizleri bir kuyu gibi habire adam yutuyorlar.

Sözüme PKK'nın başına da bunu getirmek istiyorlar. Avrupa'nın o eskilmiş demokrasisi fahişliği ortamdında, genç-yeni ögelerimizde de oynayarak, bastan çıkarabileceklerini sanıyorlar. Tabii bu konuda da bazı meseleler almıyor değiller. Eğer bir yürüdeğini vatani-ne bes kuruşa satacak kadar vatanı özlemiş atmışsa bu adam bastı bir çözüme düşürülebilir. Bunun için biz her zaman devrimcilerin yüreği büyük olmalıyız. Basit bir yaşama düşüncesi içerisinde kendisini rahatlakla koyabilecek birisi olmaz. Avrupa'nın kararları gerektiğinde 40 tane Kürdistan'ın da çene-yebileceğini görmek gerekir. Bunlar, 50 yıl sonrasını planladıkları gibi, güncel olanı da iyilerler. Bu kararlar temeline de meseleler yaklaşırlar. Bu temelde de Türkiye'yi biraz sıkıştırıyorlar. "İnsan hakları, Kürtler vardır, dilieri yasaktır" demeye başladılar. Sanki Türk egemenliğinin gelişmesine kendileri iyi anlamış gibi, Kürdistan yeni akıllarına geliyor. Türk egemenliklerinin en büyük kurucusu sanki İngiliz ve ABD emperyalistleri değilleri gibi. Geçimete en büyük hakimleri oldukları. Emreniler teki katledildiğinde kulaklarını tıkanan yine bunlardır. Emperyalizmin bir kuruluşuk çarkı uğruna neler yaptığını çok iyi bilinmektedir. Dolayısıyla hamhayalci olmamak gerekir.

Bunlar kendilerini çıkarları için, insan Hakları Örgütünü, AF Örgütünü, Avrupa Parlamentosunu vb. gibi kuruluşlara devreye sokarlar. Bunlara öyle bir mekanizma kurular ki, kendi çıkarlarını yürütmeye çalışsınlar. Bunlara ilişkin kurulumuz dem-

iyoruz. Gerektiğinde bunlarla da ilişkiler kurular. Ama bundan, bunlara teslim olma anlamı çıkımlarız. Avrupa'da da kalınır. Burdaki kalsın, dedisiz bir mücadele ile olur. Bir dağ, bir zindan direnişi kadar orada da direnmek gerekir.

Emperyalizmin Kürdistan'ın olan işiginin anlamının ne olduğunu vurguladık. Emperyalizmin olmasına taklanlardan kurtarılması gerekenleri, biz kurtarmak için elimizden geleni yapacağız. Vatan ve özgürlük mücadelesini izah ettik. Bunu ısrarı ve yakan bir takipsiz olacak. Bu konuda da sonuna kadar açığız. Öyle bastı intikamı peşinde koşmadık, bundan sonra da koşmayacağız. Dürüstçe savaşmak ve mücadele etmek isteyenleri doğru yula çekmek için elimizden geleni yapacağız.

Emperyalizmin bu ilgi alanından yarı yeni bazı birlikler daha ortaya çıkabilir. Nitekim bunun son bir örneği de ortaya çıktı. Biz bunların gerçekleri göstermek için elimizden geleni yapacağız. Eğer bunlar, bu ilgi alanında olmalarını iddia ediyorlarsa, kendilerine yeşil ışık yakılmadığını söylüyorlarsa, kantamlarını isteyeceğiz. Bu bir özgürlük savaşımıdır, gelin kendinizi ölçün diyeceğiz. İste vatan, iste özgürlük savaşımı. Bunun gelişmelerini düzenlemeye bir işleve yürüyorlar, biz her türlü yardımı yapmaya hazırız. Yü göstericiklerden tutalım da silah temin etmeye kadar her türlü olanığı sağlız. Hatta daha başka yardımlar isterlerse, onu da yaparız. Bütün bunlardan emperyalizmin etki sahasından uzaklaşmaları, vatan topraklarında, halkının bağında özgürlük savaşımını ilgi duyması esas almaları için yapılmaktadır. Bu ise çok haklı ve esas ilgi gösterilmesi gereken noktalardır. Biz ilkel davranacağız. Bunlara daha önce de çağırıp yaptık. Yine de yapıyoruz. Bunları yaparken, öyle boş sözler de söyleyelim. İste, halkımızın bağında inanılmayacağı gerçekleştirdik. 4 yıldır süren savaşımız, milyonları etkiledi, büyük mezitler kazandı, ülkemiz ve halkımız uluslararası alanda bir isimle kavuşturdu. Yine yürüdeğimize, bilerce tutuklu-mevzidam mahkumumuz var. Bu bir hareketin halka bağılını açık bir kanıtı değil midir? Bugün düşmanın bile kabul ettiği gerçeği bu baylar anlayıyorlar. Bu da anlamazlıkten geliyorlar.

Dünyanın birçok köşesi üzerine bunlar yazıyor, şirler yayınıyorlar. Ama bizim bahsettiğimiz gibi büyük bir direnmişimiz vardır. Bunun üzerine tek bir kelime bile yazmıyorlar. Kendi halkı üzerinde tek bir şey yazmıyor. O zaman bunların durumu nedir? Bir BBC bile, bini aşkın haber vardır. Bunlar sanki hiçbir şey olmamış gibi davranıyorlar. Bir de sözüme bunları kendilerini özgürlük savaşçıları diyorlar. Şimdi bu duruma biz onlara karşı nasıl saygılı davranacağız? Biz güneş gibi bir gerçeğe nasıl saygısız yapılabiriz? Güneşin olmadığını söylemek mümkün müdür? İste bunlar güneşin inkar edecek kadar kararlılığı gösteriyorlar. Bir de utanmadan, "İşçiler poluk-çocuk, bize gidin" diyorlar. En büyük sevgi ve koruyucu biz göstereceğiz. Eğer çocuk vurmak isteseydik, günde sayısızca da vurabiliriz. Yine, bunlara da vurmak istersek, mesele bir ayıktır. Bizim böylesi bir politikamız yoktur. Böylesi bir itirafı ile ri sürmek bile bunların anti-niyetini göstermektedir. Bunlar güneş kadar açık olan gerçekler üzerinde tartışmaya varlar mı?

Gerçeği yaşamaya, görmece biz. En soysuz yaşam içinde de-

beleney, direnişten ödü kopan, uluslu kurtuluşuğu basit bir yemecime olarak yapıyorlar, ister sosyalizm ister kapitalizm de bunların arasında onursuzca dileden bir değılişir. Biz gerçeğin yaratılmasını kaynağız. Kısaca vatanı kaçan bir değılişir. Bunlar, vatan uğruna bir damla kan dökmekten bile acizdirler. Bugün Kürdistan halkının tüm ilerleyeni, uyanan bilincini biz temsil ediyoruz. Tarihimizin bir kahramanlık dönemi yaratırız. Büyük direniş mevzilerini büyük bir kahramanlık yaratıyoruz. Düşman her gün bizim gözüküyor, bu şekilde direndiğimizi söylüyor. Gerçekten de kimsenin itiraz edemeyeceği bir şekilde bir örgütten, bir insandan beklenen ne varsa onu gerçekleştiriyoruz. Büyük bir cesaret, fedakarlık örneğini gösteriyoruz.

Eğer bir ittifak olacaksa bu temeldemöldür. Her türlü ölümlüklerden, düşkün-lümpen yaşamdan kopma ancak bu temeldedir. Bütün bunları da gerçekleştirebiliriz. İste, bu birliktir, devrimci örgüt ve siyasettir. Bunların dağılması bir gün kesilse adam atmayacak bir durumdur. İste böylesi örgüt 40 tane bile bir araya gelse ne yapabilir. Düşmana bir işke bile vurmuyorlar. Diyorlar ki, biz gelecekte vuracağız. Hayır er meydana danda belli olur. 20 yıldır, örgütüz diyorlar, hiçbir şey yapmırsalar. Halk arasında bir söz vardır: Gençliğinden yapmayıp da 60'ından sonra mı yiğitlik yapacaklar? Böylesi iddialara karşılık gelmeli öüler.

Biz soylu olan gerçeklerimiz üzerinde daha fazla durmaktan da bunlara sunu diyoruz. Eğer devrimci ittifak istiyorlarsa, emperyalizmin ilgi ve temas noktalarını uzaklaşsınlar, sağlığı gelmeye vadedelim, sahte dostlukları yerine, halkın arasında gerçek dostluklar yaratmaya gözünu kırmdan en değerli varlıklarını mücadeleye adayınlarsa saygılı olacağız. Böylesi bir temelde birleşme yönelme, devrimci ittifak geliştirmeye bunlara çağırıyoruz. Biz bunun için elimizden geleni yaptık. Bu, bizim temel yaklaşımımızın bir sonucudur. Bunu ne bir övünç payı olarak ne de başkalarına karşı taleplerde bulunma aracı olarak görüyoruz. Ama gerek Partimiz varlığını sürdürdüğüce ve gerekse de bundan sonra ulusal kurtuluş-toplumsal gerçeklik adına ortaya çıkan her gücün bu mirası esas almaları gerektiğini belirtiyoruz.

Bu temelde ortaklaşa yu almak isteneyen var ise, bunlar nerede olursa olsunlar, güçleri ne kadar olursa olsun, bu gerçekliğimize bağlı temeldemide, bizden değer görürler. Burada önemli olan, bu temelde bir araya gelebilecekler. Ulusal kurtuluş savaşımımızın kızgın gerçekliği ortamdında birbirimizi sinayalım, eğer sağlam iste bu temelde birliktir yürüyeelim. Buna uluşma güçleri varsa, onlara sonuna kadar da yardım edeceğiz. Biz sözümeüzü yerine getireceğiz.

Öntümüzeiki döneme ulusal kurtuluş mücadelemiz komşu hakları arasında da destek bulacaktır. Faşist sömürgeçilik çarkı geliştirdiğimiz müddetden bu hakları da sonuna kadar yararlandırmaya üzerimize düşeni yapıyoruz.

Kahramanlık dönemesine yararlanıyacağımız olan bir hareket olarak içine girdiğimiz dönemde de, kahramanca savaşan bir halk gerçekliğini ulaştırmış göstermekle kalmayacak, bu güçleri adlarını bile anlamaz bir durumda bırakacağız. Tercih, bu güçlerindir. Halk seçeneği isterlerse biz onu yapmaya hazırız. Bunları gerçekleştireceğimiz konusunda da son deneyeceğimizizi, kararlı ve inancınız.

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaşın Mahsum Korkmaz Akademisi öğrencilerine yönelik olarak yaptığı konuşma:

Parti ve Gerilla Yoluunda Devrimci Öçüleri Geliştirelim ve Yetkinleştirelim

Başarılı 1. sayıda

Sizin devrimci ortama fazla ükmeden, ezilmeyen girmeniz için özenle hazırladığımız bir Parti ortamına bu kadar ağır ve bu kadar kendinizi aklamak girmeniz, saygı bile yandırmayacak bir tutumdur. Bu sorumluluk duygusunu bizim üzerimize yıkıyor. Bu insanları ne yapacaksınız? Bu insanlar kavada ne yapabilecekler? Bu insanların bu halleriyle düşmanın en basit oyunlarına karşı bile kendilerini ko ruyamıyorlar. Bu, bu insanları ne yapacağız? Kizilçilerini bile sağlam bir çözümlemeye geçiremiyorlar. Bizim olan nedir, düşmanın olan nedir? Bu kadar kendini şaşırtmış birisi, vatan ve özgürlük gibi kavramlara ne verebilir? Bunlar olamaz da kim size bakabilir, sizi idare edebilir? Çoğu arkadaş bu sorumluluğuna bu kadar duyurusunuz desek; cevaplamayız. Son derece geri tutuklar, duygular ve geri düşünceler ve yine kısa vadeli amaçlar içinde yaşıyoruz. Asil güdüler ve istemler farklı geliyiyor. Şimdi devrimciler son derece açık insanlardır. Yine amaçları konusunda da çok açık davranırlar. En yeni ögemesi çalışmaları ne kadar memnunsun ve ne kadar sonuç aldın diye sorulacak; orali bile olmu yor. Şimdi sorumluluk duygusu bu kadar zayıf insan, devrim gibi önemli bir olayı emanet edilebilir mi? Devrimde kadro yönetimi gibi bir görev verilebilir mi? Açık ki, verilemez. Yıllardır bunları yakıştırmış kendilerini, çok geri düşüncüler var. Çok kötü ve yanlış ögümler taşıyor bunları. Bazı örnekleri ortaya koyarak birçok şey daha rahhatlıkla anlatabiliriz. İste basitlik, kamp yönetimi bünyesindeki durumlar. Bir ögretmen bile ilkokulda öğrencilerine bazı şeyler vermeden kendini başırtmış hissedemez. Ve onun da bir not alma, rütbe verme durumu var. Şimdi biz alımsız, başarılı mıyız, başarısız mıyız? Bu konuda retimimiz nedir? Bunu nasıl yerine getirelimiz? Hiç üzün de dermuyoruz. Bizim görevimiz devrime yeni yetiştiğimizdir? Devrime hangi kadroyu nasıl ve hangi yollarla yetiştirelimiz? Bunlar hepimizin görevleridir. Burada biz kendimizi yanıltmamalıyız. Biz bir olgu, bir olay üzerine yürüyoruz. Dolayısıyla da burda kizilçimiz tamamen bu olgu karşısında şekillenmektedir. Biz herhangi bir yaşamı kendimize yakıştırmayız; herhangi bir biçimde yaşamayı da kabullenmeyiz. Ortada binler türlü futuculuk örnekleri var. Onu bir fikri-sabit gibi, "biz böyleyiz" diyerek kalıplaşmış ve fosilleşmiş bir değer yarıştı gibi kendisini anlatıyor. Ondan sonra Partinin ödnesine oturuyor ve "ge beni geri" diye, böyle bir durum kabul edilemez. Ama ortada böyle örnekler çoktur. İnsanlar -hele de bunlar devrimciyse- bu kadar şaşıksız bir şekilde kendilerini ortaya atmazlar. Ve ortama da bu biçimde etkilemezler. Bu bizim toplumsal yapımıza en gerici ve sorumlusuz yaşam biçimlerinden birisidir.

Öğendiğimiz gibi, bu tamamen yüzyıllar etkisidir ve çoğunuz bu konuda kendinizi bayılıyorsunuz. Hayır! Kendinize yakıştırdığınız konuşmalar hiç onur verici değildir. Daha işin başında içine düştüğünüz durumun görev anlayışıyla da ilgisiziyoktur. Burada bir sorumlusuzluk ve son derece bireyci bir durum vardır. Halkın devrimleştiğinden sorumluluk duymamak, bu

konuda başarılı mıyım, gelişmeyi sağlayıyormuyum, beklentiler yerine getirilmiş midir diye kesinlikle kendinde sormamak nedir? Butemel devrimci görevlerden vazgeçemeyiz. Yine, ısrarla bu üslubu sürdürmek ne demektir? Parti hareketine ve devrim mücadelesine meydan okumaktır. Şimdi böylece yaygın yanlışları çoğunuz başınıza ama orali bile olmuyorsunuz. Yaşam hele de devrimci yaşam böyle yönetilemez. Eskiden tarikat iyeleri için 140 gün çile çekmiş, kaç yıl iraklı yapmış ve bir mertebeye alarak belli bir davranış özüne inmiş denirdi. Şimdi devrimci gibi bir olgudan bu özellikler çok daha yaman bir öğitime, daha güçlü tarzda kazanılır. Sömürgeci toplumları yetiştirme tarzı çok büyük sorumlulukları dolu olan yetiştirme tarzıdır. Her şey toplum içinde yer kapmak içindir. Her türlü açık sınırları çiğneyerek kendin ki kurtarmak ister. Bugün Türkiye'de hadsafhada yaşanan olay da budur. Duygular en asaflik biçimde sonuna kadar körüklenerek, bütün toplumsal gelenekler, toplumu toplu yapan değer yargılarını çinmesini, adeta kendin ki kurtarmanın bir gereği haline getirmiştir. Bu açık olan bir durumdur. Tabii bu durumda kim kazanıyor ve bu ya kaybediyor? Kizilçilerin ve bireyin bu biçimde hortlatılması, faşizmin politikasının bir gereğidir. Biz, bu politikayı yaşamayız. Aksine, bu politikayı beklerkeni biz sıkı takip ediyoruz. Bu politikayı her düzeyde bütününle aşacak olan ve halk için gerekli olan şey; demokrasidir, sosyalizmdir. Dolayısıyla halkın çıkarlarına uygun tasarımlar neyse, ona uygun da hareket bu temelde bir davranış düzenler. Bu da karşı bir hareket; bütün devrim hareketidir.

Şimdi bu konuda herkes durumunu ölçtüğünde, görecektir ki, bu gereği fazla yaşamıyor. Ama, yaşamağ gerekir. Yani ortaca kalınları ne olursa olsun, burjuvazi ne kadar baştan çıkarırca çıkarır, devrim gereçlerini göre kizilçimizin sekillenmesi ve tam formasyonu bulması gerekir. Değistirmek gücünüzü yoksun bile, olumsuzluklara karşı büyük öfkedeniz olmasın gerekir. Baktınız yapamıyoruz, o zaman lanetleyin, öfke duyuyor. Hiç olmazsa bu daha sonra sizi başkanı olmaya götürür. Bir yığın olumsuzluğa boyun eğmek ve bu konuda elde birçok imkan varken, kullanılmamak, kişiyi topfönlüğe, ardından da kişiyi topfönlüğe götürür. Nitekim götürüyor da. Bu konularda ben çok şey söyledim. Ama, halen de hemen her gün çocukça yaklaşımları üzerimize geliyoruz. Okumuyorsunuz bile, özümsemeye yok. Eğer insanları ne mekonekle böyle yaklaşıyorsanız; sonuç çıkarıyorsanız, o halde size ne yüzle Parti ortamında bulunabilirsiniz? Bu gücü nasıl kendinize görüyorsunuz? Çocukça taleplere ne son derece yüzyesil yaklaşımlara nasıl cesaret edebilirsiniz? Biz temel gereçlerimiz ve görevlerimiz konusunda sorumluluk anlayışını nasıl geliştirelimiz gerektiğini de dair açık ve kapsamlı değerlendirmeler sunduk. Bunun kanıtıdır ve tartırmazsınız. Sonuna kadar tartışma özgürlüğü temeline bundan sonraki sonuçları göremedik. Çoğunuz, sonuna kadar vatan, ne katılıyoryorsunuz ama, ne biçim bir katılıp bu, belli değil. Hemen ertesini gün aynı ayamazlar

gösteriyor, aynı yanlışlıklar durumlardan yansıyor. Nedir bu? Bu sürlüklüktür, bu sürlük adam olmak demektir. Devrimde de sürlüklük tehliktedir. Çoğunuz halkan geliyorsunuz. Egemen sınıfları veya bideki işbiricilerin ahkalya, anlayışlarıyla, her türlü çıkar bağlarıyla da fazla bir ilgisiziyoktur aslında. Kendinizi özgürlüğe adamaya rahatlıkla karar verecek durumdasınız. Bunun kuşkusuz yok. Fakat iş bunun gereklerini yerine getirmeye gelince, işte burada iddialı-sızlık, çaba noksanlığı ve kararsızlık ortaya çıkıyor. Bazıları bunun Parti içinde on yıldır yapıyorlar. Bu, büyük bir gaflet durumunu ifade eder. Şimdi ben PKK içinde bu tip yaşantıya elbette onay vermem. PKK'lılığı böyle değerlendirmez, çünkü böyle de PKK'lılık olur diyen anlayış ve tutumları karşı elbette sonuna kadar öfkeli olacağız ve sonuna kadar onları lanetleyeceğiz. Tarihte, bir halkın kaderiyle uğraşılıyor. Öyleyse, kim bu konudaki önemli görevlerimiz üzerine böyle oturabilir? Kim bu konudaki yetersizliği, böyle yıllarca yaşayabilir? Ne cesaretle, ne güven ve kimin için? Kendi kendinizi öğretmenin, öğrencisi olmasını sizde ögmemdir. Bu konuda da sizde nepeyce düzeyde güven sunduk. Hem öğrenme, hem de öğretme, ne de öğrencisi... Öyleyse neyin? Hem Partiden öğrenmeyeceksiniz veya Partiden öğrendiğiniz de en berbat işleri için kullanacak, öğrendiklerinizi uygulamayacaksınız. Bu burjuva okullarında, burjuva toplumdaki bile kabul edilmeyecek bir durumdur. Bizim küçük devrimci topluluğumuzda da elbetteki kabul edilemez. Bunun kulağına küpe etmek gerekir. Ailesi sizleri sorumsuz yetiştirmişse bundan yana ne? Bu konuda balabalıncı da ala ocağı dediginiz kurum hanetin Mekkesidir. Bunları genççeye koyduk. Bunlar size ne vatan biraktılar ne de özgürlük biraktılar. Hiçbir şey biraktılar. Sizi ortalgı attılar. Biz, buna tepki olarak devrimci hareketi koyduk ortaya. Gereğimizi bu olduğuna göre, o zaman diğizli-tırağımıza takip bu işi gereklerine yöneleceğiz. Bunun da anlaşılacak hiçbir yönü yoktur. Üzerimizdeki her türlü doğer aşımını ve ahkızıslığı geliştirme faaliyeti dümanindir ve yine işte o aile ocağıdır. Görüyorsunuz ki, bunlar da karnı doyuruyorlar, onur vermiyorlar, özgürlük vermiyorlar. Böyle olduğuna göre o zaman hiçbir itiraz ileri sürmeden işlerin yoluna koyulursunuz. Burada çok keskin ırad ve kararlılık gerekir diyorum.

Çoğunuz yaşıldır burdasınız. Fakat bakın bakalım, acaba kendinizi bu öçülere göre öğitmiş misiniz? Sizin yüzünüzü ağartacak bir faaliyetiniz var mıdır? Yarı gün görevlerin basına gödeksiniz. Devrimci olur ki, yüzünü ağartmaya çalışır işler yapar. Yani; halkına, yoldaşlarına ve önderlerine der ki: "Bak ben bu kadar saygı duyulacak iş yaptım." Var mı elinizde böyle bulaşlar? Yok! Niyet? Demek ki, ırademe geçemiyorsunuz. Siz bir matemesiniz ve hep kullanılmaya alışmışsınız. Bu ortada olan bir durum. Verdiğimiz en sıradan işlerin başına bile neler getiriliyor. Bunda ayrıntılı misiniz? Yok. Burada, yıllarca yapmışsın gereken öğitiminiz, bütün yaşamınızın öğitiminiz gereken öğitiminizi işleri düzeyde yeteseli etmişsiniz. İleri

de başarıyı mümkün kılaçak bir düzeyde yapmışsınız. Kendinizi aldımışsınız. Çok yanlış bir dünyayı olduğun gibi devr alıyorsunuz geçmişten. Elbette bu şekilde önderler ortaya çıkmaz. Ve en kötüsü de, bunu kendinize yedirmişsiniz. Yani zehir olanı rahhatlıkla mindere oturtmuşsunuz. Dünceden, davranışa kadar birçok sömürgeci değer yargıları aşımınız size ve halen de onları sürdürüyorsunuz. Biz bunun kabul edilmezliğini çok çeşitli açıklamaları ortaya koymazsınız rağmen, halen bazıları böyle yaşayabilmeye ögünüyorsunuz. İste ben burada kesin kararlı olmak zorundayım. Çünkü ben halka karşı saygısız ve başarısız duruma düşmek istemiyorsun, bu işlerin öünü almak zorundayım. İşin sorumluluk anlayış budur. Yalnız sizden önce çok sıradan bazı öğitiler çıkıyor, aciz bir biçimde karşınıza çıkarıyorsunuz. Yumruğunuz size sıkıcaz bile halledilebilenez birçok şey şikayet konuşu yapıp, öünüze getiriyorsunuz. Bu yaklaşımların yığılması, mertlikke, devrimcilik kesinlikle alakası yok. Burada tamamen açıklamak zorunda olduğumuz ve sizin için temel bir ilke, özelli olarak belirtelim: ve o imkanda yüce kızmanız gereken hususları belirtiyoruz. Bunlar üzerinde en çok durması gereken sizlersiniz. İkelik yaşamayı, esas olarak durumdun olan, bütün hayatın o temelde yürütme durumunda olan bir konudaysınız.

Biliyorsunuz ben burada Parti gereği üzerine, bu konusmalarla birlikte, iki yıla yaklaşıp bir sürede çok kapsamlı ve ciltler dolusu değerlendirmeler yaptım. Parti gereğini tüm yönleriyle bu değerlendirmelerde elde aldık. Tarihi anlamı, nasıl ortaya çıktığını, neleri karşılamak gerektiği, tüm toplumsal yapıyı içindeki yerini, yeni nasıl geliştirileceğini koyduk. Önderlik gereğini çok kapsamlı bir biçimde ortaya koyduk. Gidiyorlar, bu gereğini asgari gereklerini bile yerine getirmeyecek kadar yavaş bazıları. Bu kadar derslerden demek ki, hiçbir şey anlamamış. Parti davası konusunda da kadar yazar falan ögemiş yaşamdan da hiçbir şey beklemesin. Bizde Parti, özümsemeli en soylu yaşamdır. Onun temel değerleri konusunda bu kadar ayamazlık içinde bulunmak, yaşamdan hiçbir şey almamak. Özgür yaşama doğru ve iddiasız, en iflas konuşu içinde yaşamak demektir. Ben bunu söyleyeyim: Çok az arkadaşta -belki de bir ellin partisi sayısını bile bulmaz- yerinde hareket eden, yerinde vuran, yerinde kazanan, yerinde çekilen yerinde saldıran bir konumu görüyoruz. Yaşayışta herkeleli bu kadar sayıya yetmiş öğitimizdir. Tabii ki bu ne anlamı gelir? Bu, temel amaçları konusunda, kişilerin henüz net olmadıkları anlamına gelir. Aslında neyin anlam, neyin takipçisi olduğun, neyi kazanmak istediği konusunda kendisini henüz kararlaştırmamış bir konumda bulunduğunuz gösterir. Durum böyle iken, kalkıp da bunun yerine yanlışlıklarını karşınıza getirmemesi gerektiği açıktır. Çoğu bütün açıklamaları karşısında ve aslında bir yaz insan kendini düşünme geçirme gereğini duyarsa rahhatlıkla görebileceği gibi yanlışlıklar, haksızdır. Bunlar yanlış taleplerle, beklentilerle yola çıkıyorlar. Bunu mahkum edeceğine, olduğun gibi Partye, fırsat bulursa

her şeyimize karşı dayatabiliyorlar. Halbuki olmaması gerekliyok. Kaldı ki, değerlendirmelerden rahhatlıkla çıkaracağı çok sonuç var. Anlayış, açıklağı davarın, oradan sonuç çıkar kendisini fazla sıkımdan iletir. Yine bu nedenle devrimci hareket, özdele bir kurtuluş hareketi olabilecektir miyiz? Eğer olacak ise, bunda iddiasız nedir, rolünüz nedir? Bunda tam kendinizden emini miyiz? Şimdi ki duruma bakılırsa hepimiz bu iste benden daha fazla "sonuna kadar varız" diyeceksiniz. Yine bu yaklaşım içinde de abildüğüne yüzleşmelik, tabii bir iddiasızlık da sözkonusudur.

Büyük zorluklarla uğraşma, büyük adamı ortaya çıkarmak, zorluklar karşısında yüzyesil geçken, adeta üzerinden atlayan, zorlukların aşılması-da ki bunlar hep devrimci görevlerdir- büyük bir inat, büyük bir cabanlı başlı olmaları gerekli kazanabilir? Kulduğın kıyakan, gözlerini kapatan adam ne kadar ilerli görevini görüyor? İste görevini yerine görelen durum, böyleye, pratiğimize bu kadar gelişlik bir durumdur. Parti içinde, bazıları hani Müslümanların yaptığı gibi, her gün "böyle partiliz" diye dua ederler, bol bol yazı yazırlar, PKK üzerine ahkam keserler. Ama o onun örgüt gereğini en basit bir biçimde takip etmezler. İste gaitir, itkiyüzlüklü! Şimdi eğer bizim Partimiz içinde de birçok öge bu yama yaşarsa; vay o partinin haline! Şimdi biz bunları aşmamak istiyoruz. Zorlukları ortaya çıkarmak bunu aşmanın ilki yoludur. Zorlukların karşısında ilki yigilniği göstermek, karmışın ilki admıdır. Çok kapsamlı hazırlanıp bütün gücünü ortaya koymak, başarmın anahtarıdır. Sizlerde böyle bir cesaret var mı, böyleline bir yöntemle sahip misiniz, bütün yaşam böyle mi yaklaşıyorsunuz? İste, birinci imtihan sorusu. Eminim ki, bunda yazı alırsınız. Ama pratik bu soruya gerçek cevabını verecektir. Pratik vermek ve böyle olacak. Şimdi kendinize yakıştırdığınız o yüzleşmeli, basit yaşam, ben bakılmayacağıdır. Hep lanetleyeceğimiz ve bütün tedbirlerini buna göre alacağız. Sorumluluk anlayışın bunun dışındaki kabul etmez.

Evet Kürdistan toplumu gereği soğuktur. Bizaz da karadır, işi sürüklü yutar. Fazla yanılmaz. Bu çoğunuz şahınsa yaşamın gereği. Bizim yapılmış geniş kapsamlı bir planla, aydınlatma, bunu bir inşa tarzıyla yapılabilecek, derin derin düşüncelecek veya kenidelecek olan babacağı veya kenidelecek olan çocuk kurtarmak. Yani eskil kötürür, yaşam devam ettirelimiz. Büyük planların ahbiri olmak kaç kizinez de. Ve bunlar için o kaç işi yetki istiyor? Yani özdele herkes iste, niyyete hepimiz böylesiniz. Fakat o ayrı, niyyet işe çok daha ayrı bir şeydir. Ben bazı niyyetleri gerçekleştirme, bazı tasarımları hayat kazandırmak için yirmi yıldır uğraşıyoruz. Size hazır böyle bir alanı versem kaç gün sürdürürsünüz?

Birakalım yeni mevziler kazanma, eski mevzileri derinleştirme bile yok. Varolan bile canınız sıkıldığına dayatabilirsiniz. Şimdi bu, mertlik midir? Ondan sonra da "ne yapalım" diyorsunuz. Kendinizi kuş gibi hafif hissediyorsunuz. Ama böyle olan kuşlar uçamaz. İste böyle yaklaşımlar, uçmayı başaramaz, uçamazlar.

deki bütün yaşamınıza bakacaksınız. Gerçek yaşam neydi? Şaşamandan ne anladınız, ne yaşadınız? Özgür yaşamı elde etmek için ne yaptınız, ne yapmadınız? Hiç olmazsa siz size düşünme imkânını veriyordunuz. Birak yaşamı böyle-böyle elinizden almak veya etkilemek, bilakis bunun kavranışını için bunca hizmet yapıyordunuz. Yaşamı doğru değerlendiriniz. Ne öz-gürsünüz şimdiki. Bakın bu konu bir kadın için daha da önemlidir. Özgür yaşam üzerinde düşünün ve tabii bu halkla birlikte olun. Yani hakından, vatanından kopmuş bir yaşama herhalde siz özgür yaşamı düşünmezsiniz. Bu temelde düşünün. Ve bu temelde hakkınız olan nedir? Yani çok yoksul siz madde bile fazla ödün veremeyecek bir alle ödününden çıkıyorsunuz. Hele bir kadın sözkonusuysa, bu konuda değil böyle yıllarca serbest, özgür yaşamak, daha baba köyünden bir adama kadar siz köle olarak bir veya teslim ediler. O zamanki hayatınızı yaşayadınız. Parti döneminde böyle bir konum kaçınılmazdır, bilirsiniz. Şimdi o asıldı. Parti içindeki yaşama kimler olunuz, daha sonra? Mesela; cüziş kararına, daha sonra Parti içinde fiziksel iltihacırların karşılanmasından tutalım idolojisi, siyasi gelişmeye kadar kimler nasıl olurdu? Ve kimler bunu ötürmek için çaba harcadı? Bu iyi kavranmalıdır.

Provokasyon ve düşman şunu söyler: "Parti siz öldürceksiniz." Bazıları bu konuda kuşkuya da düşerler. Provokasyon sözcüğü sık sık şunu söyler: "Aman yalvarırım, rica ederim gitmeyin. Burda kalın, canınız gerekir, ben buna çok uzulürüm" diyor. Ve bazıları da bunu dinliyor. Şimdi bu arkadaşları sırf örnek olsun diye iyi yaşatmak gerekir. Ne kadar yanılığın, ne kadar düşürcü bir konumda olduklarını göstermek için yaşatmak gerekir. Yaşam konusunda bu kadar yanılığın yaşayacak ve yaşam konusunda düşman bu kadar kulduğuna üfleceksiniz. Bu "Bu güzel türküldü" diyerek dinleyecek. Bu işler gâflettir. Ve Kürt insanındaki yaygın bir özelliği gösterir. Bir defa Partinin imkânları üzerinde yapıyorlar. Partiyi burada diti tutmak için neyle yaptığını görüyorsunuz. Parti neyle sayıkta kalır buradadır? Düşünceyle. Düşünce bide nasıl oluydu? Ben size ilk sözcüklerimizden başlayarak izah ettim. Bu için nasıl geliştirdiniz. Parti direniş yapıyor. Direniş neyle yürütülür? Kadroyla yürütülür. Direnen kadrolar kimdir ve bunları Parti Önderliğine ilişkileri nasıldır? Bunu gösterdik. Direniş silahla yapar, değil mi? Silahları tek tek bulup edinme vereri kimdir? Tek tek o silahları elinize nası ulaştır, kimin sorumluluğundadır? Direniş bunlarla sürdürülür. Ve bu halkı size bağlar. Halk bağlandı mı size biraz maddi imkân verir. Bu sizin bir ev kiralamanızın ve anızından madde iltihacıncı giderecek imkânları sağlıyor, Parti içindeyeniz tabii. Bu neye bağlıdır? Direniş bağlıdır! Tamamen bu direniş her düzeydeki sorumluluğu nasıl geliştiriyor? Gözler önünde midir? Öyledir. O zaman kim kimi yapıyor? Kim kimi öldürüyor? Siz bu konulara orda net cevap veremediniz. Biz buraya gelin dedimizde, siz bir zulüm ortamından, yaşamızın tehdit eden, olumsuzluklardan korumada yaşamızın fiziksel olarak sürdürülmesini sağladından tutalım, ruhsal, düşüncel anlamda ilkeye daha yaklaşılmak için bir hizmet yaptık. Halen yıl açıktır diyordunuz. Yararlanın, bu ve bu konuda elinizden geleni yapalım. Bu nedir? Bu yaşama davettir. Bu vatana, halkımıza ulaşmaya bir-köprü olmandır. Peki,

o aşından almaları kim gösterdi? Halen bu parti tereddütleri içinde yaşayan kimdir? Ve biz para veriyoruz, biz yıl kuruyoruz, biz elimizizi sizli yapıyoruz, kendinizi sapaşagâlm bir konumda hissedinceye kadar. Şimdi büyük peliki, büyük yanığı: Kecişinforular. Ve tabii ki, bu ruh, bu yaklaşım ve insanların üzerine düşmanın büyük umutlar yaratmasına yıl açıyor. Düşmanın bu konuda bu tip yaklaşımları, kışiler üzerindekim umutları var mı? Var. Ne diyorlar? Gelin "ah evet deyim" diyorlar size. Bütün istediğini yaşamı sağlıyor, kiminizin çokluk-çoklukları var. Onları buraya getirtilim", "nisanişyanız nisanişyanızı getirtilim", "evlişyeniz, eşinizi getirtiliz, ev tutarız" diyorlar. Bu eski hikâyeler. Ve bu TC'nin hikâyeleri. Bana da uygulanmak istedi. Fakat ben bu oyunu düşmana pahlıya dedtim. Ve bu konuda Türk emenlerini en çok yanılıyor ve sonuç alan bir kurumun var. Siz ders çıkarıyorsunuz. Bu bir mesele. PKK'nın çizdiği yolu bir yaşama olarak biliyorsunuz; bellidir her şey ama, çok TC'nin size açtığı yaşam yolu ise işte ilk milletiyelik yapıyor! Değil mi? Gazetelerde göründünüz. Komando, çocuklara şeker diyorlar. Şeker midir o verildiği? Nedir o çocuklara verilen? O çocuklar zehirle besleniyor, yarın hepsi mişis-yaşamı yapmak istenecek ve hepsi çok baş olacak bu halka karşı savaşıncaşacaklar. Sözümlen Barzani süalesini kurtardı. Bu ulusu kurtardı mı, yoksa en tehlikeli, en alpaçka konulardan birisinin içine mi titti? Ve Avrupa da sözümlen Kürt Avukatı çıkıyor. Bu, emperyalizim ve sömürgecilğin fil-güran, ağzı, iğrenç konuşmaları haline gelmiş biridir. O neyi yapıyor? O tipleri biz omuzlarımız bindirdik, ta ordan buraya aldık. Yıllardır da şehitlerin kanıyla besliyorsunuz. Bunlar yaşama verebilir mi? Yaşama karşı bu kadar suçlu olanlar, yaşam konusunda bu kadar iflas-ihanet içine olanlar nasıl bizim, hem delileri düzeydeki adamlarımız yaşama suçnaklar? Yaşamı dedikleri eve geçirmişler Partinin maddi araç-gereçlerini -bunu eskiden de yapıyorlardı- "işte yaşama budur" diyorlar. "Bak" diyor, "bizim özgürlük anlayışımız bunu yapıyor." Şimdi yumurtanın akını alıp, sarımsak yapmak mıdır? Biz Kürdistan koşullarında böyle bir tutuş ulaşacak durumda mıyız? Alakası yok ama, bu türlü "özgürlük" olarak lanse ettikler, cilane leğeni atıyor, "bu dümbektir, okunan seşite müzikler" diyorlar. Çak palısan yürü oynasın, bu da özgürlüktür. Bu sözleri dinlemek, o kişilerin düşünkülerini belirler. Bu yenede sessiz kalmak, onda fazla yetenek olmadığınız, o kişilerin devrim kavşasında bir tip sergilemeyeçektir ortaya çıkarır.

Şimdi tarihi yine okuyalım. Eskiden gavur-islam meselesini bile gözönüne getirtiler, kılıç altında birisine bunlar empoze ediler. Kabul eder veya reddeder. Biz de ancak kılıca balkı ettirilecek, iltiraf edilecek şey saattlerce dinletiliyor ve yarısı da balkı balkı ettiriliyor. Şimdi Müslümanım-gavur mı, Hristiyanım-müslümanım, balkı değil. Cami mi kilise arandıma kalk bir şaşkın, yaşam konusunda her şeyini yitmiş bir zavallı durumuyorsunuz. Yoldakişık böyle değerlendirilmez mi? Benim hakkım benim hiç böyle değerlendirilmez. Şimdi nereye giderecek diyorlar. Şimdi nereye gidecek ve siz onları hibine şey vermedik. Yani halkı biraz kendine yakın olan, biraz kendisine değer veren, bu kadar konuşuya selamıyor. Her şeyini ediyor. Bunu gözlenize görüyorsunuz. Ama bu arkadaşlara o ka-

dar değer vermeyeceğin, zaman yine de "Parti Önderi nasil, diğer şeyleri nasil, nasil yapıyor, benim için ne düşünüyor, hakikatten bana bir şey eder mi acaba, benim bilmem ne yapar mı, tehlike büyük müdür?" diyerek hesap kuruyorlar. Kendilerini fitne-fesada terk ediyorlar. Ortada kalmış bir beynamaz, bir zavallı durumuyorsunuz. Bizim bu arkadaşlara bir şey yapmaması gerek yok. Bu arkadaşlar görevler karşısında kendilerini çok şey yapıyorlar. En az sizin elinizden değerleri alıncı kadar cesura üzerine yürüyorsunuz, bu sizin için daha iyidir. Görevleri, yetkileri elinizden gaspedenler kadar siz yitirci olaysınız diye yıl olurdu. Evliniz genel hırız-sız cesareti, kalıp-çırpması kadar değerlerinizze sahip çıkaysınız, daha fazla namuslu olurduñuz. Bunlar da apık. Böyle mi yapıyor? Yok. Bazıları beklettiler. Hangi tarafları basacak? Bazıları böyle. Taraf var mı burda? Bu kadronun adına bu gelebilir mi? Bir Parti savasını düşünün, bir em ve nitelik çoğunuzun geçmişte yapışadığınız durumlara, özgürlük olayı karşısında bu kadar yanılığın olan, bu kadar kâr davranan hangi yaşamdan bahsedebilir. Bu miras en başta şehitlerindir. Şehitler biz nereye davet ediyor? Biz topkızlar üzerinde özgürlüğe davet ediyorlar. Birinci hak onlarındır. İkinci zindan direnişçilerindir. Onlar biz nerelere davet ediyor? Her gün yazılarını okuyorsunuz. Özgürlük savasını en aktifce tavır üzerinde yürütmeye davet ediyorlar. Halkımız biz nereye davet ediyor? Onun da sesine kulak açılması lazım. Benim davetlerim pek bu kadar önemli olmasın. Ama temel değerler var. Yani benim düşüme bugün objektif bir gerçek halinde olan değerler var. Onların sesine kulak veresekiziniz. Yaşam böyle değerlendirilir. "Yaşam, arkadaşız biz ne yapacak", bilmem "benim hakkımda ne düşünüyör?" Eğer ben bir kişiye bir şey yapmam istesem bugün bu imkânlarım var. Cezalandırmak istesem ona hiç bu imkân vermeden de en ağır bir cezayı cezalandırabilirim. Maksat demagogi, maksat görevlerini karşı yetersizliği, lavabülilişin sürdürmedir. Urmaya gerek yok, işte "mahvolduk" diyenler kendileridir. Kendi ruh hallerinden yetersizliklerinden, ayazlıklarından korkuyorlar. Yani onları kendilerini deniyorlar, ben den değil. Ben korkun den değil, düşmana karşı cesaretim kaynağıdır. Bu nettir ve ortadadır. Şehitlerin tüm sözleri ve sözleri, bunlar kanlıdır. Yüzlük korkular halkımızın üzerinden atılmasına öncülük ediyoruz. Avrupa da buna göre davranılmış mıdır? Bir başka yerde davranılmış mıdır. İşte o zaman kişi kendi üzerinde düşünmelidir. Benim üzerinde şüpekülasyon yapmak sadece dipsiz kuyuda batmak demektir. Ben şunu söyleydim: Parti Önderliği aptal bir önderlik olmamak için, bütün tedbirleri almıştır. PKK Önderliğini düşünün, tarihe karşı Kürdistan halkının saygı duyulur bir önderliği haline getirmek için tüm gücünü ortaya koymuşudum. Ve bu biraz da kantlanmıştır arki. Kadrosu, düşman kadar, halk kadar bu gerçeği de değerlendirilmeyecektir. Şimdi bu tip beklentiler içinde olan bir kadro, siyasi olarak ömüs, örgütsel olarak da bitmiştir. Demek ki, yaşanan bu durum Parti silahlansın sadece işlemeleş, paslanmaya, tabii tutulması değil, bu silahın en ufak bir direnme gösterilmeden terk edilmesi anlamına da geliyor.

Parti kadrosu Partinin biçigidir. Partinin biçiginin görevi Partiyi

uzanan her şeyi anında kesmektir. Keselidiniz mi? Yok. Tam tersine biçimekten zor bela kurtuluyorsunuz. Yani fiziksel varlığını koruyorsunuz. Manevi yonden tabii birçok şey kaybediyorsunuz. Yetersizliklerimizden yararlanılıyor diyorlar. Bize bu dünyadan bir karış öğür topzak bırakılmadı. Bize insan olma hakkını-kimliğini bile vermediler. PKK neydi? Bunlarla savasım olayı değil miydi? Niye pek PKK'ye karşı bu kadar yarar gören yaşam için siz özgürlük kelimesiyle yaşa kalkınız? Dedim ki, geldiniz: Parti içinde yaşadınız. Biz, bunları ters yaşamınıza yaşamdı diyebilir miyiz? Bununun üzerinde oyanadığınızda işte yapıyorlar diyebilir miyiz? Bu yaşama yıl gösterebilir miyiz? Yok. Düşman daha düne kadar biliyorsunuz. "Dağlarda aç-suz-suz" diyor, "PKK'nın neseri var" diyor, "gelin biz size böyle bakanız" demiyor muydu? Gazetelere yansdı. Halen de onu yapıyor mu? "Mehmetçilerin büyük merhameti" diyor. Çok korkunç yalanlar var ki adımı kaçıyor. Yaşatıyor günye. Türkiye halkına neser yapıyor bu düşman. Şimdi biz devrimciler bu kadar enyalı olmayız. Bu tip büyük yalanlar, faşist politikaları karşısında devrimciler böyle zavallı duruma düşmez.

Bir köyden diğerine adım atamayacak adam nasil Avrupa'da Parti imkânları üzerinde yaşayabilir? Hiç vıdan yok mu bu adamlar? Partimizin içinde bu da öğedür, en erken Partiyi terkeden, Partide içinde kaldıklarında ise avantajlı bir yaşamı kendine yakıstranlardır. "Parti biz böyle yaşatmak" diyenlerdir. Zulüm düşünyası yaşayan bir halkın öncülere böyle yaşayamaz. Bunu ben icat etmiyorum, Kürdistan devrimini yasaları bunu böyle biliyorlar. Ben bunların sözcüğü olmasına çalışıyorum. Geldiğince alerilerim, köyünüz size değil böylesine yaşamak; size gerçekten yüzkesme imkanı vermiyoruz, veremeyeceğiz. Şimdi bir söz var: "Geçmişin unutan" der "harırmazedir, veya daha da siyasileştirirsek, geçmişini gözönüne getirmeyen, geleceğini kestirmeye. Daha düne kadar yeni olan geçmişini unuttukcasın, bugün başını başla şeylerle döncek, "göyle yaşama, böyle yaşama" nereden çıktı? Benim omuzumda ben bunu kabul etmez miyim? Hayır. O noktadan itibaren yaşayınız geleceğinize. İster doğmuş olsun, ister özgürlüğe. Doğmuş mudur bu? Doğrudur. Hem de madem bu kadar yitirdi idare ediyoruz. Çok şey vermiş olarak gönderiyoruz. Ben herhangi birini nereden aldığımız oraya koyarım. Durumundan razı olmayabilir, yeni yaşam geliştirme isteniyor o yaşama götürürüm. Ne diye Partinin imkânları üzerinde ucuz bir yaşam içinde birakalım. Bana hakkım, yetkim var mı? Yoktur. Yani en çok yapabilecekleri budur. "Biz devlete karşı çıktık" diyecesiniz, Pismanlık yasası var kabul edenin devlet yapıyor da. Ben pismanlık yasasını PKK saflarında delaylı uyguluyor muyum? Uygulatmam. Pismanlık yasasını bugün bütün sofa TC uygulattım işiyor. Ben onlara TC yapabilir miyim? Kabul edemem. Pismanlık yasasının gerekleri Avrupa'da Parti bünyesinde uygulattırılmak isteniyor? Ben bunu kabul edebilir miyim? Edemem. Şimdi bunlar da son derece açık anlaşılır hususlardır. Pismanlık yasasının alpaçka Parti saflarında sanki direnişçiyim gibi, bazılanız öldür de uygulattıyör. Ve bunlar yoldakişık katlediyorlar, tuzaga düşürüyorlar. Bu en tehlikelidir. Gelip devlete işite, açık yüzünü ortaya koyarsa tehlike daha az gelir. Her-

Parti saflarında Partiyi ele geçirmeye çalışacak, hem de pismanlık yasasında bu kadar gözüküre bir uygulamayı yapacak.

Partiyi bitirmekle yetinmeyecek, yeni bir kongre yapıpım diyerek, illi Kongre'ye karşı çıkıp bütün Parti direnişini tasfiye etmek istiyorlar. İste, yeni bir merkez seçelim, güya ben de bitmiş durumda. Bu eski bir hikâyedir. Yeni de değil. Ta kökü 1978'ere kadar uzanır. Ben zaten "bitmişim çoktan" kendileri de güya birtakım şeyleri ele geçirmiş, bölüşeceklerdir harırmaları gibi yaşayacaklar. İste ben yaşatan kuvvet tam da bunların varlığı. Bunlar böyle düşündükçe benim intikam duygularım gelişir ve burda da kavga gelişir. İste yola çıkıncı böyle çıkar. Adam olmakta bu temelde olur. Ne diye önder olamıyorsunuz? Merkez diyorlar güya merkez olmak için ben neler yapıyorum. İste, okuyun bir önder nasil yetişir? Önderler hangi temel değerler içinde ortaya çıkar? Önderler, hitabından tutalım yürütüşüne kadar, düşüncesinin en derin tekliflerinden pratik adımlarına kadar bu değerleri izah edebiliriz. Teorik belirlemelerinden tutalım elinize en iyi silahı verinceye kadar neler yapmadık. Bütün bunlar, nasil önder olunur sorusuna doğru cevap vermek içindir. Savas nasıl yürütülür, ona imkan kazandırmak içindir. Peki yeni merkezlerden bilmem yeni nelerden bahsedebilir, bu konuda tek bir silah veriyorlar mı? Hayır. "Silahları biz özgürlük sözcüğünün üzerinde duruyorlar mı? Hayır, durmuyorlar. PKK'ye bilmem PKK'nın bütün o direniş değerlerini salkdın diyorlar. Bunu, birkakım insanı yönetmek ve geliştirmeyi, yani oluncu kilişiyile sonuca kadar oyanıyorlar mı? Oyanıyorlar. Bunlar merkez olabilir mi? Bunlar bilmem ne olabilir mi? Hayır. Bunlar hırızdır, karanlıktalar çıkarlar ancak, her altında bu mafıa babaları gibi gasp etkilileriyle yaşamaya çalışıyorlar. Bunlara karşı mücadele verilmştir, tüm yönleriyle verilecek. Yani kendisi vahşi TC komandolarına teslim edenin Kürtlükten dem vurmasını ne kadar alpaçka, haince olduğunu kanıtlaydığınız ve bundan sonra daha iyi kantıyacağımız gibi. Parti içinde de bundan daha aşafık, daha haincesi açık veya güya çabalarını ne olduğunu da ortaya koyulmuş koymaya devam edeceğiz. Bizim yaşamızın bu temelde inşa edilmiştir. Daha akıllı olacağız bundan sonra daha bilirci davranacağız; nedir bunlar? Örgütür, mücadele, örgütler, örgütler ve sonuç alacağız. Bunlar PKK'nın savasın gerekçeleridir. PKK'nın Kürdistan halkına armağan ettiği biricik onur, şeref dağıtan gerekçeleridir. Herkes bu gerekçelerin neresinde, ortasında mı, karşısında mı, yanında mı olduğunu düşünmelisiniz. Başında savastığınız, kuyruğunda mı tuttuğunuz göstermelik. Yerini mutlakla belirlemeli ki, saflarımızda kimler var, kimler yok bilelim. Bize karşı mı savasıyorlar, savasta tarafız bir gözlemci gibi mi, basit bir kuyrukcu gibi mi yapıyorlar; yoksa öncüye yakışır tarzda kararlica mı savasıyorlar. Bunlar bilirmeye hakkımız var ve hepimiz bu konuda yerlerimiz sağlam olmasın gerekli. Herhangi bir tarzda savasımız. Herhangi bir biçimde hangi cepheye olduğun, nasil savastığınız ve hangi hızda olduğun bile almayanlardan ordu oluşamaz. Ordular böyle geliştirmiyor, ordu sanatını inceleyen böyle bir şey yer yok. Bu bizde düşürülmüş insanın karmakarsık

Parti savaşçılığı olarak sayılamayacağı. Partiyekârı nasıl savasçılar ve Parti'nin nasıl savasçılar, bunları daha bilimsiyorsunuz. Halbuki ben de on yıldır PKK'lıyım diyorsunuz, ortada provokasyon, ihanetler, katliamlar var, senin rolünü ortaya çıkarmış değilsin, tam belirlememişsin. Adamlar rahatlıkla üzerimize oynayabilecek cesareti ve gücü gösteriyorlar. İşte Kürdistan, işte düşman uygulamaları, işte PKK'ı Terhizini yaparsanız o zaman seni yoldaş olarak kabul etmeye doğrudur. Ters, düşünmek olarak da karıştırmak almak olur. PKK hepimize bunu uyguluyor. Ben sizin dostluğunuzu, vurdularınızı, düşmanlığınızı da netleştirme zorundayım.

Ber her zaman söylemişim: Savaş merceğe yürüme zorundayız. Bu kadar tehlikeli göze alarak neye ulaşmak istiyoruz, bilmiyorsunuz. Merceğe bir savaşımı geliştirmek için istiyoruz. Savaşın sağlan en mert bir koşulu yürütmek için büyük çaba harcıyoruz. Yoksa burjuvaziler yaptığı gibi her türlü numaraları bu savaş yürütmeye de mükündür. Atabildiğini savaşta acıklığı sağlıyor. Tarafının alabildiğine kendini açığa vurmamış istiyoruz, dostun, düşmanın netleşmesini istiyoruz. Ve burada da bile gelmez diye ne kadar durumlarını sağlama olmasa, hatırlayın verise senin bizim bildiğin görevisiz, sizin Partinin dostu mu, düşmanın olduğunuzu ortaya koymak için elden gelen her şey ortaya koymaktı. Açıklığı sağlama için bu neye mal olsun veya bile yapamazsınız. Dolaylı veya direkt çok çeşitli gerillikler bağlanmalarını ortaya çıkarıyor. Bu sadece bir eğitim değil, burada sadece bazı bilgilere öğreniyoruz, burada halktan misiniz, düşmandan misiniz, ortayolcusunuz? Bunları ortaya çıkaracağız. Salfarmızı netleştirmediğimiz bile nasıl da kadar tehlikeli, hunharca bir özel savaş uygulayan düşman üzerine gideceğiz. Bu sağlanmadık sizler savasçısız size çok yazık olur, işte bunun için netleştirme diyoruz. Sezar'ın hakkını Sezar'a vermek gerekir. Kahraman obaleceğiz imken hazırlamak, savaşta oynayabilecek olanları şimdiden mahkum etmek gerekir. Bunun için bu kadar aydınlanma; bu kadar yetkinleşme savasçısını veriyoruz. Biz bu savasçı merceğimizi diyoruz ve merceğe savasçımız esas alıyoruz. Ben Partiyi içindeki tasfiyecilere de bunu söylüyordum. Arkadan entrikayla, dedikoduyla, bilmen işi PKK'lı oluşturmaya uğraşmayın dedim. Keskinlikle sizin elinizde silah olsun, benim elimde olmasın, gelin masaya tartışalım. Ve kamuoyuna, halkın huzuruna götürülmeli. TC'ye de biz bunu söylemişim mi? Adam ne dedi? Bana, "siz illahatın başka bir araçla savasçısız yapacak kendinizi güveniyor musunuz" dedi. Ben bunu söyledim: Sizin elinizde devlet var, bütün dünya arkasında ve her türlü özel savaş uyguluyorsunuz dedim. Doğru mu? Doğru. Ben biricik tek bir şey istiyordum dedim. Bana bu görüşlerinizi serbestçe tartışmaya sizin rejiminiz var mı? Birakalım yani bizim silahı savasçılığı, politik savasçılığın başka araçları tanıyamadığımız, siz özgür bir tartışmaya yapacak cesareti kendinizde göüyor musunuz? İste, göstermediklerini ortaya koydular. Gözlerini gözlediniz. Partiyi içindeki tasfiyecilere de ben aynı şeyi söyledim. Şöyle dedim: Arkadan Partiyi çöktürmeyin, entrikayla uğraşmayın, kariyerizm histerilerin ka-

plımayın. İsteriseniz görev-yetli her şeyi çok açıkça tartışalım. Üstlenelim ve daha sonra dürüst davranalım. Ama bunlar ne yaptılar? Arkamızda çevirmelikleri dolap bırakmadılar. Ölümümüzü hazırlamaktan, her türlü fırsatı kariyerist emelleri tatmin etmeden, kadrolarımızın üzerinde görülmüş oyanlığı tezgahlamakta tutulma da Partinin madde varlıklarını çar-pur etmeye, kaçırma yapılar gittiler. Burada korkulacak hiçbir durum yok. Ve biz kısme burda düşünmesini ileri sürdü diye bir şey yapmadık. Burada kompo çevireleri bile biz Avrupa'ya gönderdik. Buraya biz ilham etmek için gelenleri biz tiraf ettirdik, tekrar ailelerine gönderdik. İşte ispatlan. Bunlar ne yapıyorlar?

Tasfiyecilerin hepsini biz Avrupa'ya gönderdik, hepsi buradaydı. Hepsini "Biz affedim, kötü ömle istemiyoruz" diyordular. Tarihe karşı kötü bir tasfiyeli olmak açığına gidiyor, kendimizi kurtulmak istiyoruz" dediler. Hepsini belgelerdedir. Bunlar son şans istiyorlardı. Fakat samimi olmadıkları arka dağlar emindiler ama, biz yine de gönderdik. Şimdi tasfiyeciler birlik oluşturmaları. Entrika çevirecektir. Biz peşinen bunu hesaba katıyor ve ona göre tedbirimizi alıyoruz. Yani çokça söyledikleri gibi "işte böyle unlu adamlar vardır, öldürüldü" demesinler. Buradan nefret ettiğimiz için gönderdik, yoksa bunların bir halkın kadriyle uğraşabileceklerini biliyoruz. Elirine fırsat geçse basit tükülar uğruna, bu Partiyeyi bir edeceklerini biliyoruz. Biliyoruz ama, tasfiyecilerle karşı tedbirimizi aldık. Görüyorsunuz ben iki yıldır, en büyük eğitim görevini yürütüyordum. Onların yerini on defa, yüz defa dolduracak kadar ediyordum. Nedir bunlar? Tedbirdir. Görülmüş açıklamaları, bütün derinliğine yapıyoruz. Tasfiyecilerin tehlikesini bertaraf yapmak için yapıyoruz. Şimdi onları isterse denesinler. Denesinler güya. Vakti geçmiş gelmişse o kadar önemli değildir. "Yeni PKK kongrelerini yapınlar" Bu beni, daha çok da Partimizin güvenmesinin yo açıyor. "Yeni merkez" Keşke karabilesler, keşke karışmaya cesareti dikiseler. Yavaş yavaş bu şey; gidip şu veya bu istihbarat örgütüne sığınm, PKK'ye karşı savasçılar. Bunlar bir kaç olsalar, TC'ye bir taş atsalar, varın sizin alınmaz çocuk sıklarsınız. Ben onlara onu da söyledim. Bunu yapınlar, gelirler düşürmüştür bir fişe vurursunlar, bizden on tane adam düşürsünler. Çünkü biz burada düşürmüştür vuruyoruz. Burda yetmişler keskinlikle sonuna kadar düşürmüştür savasçılar. İspat, ortadadır. Onlar yeni yapıyorlar? Sigiyorlar, savaş biriklerini dağıtıyorlar ve komplokla savasçılar katlediyorlar. İşte, biz bu temelde aydınlatılmış için durumlarını netleştir. Keskinlikle hepinizi istediğiniz göre gönderceğiz. Bizim silah, büyük gerektir. Onu böyle kolay herkesin eline veremeyiz. PKK'nın görevi, yetkililerin vermek, çok büyük bir onurdur, onu ucuza dağıtmayız, çok büyük yürek ve düşünmece zenginliğimiz vardır. Gücümüzü halktan alıyoruz. Yani bizimle savasçılığı bile bile bazıları gönderiyor. Savaş, bir oyun değildir. Yani savaş, çok önemli siyasi sonuçları olan ve asiriik bir süreyi etkileyebilecek olan on kapsamlı toplumsal faaliyetler. Onun için çocuk olmanımı gerektiriyor söyleyordum. Partiyi için savasçık da böyledir. Partiyekârı karşı savasçık da böyledir. Ortayolculuk içine girmek en kötü bir durumdur. Yine a-

çıkma söyleyordum -ki ben de tedbirlerini alıyorum -çoğunuz sursaya-buraya gideceksiniz, bazılarıncı iy ki savasçık, bazılarıncı ters düşebilecekler. İşte o kadar açık söyleyordum ki, yanlış hesap hatası olmasın. Arkadaş yeterince bu işleri anlamadı, "biz biliyorduk, başlangıçta bu duruma düşmezdi" dememeniz için her şey söyleyordum. Düşmana karşı savasçımızın nasıl olur? Partiyekârı karşı savasçımızın nasıl olur? Elimden geldiğince her şey ortaya koyuyorum. Beiki de yadigarınız ama, biz açık olmak zorundayız.

Parti değerleri üzerinde yazmaya biz savasçılığın diyebilir miyiz? Birçok görev, yetki verdik. Başına nelerin geldiği bellidir, yine terah sizin olur. Yani herhangi bir ayarlamak yapmak için değil, tamamen özüne, insanlığımıza ulaşmak için burdasınız. Güçleneceksiniz, iyi bir kamufleji olursanız kendinizi ustaca gizlemeye başarısız. Biz de bunu bileceğiz, ona göre yine "giden yunu koşullarda bulmak üzere" diyeceğiz. İçinizde böylesi olabilir. Ben tasfiyecilerle otururken, onları durumunu biliyordum. Şimdi okfeleri boşa değildir. Biliyorsunuz, buraya bize kompo yapmak için gelenler oldu. Ama kendi ailelerini kendileri kuruyor aktılar. Burda buna tank olan arkadaşlar vardır. Güya bizim "öldürdükünüzü" söyleyorlar. Ama siz tank oldunuz. Armiyeticiler gellerinin birkaç tane kendi kendilerine kuruyor sikişler. Biz neyle yiyoruz onları? Açık ve mert savasç yöntemlerimizde onları yiyoruz. TC yüzlerce deneme yaptı. Neden tam başarıya ulaşamıyor? Tabii namet olduğu için. Eğer bir merceğe savasç dayatırsak bütün dünya arkasında da olsa, sonuç değişmez. Kişiler açısından da bu böyledir. İşte onlar o kadar entrika, kırık defa Partiyi Partiyi oluşturmaya çıkarmak için kişilik sergilediler, Partiyi örgütlenmemek için ne lazıma onu yaptılar. Pekii birdirler mi? Tecrit olan kimdir, teşhir olan kimdir? Herhalde ben değdim. Bunu bile bile, artınyetice açığızı yaptılar. Ne kazandırlar? Güya fırsat bulmuşlar, açığı yakalamışlar. İşte yeni halleri, yeni hamieleri. Şimdi bir hafta geçmemiş kudurmuşlar. "Ömrümüz bir hafta kalmış" demişler. Görülmüş bir cilginliği yapıyorlar. Sözümona yeni hamiel hem de çoktan beri, güya Partiyi direniş hattına karşı okfeli olanları beslediği hamle. Bir hafta bile kendilerini yataştırıyorlar. Asıl sahipleri ise bu konuda sessiz geçirecekler. Bunlar her zaman düşüncü, basit ve PKK vücudunun bittir olarak kalacaklar. Ve bir bit de bir vücudu ölüme götürürme. Bir bittir, tutulur, uzulir, atılır.

Bazılarının arkasında basit endişeler, geçmiş yazımları özlemeleri var. Ve bunlar da aydınlatılmış kanıyandıym. Osmann Sultanları bile savasça yürükten karısını düşünenler karısını yanına, cocuğunu düşünen oraya gitsin der. Biliyorsunuz, onların böyle hitapları vardı. Şimdi biz de küçümsemeyecek bir savasçımız yapıyoruz. Şöyle basit endişeleri olanlar; benim eşim, çocuklarım, nişanlım, babam, sermayem, tarlam, köyüm, mahalleim deyim her gün bunlarla ölüp kalanlar bizimle savasçız. Bizim çocuklarımız bütün Kürdistan'ın çocuklarıdır. Bizim nişanlımız-egimimiz başta Kürdistan'dır ve diğer her şey buna bağlıdır. Bunlar peşinen kabul edilmişle görüşer doğrudur. Şimdi bu konuda yıllardır bunu böyle dayatılan utanışını. Bilmiyorlar mı? Biz uğruna hayatımızı bile verecek kadar bir değer, sevgi, vatan ortaya

çıkarmaya çalışıyoruz. Yeni mi aktılar başlama geliyor? Yeni mi çocuk-cocuk doğuyorlar? Biz bu kadar genci topuğuna düşürdük. Neden? En büyük sevgili için. Değil mi? Doğrusu da budur. Pekii, bu yeni hikayeler, türküleri kimin türküleri. Her şey vatanda kararlaştırılmayacak mıydı? O zaman nedir bu yeni ses? Bu yeni türküleri? Sanki biz anlamayacak kadar, bizi salı yerine koyuyorlar. Hakki değil midir! Böyle çok adam tanıdım. Evet, hakki olamaz olur mu. Asıl bu hakkı ele geçirmek için bu kadar savasçımız mıydı? Mültelik kol kuvalları yunus senin her şeyini elinden alacak bir şeyler. Kuloluğ Nebi vardır, isyana kalktığında ilk yaptığı iş ailesinden boşanmaktır. Haramdır der. Burdan şu anlam çıkıyor: senin savasça kaktığından benim malın-mülkün, çoğun-çocğun, kadının-şinin, dostun her şey düşmanın her an eli altındadır. Dolayısıyla onları sahibi olamazsın. Mültelik koşullarında da bu böyledir. Başka devlet, başka yasalar her şeyi ele koyabilir. Koyabilir mi? Koyabilir. Yani sinirler koyar. Canı sıkıldı mı bizzat gelir. Kendini savanacak durumun var mı? Yok. Namusunu savanacak durumun yok. Olmadığı için bu konuda sonuna kadar savasçık isteyenler kendini hazır tutar. Şimdi daha iyi görüyoruz. Kuloluğ Nebi nasıl yirinde hareket etmiş, her şey elinden gitmiş, bu koşullarda yeni namuslu savanabiliriz?

PKK'nın bu konudaki yazımı doğrudur ve aslında doğru bir yazımı geliştirmek büyük fedakarlık da istiyor. Her büyük dava böylesine fedakarlıklar ister. Demim yazık aile bizim olmuyor. Ben size TC'nin kucağında kolay ale kurmanıza olan verebilir miyim? Bunu TC söyleyor. Nişanlım da hala köle. Köle bir nişanlıya nasıl evliliği yapabiliriz? Böyle özlemeleriniz var. Bu özlemelerinizde külelik kazandırmak istiyoruz. Külelik kırın, yükü, köle olanın ailesi sefidir, ailesi düşkündür, ailesi öldür ve ben işçiler kurulum. Size bunları açacağım belirttim. Alenin eleştirisinden ben sonuçları çıkarırım. Özgürdür burda çok önemlidir. Bu konuda özgürlük ilkesini uygulaması çok önemlidir. Nişanlımız, eşimize, çocuklarınıza hasta dost dediğiniz bütün değerlerlikte samimiyetiniz bunlara ancak özgür ortamda değer verebiliriz. Vatani kazanmadıkça, özgürlüğümüz kazanmadıkça bu konularla hiçbirimiz hakli olanı gerçekleştirilemez. Burada dayatınız. Aydınlar. Belayı yoldan açık dayatınlar. Ben bunum doğrusunu gösteriyordum, mertsiniz, yitmişiz, bu temelde geliştiren diyoruz. Ama bu temelde; yüzölçerisizimiz atılmışlar Avrupa'ya; sözcük dilli-cilli çoklu yettisiyoruz. Onları yanını Avrupa içinde erimedim. Dün Türkiye'nin metropollerinde eriyorlardı, bugün orada ülkenin güzellikleri bunları yapıyor. Ülkede yaşadığınız o yüzölçerilerimiz, dostluklar açıklar bunlar mıydı? Böyle mi, basına bu şeyler mi gelecekti? Siz buna yol açmıyordunuz, onay vermiyordunuz, siz hain, alkale dedim misiniz? Öyleyanız. O zaman, biz buna onay veremeyiz. Değerlerimizi şü anda ne kadar duruma uğramışsa, ne kadar çarptımsa, ne kadar kırılmıştır, ne kadar gerçekleştirilmiş yine de gerçekleştirileceklik temelinde biz onları kurtarabiliriz. Yani onlardan gün bir filiz, güzellikler çıkarırız. Başka dayatılmı dedim gibi bunu başaşağı götürmek istiyor. Bunlar yarası ka-

şılıyor. Dedim ya biz kendimizi haklımız, bize bağlı olanları, dostlarımızı adlandırmaya eşlerimize de atlamayız. Varsa eşlerimize çocuklarımız onları da asla adlandırmazsınız. Gerçeklerimiz budur diyeceksiniz. Onlar da böyle öğleceksiniz. Onlar da atesiz jendiciler. Varsa aileleriniz onları da bu temelde öğleceksiniz, onlar da atesiz jendiciler. Ates içineydi diyeceksiniz, namusluysanız onlar da sizi takip ederler. Varsa nişanlımız, nişanlımız da savasça çarptıracaksınız. Dostlarımızı otalabilir, çarptıracağız. Çocuklarımız da bu temelde böyüteceksiniz, onbesi bulacak mı onlar da eline silah almaya çalışacaklar. Bizim namus alıyordunuz, ailem anlayışımız budur. Biz ne diye aleyhimize konuş verilecek ilişkileri kapıyı ardına kadar açık tutalım. Ne diye sizi adlatam, ne diye siz PKK ad altında bir yığın insanı adlatmışsınız. Bazıları "çocuklarımızı aldınız" diye bize saldırıya geçiyorlar. Hem PKK'lı olacaksınız hem de her gün böyle geçerliliği olmayan düşünceleriniz olacak. Bu sizi kudurtuyor ve en sonsize buşman yapıyor. Ben size söyledim. Ben kendi durumumu da açıkça koydum. Şimdi tarihte böyle söyleyordunuz dedim. Yavuz Sultan Selim Çaldıran Savaşında bile bunları söyledi. Ve onlar savasça böyle kazandırlar. Ama siz, ne yardan ne serden oluyorsunuz. Böyle yaşamak doğru değildir.

Her şeyiyle vatan hizmetinde olan, her şeyiyle özgürlük için ölüp-kalan aileler yaratılmayacak mıydı? Böyle yapmazsınız bize namuslu oluyoruz, onurlu duruyor, önderler diyebilirler mi? Kürdistan halkının en çok buna ihtiyacı yok mu? Üzerinde düşünün, tarlanı, ormanları, bu olduğun göröceksiniz. Ben size TC'nin kucağında kolay ale kurmanıza olan verebilir miyim? Bunu TC söyleyor. Nişanlım da hala köle. Köle bir nişanlıya nasıl evliliği yapabiliriz? Böyle özlemeleriniz var. Bu özlemelerinizde külelik kazandırmak istiyoruz. Külelik kırın, yükü, köle olanın ailesi sefidir, ailesi düşkündür, ailesi öldür ve ben işçiler kurulum. Size bunları açacağım belirttim. Alenin eleştirisinden ben sonuçları çıkarırım. Özgürdür burda çok önemlidir. Bu konuda özgürlük ilkesini uygulaması çok önemlidir. Nişanlımız, eşimize, çocuklarınıza hasta dost dediğiniz bütün değerlerlikte samimiyetiniz bunlara ancak özgür ortamda değer verebiliriz. Vatani kazanmadıkça, özgürlüğümüz kazanmadıkça bu konularla hiçbirimiz hakli olanı gerçekleştirilemez. Burada dayatınız. Aydınlar. Belayı yoldan açık dayatınlar. Ben bunum doğrusunu gösteriyordum, mertsiniz, yitmişiz, bu temelde geliştiren diyoruz. Ama bu temelde; yüzölçerisizimiz atılmışlar Avrupa'ya; sözcük dilli-cilli çoklu yettisiyoruz. Onları yanını Avrupa içinde erimedim. Dün Türkiye'nin metropollerinde eriyorlardı, bugün orada ülkenin güzellikleri bunları yapıyor. Ülkede yaşadığınız o yüzölçerilerimiz, dostluklar açıklar bunlar mıydı? Böyle mi, basına bu şeyler mi gelecekti? Siz buna yol açmıyordunuz, onay vermiyordunuz, siz hain, alkale dedim misiniz? Öyleyanız. O zaman, biz buna onay veremeyiz. Değerlerimizi şü anda ne kadar duruma uğramışsa, ne kadar çarptımsa, ne kadar kırılmıştır, ne kadar gerçekleştirilmiş yine de gerçekleştirileceklik temelinde biz onları kurtarabiliriz. Yani onlardan gün bir filiz, güzellikler çıkarırız. Başka dayatılmı dedim gibi bunu başaşağı götürmek istiyor. Bunlar yarası ka-

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaşın Mahsum Korkmaz Akademisi'nde yaptığı Haziran '88 değerlendirmelerinden alınmıştır.

Uluslararası Güncel Siyasal Durum ve Devrimci Gelişme Olasılığı

GEÇEN SAĞYAN DEVAM

Sosyalizmi değerlendiren bazı kavramlara da açıklık getirmek gerekiyor. Her şeyden önce sosyalizm bir dünya görüşü olarak kabul edilme ve doğruluğu kanıtlanmayı bir teorik yaklaşım olarak görmelidir. Sosyalizmi ele alırken, bu veya bu ülkede uygulanmış, başarıya ulaşmış ya da ulaşmamış şekilde değli, doğay, toplumu yorumlama kavramı ve değiştirme ideolojisi olarak ele almak gerekiyor. Sosyalizm, herhangi bir ülkede bağı olarak gelişmeye veya herhangi bir kişiden şahısa temsil edilmeyen, ama proletarya sınıfının çıkarlarını bilimsel ifadesi olarak ustalar tarafından geliştirilen ve günümüzde kadar daha da etkinleştirilen bir dünya görüşüdür.

İkinci olarak açıklık getirilmesi gereken diğer bir kavram ise real sosyalizm meselesidir. Real sosyalizm kavramı ise daha çok başını Sosyalist Birliğin çektiği, gerçekleşen sosyalizm olarak da görülen ve çok önceleri de "sosyalizm eşittir real sosyalizm" biçiminde değerlendirilen bir kavram kendisidir. Evet, böyle bir sosyalizm kavramı vardır. Yine bu konuda en güçlü sosyalist uygulamayı, SBKP gerçekleştirmiştir. Bu, bilimsel sosyalizmin ruhuna, ilkelerine ve çok yaklaşan bir uygulama olarak da değerlendirilmelidir.

Real sosyalizmin sorunlarının neyer olduğunu biraz ortaya koymaya çalıştık. Bu sosyalizmin hangi şart koşullarda gerçekleştiğini bilimsel önemli bir noktadır. Tabii günümüzde bu sosyalizmin ulaştığı boyutlar da değerlendiriliyor, açığı çıkarılmaya çalışılıyor. Ekim Devrimi temelinde gerçekleştirilen sosyalizmi, bu daha önceki değerlendirmelerimizde tam olarak sonuç götürülmeyen bir devrim olarak değerlendirdik. Bunun için dünyanın önemli bir parçasında gerçekleşen sosyalizmdir dedik. Fakat, bu devrim dünya devrimine ulaşmaya başaramamış, bürokrasi sorununa tam çözüm getirememiştir. Bu nedenle devlet ve demokrasi sorunu halen gündemde olan bir sorundur. Bugün bu sorunların çözümü için de yoğun bir çaba gösteriliyor. Bu sosyalizm günümüzde hala demokrasiden tutuları ekonomik kalkınmaya, eşitlenmeden tutuları dünyayı yorumlamaya kadar birçok hususa kapitalizmin temel özelliklerinden önemli bir kısmını etkisi altında buluyor. Her ne kadar kapitalizmin bu alanlarda geliştirdiği kavram ve uygulamaları açmış, ona yeni içerikler kazandıran bir konumda olsa da; ondan tam kopmuş, giderek tümeden bunları aşmayı becermeye yeteneğini göstermemiştir.

Sovyet toplumunun insanı, kapitalizmin yaratmaya ve geliştirme çabasına insan tipinin çok çok ilerisindeydi. Bunlar arasında karşılaştırılmaya çalışıldığında, fark vardır. Fakat yaşam tarzıyla, halkıyla —ekonomiden tutuları sosyal alanlara kadar— kapitalist toplum insanından tam kopmamıştır, onun derin etkileri altındadır. "Her alanda da kapitalizme rekabet ediyoruz" formülü altında yatan gerçek de budur. Birbirleriyle rekabet edenler, birbirlerine bezemeyenler. Ancak benzer konumda oldukları birbirleriyle rekabet ederler. Birbir-

lerinden çok farklı olanları rekabeti sözkonusu olamaz. Bu rekabetin sonu nereye varacak? Kapitalizmi aşmaya mı? Hayır. Diğer taraftan kapitalizmi sosyalizme içine girdiği rekabete de ulaşmak istediği bir amacı vardır. Kapitalizmin iddiası o ki, gerçekleşen sosyalizmi her alanda aşılamaz; çünkü bu bu konuda bir yarış içindedir. Spordan tutuları da estetik alana kadar, bir benzermeden bahsedilmiyor, güttükçe benzer yönlerini artışı söylenmektedir. Bu kimin ideolojisiydi? Sosyal-devrimci sosyalizmi dünya görüşüdür. Yani bu kesimlere göre sosyalizm ve kapitalizmi aşırıklarından arındırılmak ve ortaya bir yolu bulmak gerekiyor. Böylelikle, sosyal-demokrat dünya görüşüne işlev görürdürmek istenmektedir. Bu durum, sosyal-demokrasinin, tarihsel bir çıkış imkanı hazırlamaktır, ve azından böyle bir konumu yakalayabilme şansını artırmaktadır.

Nitekim, Alman Sosyal-Demokrat Partisi'nin öncülük ettiği yaklaşım, başından beri bu cabalar içindedir, bunların gücü de sosyalizmin kapitalizme karşı mevcut olan bu yaklaşımdan kaynaklıdır. Sosyal-demokrasi sistemleri ayrıntılarından arındırarak Çin Sovyet Birliği ve ABD'nin dünya üzerindeki etkilerini bir politika-siyasi sınırlamaya çalışıyor. Ki bu da son tahlilde Alman emperyalizminin zor yönlemeye sağlayamadığı yayılmayı bu sefer, başarılı yönlemeler altında geliştirmek çabasıdır. Hitler faşizmi dünya çapında kuramadığı egemenliğini Alman emperyalistleri bu sefer, sistemleri bir noktada uzatmaya çekerek ve onları aşırıklarından arındırarak bir aşırıktan haberi olmaktaydı.

Tarih hükümlü kimsen yana icra edecektir? Bu konulara kahin olmaya gerek yok. Bunlar son derece açık olan gerçeklerdir. Dünyamız bugün bir gelişme doğrultusunda girmiştir. Sosyal-demokratlar, dünya görüşü iddialarından vazgeçmiş olmasa da, bu konuda hala bir umutları olsa da, başarıya ulaşmayacakları açıktır. Bu kesim gücünü, en gerici çevrelerden almaktadır. Bu çevreler, yeni ideoloji ve politikalar üretmekten, böylece de iddialarını uygulamaktan vazgeçmiş değildir.

Hic süzhesi real sosyalizmin de dünya çapında tasarlanıyordur. Onlar da bu planlarında iddialarını, Real sosyalizmi devrimci sosyalizme içine girdiği önemli oranda aşamadığı şey zaman zaman emperyalizme ters etme gibi politikalar için de girmektedir. Emperyalizmin, daha çok millî gerçekliği ikinci plana iter, bir aşırı kazanabilir. Örneğin bugün, bu durum kendini daha da açık bir şekilde ortaya koyuyor. Doğu Avrupa ülkelerinde, hatta Sovyetler Birliği'nde, emperyalizme değil de, millî çıkarları, kendi devletlerini çıkarları açılırlık verme yönü ağır basıyor. Kısaca, real sosyalizme emperyalizmi sosyalizmin tam uygulanmasından bahsedemiyoruz. Halen emperyalizmin gelişmesini ve uygulanmasını tehdit eden inkarıcı yaklaşımlara düğümledik.

Üçüncü bir kavram olarak Çin,

Arnavutluk vb. örnekleri görüyoruz. Bunlar, millî sosyalizm olarak da değerlendirilebiliriz. Bu tür sosyalizmler, dünyanın birçok ülkesinde uygulanma durumundadırlar. Bu sosyalizmin uygulanması ve sonuç alınması için teorik tezler geliştirmekte ve bunlara önem verilmektedir. Bu yaklaşımın başında Çin geliyor. Çin, gerçekten millî sosyalizme en yakın bir uygulamayı yapayan ülke durumundadır. Emperyalizme yakın bakımdan, Sovyetler Birliği'ne göre daha sağda olan bir konumu temsil ediyor. Millî çıkarlarına bağlılıklarında, bunlar Çin yine aynı kıyaslama geçerlidir.

Nereden bakılırsa bakılsın Çin deneyimi, uluslararası proletarya hareketi içinde, Sovyetler Birliği'nden daha geri bir konumda seyretmektedir. Çin sosyalizmi geliştirdiği politikalar, —içte veya dışta olsun— sosyalizmin en bilimsel ifadesinden çok, kapitalizme yakınlığı daha fazla olan politikalarlardır. Özellikle Mao sonrası dönemde, Çin'in durumu kesin biçimde, Mao önderliği, sosyalizme bazı alanlarda katkılarla yönelmiştir. Mao'nun halk savaslarının teorisi ve uygulamasında, kültür devrimi alanında, sosyalizm temelinde sınıf savaşımının güçlü sürdürülmesinde işleri çıkartıyor. Ama daha sağda olan yanları da mevcuttur. Özellikle parti ve devlet içinde burjuvaziyi biriktir, bir arada yaşama —Çeng Siyau Ping örneğinde görüldüğü gibi— yönelmiştir Mao; yine bugün birçok kapitalist girişime bile öncülük edebilecek ögeleri de uzun süre aynı parti içinde yaşattır; hem de bunu önderlik düzeyinde yer alırken yapmıştır.

Çin deneyimi, Çin tarihinin derin özelliğini bağı —yine real sosyalizmin etkisini— yaşayarak kendine özgü bir model yaratmaya yönelmiştir. Bu pratik Çin'i bağışlamıştır. Feodal-komprador egemenliği ykma gibi olumlu adımlar atmasını sağlamıştır. Toprak devrimi ve giderek sosyalist aşmaya yönelmiştir; bu önemli oranda gerçekleştirilmiştir. Buna rağmen, Çin'de, Sovyetler'de ortaya çıkan durumlara benzer sorunlarla yüzüye gelmiş. Bu sorunlar, büyük oranda, ABD ile ilişkileri geliştirmek, Batılı ülkelerin özellikle teknolojiyi öğrenerek kalkınmak istemesinden kaynaklanmaktadır. Bugün Çin, kurtuluşunu bir kalkınma sorunu olarak görmektedir. Böylelikle real politikalar ükelerle ulaşabileceğini ve hatta onları asılabileceğini söylemektedir. Giderek sağa yönelip kapitalizme benzemeye, Çin yöneliminde bugün çok daha belirgindir.

Arnavutluk geçreği, değişik özellikleri olan bir durumdur. Özellikle Enver Hoca'nın ikisil, dogmatik bir yaklaşımla Arnavutluk'ta yürütmek istediği bir model vardır. Bu, adeta Arnavutluk'u kendi içine hapseten bir model oluyor. Fakat real sosyalizmin emperyalizme içine girdiği ilişkilere tepki gösteriyor. Aynı gerçeklik Çin'de de karşır. Daha çok da Stalin pratikliğinin esas olan, bunda da son derece katı davranan bir model olmaktadır. Sadece ar bir sosyalizmi uygulamaktır ısrarlıdır. Ama yine bun-

lar da Arnavutluk'un böyle eski ve geri öçülerini aşmaktan uzaktırlar. Kendilerini bilimsel sosyalizmin sekin bir örneği olarak kabul ettirmekten hayli uzak olmalarına rağmen gerçekleşen sosyalizmin bir kalesi olarak kendilerini görmektelerdir.

Simdi bu örneklerin dışında birçok örneğe daha var.

Küba'nın başını çektiği Latin Amerika'da, Afrika'da sosyalizmin çeşitli tanımlamaları vardır. Bunlar da daha çok millî yanları ağır basan ve sosyalizmi bir kalkınma hamlesi olmakla ilgili götürmeyen modeller olarak karşımıza çıkıyor. Bunların içinde, süzhesi ilerici, hatta bilimsel sosyalizme yaklaşan, onun yaratıcı uygulayan örnekler de var. Bu yaklaşım, zaman zaman millî yanları ağır basan sonuçlar ortaya çıkarsa da, halen birçok devrimin geliştirilmesinde etkili olan yaklaşımlardır. Genelde bilimsel sosyalizmin somut koşullara uygulanma süreçlerini yaşayanlar, ulusal kurtuluş ve bağımsızlık aşamasında bilimsel sosyalizme tanınarak onun uygulamaya çalışıyorlar. Bu nedenle de bu ülkelerin haklarında kesin yargılara bulunmak yerine, sosyalist uygulamalarının sonuçlarını inderlemek gerekiyor. Yani sosyalizm, devrim sürecinde bu ülkelerde daha yaratıcı nasıl uygulanır, buna bakmak gerekmektedir.

Bilimsel sosyalizmin sorunları önemli oranda bu ülkelerde ortaya çıkmakta, bazen sağ bazen de sol yaklaşımlar biçiminde uygulanarak görülmektedir. Fakat yine de küçümsenmeyecek başarılar da gündeme gelmektedir.

Dördüncü bir kavram olarak euro-komünizm veya Avrupa sosyalizmi ortaya çıkıyor. Euro-komünizmi, her ne kadar kendini yeni bir komünist tür olarak ortaya çıkarmak istiyorsa da, birakılmı sosyal-demokrasinin bir varyasyonu olarak görmeyi, onun bu aşamadaki bir türevi olarak görmek gerekiyor. Sosyal-demokrasi, komünist hareket içinde burjuvazinin bir yansıması biçiminde ortaya çıkarak, daha 1920'lerde komünist hareketten kopmuştur. Euro-komünizm de, günümüzde, özellikle II. Dünya Savaşı sonrasında gelişerek ve Avrupa burjuvazisinin klasik komünist partileri içindeki etkilerinin bir yansıması olarak ortaya çıkıyor. Zaten günümüzde euro-komünizm ile sosyal-demokrasi hızla birbirlerine benzeşiyorlar. Örneğin İtalya Komünist Partisi'yle Sosyal-Demokrat Parti veya Sosyalist Parti arasındaki fark giderek siliniyor. Aynı durum Fransız Komünist Partisi ile Sosyalist Parti arasındaki fark için de geçerlidir. Kaldı ki birbirlerinin içinde eriyorlar. Fransız Sosyalist Partisi, Komünist Parti'nin bazı sloganlarına sahip çıkararak onu etkisizleştirilmiştir. Komünistler de Sosyalist Parti'nin içinde temelde erimekten kurtulamıyorlar. İspanyol Komünist Partisi'ni de benzer durum yansır. —Zaten diğer küçük komünist partilerinde de bu durum çokça yansıyor. Örneğin, Batı Almanya Komünist Partisi, Ülkede güçlü olan Sosyal-Demokrat Parti içinde bir kilit haline bile getelemiz. Bu kadar zayıf bir konumu yaşıyorlar.

Sosyal-demokrasinin oynamak istediği rolden bahsetmek gerekiyor. Onun bilimsel sosyalizm karşısında ne anlama sahip olduğu daha 1900'lerin başında ustalar tarafından değerlendirilmiştir. Lenin, özellikle bu konuda güçlü tahli yapmıştır. Yine Marks-Engels döneminde bile revizyonizme karşı bilimsel sosyalizm savunulmuştur. O halde, bu kavramların günümüzdeki sonuçlarını toparlamak, sosyalizmin durum hakkındaki nasıl bir sonuç varabiliriz?

Süzesi önemli birlikler vardır, ama sosyalizmin birliği sözkonusu değildir. Eğer sosyalizmin birliğinden, birlik anlamında bilimsel sosyalizmden bahsedilecekse, denememiz ve gerçekleştirmeye çalışmamız gerekir. Ki bunda da birlik yoktur, ama kavram olarak bilimsel sosyalizm anlayışında birleşir. Günümüzde bilimsel sosyalizme getirilen tanımlamalar son derece artmıştır. Fakat bütün bu karmaşıklıkla birlikte —emperyalist ideolojilerin bahsettiği gibi— bilimsel sosyalizmin gerçekleştirilme uzak tutar mı? Hayır. Bilimsel sosyalizm bugün de toplulu değiştirilmesini bilimsel ifadesi olarak geçerliliğini sürdürüyor. Çünkü sosyalizm çağımızın en bilimsel, toplumsal bilimidir. Gereksinimlerin, gerek bunlar güncele ve geleceğe uygulandığında gerçekleşen sonuçlar veren ve insanlığı ilerleten dünya görüşü bilimsel sosyalizmdir.

Bilimsel sosyalizmin uygulama alanları artmış ve çeşitlenmiştir. Bunu da yadragamamak gerekir. I. Enternasyonal bu konuda toparlayıcı rol oynamak istedi, ama daha o zaman bile her ülkenin farklı koşulları; kimsinin bağımsız ülke olması, kimsinin bağımlı olduğu, yine içi sınıfın değişik örgütlenme biçimleri birer bir süre sonra I. Enternasyonal'ın oynamak istediği rol engelledi. II. Enternasyonal de, bağılantılı ya niyetli ve önemli bir rol oynamasına rağmen, daha sonra, özellikle ülkelerin farklı koşulları ve burjuva iktidarlarının giderek güçlenmesi III. Enternasyonal, gerçekleştiren Ekim Devrimi temelinde dünya çapında birleşme isteği; bu amaçla doğrultusunda küçümsenmez adımlar da attı. Fakat II. Dünya Savaşı'nın ardından bir de her ülkenin somut koşullarının farklı olması, farklı uygulamaların onları kendi dayatması nedeniyle, III. Enternasyonal de feshedildi. Daha sonra da işçi ve komünist partilerinin toplantılarında genelde bir birlik sağlandı. Özellikle Çin Komünist Partisi'nin içine girdiği yaklaşımlar, altmış yıllarda geliştirilmeye istenen bir birliği daha da zayıflatmıştır. Bu yıllardan sonraki birik çabaları da günümüzde kadar sonuca ulaşmaktan uzaktır.

Bu durum sosyalizmin gelişmesi açısından çok kötü bir durumdur. Bu, yalnız Sovyetler Birliği için değil, kendisi ekonomik ve siyasi alanda güçlüylecek devlet olmuş diğer sosyalist ülkeler için de olumsuzluk ifade eden bir durumdur. Bu nedenle sosyalizm etkisi, onlara bağımlı veya bağılı olmayan ülkelerin, partilerin

- küçüklüğü-büyüküğü gözetilmeden - bilimsel sosyalizmin sorunları etrafında bir araya geldiği bir tartışma, birlik platformunun açılması uygundur. Bilimsel sosyalizmin teorik sorunları ve çeşitli ülkelerde bu teorinin uygulanmasında ortaya çıkan uygulamaları sorunlarını gözden geçirmek ve gerçekten sosyalizmin ruhuna uygun bu düşünüyü görüşür çerçevesinde kapitalizmi bir sistem olarak aşmak, onu tasfiye etmek isteyen özelliğine sırtı açıya bağlı olmak; ikide uzlaşmayı kabul etmek, pratikte de sosyalist devrimin aleyhinde sonuç veremeyecek ve ancak taktik düzeyde uzlaşmalarla -ki bunlar da pratik konulara ilişkindir- görülebilir, bu doğrultuda yaklaşımlar geliştirmek, tüm bunları göz-kulak uluq zenale yaklaşmak; bunu sürekli bir tartışma platformu haline getirmek ve danışarak kararlar almak gerektir. Tabii bu kararların içeriği, "su ülkede bu kadar sosyalizm gerçekleştirilm, su partinin önüne su politikaları koyalım" biçiminde olmamalı. Yani gerçekleştiren sosyalizmin güncel-partiler sorunlarıyla uğraşma ve pratik politikalarını belirleme temelindedir. Çünkü bunlar, daha önceki Komünist Enternasyonal döneminde yapılandırdı; vetaın başarıya gitmeyen yaklaşımlardır. Bunun yerine sosyalizmin ilke düzeyinde savunulması, kapitalist ideolojii, hatta feodal uzantılarına ve yine sosyalizm içindeki sapkınlıklara karşı sürekli bir mücadelelerin yürütülmesi; sosyalist uygulamada gelişmelerde kaçınılmaz olarak sosyalizmle değişen veren bir birlik anlayışı doğrudur ve bunun sürekli bir şekilde savunulması büyük önem taşır.

Bu yönü bir çalışma için bazı organların geliştirilmesi yerindedir. Böylesi bir ihtiyaca gerekli cevap verilmeli, kişiliği, partii ve hatta devletler düzeyinde temsilcileri yollanabilir. İşte o lasi bir enternasyonal dayanışması, ancak bu çerçevede bir geçerlilik kazandırılabilir. Bu konuda mevcut olan birlikler, su veya bu partinin bağlılığı altında, su veya bu biçimde gerçekleşen sosyalizmin ve onu temsil eden ülkelerin etkisi altında oluşan birlikler henüz bu ihtiyacı gideremektir uzaktırlar. Ve bunların sosyal-sövenist yönü, su ya da bu biçimde yer yer kendisi açığa vurmaktadır. Dolayısıyla sosyalizm için eleştiri günümüzde yaygın olarak yapılmak durumundadır. Hele bu aşamada, özellikle de günümüzde emperyalizmle girilen yeni uzlaşmalar nedeniyle sosyalist ülkelerde yönelik eleştiriler yoğun bir biçimde geliştirilmelidir. Aynı şekilde milli sosyalizmle yönelik olarak bu eleştiriler yapılacaktır.

Zaten, sosyalizmi içten bizzatın esas kaynağı olan ve daha çok da bugün Batı Avrupa'nın öncülüğü ettiği saptırma girişimlerinde, tarihte olduğu gibi günümüzde de yoğunca eleştirileri karşılık vermek şarttır. Bütün bunları yapıldığından, bilimsel sosyalizmin birliğinde, bu günün yolda ilerli adamlar atılabilecektir. Aynı şekilde ileri adamlar atıldıkça sosyalizmin gelişmesi de hızlanacaktır.

Orneğin, eskiden olduğu gibi, müslümanlığın merkezini ya Emevi imparatorluğunda, ya Abbasi, ya da Omani imparatorluğunda görmemek gerektiği bugün de geçerli bir husustur. Sosyalizmin de özü, bu türden bir imparatorlukta değildir. İslamın özü daha değişik ve kendi içindedir. Tabii daha o zamandan beri İslama Arapçılık hakim kılınmıştır. İşte günümüzde İnan, "ben gerçek İslami temsil

ediyorum" diyor. Yarıncı bir başkası çıkar, bunu başka yer de söyler. Bu tür İhtilaflar tarih kadar eskidir. Hristiyanlığı için de bu böyledir. Hristiyanlığın yayılma merkezi bir dönem Roma ve bir dönem Kudüs'tür. Daha sonra Antakya oldu. Doğru Avina kilseleri ortaya çıktı. Doğru Avina halen daha safhada dağılmıştır; İnan vardır. Kapitalizm için de aynı durum geçerlidir. Kapitalizmin bir kaç tane merkezi ortaya çıktı. Önce Paris, Londra, bugün New York; her merkezizdir bugün. Aynı şekilde ideolojileri de çok farklı olabilir. Felsefeden tutalım, çok çeşitli alanlara kadar bu gelişti. Yine ahkai yaşam çeşitli felsefik anlayışlar açısından olduğu kadar kapitalizm açısından da farklı yaklaşımlar çıktı.

Sosyalizme de benzer çeşitliliklerin ortaya çıkması şaşmamak biçimiyse. Ama bu, en gelişmiş biçimiyse ve bilimsel felsefesiye, bizi sosyalizm uğruna bir savaşım vermekten alıkoymasın. Bilimsel sosyalizmin tanımlanmasında ve somut koşullara yaratıcı bir şekilde uygulanmasında sonuna kadar ilkel davranmak, onun doğduğu gündün bugüne kadar tamamen geçerli olan ve bundan sonrası için de geçerli olacak doğru bir yaklaşımdır. Herhangi bir ideolojinin, dünya görüşünün daha çok sosyalizmin içine ikilayılması, sınıftan dayandığı; zemin ve tabiatı itibarıyla gerektirir.

Proletarya, ancak sınıfları ortadan kaldırıcık, oysu olacak bir sınıftır. Onun dünyayı görüsünü de bu temelde insanlığı sınıflara bölmekten kurtarmayı amaçladığıdır; böyle, bir birlik amacı vardır. Ve yine sınıfları ortadan kaldırıcık sosyalizmin birliği de başlangıçta ikide olduğu gibi, daha sonra pratikte de gerçekleşecektir. Sosyalizmin birlik ihtiyacı, onun özünden ileri gelmektedir. Başından itibaren sınıfsız bir su dünya amaçladığı gibi, bir su bütünlüğü olacaktır. İşçi sınıfı çok sayıda sosyalizmi kabul etmeyecektir. Fakat, ancak mücadele ile bir birlik gelişinceye göre, bir yandan birlik, diğer yandan birliğe karşı mücadele arasında sürekli bir çabalarca sınıf çekişmelerinin önemli oranda tasfiye edildiği ölçüde kadar sürecektir. Bu dönemde veği altında sosyalizmin birliği külsü bir tarihi dönem içinde gerçekleşmiş diye de kendi kendimize yerineme gerek. "Neden bu kadar dağılma, parçalanma vardır? Sosyalizmin birliği bir hayaldir. Ürgün-mü mücadele edilmeye değmez" gibi yanlışlığı düsmemek gerekir. Bilakis birlik, her zaman en üst düzeyde -başta olmak üzere- geliştirilmek zorunda olan bir ihtiyacdır. Sosyalizm için pratik mücadeleler sürdüğü, bu birlik ihtiyacı açıldığında bir şey yitirilmeyecektir.

Sosyalizmin her somut alana uygulandığında ortaya çıkaracağı farklılıklar, onun pratiğe geçirilmesinde bir ileri adım teşkil edecektir. Bu ileri adımlar görünüşte, sosyalizm parçalanmışlığı da taşısa, ileride daha büyük bir birliğin temel olarak değerlendirilmelidir. Bu tür ilkel bir anlayışa da bilimsel sosyalizmin birliğine yaklaşmışlığı gerçekçi kılmalıdır. Bu konuda ilerisine girilince bir hayalciçik, sosyalizmi -gerçekleşeceği veya gerçekleşen ikide-, kendi milli çıkarlarına hapsetmektedir. Buna marksist literatürde ad verilmelidir: Sosyal-sövenizm veya sosyalizmi sadece ilerde bir ütopya olarak görür. Bu, aynı zamanda subjektivizmdir. Bu yaklaşımlara İtbar etmemek gerektirir.

O halde, gerçekten insanlığın elinde güçlü bir kurtuluş silahı olan

ve gerçekten ustaları tarafından geliştirilen, bütün emekçilerin mücadeleleriyle de kanıtlanan bilimsel sosyalizmi, her zaman yaratıcı bir biçimde kavramak ve onu her zaman temel toplumsal sorunlarda uygulayarak ilerletmeye yol açmak ilercii insanlığın görevidir. Günümüzde kadarki sosyalizmin uygulanmasında birçok hataya, sapmalara rağmen, bu gerçekçi kanıtlanmıştır. Bundan sonra da varlığını bir biçimde, kanıtlanmış bir temelde en güçlü bir şekilde sürdürecektir.

SİYASAL GELİŞMELERDEN YAKINDAN ETİKİLENEN VE ETKİLENEN BİR BÖLGE ORTADOĞU

Ortadoğu gerçeği, gerek bölge halklarının temel tarihi sorunlarının gittikçe yoğunlaşması ve artan bir düzeyde çözümü dayatması açısından olsun, gerekse uluslararası sorunların kördüğüm noktalarını birisi olması açısından olsun, bölgesel meselelerin odağında olan bir bölge konumundadır. Ortadoğu tarihte hep bu yönü bir konumu yaşad; özellikle ilke ve ortaçağlarda dünyanın kaderini önemli oranda belirgedeki gelişmeler belirliyordu. Bilinen insan topluluklarının gelişmesi burada daha hızlı bir seyir izlemekteydi. Sınıflı toplumlara geçiş, yazılı tarihin ortaya çıkması da yine aynı şekilde Ortadoğu bölgesinde ortaya çıktı. Temel uygarlıklar; yani köleciği dayalı uygarlıklar olan Mısır, Babil, Hitit, Pers ve daha sonraki büyük köleci imparatorluklar bu alanda ortaya çıktılar. Tabii bu durum, insanlık tarihinin önemli oranda koşullandı. Temel siyasal kuralları diler, ahlak öğretileri bu uygarlıklar temelinde ortaya çıktı ve insanlığı malı oldu. Aynı şey, ortaçağda feodal uygarlığın gelişiminde de büyük bir role sahiptir. Gerek hristiyanlığın, gerekse de İslamiyetin doğuşunda feodalizmin ortaya çıktığını görmemek gerekir. Bu, insanlık tarihi açısından önemli bir aşamadır ve doğuşu ile birlikte büyük İmparatorluk kuruldu. Bütün dünya arenasına giderek hükmeden gelişmeye, yine uygarlığı ve çeşitli değişimlerine önemli katkılar Ortadoğu'da sağlanmıştır.

Kapitalizmin doğuşu, şüphesiz Avrupa'nın -özellikle Batı Avrupa'nın- eseridir. Yakın çağlarda uygarlığın yükselişinde Batı öncü duruma gelmiştir. Batının artan bu öncü konumu karşısında Ortadoğu sönükleştii ve kapitalizm, emperyalist aşamaya vardığında bu sönükleşme neredeyse unutulmaya kadar vardı. Evet, bu dönemde uygarlık alanları ve burularda yaşayan uygar halklar sönmeye yüz tuttu. Ortadoğu'nun uygarlığı böyle sönükleşirken, kapitalizmin geliştii alanlarda halklar uluslaştılar. Ve dünya çapında bir hakimiyete ulaştılar. Başta İngiltere, Fransa ve günümüzde de ABD ve ABD'nin başını çektiği imparatorluklar geliştii. Bu gelişmeler, -bütün dünyada olduğu gibi- Ortadoğu halkları da olumsuz yönden epey etkilenmeye uğradılar. Ve günümüzde kendii etkiyi daha da gidirtelen bir bağimsizlik altına girdiler.

Kapitalizme karşı dünya çapında sosyalizme cevap verildiği, bunun merkezine de Rusya'nın orturtulduğu bilinmektedir. Sosyalizm, kapitalist emperyalizmi durdurmada, onu dünya çapında periletmede büyük bir temel teşkil etti. Gerçekten günümüzde kadar -Batı etekli kapitalist uygarlığın önemli konularında aşılmasıyla birlikte- daha çok onu sınırlama, ona karşı kendini bir sistem olarak geliştir-

mede iddialı olan -başını Sovyetler Birliği'nin çektiği- sosyalist sistem ortaya çıktı. Bu noktada, bölgede gerçekleşen sosyalizmin etkişli çok sınırlı oldu. Kapitalizmin geliştirdiği bağimsizlik, hakimiyete karşı sosyalist sistemin etkişli sınırlıdır. Bazı milli kapitalist gelişmeler ve bu gelişmelere öncülük eden hareketleri desteklemişse de, -Mısır, Irak vd. ülkelerde-, bu desteğini ilke fazla uzun süreli kıldı. Bölge üzerinde etkisi vardır, fakat bu etki o kadar güçlü değildir. Bölgede, kapitalist değer yargıları, siyasi hakimiyeti ve daha çok da kapitalist ekonomik kuralları feodalizmle içize yaşamaları daha ağırlıktadır. Burada uygulanmak istenen sosyalizm, milli kapitalizmi amaçlamaktan öteye varmıyor. Özgür bir kapitalizmin gelişme şansı olmadığı için, geliştirilmek isteneni milli kapitalizm çok çarpık gelişiyor. Tabii öğür kapitalizmin şansının olmadığı yerde, sosyalizmin etkileri de çok sınırlıysa; burada had safhaya ulaşması bir bunaldımın bahsetmek gerektir. Çünkü kapitalizm, feodal koşullarıda üretime göre, daha ilerleten bir üretim biçimidir. Bu, feodal üretim koşullarında da ortadan kalktığı bir geçiş döneminin toplumu oluyor.

İşte, bölgedeki toplumların bu durumu, günümüzde de mevcut taşıyıcı çerçevenin sınırlarını oluşturuyor. Kapitalist emperyalizmin bağimsizlik ekonomisindein tutulması silahı kadar, kendi özel, özgüncü dayalı gelişme dinamiklerini yitirmiştir. Bağimsizlikten başka çaresi kalmamış; özellikle bu durum itibarıyla sınıfların konumunda da sönükleşmiştir. Temel olarak, her alanda bir bağimsizlik, adeta kendileri davet ediyorlar. Sosyalizmin yaratıcı bir uygulamasında doğacak gelişme imkanı da bulunamamıştır.

O halde bölge bir bunalmın içinde, dolayısıyla bu bunaldımın ötürü bir devrimci çıkış aşamasındadır. Nitekim günümüzdeki durumu böyle bir süreçtir. Bölgenin köklü tarihsel sorunları vardır. Bölge halkları, kültürleri uyumak istiyor. Ve gerçekten salt bir dönem değil, tarihte uzun dönemlere insanlık tarihinin damgasını vurmuş bölge halkları ve onların temsil ettiği kültür, gerek kapitalist emperyalizmin dayatmak istediği bağimsizliği uşaklığı aşlayan kapitalist yayılmacılığa karşı gerekse de real sosyalizmi milli kapitalizmi yaratmaktan öteye varmayan etkilerine karşı bir kurtuluş özlemi içine giriyorlar. Bu konudaki milli sosyalist öğelerinin bile ilericiliğinden bahsedilirse, halkların, bu tarihi gerçeklerine olan bağlılıklarından ileri geliyor. Hatta bugün İnan'ın, İslam devrimi altında dalgalandıran sosyalist istediği bayrak emperyalizme karşı iş yapıyor, gerçekten sonuçta, bunu dikkate değerlendirmek gerektiği ortaya çıkarıyor.

Gerçekten Ortadoğu'daki gelişmeler -Lübnan'da görüldüğü gibi- çekicilikleri bu kadar içine geçip anısal, ulusal, dinsel, mezhepsel, aşiretsel, kültürel açıdan bir yumak teşkil etmesi; dünyanın hiçbir bölgesinde görülemeyecek bir durumdur. Neden bu durum yaşanmaktadır? Çünkü, Ortadoğu insanlık tarihinin ulusal merkeziydi. Yine, kendisini dayatan kapitalist-emperyalist sistem, bölgenin de özelliklerini temel olarak, sömürsürsür sürdürmek için var olan çekicilikleri daha da alevlendirildiği için bu durum ortaya çıkıyor.

Kapitalizm, bölgeye girenken milli devletler yaratma temelinde girmiyor. Özellikle, hemen hemen girdiği her ülkenin bünyesinde, böl-

ge ve yöneti taklitini temel aldı. Arapları onlara parçaya böldü; yine İnan'ın her bakımdan parçaları dünya getirdi. Ulusal sorunları çözümsüzlüğü götürerek yaygınlaştırarak yarattı. Hemen hemen bütün bölge halkları parçalandığı gibi, onların kültürel ihtiyacını dikkate bile almadı. Tabii ki bütün bunlar sorunlarını ağırlaştırıcaktır. Kısacası, tarihsel gelişim ve emperyalizmin etkileri bu çekicilikler yumağının oluşumunu iyi açıklıyor. Bu çekiciliklere devrimci bir çözüm sunacak sınıfsal, sosyal oluşum da gerçekte mevcut durum, bunalmı diğer yönden ağırlaştırıyor. Hemen hemen ulusal-sosyal yapıdaki tüm önemli alt-üst oluşları, bunu mümkün kılacak bir kesimin oluşması gerektirir; bir sosyal oluşuma ihtiyaç vardır. Böylesi bir oluşumun önünde de, ağır fedai ve günümüzde işbiriciliği burjuvazinin engellemesi vardır. Bu engellemeye yüzünden, sosyal oluşumlar, bir türlü bağimsiz olamıyorlar. Tabii ki, buna bir de tarihin süregelen çaresizliği eklemek gerektirir.

Bugün Ortadoğu bölgesinde, ailelere deer bir parçalanma yaşanıyor. Kimilerine bu durum çağdığı gibi gelebilir. Fakat bu, tarihsel gerçeklerle açıklanamayacak bir durumdur. Ve bu gerçek Ortadoğu'nun bir aynasıdır. Lübnan'da olduğu gibi, Ortadoğu çapında da benzer çekicilikler ortaya çıkmıştır. Böyle olunca da, elbette ki gelişmeler önderlik edebilecek güçler son derece bölünmüş olacaktır ve bu durum da önderliğinin gelişiminde zorluklar yaratacaktır. Zaten gerçek Arap ulusal kurtuluş hareketinde, gerek İnan ve hatta bir anlamda Türkiye sonunda, bu işlere öncülük etmek açısından dayanıklıca sınıf zemini, ulusal özellikler önemli oranda çarpıktır. İşte bu durum da bunalmı ağırlaştırıyor. Ama bütün bunlara rağmen, diğer bir gerçek de şudur: Bölge halkları devrim silahından başka hiçbir silaha kurtulamazlar. Bunun objektif şartları günümüzde en can alıcı bir biçimde yaşanmaktadır.

Ortadoğu bunalmını, ne real sosyalizmin milli kapitalizmi geliştirme yöntemleri ve ne de emperyalizme bağimsizlik politikası çözebilir. Bu iki yöntemden denemesinden ortaya çıkan sonuçların nelei olduğu bilinliyor. Bu politikalar, bölgede çözümsüzlüğü geliştirme modelleri andır. Özellikle, emperyalizmin Türkiye üzerinde denediği model, Türkiye pratiğinde büyük bir iflası yapıyor. Dolayısıyla ne real sosyalizmin önermeleri, ne de kapitalist emperyalizmin öngördüğü modeller bölgeye su anda bir seçenek oluşturmamıştır. Bu yüzden bölgede büyük bir boşluk ortaya çıkmış. İdeoloji ve politika ile bu boşluğu doldurulması için İnan'ın, Arap ulusal kurtuluş hareketinin bir çıkışı vardır. Tabii bunların içinde bulunduğu durum bilinliyor. Arap ulusal kurtuluş hareketi, İnan'ın çıkışı ise adeta İrak'ta döğülmüştür.

Gerçekten İnan-İrak savası bir çözümsüzlüğü aşamasına giriyor. Arap-İraklı çekişme de öyle bir aşamaya varmış ki, sonucun çözümlenmediği gibi milyonlarca insanın karnı akmıştır. Gerçekten bir arpa boyu kadar çözüme doğru gidilmiş değildir. Orneğin emperyalizmin, Türkiye modeline bel bağlaması çözümsüzlüğü, 8 yıldır bu model yaşamak için dünya kadar para döktüler. Yine, bu modeli görülmemiş baskı ve İskenceye yürütme istedi. Ama en son model, kendi insanlarını en büyük bir bunalmı ve kaldırması uğratmaktan öteye sonuç vermedi.

Yine, Arap-İsrail çekişmesini bögenin en büyük çekicilerinden biri olarak görmek gerekilir. İsraili geçeriçinin çok eski tarihi bir temeli vardır. Bugün kendi ülkeleri olarak tanımladıkları topraklardan, kendi insanları kaç bin yıl önce kopmuş dünyaya savrulduklar. Fakat bu insanlar, Yahudi dini etikisi altında bağnaz bir biçimde varlıklarını sürdürdüler. Ve geçerken bunda Yahudi dininin kendi insanlarını üstün görme ve bundan hareketle gittikleri toplamları gözkenlikle yerleşme ve bu temelde sürekliliği para-sermaye, ticaret işleri ile uğraşma, dolayısıyla toplumun -ister ottaçağda, ister yakıncıçağda olsun- kontrolünü bu para gücüne el geçirme, siyasi iktidarlari etkileyerek bağlama; böylelikle Yahudi topluluğuna her zaman seçkin bir yer verme konusunu muazzam ölçülerde başarmışlardır. Ve geçerken uyuyan bir dünyada, bu de üzerinde hüküm süren Yahudi dünyası vardır. Birçok ilde olojinin oluşumunda, özellikle ortadağda mezheplerin ve hatta savşanlar gelmişinde Yahudi dininin etkisi önemli derecededir.

Yahudilik, Rusya ve Doğu Avrupa'da nüfuz ettiğinde, kapitalizmi konuşturmanın prototipini oluşturuyordu. İkel sermaye birikimi önemli oranda Yahudilerin kontrolü altında idi. Bu ise Yahudi milliyetçiliğinin gittikçe gelişmesine yol açtı. Hatta Rusya devriminde Bunuçuluğun gelişimi vardır. Bund (Yahudi milliyetçiliği) örgütü gidermek siyonist bir oluşuma yönelir, daha sonra da siyonist bir kongre toplar. Bu kongrede Dünya Yahudileri Birliği kurulur. Ve amaçları, birlerce yıl sonra tekrar savruldukları topraklara dönme ve yerleşme, birer birer devlet kurmaktır. Bu temelde de dünya savşanların gelişiminde önemli oranda etkiye bulunuyorlar. O dönemle Osmanlı İmparatorluğuna bağlı olan Filistin'i bir bayıma alanı olarak görüyorlardı, önce ona para ile satın almak istiyorlar. İstediklerini elde edemeyince, bir Türk burjuva hareketi olan İttihat-Terakki'yi oluştururlar. O dönem Osmanlı padişahı olan Abdülhamit'e karşı bu oluşumu kullanıyorlar. Daha sonra Osmanlı İmparatorluğu kısmen parçalanıyor. Ve böylelikle, Yahudilerin Filistin'e ilk yerleşimleri gerçekleşiyor. Tabii bu şiddet temeline bir yavaşlırdı; para ile satın almırdı. En son olarak, II. Dünya Savışında Hitler'in Almanya'da Yahudilerin geçeriçine karşı yürüttüğü katliam da bu çabalarla ekle-nince, amaçlarına ulaşmada daha bir hızla çabalarını yürütmeye başlıyorlar. ABD ve İngiltere de Yahudilerden yana ayrılmaları ko-nuysa, II. Dünya Savışından bu kesimler başarıya çıkıyorlar.

II. Dünya Savışı sonrası dönemde, Arap ulusal hareketi zayıf bir konumda ve feodal-şerhçitçilerin önderliği altında, İngilizlerin bölü-parçalama politikaları altında kaldı. Bölgedeki İngilizlerin hakimiyeti sözkonusu oldu. Yine İngilizlerin desteğiyle siyonizmin etkiğini ABD'ce çok daha fazladır. Yahudilerin de para gücüne yerleşim çabaları daha da yoğunlaşır. Ve savş sonrası dönemde bilindiği gibi Filistin topraklarında bir İsrail devleti kurulur.

İsrail devleti doğduğunda Arap milliyetçiliği zayıftır. Bütün çirpinmalarına rağmen bu gelişmeyi durduramazlar. Çünkü gücü, ciddi bir usulüne vardır. Aynı zamanda bu usulüne, emperyalizmin ciddi bir saldırı mevzidir. Emperyalizmin de us vasıtasıyla bir yandan Arap ılıbrıkçilerini kendine bağlamak,

diğer yandan Arap ulusal kurtuluş hareketini ezdirmek amacındadır. İste bu nokta çok önemlidir. İsraili görünüşte bir Yahudi devletidir, ama özünde dünya kapitalizminin gözde unsurlarının adeta yoğunlaşığı ve yine emperyalizmin göz-kulak olduğu kendine özgür bir oluşumdur. Bu oluşumun dünyada dayanakları olduğu gibi, ona büyük bir destek de vardır. Aynı zamanda bu güçlü konumu itibarıyla bölge üzerinde etkisini de rahatlıkla yürü-tülebilir bir durumdadır.

Geçerken siyonizmi, bir Yahudi milliyetçiliği olmanın ziyade, onu önemli bir emperyalist araç olarak değerlendirmek gerekilir. Yahudi ırkını, insanını; Hitler'in temsil ettiği bir ırkçılık gibi görmek ve değerlendirmek de yanlıştır. Yani, Yahudi emekçisi, aydını da vardır. Bunların durumu farklı; İsrail'de yoğunlaşan Yahudi emekçileri de vardır. Özellikle Hitler'in Yahudi ırkına karşı geliştirdiği ırkçılığın vahşetli binişleri. Bu aynı bir noktadır. Fakat bugün, siyonizmede yoğunlaşan daha çok; Arap geçeriçine, onun ulusal hareketine karşı geliştirilen bir politika ile Güney Afrika'da ve Latin Amerika ülkelerinde görüldüğü gibi ırkçılık ve azgın bir faşist-askeri diktatörlüğün İsrail'de de uygulanmasıdır.

Tabii bu arada siyonizmin, Türkiye geçeriçinde rolüne de değinmek gerekir. Türk geçeriçisi kendisini tamamen İslamcı saymasın, yine siyonizme hiç ilişkisi yokmuş gibi göstermesine rağmen, özünde ekonomik ve siyasi olarak rejimini şekillendirmede, tamamen siyonizme dayanarak bir yapıdadır. İttihat-Terakki cemiyeti de siyonistlerin oluşturduğu bir kuruluştur. M. Kemal kendisi bile ölü bir masondur. Ve nitelikli Türk'üne bir birçok devlet adamlarının da mason oldukları bilinirler. Dolayısıyla siyonistlerin, Türkiye'de de ekonomi ve politikaları yönlendirilmesinde etkileri vardır. Türk milliyetçiliğinin oluşumunda masonların etkisi büyüktür. Tabii masonluğun oluşumunda siyonizmin etkisi vardır. Siyonizmin konumu böylece orantılı, bölgedeki siyonizmin etkisini İsrail'in sınırları dışında görmek ve bütün bölge üzerinde bir politik, ekonomik hakimiyet peşinde olduğunu, uluslararası çok güçlü dayanakları olduğu ve hatta Sovyetler Birliği'nde de etkisini görmek mümkündür. Yahudi hareketi, bugün Sovyetler Birliği'nde de devleti başını en çok açtıran bir hareket durumundadır. Her gün konuşan listeleri sunuluyor, Reagan bile, onlarla görüşmeyi esas alacak kadar bunlara değer verdiğini ortaya koydu. Demekki, bu kadar güçlü olan bir hareketin konumu doğru değerlendirilmeli gerekilir.

Bugün siyonist güç, her ne kadar görünüşte sadece Filistin halkının üzerinde terör ve çok etkiremini uyguluyor da, bunun güzelliyütüldüğü alanlar da vardır. En başta Türkiye üzerinden bir halkta geliştirilip, bu devrimle karşı kullanılmak isteniyor. Erven-Özal rejiminin oluşumunda da bu saldırı-göçün etkisi açıktır. Yine dünyamız birçok parçasında bu askeri-faşist diktatörlüklerin yönetime getirilmesinde bu etkiyi görmek mümkündür.

Arap ulusal kurtuluş hareketi, böylesi bir gelişmeye karşı şafıklı bir temele oturamaz; çünkü bu dünya feodal-şerhçitçiler önderlik vardır. Ayrıca, Arap ülkelerinde kapitalizmi gelişme çok olamaz. Ta 1960'lar kadar bu önderlikle Arap ulusal kurtuluş hareketi yönlendirilmeye istendi. 1950'lerde kadar uzun bir süre Ördün Kralı Hüseyin'in babası Filistin hareketini yönlendirmek

istedi. Tabii ki bu, İsrail devletinin kuruluşunu engelleyemediği gibi, onun kuruluşuna birçok imkan da hazırladı. I. Dünya Savışından sonra kurulan Arap devletçikleri de siyonist devleti kuruluşuna zemin oluşturdu.

Arap ulusal kurtuluş hareketi, henüz radikal bir nitelikte değildir. Arap milliyetçiliği, içinde bulunduğu ikteliten ötürü güçlü bir ulusal kurtuluş hareketi ortaya çıkaracak durumda değildir. Parçalanmaya her zaman açıktır. İkel milliyetçilikle temele bindiği çok ol-maya önem verir. Bu durum da parçalanmayı getirir. Araplar da, Araplarda çok daha yaygın ve daha ileri boyuttadır. Araplarda biraz modern gelime veye bir burjuva sınıf gelişimi ortaya çıktığında, artık İsraili görünüşte bir durumdadır. 1960'lar Arap ulusal kurtuluş hareketi radikalleşmeye yüz tuttuğunda Filistin'in durumu bilinir. Bugünkü Filistin önderliğinin sunumuna yü açan Feth hareketinin ulusal kıması, yine bugünkü Su-yuri direnişinin önderlik eden Arap Baas Partisi'nin ilk olarak doğru trmanması ve Irak'ta benzer gelişmelerin yaşanması, İleri gelişmeler ifade ediyordu. 1950'lerden sonra Mısır'da Naaırıcılık hareketi geliştirdi. 1960'lar da gelişmeler yükseldiğinde, geçerken İsraili artık oturmış bir devlet durumuna gelmişti. İsgalci de olsa, tepeden trnağış silahlı de olsa, yine de böyle bir güçtür.

1960'lardan sonra önderlik konumuna yükselen küçük-burjuva-zı, o bilinen '67 savşına girilip ve ağır bir yenilgiye uğramış. Bu savşan tabii daha İsrail sınırları bir kat daha genişler. '67 savşası, geçerken Arap radikalizminin aldığı birçok bir yenilgi. 1967'den sonra Arap ulusal kurtuluş hareketinde alt-üst oluşlar yaşanır. Filistin hareketinde radikalleşme gündeme gelir. Halk Cephesi, Demokratik Cephe biraz gelişmek isterler. Arap Baas Partisi'nde daha fazla sola açılma; Esad önderliği ortaya çıkar. Bu da '67 krizinin bir sonucudur. Irak'ta Saddam ortaya çıkar, Mısır'da nasıl olur, Libya'da Kaddafi, yönetimi ele geçirir. İste bunlar radikal gelişmelerdir. Bu radikal gelişmeler, 1973 savşasına kısmi bir başarıya ulaşır. Özellikle bu konuda Suriye'nin konumu daha belirgindir. Bu gelişme, Arap ulusal kurtuluş hareketinde kendine daha fazla güvenme, bir yandan da sosyalistlerle dostluğu geliştirme, içerde modernleşmeyi öne alma gibi leri adimlara götürdü. Ama yine de bu köklü bir gelişme olarak değerlendirilemez. Çünkü, bu reformist bir gelişmedir.

Aslında bu gelişme, 1982 Haziran'ındaki İsrail saldırısı karşısında yenilgiye uğramaktan kendisini kurtaramadı. 1970'lerden günümüze kadar Araplarda İsraili arandında stratejik değeriye ulaşma çabaları vardır. Suriye de önderlik stratejik değeriye ulaşma doğrultusunda geliştirilmektedir. Örneğin, "eğer İsrail'e barışa oturulacaksa önce stratejik değeriye ulaşmak gerekilir" deniliyor.

En son olarak yapılan Arap ülkeleri zirvesinde birlik çabaları geliştirilmek isteniyor. Ama diğer taraftan Mısır'ın ABD ve İsrail yanlısı tutumu bu birlik önünde engeldir. Bu nedenle, Arap birliği görünüşte sağlanabilir, ama özünde ayrılık devam edecektir. Bir de buna üstten Sovyetlerin ve ABD'nin bölge üzerindeki barış planları eklenebilir. Bunlarla bir Ortadoğu konferansına gidilmek isteniyor. Arap zirvesinin amacı budur. Sovyet-ABD zirvesinin de bir gündem

"... Bugün Kuzey-Batı Kürdistan'da yükselttiğimiz ulusal kurtuluş mücadelemiz, bögenin bu denge-sinden etkilenecek birlikte, bu dengeye de büyük bir etkiye bulmaktadır. Biz bu gelişme-ler çerçevesinde mücadelemizi yükselttiğimiz doğrultuda, daha ileri gelişmeleri de yakalayabileceğiz. Bögenin muhtemel gelişmelerini değerlendirdiğimizde Partimiz çok önemli roller yüklediğini de görmekteyiz. Partimiz bu rolünü de hakkı ile yerine getirmesine bilecektir..."

maddesi buna yöneliktir. Ancak bu gelişmeye karşı direnen güçler vardır. Böylesi bir konferansın, tam istediği doğrultuda olmadığın Arap radikalizmi mamun değildir. Bu konferansın özünü arayıncı güçler, her iki taraf da zayıftır. Dolayısıyla böyle bir konferansa toplanma bile, kesin bir çözüme ulaşılması zor görülmektedir.

Arap ulusal kurtuluş hareketinin durumu böyledir. Belki İsrail ile uğraşmaya devam edecektir. İsraili dayatığı bağımlılıkla birlikte, ABD ile bölge üzerinde hakimiyeti geliştirmek istiyor. Arap ulusal kurtuluş hareketi ise birlik, özgürlük ve bağımsızlık talep edecektir. Tabii bu çekişliye kısa vadede çözümlenecek bir çekişli değildir. Eğer Arap ulusal kurtuluş hareketi Mısır gibi boyun eğerse, bu çekişli İsrail-ABD lehine çözümlenecek. Direnme-yi daha da geliştirmek isterse, bu çatışma ile sonuçlanır. Şimdiki bir denge sözkonusudur; fakat bu son derece kararsız bir denge-dir. Taraflar baktı taktik çabalarına değeriye lehlerine çevirmek istiyorlar. Ama hala dengeyin öyle köklü bir kayışı da sözkonusu değildir. Dengenin köklü değerişmesi için önemli bir savşası ihtiyacı vardır. Bu savşası hangi taraf üstünlük sağlasa, dengeye açık ki onun lehine değerişebilir. O zaman da savşanın başarı ile çikan güç kendi görüşlerini kabul ettirmeye nasıh sahibi olabilir. Ama öyle bir olasılık, henüz güncel gelişmeler arasında gözüküyor. Ancak bunun, birçok nedenle olduğu için kuşulan vardır. Bu gelişme hiç gündeme gelmeyecek, mevcut durum hep böyle devam edecek, demek de doğru bir ölçü olamaz.

Bölgedeki diğer bir önemli gelişme de, Arap gericiğinin desteklediği Irak Saddam rejimi ile İran rejimi arasındaki savşasıdır. Irak, Arap gericiğinin, özellikle bizzat İsrail ve ABD'nin yönlendirilmesiyle böylesi bir savşası içine itilmiştir. Saddam'ın sovenist amaçları, İran devrimine karşı rahatlıkla zafere gitmek için, bu devrimden rahatsız olan emperyalizmin desteğine olmaktadır. Fakat umduğunu bulamamış, hesapları tutmamıştır. Başlangıçta kısmi bazı başarılar elde etmiş de, daha sonra İran İslam devriminin kendisini toparlamasıyla birlikte durum tersine döndü. Hatta savşan ortalarında epey sıkışık hale, yenilgiye yüzüyle geldi. İste tamda bu dönemde emperyalizmin ve hatta reel sosyalist ülkelerin korumasına girdi. Burada öyle bir noktaya gelinir ki, Saddam'ın yıkılması Arap gericiğinin pespepe devrimine ve bu da bölgedeki dengeyi alt-üst oluşuna yol açacaktır. Doğacak böyle bir sonuçtan ABD, ve başni çekilene emperyalist sistem, Arap gericiği ve bögenin diğer devletleri -başta Türkiye- karşı görüşlerini çekirli kabul etmeyeceklerini açıklıyorlardı. Dolayısıyla Saddam rejimine askerî, siyasi ve maddi desteklerini artırmak onu devrimci kartırlarını. Bu sefer İran,

muazzam ekonomik zorluklar altına giriyor; siyasi ve diplomatik alanda tecrite alınıyor, özellikle silah ambargosuyla alınyakaya ambargo isteniyor. Böylelikle, başlangıçta Irak'ın babası, sonra İran'ın ve daha sonra bir de denge oluştu-ruldu. Burada da önemli bir çekişli odaki haline getirildi. Bu çekişli odaki bugün bir çözüme götürülmek isteniyor. Ancak bunun da yeri-lik çekişlere gebe olduğu açık alan bir durumdur.

Bölgede dikkate alınması gereken, Arap-İsrail ve İran-Irak arasındaki çekişlerdir. Bölgede gelişime kaydetme ve politikasını yürütmek isteyen her gücün bu iki çekişliyi dikkate alması gerekilir. Bunları iki büyük çekişli ve bu iki çekişli de birbirine son derece bağlıdır. Bölgedeki denge savşası temeline olan bir değildir. Bu denge ne Orta Amerika'daki dengeye ve ne de Hindistan'daki dengeye benziler. Hatta Sovyetler Birliği ile ABD arasındaki dengeye de benzemez. Ortadoğu'daki denge ortoduların sıcak savşası cephesinde yüzüyle savşası ve geri cephe-dinin tüm ekonomik, siyasi sistem hizmet ettiği bir denge-dir.

Görünüşte, bölgedeki denge normal bir statuko olarak varsayılır. Ancak bu statükoyu içten güç etmek için, tarafların tüm gücleriyle çabışta bir geçerçtir. Ekonomiler savşası göre düzenlenerek, bütün siyasi gelişmeler, bu çekişler temeline vucut bulmaktadır. Araya çıkmak isteyen her güc, bu etkiye maruz kalarak hem etkilene-mekte ve hem de etkilemektedir. Zaten bölgedeki gelişmeler birleşiklikli, önde devrimci gelişmelerin de birleşiklikli ortaya koymak-tadır.

O halde, sıcak savşası etrafında kurulan bu dengeyi somutlaştır-makta büyük yarar vardır. Hele bu dengeyi dümdüz görmek, onun savşası dışında yaklaşmak, hemen sonu alacak bir muharebe olarak elde almak gerekir. Zaten bu türden olmaktadır. Zaman çabala cephe savşaları gündeme gelir. 1973-82'de Arap-İsrail çekiş-masının savşası doğması ile İran-Irak arasında 8 yıldır süregelen savşası, buna örnek gösterilebilir. Bunun yanısıra zaman zaman gerilla savşaları da gündeme gelmektedir. Yine, Lübnan'da uzun süreden bu yanadır devam eden iç savşası. Ürdün'de pattak veren isyanlar, su veyu bu Irak ülkesinde pattak veren ayaklanmalar bu çatışmanın yarığında biçimlerdir. Bazen devrimi büyük meydan muharebeleri de olur, ama bir yandan da sabotajlar, tüze saldırıları gibi karışık bir şekilde süren bir savşası da. Diğer yandan Irak ve İran'da gücüne gerilla savşasının önemi nitelenebilir. Bunlar içerde tehlikeli olanları da vardır. Bütün bunlar bölgedeki savşasının ve bu savşamışık dengeyi etkilerlerdir.

Bölgezin denge-sini etkileyen bu gelişmeleri vurgulamamızın nedeni, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve Partimizin de bu dengeyi yakinen etkilendirmesidir. Bugün, Kuzey-Batı Kürdistan'da yükselttiğimiz ulusal kurtuluş mücadelemiz, bögenin bu denge-sinden etkilenecek birlikte, bu dengeye de büyük bir etkiye bulmaktadır. Biz bu gelişmeler çerçevesinde mücadelemizi yükselttiğimiz doğrultuda, daha ileri gelişmeleri de yakalayabileceğiz. Bögenin muhtemel gelişmelerini değerlendirdiğimizde Partimizin çok önemli roller yüklediğini de görmekteyiz. Partimiz bu rolünü de hakkı ile yerine getirmesine bilecektir.

PKK ZİNCİR DİRENİŞİNDİ 10. YIL

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Sanlı 14 Temmuz Direnişinin 6. yılını yaşamaktayız. Bu görkemli direnişin yakıcı gerekliliğini, Parti ve devrim tarihimize oynadığı rolü anlamak için o günleri yeniden anmak, aşmak ve bilmek gerekir, olayların hangi koşulların ürünü olduğu ve geliştiği ortamı yeterince bilinmezse, anlaşılır kavranamaz. Büyük **Özgürlük Yürüyüşümüze** bir kilometre taşı olan 14 Temmuz'da da iyice kavramak ve bilince çıkarmak ancak bu ruh ve gelenegi yaşatmak mümkün olacaktır. Bazı yenilgiler ve olaylar halkların tarihinde başaşağı gidişeye açtığı gibi, bazı direniş ve olayların da başaşağı gidişi durdurduğu ve yükseltilmiş yol açtığı bilinmektedir. 14 Temmuz, Parti ve halk tarihimize teslimiyete, ihanete, alçalmaya ve düşkünlüğe, başaşağı gidişeye karşı yıkılmaya bir bent olmuştur. Bunu da durdurarak dirilişin, coşkunluğunu, cesaretini hayat bulmasında, biz savaş esirlerinin, ülke insanlarının, Partili savaşçıların, diriliş ruhu ve bayrağı olmuştur. Zindan kararlarında destansı 14 Temmuz Direnişini sıradan bir eylem ve direniş olarak ele almamalıyız, alamayız da. Bugün Kürdistan'da yaşanan silahlı halk savaşının, elde silah birlerce gerilimimizin direniş ruhu, mayası 14 Temmuz gibi direnişimiz ve şehitlerimizdir. 14 Temmuz'un önem ve rolünü, düşmanın halince amaçlarını anlamak için o günleri düşünüp bir göz atmamız gerekir.

Yalnız şunu belirtmek ki, bu Parti ve halk önderlerimiz, manevi komutanlarımız taşıyacağı dile getiremeyeceğimiz bilinci içerisindeydiler. Onları en güçlü ve taşıyacağı ancak kendileri antlaşabilirler. Halk ve Parti ruhumuzun, direnişimizin doruğu bu destansı kahramanları yeterince anlamamızın sıkıntısı içerisindeydi. Bunu yeterince beceremeyeceğimizi biliyoruz. Bu doruğa erişmiş insanların bilgisi sunmak dil ve kaleme ifade etmek pek mümkün olmamaktadır. Buna rağmen 14 Temmuz'u yaratılan koşulları yaşamak, bu büyük insanları yan yana olmuş, mücadele arkadaşları olarak yeterlilikleriyle de olsa bu eylem ve yaratıcılarını görkemli direnişlerine değinmeyi ve halkımıza tanıtarak kavramayı görevimiz olarak biliyoruz. Bunu yapabildiğimiz oranda halk ve Parti olarak yolumuza daha aydınlık ilerleyebiliriz, daha bir güven ve yeterlilikle görevlerimizin üzerine gidebileceğiz.

"Her şahidin toprağa düşüşü bir roman; hem de destansı özellikli bir romandır. Onun alıp verdiği söz nefes anlamı ve yüce, son atılımında taşıdığı bilinç ve irade derin ve soylu, kasıcası özgürlüğe adım atıldığında son nefesine kadarki direniş anısı görkemli ve kutsaldır. Ona bu niteliği veren çok mazlum ve adeta yitirilmiş bir halkın öz vassilesi olmalıdır. Bu, ona kendisi için döşenen ve bunun için kanını akıtmanın çekiminden bir halk tanımına ulaştırılmaktadır. Belki güç ve olanaklarımız, bunların hepsinin izahını tek tek yapmaya yetmeye-

14 Temmuz Direnişi ve Bunu Ortaya Çıkaran Gelişmeler

"14 TEMMUZ, ... BİZ SAVAŞ ESİRLERİNİN, ULKE İNSANLARININ, PARTİLİ SAVAŞÇILARIN DIRİLİŞ RUHU VE BAYRAĞI OLMUŞTUR..."

Muzaffer AYATA

bilir. Ama onların gerçeğini ancak daha fazla direnen mevzilerinin yaratılmasından geçtiğini biliyoruz... Dahı, şimdiden gerçekleşen dönemin en büyük başarılarından biri, üreniş kahramanlarımızın iyilik oldukları biçimde yuzbünlerin ellerinde dalgalanan bayraklar haline getirilmesi öcünün direnişinin yuzbünlerin direnişine dönüştürülmesidir.

Belki fiziksel varlıklar için bir mezar dahi yapamamız olabildiriz, ama onların böylesine bir yüceliğe eriştiğimiz herkesin teslim etmek zorunda olduğu bir gerçektir. Kendi açımızdan bunu onlara layık olmanın yolu olarak gördük ve böyle görmeye devam edeceğiz..."

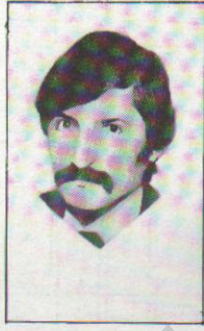
PKK Genel Sekreteri A. OĞALAN yoldaşın şehitlerimizle ilgili yukarıdaki satırlarda söylediği sözler, onları nasıl anladığımız ve anlamamız gerektiğini en iyi biçimde ifade etmektedir. 14 Temmuz destansı direnişimizin ve kahramanlarımızın da böyle anlaşılması ve bilinmesi gerekmektedir.

14 Temmuz'a Nasıl Gelindi?

12 Eylül'e gelindiğinde Türkiye derin bir ekonomik ve siyasi bunalıma yaşıyor; Türkiye'de gelişen devrimci-demokratik hareket ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi derinli sarıyör ve çıkmazını derinleştiriyor. Afganistan ve İran devrimleri de bölgede emperyalizm lehine olan statüko da büyük bir gediş açmış; emperyalizmin Ortadoğu'da İran Şahlığının yerini tutacak ileri karakolları ve kendisine yüklediği rolü oynayacak işbirlikçi usak rejimleri daha bir inliyacı vardı. Sömürgeci-faşist Türk devletinin de ekonomik bunalımı aşmak, sömürülmesi daha da yoğunlaştırmak için Türkiye Devrimci-Demokratik Hareketini ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini bastırma amaçlarıyla emperyalizmin Ortadoğu'daki amaçları üstüne çıktığında, emperyalizm ve işbirlikçileri burjuvazi için çışık yolu olarak faşist askeri darbeye başvurdu.

Faşist çunta kendisine biçilen görevleri hızlı bir şekilde yerine getirdi. Türkiye devrimci-demokratik muhalefeti ve özellikle Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketine yöndeldi. Türkiye solunun bilinen dağınıklığı ve örgütsüzlüğü hızlı bir çözüme ve yenilgiye getirmiş, faşist çunta alıanda oldukça rahatlamıştı. Kürdistan'da halk hareketi, cuntayla açık savışı göğüsleyebilecekti düzeyde henüz gelmemişti, erişememişti. Ulusal Kurtuluş Savaşının selameti için doğru olan yapılmış, geriye çekilme taktiği uygulanarak askeri-örgütsel, siyasi hazırlıklara yoğun olarak başlanmıştır. Faşist devlet güçleri karşılığında direnen odakları bulmaması daha da pervasızlaşmış, işkence ve katliamlarında sınır tanımaz olmuş bütün ülke boyund boya bir kıyışaya, açık hapishaneye ve işkencehaneye dönüştürülmüştür. Kürdistan'da köyler, şehirler basılıyor, defalarca işgale gidiliyor, çocuk-çocuk demeden insanlık kitleleri olarak işkenceden geçiriliyor, katlediliyor, zindanlara tıkılıyor. Örgütlü direniş odakları olmadığından kitlelere yön verecek bir

ortamın da olmayışı, toplumda teslimiyeti, pasiflikasyonu, yığınların yaygınlaşmasını beraberinde getiriyor. Polis ve savko merkezleri birer işkence fabrikasına dönüştürülmüş, akıllamaz bir seri üretime geçmiştir. Bu alanda yaratılan bu korku, yığınlık, depolitizasyon ortamında yoğun bir anlaşılma faaliyeti girişilmiş, epey de mesafete kat ederek, ajan örgütlen-

mesinin yaratılmasının yanında, toplumda yozluk, dejenerasyon, yoksulluk, sömürü ve talan had safhaya ulaştırılmış. Halkın devrimci-bireli olan güveni ve kurtuluş umudu böylece karanlı bir ortama gömülmek istenmiştir ve bu uğurda akla gelen tüm yol ve yöntemler denenmiştir.

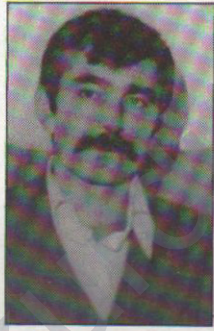
İşte, bu amaç ve görevleri önüne koyan çunta, tüm devlet kurum ve kuruluşlarını başta TRT ve basın olmak üzere borazanı haline getirmiş; toplumun bilinci kalleliere devrimcilik adına ne varsa unutturulmuş, süpürülmek istenmiştir. Bu görevleri önüne koyan irkçi, barbar Türk devletinin, devrimci-demokrat, ulusal kurtuluş çüçlerini onbircesinin toplatıldığı zindanlara, pençesindeki bu güclere yönelmesi düşünülemez. Toplumda direniş ruhu ve bilinci veren hibir güç ve odak bırakılmamalıydı; sömürü sisteminin araçlarından olan mahkemeye ve zindanlara bu amaç için sonuna kadar kullanılmayıldı. Zindanlarda büyük bir potansiyeli göç toplatmış, her şeyi bitirmeyi önüne koyan düşman, sınıf mücadelesinin bilene alanına vahşice saldırmış, onun doğasına uygundur. Dışarda muhalefet odaklarını susturmuş, kamuoyu oluşturma araçlarını denetim altına almış ve oldukça rahat bir ortamda ve duruma zindanlara yöneltmiştir.

Sömürgeci Türk burjuvazi, kendisi için en tehlikeli sayılan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşının sıratlı bir şekilde defterleri dürmek istiyordu, PKK önderliğinde gelişen mücadelemiz kiteselleşmiş, Kürdistan'da ciddi bir güç durumu ermişti. Faşist devlet bu güç hedefi olan PKK'nın, başta kadro tararar ve sempatisyanlar olmak üzere binlerce yurtsever yoğun bir işkence ve katliamlara uğruyor. işkence tabii tutuluyordular. Baskı ve işkenceler gün geçtikçe yükseliyordu.

Bu baskılara karşı sessiz kalınmaması, bir şeyler yapılması gerekiyordu. Cezaevinde bulunan tüm siyasi gruplar —DDDK, Özgürlük Yolu, KUK ve Rizgarı— başından teslimiyete ve boyun eğici bir tavır sergileyerek var olan olanakları da elden gideceği varsaymıyca herhangi bir direniş içinde bulunmaması kararlaştırılmış. Bunların dışında kalan gruplarla tüm kitlelerin, katıldığı 10-12 günlik açık grevi başlatıldı. Açık grevin daha önce, haber alını idare, eylemin başlatılmasına saldırlı iler karşılık

zamlara yönelik işkence ve baskının yanında Diyarbakır'da daha özel ve üst boyutlu bir uygulamaya gidildi. Bunun nedeni de belirttiğimiz gibi, binlerce PKK'lının tutuklanıp toplatıldığı yer olmasındır.

12 Eylül darbesinin hemen ardından devlet eylemi sistemi bir siyasi ve fiziki imha politikası yürürlüğe kondu. Nispi de olsa olanakları olan yeni yaşam koşullarında

kısıtlama, baskı ve yasaklar başlatıldı: ilk başta vahşet ve imha tümüyle uygulanmadı. Bu ilk adımda, kitle psikolojisi gözlemlerine adım adım yepyeni programlar icra etmeye başladılar. İlk başlarda vahşet programını tüm den uygulamak ciddi bir direniş yaratılabildi ve bu onları elemelerinden akoyabilirdi. İnsanların deneyimsizlik, yetersizlik ve zafları da gözlemler, programlarını kabul edilebilir hale sunmaya çalıştılar. Bunda da büyük oranda başarı sağlandı. İçeriye tikilan binlerce insanın, düşmanın tüm niyet ve amaçlarını uzakgörme gücüne ele alıp, sağlığı değerlendirmesikle benlemeye. Nitekim insanların çoğu bir dua olarak, suç-biyik kesme ve Türk andını okumak yüzünden bunca kısıtlama ve işkenceye dayanmayı, çekmeyi gereksiz ve değmez görüyor. Ayrıca çoğunda mahkemelerin başlamasıyla tahliye olma beklentisi vardı. Düşman da bunu kullanyordu.

İlk kısıtlamalar, suç ve biyik kesme, yemeğin kısıtlanması, kitap, yayın ve dergilerin içeri alınmaması, ziyarette Kürte konuşmaları yasaklanması, koğuşların gitgide birbirinden tecrit edilmesi, subayların önünde çekilmesi ilkleme, görüştürme ve yemek duası okuma şeklinde kendini gösteriyordu. Bunlara uymayan PKK'lı kadrolar, koridorlarda saldırgan uğruyor. işkence tabii tutuluyordular. Baskı ve işkenceler gün geçtikçe yükseliyordu.

Bu baskılara karşı sessiz kalınmaması, bir şeyler yapılması gerekiyordu. Cezaevinde bulunan tüm siyasi gruplar —DDDK, Özgürlük Yolu, KUK ve Rizgarı— başından teslimiyete ve boyun eğici bir tavır sergileyerek var olan olanakları da elden gideceği varsaymıyca herhangi bir direniş içinde bulunmaması kararlaştırılmış. Bunların dışında kalan gruplarla tüm kitlelerin, katıldığı 10-12 günlik açık grevi başlatıldı. Açık grevin daha önce, haber alını idare, eylemin başlatılmasına saldırlı iler karşılık

verdi. İnzibat merkezinden yüzlerce asker getirilerek iş güvencik amiri Başçavuş Mevlüt Akkoyun komutasında koğuşlar tek tek basılıp açık grevinde olanlar yemek yemeye zorlanarak açık grevi kılmaya çalışıldı. Eylemi kararlılıkla sürdüren unsurlara meydan dayakları çekilerek yitirdirmeye çalışılmasının yanısıra, PKK'nın önder kadroları ve savaşçılarının büyük ço-

ğunluğu koğuşlardan alınıp hücrelere toplatılarak kitleden tecrit edilme yoluna gidildi. Cezaevi kitesinin ezici çoğunluğu PKK'lırlı oluyordu. Lider ve kadroların alınması ile büyük oranda örgütsüz kaldı. Cezaevinde büyük oranda eylem yapılmış, yüzlerce insanın hücrelere tikilmişti. Baskı ve işkencelerin dozu günbegün artıyordu. 1981 Subat sonu cezaevinde yeni bir dönem, yeni bir sayfayın başlangıcı oldu.

Cezaevi işi amirliğine kontrolgerilenden işkencesi sadet Yüzbaş Esat Oktay Yıldırım getirildi. Beraberinde özel seçim ve özel eğitimci askeri bir birlik de getirildi. Esat Oktay, kontrolgerilinin seçkin emelenlerinden Kemal Yamac'ın (o zaman 7. Kolordu Kumandanı) ekibinden oldu, Kıbrıs'ta Rumlara karşı işkence ve katliamlarda yine birliktle olmuştular. Kemal Yamac Kıbrıs'ta Diyarbakır'a atandığında bu işkenceli ekibi de beraberinde getirmişti.

Esat Oktay sınırsız bir yetki ile donatılmış işkenceli görevle başlatıldı. Şunu da belirtmek ki, Diyarbakır zindanları ve PKK ile ilgili kararlar devletten en üst adakları Askeri Konsey, MIT ve CIA'dan çıkıyordu. Bunun uygulayıcısı ise Kemal Yamac komutasında CIA ve MIT'in uzman ekipleleriyle görevlendirilen subay ve erlerdi. Diyarbakır süreci ve uygulamaları bir bütün olarak ele alındığında, uygulamaların üst boyutlu ve devlet politikası olduğu, bir yuzbaş yeye kolordunun komutanının yapacağı işler olmadığı kendiliğinden görülecekti.

Yemimli KUK ve PKK düşmanı faşist Kemal Yamac ve cetesi biri yok etme görevini büyük bir istihale ve istekle eksiksiz yerine getiriyordu. Evet, bu ekibin başsağarmesiye artık vahşet süreci de en hızlı bir şekilde başlatıldı. Esat Oktay görev başla başla baskımla koğuşlarda vahşet eşliğinde son aylıkımızda da yapmış, koğuşların tümünü teslim almış, teslim olmayan yüzlerce insan da hükümlerine üstüste işlet edilmişti. Sücren kiplilik

biz savaşı esirlerinin de yolu göstericileri, moral ve güç kaynağı; halk ve Partiyeyi devrimci düşüncelerle bağlayan eşsiz örnekleşirleridir. O karanlı ve umutsuz ortamda umut ve cesaret kaynağıydılar. Onları yalnız ölümleriyle değil, içine girdiğimiz teslimiyet ortamında da büyükükülleri ve önder vasıflarıyla görmek demektir.

Diyarbakır cezaevinde direnişin kırılması ve teslimiyeti egemen kılınmasıyla birlikte düşman, atalarına yaradır bir tarzda vahşetini irmandırıldı. Hürcevre direnişin süzülmesi doğrudan doğruya siddetlinin fakı yüzölçümüne bağlıdır. Aynı şekilde hücrelerde nasıbları ayırdı. Vahşetiniz yüzlerce, binlerce insanın konuluğu Diyarbakır zindanlarında, cezaevlerinde ve mahşerin ortamında haykırışları yığı göğü ineltiyordu. Sıradan kuralları yerine getirmiş olmasın, günbegün yeni kuralları, yeni mahşerleri, yeni işkence yöntemleri dayatılıp tirmandırılıyordu. Yaşamın her dakikası, her saatı programlanmış her şey kurallara bağlanmış, insanlar emir-komuta zinciri içerisinde baskılı birer arak, birer robot haline getirilmişti. Baskı, yasak, acık, uykusuzluk, pislik, havasızlık, korku, panik, gerginlik ne olacağından bilmezmiş insanlarını aktarıyorlardı. Baste verene gibi buluşacı hastaklıkların yaygın bir biçimde boy verdigi cezaevlerinde gün boyu marş söyletiliyordu, askeri eğitim (yürüyüş, yat-kalk vs.) yaptırılıyordu. İçeride teslimiyet için çalıştırılıyor, havalandırmaya çıkarılmadığı saatlerde de koğuş penceresinde kapattıkları içeride yerinde saydırılıyor ve eşliğinde akşama kadar marş söyletilip ayakların kaldırıldığı tozlar solunuyordu. İçmek ve temizlik için su veriliyor; susuzluk, tutuksular kırıp geçiriciler, bitler ve pislik kokuyordu. Cabuk çöktürme ve bitiş için bunu da yeterli görmeyen düşman; veremlileri, diğerlerinden ayrıyor aynı kaptan yeme yeme zorlanıyorlardı. Daha da ötesi veremli tutuksulara yaymak için tutuksular getirilen karavanalara veremlilerin balgını ve her türlü pislik katılıyordu. Bunlar da yetmiyordu, tutuksular korkunc bir açlıkla karşı karşıya bırakılıyorydular. Su veya bu davranış bahane gösterilerce koğuşlara günlerce yemekte cezası veriliyor: ceza verildiği gündürde ise çok az veriliyor. Tutuksular her günün çokermekteki susuzluğunu temiz su vermek için cendere sıkıştırılarak sıkıştırılıyor. Gardiyanlar, yeni yeni işkence yöntemleri deniyor, etkili olanlar cezaevi genelinde uygulanıyor. Bülde şahipleri de Esat Oktayca öölendirilirdiyordu. Ayrıca onbaş, çavuş rüteleri takılıyorydular. Her çeşit işkence yapan en çok ek üstünde tutuldu. Binlerce insan her soylenene uyan, her şey "emredersin" diyen, insanı hiçbir hakkını kullanmayana ve insan olarak görülmeyen birer denek gibi işleme tabii tutuluyordu. Zayıf ve yetersiz unsurlar düşürülmeye çalışılıyor, bu tür unsurlar da biraz daha rahat etmek, kendini kurtarabilmek umudıyla idarenin tutukları içerisindeki uzantısı-ispyoncusu durumuna geliyordu. Tuzu domana katan bu vahşet ortamında, her çeşit insanın toplatıldığı binlerce insanın içerisinde, epey zayıf ve idarenin kulanılabileceği unsurlar ortaya çıktı. Koğuşlarda yaygın bir ispyonculuk ağı oluşturularak tutuksuların her anı, her dakikası, her davranış üzerinde denetim sağlanmaya çalışıldı. Gardiyanların koğuşlarda bulunmadıkları saatlerde koğuş gözlemlerine ek olarak bu ispyonculuk içeride

birer gardiyan oldular. Tutuksuların nefes almaya dahi denetildi. Bir araya gelmelerine, konuşmalarına meydan verilmeye çalışıldı.

Düşman en başta özne koyduğunu örgütlenmeyi dağıtmış, örgütüz kitlelerin bir güç olamaya çalışılmasını bındırıcık bındırıyor, en ufak bir kıpırdanmaya müsaade etmemeye baş hedef olarak sürdürüyordu. Kipliklikleştirilme, tüm değerlere yabancılaştırma, özne epey mesafe almıştı. Tutuksulara çok sokuluyor, fosetik kukurlarına batırılıyor, zorla pislik, fare, deteryan vs. yediriliyor. Birbirlerine küfür etmeler, dövürmeler günlük ve olağan olaylar haline geliyor. İnsani değerlerini yitiren, düşüncesiz, özne yabancılaşmış bireylerin, devrimci, halkın davasını savunucuları olamayancağı, siyasi kimliğini koruyamayacağı düşmanca da bilinen bir oluydu. Bu bilinç ve planla yaşamın kendisi, tutuksular kişiliği, sızla ve ilkesel ve ilkesel sürüklemeye bir silah, bir arak durum getirilmişti. Yaşamın ölmek, o günlerde devrimin ve halkın aleyhinde kullanılan bir araca dönüştürme ve bu sürecin işlemesi demektir. İncanını yitirmeyen, ideolojisi, halkı ve Partiyeyi bağlayanı sürdüren onlarca, yüzlerce Partili her gün ölmüş yüzlerce defa arak olmuştu. Yaşamın kendisi bize karşı bir düşman, bir silah haline getirilmişti. Bu şekildeki bir yaşam; istenmeyen, reddedilen bir yaşam; aranan, tercih edilen ise ölmüş. Ölmekten korkmayan, ölmüğü ölmek çok sayı arkadaş vardı. Örgütlü bir cıkış yapamıyorlardı; dağılımı ve yenilişim bir ordu durumundaydı. Koğuşlarda ve dışarıya tam terciğimiz devam ediyordu. Mahkemelerde işkenceden, cezaevinden baskından bahsetmek kesinlikle yasaktı. Cezaevinde oluşturulan emir-komuta ilişkisi mahkeme salonuna taşırılıyor, yarçık-taluk ilişkisi yerine emir-komuta ilişkileri yürütüldü konulmuştu. Ayrıca yarçık sordurduğu sorulara evet ya hayır denilecek; Kürt, Kürdistan, PKK'lıkten bahsedilmeyecekti. Çünkü herkes TÜrkiye, Mahkeme salonunun güvenliği, iznibattan cezaevi idaresine ve gardiyanlara devredilmişti. Salonda gardiyanlar tutuksuların tepesine dikilerek pul gibi oturmaları isterdi. Kıpırdamalarına, bir kimseliye bakışmalarına dahi müsaade etmiyorlardı. Koğuşlarda tutukları, emir-komuta ilişkisi not edilip düşünce arabadan cezaevine kadar ayrıca cezaevinde de an vahşi işkence ve ek cezalarla cezalandırılıyorydular. Durumdaya, davamıza gelen tek tutuk avukatları sendirildi, torer havası estirilerce onları da davaya girmekten caydırıyor, avukatların da yavaş girmesini angelmeye ve herkeş, susturma yoluna gidildi. PKK'lıların davalarına girmek bir riski gerektiriyordu. Zaten yetersiz, pasif tutuk takınan hukuk adamları, sorumluluğundan uzak olan Diyarbakır Barosu avukatları sendirilmişti, çok az sayıda ya da hiçi yetmezdi, çok az sayıda ya veya bu şekilde davalar girme yurekliği gösterilemiştir. Tabii bunlar da gerçek anlamda avukatlık yapmaktan uzaktılar. Kısacası Türkiye'deki sol ve aydın çevreleri Kürdistan'daki benzerleri tarafından tamamen yalnız bırakılmıştı. Şahımızda bu denli insanlık suçları işlenirken, kademize başbaşa bırakılmıştı. Ne haliniz varsa görelime terkedilmişti. Keza dünya kamuoyu aynı şekilde suskunluğa sürünüyordu.

Türk devletinin Kürdistan'daki uygulamalarını biliyoruz, tanıyoruz. Bu uygulamaların yabancıcağı değildi. Fakat görülen o oldu ki, bu süreçte Karık Türk devletinin gayri-insani barbar karakterini yeterince özümsemeyiş, bilince çıkarmamıştı. Türk devletinin gerçek anlamda simdi tanınmış ve kavramlı oluyordu. Dünyada hiçbir gücün, çağımızda bu denli güçlü kararmış tüm insanı değerlerden uzak ve irkçılığın bu en üst boyutu ile uygulayıcısı olabileceğini inancında değildi. Hitlerin Nazi kampları ve Vietnam zindanları, ancak Diyarbakır zindanları kıyaslanabilir. Bu vahşi insanlık düşman sistemi ve temsilsel devlete ve uygulayıcılara karşı tarihi kıçımızın haklılığına inanıncımız da daha bir pekişiyordu. Kin ve öfkemiz giderek büyüyordu. Hakkı ulusal kurtuluş ve sınıf savaşımına gerekten namımız ve iftandı savunmaları tam anlamıyla uygulamalar karşısında emilleri ve tutuklular, tamamen boyanmış ve aktifnya kükrek çekici olmaları da kaçınılmaz. Nitekim PKK dışındaki diğer kesimler, özellikle Kürt reformist, kökük-burjuva gruplar tamamen tüketiyi yapıyor. Hicbir iddiaları kalmamış, kurtuluş ve direniş yönünde en ufak bir çaba ve arayış içinde bulunmamışlardı. Vahşet, baskı ve terörün farklı çizgilerde, farklı sonuç ve tavırlar yaratacağı kaçınılmaz. Bu en üst boyutu ile sergileniyordu. Sözünü ettığımız bu güçler üzerinde devletin yarattığı sorun, çözümler, çürüme, dağılım, elleri havaya kaldırmış, yılmık, siyasi arenayı terk edmişti.

Evre çeşide kitlesi olarak hem biz, hem dışımızdaki teslimiyeti yapıyoruz. Hem teslimiyet ortamındaki tavırmız, hem teslim olma biçimimiz, hem de bu soruna yaklaşımımız tamamen farklıdır. Objektif olarak hepimiz teslim olmuştuk, ama her şey aynı olarak gelişmiş, birbirini aynı olmamıştı. Aradaki fark göstermek için şu örneği verelim: 1905 devriminde Bolşeviklerin tavri Mensheviklerin tavrından tamamen farklıydı. Bolşeviklerin sloganı burjuva demokratik devrim için ayaklanma kabasıydı. Mensheviklerin ise liberal burjuvaziye uzlaşma, anlaşmayı, silahlı ayaklanmaya karşıydı. Ayaklanma yenilişiyi sonuçlandı. Ayaklanmanın yenilişiyi sonuçlanmasından haklılığını doğrulayıcı ve göstermişlerdir bir şey kaybedilmemiş. Bolşevik taktik doğrudur, ama Bolşeviklerin eskiklikleri vardı. 1905 devrimi, ayaklanma 17 Ekim devriminin bir prova oldu. Bolşeviklerin eskiklik ve yetmezliklerini daha iyi kavrayıp girmesini sağladı. Ayaklanmanın bastırılması Mensheviklerin proletaryayı burjuvazinin kurucuna takması, burjuvazinin yedek gücü duruma düşürmesi, onların teslimiyeti, Bolşeviklerin yenilişiyi uğraması arasındaki çizgi farkını kaldırmaz. Yenilişiyi oldu diye, Menshevikleri Bolşevikler aynı durumda ve konunda görülmeye ve bir kefele konulamaz. İşte Diyarbakır zindanlarındaki farkı da böyle görüp, böyle anlamak gerekir. Güçlerin ideolojileri, çizgileri aradıkları, onların politik-pratik tavrılarının yanısırmış olmuştur. Kürt kökük-burjuva, reformist, miliyetçi hareketlerin işbirlikçi, teslimiyetçi, uzlaşmacı karakteri, ideolojik yapıları, Diyarbakır zindanında pratik tutumlarını daha bağından beri, teslimiyet kendisini boyunlarına takma, düşman karşısında düşüncemize ve tam bir sefilleşme şeklinde yansıdı. Başından beri hiçbir direniş göstermiş, düşman ne kabul et demişse kabul

etmişler. Mahkemelerde daha önce mangalak köli bırakmayan bu bol bol laf üreticileri torer yemiş bülbulü dönmüş, kendilerini masum gösterme, affettirme, kapağı bir an önce dışarı atma, tatlı canlarını kurtarmak için ezilip bızlanmışlardır. Devrim ve halk adına yıllarca söyleyip, cizdiklerini, yazdiklarını unutmaya, bireysel kurtuluşu her şeyin üstüne çıkarmış, devrim ve halka karşı dönmekten hem de en düşkün şekilde ayrı dönmekten yarınsına girmişlerdir. Kökük-burjuvazinin sınıf karakteri gereği kaypak ve güçlünden yana oluşu bu torer koşullarda gerçek yüzünü sergiliyor. Her şeyin bitirilmesi, burjuvazinin karşısında durulamayacağı hesabıyla herhangi bir siyasi kavga girilmeden açıklan pratikleri ve sözlüyle bilgilerini lan ediyorlardı. Geleşen gücü direnişler sonucu baskı ortamının kırılması, bunların da nefes almışın sağladı. Direnişlerin irtesi ve dışta bir varlığı büyük bir pratik ve gücü bir sosyal miras yaratıldığını görüldüklerinde ise bu değerler, miras ortak olma prestiji ve saygınlıkları nasıblı alma, bunu kişisel çıkar ve kariyerleri için kullanmak gayesiyle dilleri dönmeye başladılar. Yarattıkları hiçbir şey olmadıkları için buna ortak olmaları görülmemişti. Ancak ne zamanki onlarca PKK direniş kahramanı şehit oldu ve konuşma fırsatı doğdu, ıste o zaman yaratılan değerlere görülmemiş bir saygınlıkla saldıracak yalan ve demagojilerle gerçekleri çarpıtarak bir yerlere varmaya çalıştılar. Ve bunun en güzel biçimi, yaratılan bu değeri alıpcağa pazarlamaya, bugün için ve özellikle yürüdünda, Avrupa kaldırımlarında sergilemektedirler.

Hicbir direniş göstermeden teslim olan teslimiyetçi çizginin bu temsilcileri doğaldır ki, direniş arayanından olmayacakları ve olmadılar da. Tüm vahşeti bütün boyutlarıyla yaşamış, yaşam onları en kekilmez hale gelmiş olmasın rağmen, kişisel rahatlık ve kurtuluşları için de olsa harekete geçmeleri gerekirken, parkarıncı dahi kıpırdatmadılar. Ancak güc dengelerinin değişmesi, PKK'nın gücü ve direniş çizgisinin ağır baskıncı düşmanını geriletilmesinden sonra diki, sürüklenme sürüklenme teslimiyet ortamlarında cıkmaları gerekceksebilmiştir.

Söylediğimiz gibi biz de PKK hareketi olarak teslim olmuştuk; ama diğerleriyle teslimiyet biçimimiz arasında dağlar kadar fark vardı. PKK ideolojisi uzlaşmayı, teslimiyeti reddeden, iltihacı, Bolşevik, direnişçi bir ideolojidir. PKK'nın bize verdiği ruh, Bolşevik ve direnişçi bir ruh ve anlayış. Eğer bu, sonuna kadar yaşama gereçilmesinde ve yeterince temsil edilmişse, bu, PKK'nın ideolojisinin ve anlayışının kaynaklanmamıştır. Bu, ideoloji ve anlayış ilişkileriyle yeterince bütünleşmemiş, birey düzeyinde yetmezlik ve zaafırmız tam olarak aşamamış olumuzdandır. PKK'nın direniş anlayış doğrultusunda, düşmanın saldırdı teslimiyeti dayatması karşısında ve düşmanın amaçları, vahşiliği hiçbir telarütü limesine rağmen, hiçbir tereddüt ve kilime düşmeden, teslimiyet kabul edilebilir mi? düşüncesinde kafamızda kendi kendimize bile net ve açık olarak reddettik. Direniş tavrımız odaya koyduk. Aylar boyu muazzam bir direniş sergiledik. Bu direniş sürecinde o vahşet saldırdıkları işkenceler altında her an bir darbeye yaşamızca yitirmemiz isten bile değildi. Yaşamıza dair hiçbir garantimiz yoktu. Ölüme her an kucaklaşılabirdik. Böyle bir

ortamda teslim olmanın ölmü koruculuğu açıklanabilir mi? Yukarıda sergilediğimiz ve daha açıklamadığımız nedenlerin bir araya gelmesi, direnişimizin yenilişiyi sonuçlanmasını getirdi. Düşman büyük oranda irade ve azımlıyı kırmış, direnişci güçlere çok ve iradeyi yitirmişti. Sonuçta yenilgi de olsa doğru olan tavri teslimiyet değil, direniş politikasıdır. Bu doğru politikaya sonuna kadar yürütmeyiz, direnişimizin görkemiyle... -Rusya'daki 1905 yenilişinde olduğu gibi- gözü düşürmez.

Düşman daha politikalarını oluştururken, yeni olanaklarını yürütürken, yenilişiyi uğramış bizlerle diğerleri arasında pek farkı koyuyor; bu durumumuzda dikkate almak zorunda kalıyoruz. Diğer koğuşların ve hücrelerin üzerine girmekten son derece pervasız ve vahşet hareket ediyor. Her türlü kükük düşürücü, ağağıyla gösterimlerinde sakinlikni gösterimlerinde. Bu tür uygulamalara tavri koyacaklarını, direnecilerle dair bir kaygısı ve beklentisi olmayıyordu. En koyu şekilde vahşet uygulandıktan dahi, Hayrilerin, Kemalilerin, Mazlumların ve diğer PKK kadar ve sempatanlılarının bulundugu 35. koğuş, düşmanın korkulu yansı, tehlikeli bir alanıydı. Her türlü işkence ve vahşete rağmen, aşışılma, kökük düşürme vs. uygulamalarda ise karşı tavri gelececeği tepki gösterileceği hesabıyla yönelimlere, temkinli davranıyor. Bu iki teslimiye biçimi arasındaki fark, dostun düşmanın karşısında yerinin farklılığıdır. Dost ve düşman doğar doğal teslimiyetçi bir çizginin temsilcileri ve daha ilk başta savaşmadan direnmeyen teslim olanları, direniş çizginin savaşarak, direnerek yenik düşmüş, temsilcileri farklı bakarak, farklı yaklaşacaktır.

Diğer çizgi arasında egemen olan arayış; az ceza almak, daha eksiksiz kurallara uyarak az dayak yeme, kişisel kurtuluş, cas pazandırın dışarı kapağı atmayı; Bu güçle ve kişiler bırakın halk için, devrim ve gelecek için umut ve kurtuluş vaad etmiyor, kendiki kişisel kurtuluş ve rahatlığı için bir şey vaad etmiyorlardı. Küskünlük, sefillik bu denli üst boyuttaydı.

Diyarbakır direnişinin Kürdistan devrimi ve Parti tarihizinde nasıblı ki, çok önemli bir yer vardı, 35. koğuş da Diyarbakır zindanlarında o önemde bir yeriydi. Örgütsel yapımız dağıtmak için düşman önder ve kadrolarımız kitlemizin içinden alarak 35'si toplamıştı. Bu durum kitlenin öndersiz kalmasına ve direniş üzerinde son derece olumsuz etkiye yol açıyordu. Daha sonraki teslimiyet ve vahşet sürecinde kadroların büyük çoğunluğunun bir arada bulunması 35'in devrimci ruh, direniş için atlimi zemin ve önderlikte örgütlenmenin çukuk noktası, cezaevinin giderek komuta merkezi olmasını getirdi. Bastaki dezavantaj bir yerde avantajla dönüşmüştü. Gerçi vahşet ortamında 35'in (Hücre) kendisi, içinde bile habersizse, örgütlenme olanağı yoktu; ama güçlü bir potansiyeli ve ruh vardı. Mahkemeye gidici gelişlerin de, herhangi bir iş için hücreden çıkarılırlarda, bir bakış bir işaret, bir fidsiyatıyla anlatılan, ifade edilen çok şey vardı. Her şeyin başında da Partimize, ideolojimize, halkı davamıza ve birbirmize olan güvenimiz güçlüydü. Düşman, 35'te istediği şeyi, istediği şekilde ortaya koyuyor; hücrede muhabir ağı istediği düzeyde oluşturuyorlardı. Mazlum, Hayri ve Kemal'in ortasında hücrede bulunmaları için güçlü bir dayanak, inanc ve moral

kaynağıydılar. 35'in havasına ege- men olan siyasi bir havaydı. Bütün kafalarla, hücre içi sohbetlerle, mahkemelerdeki savunmalar ve durumumuzdan ne olacağı, karantik ve aşşık ortami nasıl aşacağıyı arayıyordu. Düşman da bunu seziyor, büyük bir kudurganlıkla bindiridecek bindiriyordu. Hücrede kalanları büyük bir kesimi başka PKK ana davasını ve diğer davaların önemli sanıkları olan kadrolarında. Hücrede kalanlar genel olarak mahkemelerde siyasi savunma yaparak Partiyi, ulusal kurtuluş savaşımızı savunurlardı. Kötu duruma düşmemize ve koyu karantik teslimiyet ortamında olmamıza rağmen, gelecek vada eden bir potansiyel ve ruhumuz vardı. Düşman bunu bir türlü bitiremedi, altı emeyi basaramadı.

Teslim olumuzun ilk gününden başlayan teslimiyeti aşmak direniş sergileyerek bir ortamdaki çıkış için arayış ve tartışmalarımız hiç bitmedi. Başta önderlerimiz ve PKK'nın kurucularından M. Hayri DURMUŞ, Mazlum DOĞAN ve Kemal PİR, bu tartışmaların ve arayışların başını çektiler. Yenilidğimizde ve teslim olduğumuzda "tamam artık rahatımıza bakalım, kendimizi düşmanın insafına bırakalım" anlayışı içinde hiç olmadık. Teslim olamıyorduk hiçbir zaman içinde sınırlanmadık ve kabullenemedik. Öyle ki, çoğu arkadaş teslim olmaları artık ihanet ettik şeklinde görüyor, teslimiyeti ihanet olmadığının yeterince kavrayamamanın yanında, bunu sindirememinin, kabul edememesinin kahredici yanını açığa vuruyorlardı. Hepimiz kendimizi yitip bitiriyor, nice lanetler yazdırarak nasıl bu duruma düştük diye kendimizi altı edemiyorduk. Apo'ya, Partiy'e, halka verdiğimiz sözümüz vardı. İlişkide bulduğumuz, öğütlediğimiz yüz-bunlere, milyonlara direniş, savaşımı öğreten bizler, öncüler bunun gereklerini yerine getirememiş, Partiy'e, halka, Başkan Apo'ya layık olmamıştık. Düşman karşısında devrimci kişiliğin Marksizm-Leninizm güçlü temsilcileri olmamıştık. Tarihsel süreçte, genelde tüm halkların, toplumların tarihlerinde yenilgi, esaret gibi karantik günler, dönemler yaşanmıştır. Bunun kabulmezliği ve içine sindirilemezliği, toparlanıp güç yettirir hale gelindiğinde yeni başkaldırılarla bu karantik dönemlerin aşılındığına bilinen ve yaşanan olgulardır.

Diyarbakır zindan sürecinde halk ve Parti olarak bu karantik dönemlerimizden birini yaşıyorduk. Teslimiyeti, kurtuluş olmasaydı, çacını ve devrimci düşünce ve kişiliğimizle bağdaşamayacağımızı biliyorduk ve bunu yaşıyorduk. Teslimiyeti, ihanetinden yoldu. Seçeneğimiz ya ihanet etmek ya direnmek olacaktı. Başka bir yol, alternatif sözünümüze değildi. İste bizler yaşamın kıta gerçekliği karşısında, bu karantik ortamda, direniş ve çıkışın bilmez tüklenerek arayış içindeydik. Ama bu kurtuluş kazası, acısız, bedelsiz ve rahat olmayacaktı. Tüm koşulların aleyhinde olduğu, her türlü alçalmının, pusluğun, ihanetin bizi çevreleme sarıldığı, bu cendereden kırılmak sandığı kadar basit olmayacaktı. Bunun yanında yetmezlik, ve zaafımız yüzünden düşman azim ve ırademizi kırmış olmasın da bunun üstüne eklenince tarihsel çıkışın zorluğa daha bir ortaya çıkıyordu. Tüm bunlara rağmen halkta, Partiy'e, Apo'ya, marksist-leninist düşüncelere olan inancımız ve enğin bir bağlılığımız vardı. Pratik olarak geri düşmüş, teslim olmuştu, fakat bu düşme

düzeyinde, ideolojik düzeyde bir teslimiyete hiçbir zaman varmadı. Direniş ideolojisinin gereklerini yerine getirelimize öylesine yaygın tutuyorduk. Doğrusunu söylemek gerekirse isimiz o kadar zordur ki, her yönüyle kuşatıldığımız cemberi kırarak adeta bir müjze olcaktık.

Özellikle Mazlum, Hayri, Kemal ve diğer arkadaşlar direniş arayışını sürekli güdümede tutuyor, biçim ve zaman üzerinde tartışmaları yoğunlaştırıyorlardı. İşte teslimiyeti kabullenemeyişimiz, bu tartışma ve arayışlar, tarihsel çıkışlarımızın zemini, hayat kaynağı oldular.

Düşmanın tümüyle konuşmayı ortadan kaldırmadığı dönemde a- ramızda sohbet ve yazışmalar sürüyordu. Bu süreçte mahkemeli tutulmamız üzerinde özellikle Hayri'nin uyarıcı ve yol göstericiliği sürüyordu.

Mazlum, direnişin başlatılmasını habire istiyordu. Hayri ve Kemal'in yaklaşımları da böyleydi; ama öngörü ve kitesel bir çıkış olanak ve koşulları yoktu. Vaheş ortamı zaten yaşanıyordu. Özellikle Hayri'nin düşüncesine, mademki böyle bir çıkış olmasaydı, bekletelim; hiç olmazsa mahkemeleri savunma aşamasına kadar takip edelim. Kürsülerde karşı-direncimlerin, sömürgeçilerin ve ihanetçilerin denetimini brakmayalım; savunmaları verdikten sonra eyleme geçelim şeklindeydi. Çünkü bir çıkış ölüme noktalanacağı çok iyi biliniyordu. Ölmekten önce son bir görev olarak PKK'nın ve Kürdistan halkının haklı davasını savunulmasını, bu alandaelden gidilene bir şeylerin yapılmasını istiyorduk. Bu anlayış genel olarak kabul görüldü. Ve çıkış, PKK ana davasının savunma aşaması olarak yayın görüldü. Duruşmalar hızlı bir şekilde sürdürüldü için bu süre fazla uzamıyacaktı tahminimizde göre.

Parti, halk davasını her şeyin üstünde tutmak her zaman için bu önder kişiliklerin en büyük özelliği oldu. Kişisel saygınlık, prestij ve onurlarını; devrimci onur, Parti çikarı ve prestiji önüne dikemeyen hiçbir zaman düşünmediler ve hep onun bir parçası olmaya çalıştılar. Kürdistan halkının önderlerinden ve silahlı güçlerimizin komutanlarından biri olan Kemal PİR'in verdiğimiz örnekte bu davranışını en üst boyutta nasıl sergilediği görülmektedir: 1981 Kasım'ında düşmanın bazı dayatmaları, bizi Partiy'e karşı kullanma, kamuoyuna teşhir etme tehlikesi bildirildiğinde Kemal, Parti üyeliğimizin düştüğü, tavır ve tutumlarımızın Partiyi bağlamayacağına, ona layık olmamayı, önu temsil etme hakkımızı yitirdiğimize mahkemede açıklama önerisi getirdi. "Ola ki daha kötü durumlarla düzeriz. Bu Partiyi bağlamamış, Parti daha fazla zarar görmesini" diyordu. Hayri, durumumuzun o kadar kötü olmadığını, Partiy'e sahip çıktık. Bütün yaşamını Partiy'e ve devrim mücadelesine adanmış. Parti üyeliğinin en büyük onur ve sıfat olarak her şeyin üstünde tutulan Kemal, bu en değerli ve en çok sevdiği sıfatları bırakmayı öneriyordu! Bunu isteyebileceğini riyasından görmeyi dahi düşünmemişti ve bu hiçbir zaman aklına getiremeyeceği bir şeydi. Ama koşulların yarattığı durumda, Partiyi ve halkı her şeyin üstünde tutarak olası olumsuzlukları en aşırye indirmek ve bunun faturasını Partiy'e ödemek değildi de, çıkış olarak kendi ödemek istiyordu. Etrafımızda çemberin giderek daraldığı bu günlerde, bu kötu durumumuzla veyransın edişimize, Hayri biraz da kızarak, "Kendi ken-

dimizi bu kadar suçlayıp aşağılamaktan vaz geçin, Partiy'e ve halka olan bağlılığımız, inançlarımız gücüdür. O kadar kötü durumda değiliz" deyip, en zor anlardaki soğuk kanlılığını, geniş sağıklı ve isabelli düşünme özelliğini bir daha gösteriyordu. Onun bu özelliği en iyi Kemal'in "Hayri söylemişse doğrudur; o hepimizin yerinde düşünür, yanlış düşünmez" sözleriyle ifadesini buluyordu.

Vaheş, yeni yasaklar ve uygulamaları devam ediyordu. 4 Kata konulan 10 arkadaşın başı üçüncü kata indirilerek Hayri, Kemal, Mazlum'un da aralarında bulunduğu 5 kişi, arada bir hücre boş bırakılacak şekilde yerleştirildiler. 3 katlı ve haberleşmeler, bir şeyler alınıp verilmesi diye yine aynı şekilde arada bir hücre boş bırakılarak yerleştirildiler. 1. ve 2. kattaki arkadaşları haberleşme olanığı zaten kısıtlıydı, 1981'in sonlarında düşman, konuşmayı, illik kişisel kitesilik yasaklama ve denetim altına alma yoluna gitti. Düşünceleri aksama kadar marş söylettiler, Hayri'nin içinde dotletiyor, geceleri de gözlemete deliklerinden kontrol ediliyordu.

Vaheş öyle bir duruma getirmişti ki, yeni adımı zemini yaratılmıştı. Düşmana, istediği kullarına uymazmış, teslimiyeti kabullenmiş yelmemişti. Bu, asıl amaca varda onun için ikadimdi. Bunu başardıkları sonra asıl önemli ve öldürücü darbeyi indirecekti. Bu da, itiraf altı altında ihanet dayatmasıydı. Korkunç bir vaheş ortamı yaşanıyordu. İnsanlar korku ve panik içinde her an, her dakika ölüme yüzüye, canından bezmiş bir ortama çekilmişti. Olusturulan bu ortam, istediğini dayatma ve yolda düşman için yeteriyle fazlasına dahi gerek yoktu. Ama

kasından, devletin tepe noktalarından bağımsız, bir kolordukomutanının altından kalkabileceği, kendi başına yapabileceği bir iş değildi. Türk ordusundaki görevleri ve emir-komuta zinciri hiyerarşide alınıldığına, alt kademelerin üstten bağımsız, kendi düşünceleri doğrultusunda bu denli geniş ve yaygın bir uygulamaya gidemeyeceği, herkesin rahatlıkla anlayabileceği bir durumdu. Pratikte uyguladama ise, MIT'in tutusaklar hakkındaki bilgileri ve mahkemede delil durumları ve coza gerekleri değerlendirilerek, kolordukomutanının bilgisi dahilinde, askeri savcılar eliyle tespit edilen tutusaklar, itirafa zorlanıyor, tekrar tekrar cezaevinden polise alınıp işkenne merkezlerine sorguya çekiliyor; itiraf yapmaları, istenene doğrultuda ifade vermeleri, pismankı duymaları isteniyordu. Mehanizma tüm çarklarıyla ilik haldeydi. Bazı tutusakların poliste işkenne ifadeleri cezaevi ses cihazından tüm kitleye okunarak bu şahısların itiraf yaptıkları ve bu işten kurtuluş olacağı söyleniyor, kendi kurtuluş ve rahatlari için herkesten itiraf etmesi isteniyor, çağrı üstüne çağrı yapılıyor. Esat Oktay, "Yukarıda Allah, burada ben, size benden başka kimseniz yarmadım, kimseniz kurtaramaz. Ne olursan ol, kim olursan ol, yeter ki pismankı göster, bildiklerini anlat, rahattını ve kurtuluşunu sağlarmış. Hiç kimsenizden kurtulamaz. Başka çıkış da önu" diyordu. Müthiş bir terör estiriliyor, hızlı bir şekilde sonuç alınmaya çalışılıyor. Davaya inancı kalmamış usak ruhlu bir kaçme dönemi, zayıf unsurlardan bızımsanmayacak bir kesim üzerinde bu sonuca varıldı. İtirafıların mahkemede okutuluyor, Partiy'e sadırlıyor, borazanı halin-

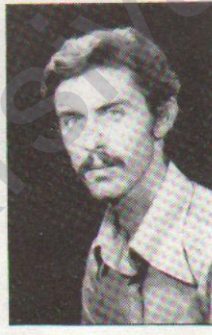
düğün saatler dışında beton üzlerindeki gözlerin başına da oisla hiç olmazsa ayakta duruyor veya oturmaz. Gün boyu mars, eşya tutulmuş ve dayak yok. Cezaevinde ise tutuklunun ayakta olduğu zaman dışından bos, denetimsiz, programlanmamış bir dakikası yoktur. Yatış bile kuruluşa bağlanmıştır. Eller bitki, esas duruş vaziyetinde yatılcaktı. El atılmadık hiçbir anı kalmamıştı. Askeri hastane de tutusaklara ayrılmış hastalar koşu, cezaevi idaresine, Esat Oktay'a bağlanmıştır. Hastalar koşusunda cezaevi gardiyanları görevlendirilmişti. Orada da hasta en fazla günün üç defa tualete gidebilir; sürüşü, ses vaziyette, gözler tavanda 24 saat yatır vaziyette olamaz; gezmesi, ayaga kalkması yasak; bir üç içmek bile kısıt künye yapılarak "komutan"ından (asker gardiyanından) su içme mäsadesi istenmesi gerekiyor. Hiçbir doktor, gardiyanlardan izin almadan hastaneye gitmek istemez, girildiğinde iş hastalığı ne sorulduğunda önu konuşamazdı. Aynı şekilde tutuşların da doktor ve hemşiresiyle konuşması yasaktı.

Devlette de ailelerimiz eli almış, bize karşı kullanmak, bası ve terörle sindirmek, ziyaret gelmelerini, bize sahip çıkılmalarını engellemek için çok pervasızca bası ve saldırı yoluna gidilmişti. Ziyaret ise göstermelik olarak en fazla bir dakikaya sığacak bir sırında tutulmuştu. Ailelerimiz arama altı altında asagılıyoruz, dövülüyor ve hatta süründürülerek yat-kal yaptırılıyor. Askerlerin sarınlığı ve saldırılarına muhtapl oluyorlardı. Kürce konuşmak kitesilikle yasaklanmış; Türkiye beşmilyenlik bozulmuş sadece bir bakış dönüyorlardı. Onlar da kabinelerinde esas duruşta bekletiliyorlardı.

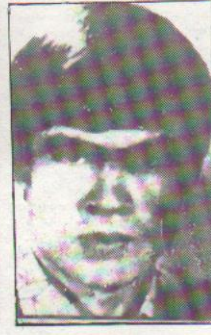
İhanetin bu şekilde dayatılması ve yol alır olmamız için arayış ve çıkış sürecini daha da hızlandırdı. Aramızdaki haberleşme de hemen hemen kesilmişti. Durumdaydı. Kürdistan halkının ve PKK'nın karşı karşıya kalması, bu korkunç ve haince plan karşısında artırı adımı atılmıyordu. İlik adam, Mazlum'un 21 Mart 1982'de ölüme kukula-masıyla oldu. O koşullarda başka çıkış olamazdı. Bize dayatılan ihanet ya da direniş, yani ölüm seçeneğinden birini tercih etmemiz gerekiyordu. Tercihimiz ihanet olmayacağına göre; direnmek, ölüme gitmekti. Tarih karantiklarına gömlük istenen Kürdistan halkının ve PKK'nın bu kritik ve karantik dönemde Mazlum, kızıl bir meşale gibi karantılı yirtarak çıkışı ve kurtuluşunu götürmek istedi. Çağdaş KAWA'nın balyozuna tarih tanık oluyor. Bu çıkış, büyük çaplı ve tarihi emelleri olan düşman durduramamış; işini daha çabuk bitirmek için daha bir kızgınlık ve öfkeliye saldırıdır. Ama Mazlum'un verdiği mesaj yeterince anlaşılmas; şahiplerine ulaştı.

18 Mayıs 1982'de Ferhat KURTAY, Esref ANAYAK, Necmi ÖNER ve Mahmut ZENGİN bedonlerini atese tutarak Kürdistan halkının ve tarihin karantiklarına çakan yeni birer kıvılcım oldular. Tarih boylesı kahramanliklara çok az tanık olmuştur. Onların şahsında Kürdistan halkının onurunun ve başkaldırısının bir görkemi örneği sergileniyordu.

Bunu beklemeyen düşman, hain planlarının boşu çıkacağı telislayla açığına saldırısını daha üst boyutta çıkardı. Bu başkaldırılar, görkemli çıkışlar düşmanı durdurmaya yetmemiş, birçok şeyin istisnai, müjedelenis olmuştur. Düşman da bunun farkındaydı. "Her şeyi bit-

Ferhat KURTAY

Ali EREK

vañş işkenneociler bununla da yetinmemiş, özel sorgu ve işkenne odaları hazırlayarak mahkeme ve savcılığın istemi ve denetimine işkenne alıy ve işkenne hazırlama polis ifadeleri ve bu doğrultuda hazırlanmış iddianemeler doğrulanmak ve bu yünde hazırlanan ifadeler imzaltılmak isteniyordu.

Bu işi idarenin tek başına dünyün, planlayıp yürürlüğe koyması, tabii ki düşünülmüş. Devlet politikası doğrultusunda PKK ve yönelik Diyarbakır cezaevi için Askeri Konseye kararlaştırılan bu plan ve program, MIT-Kolordu-Mahkemeye-Polis ve Cezaevi idaresine yürürlüğe konuluyordu. Yüzbaşı olan iş emniyet amirinin ve cezaevi müdürünün yıllar boyu tek başlarına, birlerince insanı işkenne tezgahına yatırmış, onlarca insanı ölüme uğru acması, yüzlerce insanı hastalıklı ve sakat bırakmış düşünerme halinde. Bu, devlet politi-

deki basın da çarsaf çarşaf kullanarak, PKK, ulusal kurtuluş mücadelemiz ve devrimciliğimiz aleyhinde kampanya sürdürülmüştü.

Kolordu komutanı Kemal Yakamış işin başında elinden gelen tüm gayretle işkenne gösteriyordu. Polis merkezinde, polislerin işkenne kendisinin istediği sonucu almadığına kızarak onlara şöyle söylüyordu: "Esat Oktay'ı kastedipelindek iş ki yapıyor. Hepizin önu kadar olamıyoursunuz." Bu sözleri cezaevindeki vaheş ortamının polise sorgu merkezlerinden kat kat fazla olduğu, en yetkili ağız tarafından teslim ediliyordu. İşin gerçeği de böyleydi, cezaevinden polis sorgu merkezine alınan tutusaklar, orada daha çok kalması tercih ediliyor, dönüldürme 12 Eylülün bilinen o polis merkezlerinin cezaevinden daha iyi olduğunu anlatıyorlardı. Orada işkenne gör-

temelde gelirlerdir. İşte onun gücü de güçsüzlüğü de bu noktadadır. Çünkü, vurdunuzu vermiş, aktarmasız gereken değerleri aktarmış; dolayısıyla yapacakları fazla bir şey kalmıyorsa çekip gitmeleri gerekir. Buna karşı sindirildiği bir toplum vardır. Bunun üzerine yeni partiler, parlamento, hükümet बना edilir. Rejimini böylelikle sürdürür. Bu rejimini nereye kadar sürdürür? Ezdiği ve karşısına aldığı kesimleri, yeni halk kitlesinin yeniden nefes alarak uyanışlarına kadar.

Bu gelişme sürecini, Türkiye gerçeğine uyduladığını düşünerek yapmış sonuçlar çıkmaktadır. 1980-81 yıllarında, faşist cunta varması gerektenere vardı. Yine bu dönüm, 24 Ocak ekonomik kararlarını uygulaması sürecidir. Bunlardan sonrasi ise, 92 yıllarında hazırladı. Bu ise, yeni bir anayasa, partiler ve seçim kanunları. 83 yılında bunları tamamladı. seçime girdi. Bilindiği gibi, rejimin fideğiligi hızla gelişme olanağı bulan tekelci-holdingci kesimler ANAP şahsında örgütlenerek, hükümet olmağa doğru gittiler. Bu kesimlerin varlığı, 12 Eylül'e bağlı olduğu ve 12 Eylül'ün askeri ve yasal kuruması altında gelişmeleri için bu rejimi sonuna kadar savunurlar. Özal'ın bütün yaptığını, 12 Eylül'ün ekonomik ve yasal sonuçunu gerçekleştirir. Özal biraz da bunu ustaca yapar, tekelleştirildiği kesimleri eyle almıştır. Ördün bütün ekonomik ve siyasal isteklerini sonuna kadar uygulamıştır. Gereklili olan yasal çerçeveyi de bunlar için sağlamıştır. Ördün kendisine göre bir hükümet ortaya çıkardığı gibi, bu hükümet de ördünün bütün beklentilerine cevap vermiştir. Bu temelde de, rejimin gelişimi aksadan günümüze kadar gelmiştir.

Rejim, күнүк ve orta burjuva kesimlerle, işçi-köylü gibi geniş ekleme kesimleri karşısına alarak bunları aşırı derecede bir yoksulluğa varıya götürdü. Bu kesimleri aşırı derecede yoksulluğasma temel verulan vurgunlarsa bu amaç tekelci-holding palazandıdır. Rejim, sınıf savamaları bir de bu yönünde yürütmüştür. Enflasyonun yükseltilmesi vasıtası ile de tekelciler, bu kesimlerden gaspediten değerlerini aktarmayı gerçekleştirmişti. Halkın enflasyon önlenememesi, tekel sahiplerine değerlerini aktarması sağlandı.

İçin denkil hakları son derece geliştirilmiştir. Böylece ördünce sabit tutulacak, daha fazla vurgun vermayi elverişli hale getirmiştir. Örtün kesimlerin gelirleri de benzer bir durumdadır. İşte, enflasyon tam da bunları soymanın aracı olarak geliştirilmiştir. Bu aracin geniş bir şekilde kullanılması ile birlikte, sermaye birikimi, bu yeni burjuvazasın kesimin elinde yoğunlaşmıştır.

ANAP'ta somutlaşan menfaat birliği de anlamı buraya budur. Bu, gözde kara bir şekilde, daha hızlı ve çabuk bir şekilde köşeyi döndürmüştür. Bunlar, hiçbir kural, kaidet tanımayarak, toplum üzerinde sonuna kadar oynayacak imkanı bunlara tanyacak yasalarda çıkarılmaktan çekinmeyen bir kesimdir. Böylece bir kesime karşı elbetteki toplum sessiz durmayacaktır.

Bir mahalefet gücü olarak gelişmek isteniyorsa, toplumun beklentilerine sahip çıkılmak zorundadır. Bizim geliştirdiğimiz devrimci mahalefet aynı zamanda bir burjuva mahalefeti gelişmesine de zemin sunuyor. Nitekim böylece bir mahalefet de gelişt. 88lere geldiğimizde, bu mahalefeti Özal'ı aşmaması önlemek için, yeni taktiklere başvurulduğunu görmekteyiz.

Erken yerel seçime, gitkince yer aranı düzen ANAP iktidarını, bir erken genel seçime gitmeden, atlamak için düzenleniyor. Bu yönetime iyide başarılı olacağı da pek sanılmıyor. Daha şimdiden Evren hem yasal ve hem de siyasal sürecinin sonuna gelmiş ve bir tükeneşi yaşıyor. Türkiye'nin mevcut durumu böylece bir askeri yönetimden daha uzun süre devam etmesine elverişli de değil. Evren'in süresinin bu kadar uzamış olması, aslında bütün sınıf ve tabakaların cerezağızlığını kaynaktıyor. Hem ezilenlerin ve hem de ezenerlerin yeni bir alternatif üretmemeleri bu sonuca yol açıyor. Bu ise, bu kesimlerin zayıflığını gösteriyor.

Burjuvazi bazı alternatif denemelerine girişiyor. Bunun için Demirel ve Doğru Yo'u, SHP ve İnönü'yü hazırlıyor. Ama bunlara tam destek sunmuyor. ANAP'ın tecri olma süreci hızlı bir şekilde gelişiyor. Bunlardan biraz umut kesmiş beniziyor. Kısaça, bazı çevrelerin geliştirmek istedikleri gibi, 2000 yılında ANAP modelini bir hükümetle görmek pek mümkün gözüküyor.

Ezilenlerin adına hareket edenlere ise devrimci bir mahalefet geliştirilemiyor. Halen dergicilik statüsünü aşmayan bir devrimciliği yürütülmek isteniyor. Legal dergiler etrafında bir yerlere varmak isteniyor.

Bütün bunların yanısıra, yüksek bir boyutta gelişen bizim devrimci çıkışımız sözkonusudur. Bu da bilindiği gibi, gelişimini önemli sonuçlara ulaşıp devam ettiriyor. Bugün rejimin savunucuları; Evren de biraz daha ısrarlı olma durumunu yaşıyorlar. Evren'i birkaç yıl daha başlatmaya çalışıyorlar. Bu ise zayıflığını ve özümüzsüzlüğünü verdiği bir umut uzatmadır. Bu yaklaşımda da kurumsallaşma ve geçici, gün kurtarma mantığı ile yaklaşıldığı açık bir durumdur. Aslında Evren 83'lerde rolünü tamamlamış ve aşılması gerekirdi. Ama bilinen gelişmelerden dolayı ördün uzatıldı. Burjuvazi Evren'in şahsında sağlam bir devlet yapısına sahip olmaktadır. Bir paşa bağlı olan bir iktidar. Kaldı ki bugün Evren şahsında yasanın bir gücünü de değil, güçsüzlüğü yaşıyor. Yine Evren'e oynatılmak istenen rol, Demirel'in deyimiyle "siyasetin parçalanmasına", yani, yine devletin zayıflamasına yol açıyor.

Demek ki, bu kritik, yürütüldüğü sırada baskı ve sömürü nedeniyle toplum tarafından başında görülen hükümet isteniyor. Bu nedenle, rejime en çok destek veren uluslararası bankalar, tekeliler bile yavaş yavaş bunları için uyarılara yöneltilmiş hazırlıyor. Evren'in son türdeş gazeteleri bir uyarılama töreni niteliğindedir. Yine, Özal'ın durumu da bundan farkı değildir. Artık faşist klikler bile bunları kabul etmiyor. Çünkü, rejim artık onların aleyhine işliyor.

Başlangıçta bu klikin önderi "biz 12 Eylül'den razıyız" diyorlar. Çünkü rejim bunları başlangıçta oldukça beşledi. Her ne kadar siyasal yönde zayıflattıysa da, ekonomik açıdan epey palazandırlar. Bunlar şimdi bunların siyasal kabuğuna da parçalanmak istiyorlar. Tabii ki, faşist klik bunlara karşı koyacak. Böylece gelişmeler içerisinde, çatışmalar, birbirlerini vurmaya kadar bile götürüldü. Hükümette, parlamentoda ve ordu içinde adeta bir birbirlerini parçalayacak derecede bölünmüş olan faşist klikleri mevcuttur. Hükümet ve ordu içinde daha MIT'te bile yapılan tasfiyeler nasıl güncerce sözkonusu edildi. Bütün bu çatışmalar sonuç gösteriyor: Mevcut rejim ve hükümet

ömrünün sonuna gelmiştir. Bilindiği gibi, sona gelmiş olmak, kendiliğinden ortadan kalkmak demek değildir. Tam tersine bu tür faşist rejimler ne kadar catırdasa catırdasın karşısında yer alanların gücü bir mahalefeti ile ancak yıkılabilir. Nitekim, Türkiye'de demokrasiyi geliştirmiş sırda kalsın, dört görüşü ANAP'ta yoğunlaştırma altında, faşist hareketi daha ileri düzeye örgütlemek başka bir özelliği sahip çıkmadığı da çok iyi görülmektedir. MHP'nin geliştirmek istediği faşizim, ulusal kurtuluş mücadelemizi geriletmesiyle birlikte, ordu destekli bir darbe ile ancak vücut bulabilir.

Tarihte belki de en görülmüş bir biçimde gerçek yüzünü de gözlemleyebiliriz. Demirel'in de deyimiyle "resmi ile fiili Türkiye arasında dağlar dağlar farkı" ortaya çıkardı. Televizyonda, radyoda tam 180 derecelik bir zıtlık vardır. Bu durum ise, faşizmin en iyi göstergelelerinden biridir. Demokrasilerde resmi durumla, fiili durum arasında tartışma ileri bir denge sağlanır. Bu da olmaktadır demek ki rejim kendisini çok iyi bir şekilde kamufle ediyor. Bunlara rağmen, rejim çürümüşlüğü, kokuşmuşluğu her yünden görülmüyor. Çeliskiler en içgören bir tarzda ortaya çıkıyor. Halk üzerinde geliştirdikleri işkence, soygunu kendi aralarında kıyasıya bir rekabet biçiminde götürüyorlar.

Böylesine çürümüş ve kokuşmuş bir rejimin, sıradan bir teşhiri bile, epey önemli sonuçlara ulaştıracak ve kitlelerden daha fazla destek bulacaktır. Elbetteki daha kalıcı bir iktidar bulacak olan çevrelerin bunun çaresine bakacaktır. Önemüdeki önemle ilişkin olarak daha şimdiden, demokli aranacak çareler vardır.

Bizim ulusal kurtuluşu bir siyaset olarak, Türkiye gündemine getirmemizi, etkisini en çok politika yapma gereğini ortaya çıkarmasında göstermiştir. Ulusal kurtuluş problemi orduya bağlanan geleneksel, duygusal bağlılığı sarmsıtır. Bu sarışını politikacılar nefes almıştır. Çünkü özellikle baş dayanak ABD emperyalizmi bile direnili karşısında bir şeyler yapma gereğini düşünürse, abetteki bir kaç general üzerine etkide bulunacak, elbette bu onların durumunu saracak ve bazı aşından laf kacıranlar politikadan bahsetmeye çalışacaktır. Orduya esiklik gibi kul-köle olmanın hiç de hayırlı bir iş olmadığını görecektir. Demirel bu teri aslında böyle değerdendirilmiştir. Bunlar kendilerini milyon partilerini, iktidar olma, birkaç hükümet kurmuş partilerini bir emirle kapatacak, sahip çıkamayacak kadar zayıf insanlar, kişilikleridir. Fakat birtakım catıklar oldu mu, izin, icazet çıktı mı, tekrar esiklik figüranlığı türünden politikacıları yapacak kadar hafifliklerini sergileyebilmektedirler. Ciddi politikacı olmadıkları belirtmek istiyoruz. Ecevit'in kendisi orduya çok çatar, "ordu etkisindeki aydın geleceği" der ama, kendisi ordu putuna bağlı bu aydın geleceğinin en alçak örneğidir. Ordu kültürüne, devlet kültürüne göreleceği, demokrasiden, Demirel'e köle daha uzak olan kendisidir. Yeni yetme Özal'ın talim kuvvetsizliği ise biliniyor. Tam bir ordu dalkavududur. Ördünün özünde işli sınırlar içinde halkın zırdığı amansız sömürüyle yürütmele sorumlu bir işbirlikçiler. Sivil klik bile denilemez. Onların bir ekonomik uzmanı gibi hareket ediyor. Yeni yetme İnönü benzerleri belki de biraz sivililerin rolünü arttırmak isteyebilir. Fakat bu da ordu geleceğine sıkı sıkıya bağlı olan, ama

kendi denetimlerini de biraz geliştirmek isteyen, yani kısmi bir sivilleştirilme süreci durumunda olan SHP yürüten hareket biraz da kendini böyle ortaya çıkarmak istiyor. Burjuva demokrasisi anlamında bir gelişmeyi yaratmak hayalciiktir. Fakat biraz sivilimiz, biraz toplumu hareketlendirerek, ağır bunalmı bir yumuşatmak. Biz, esas olarak bugün SHP'de gerçekleştirilmek istenilen, 12 Eylül rejiminin toplumu içinde itmiş olduğu derin bunalmı ve bu bunalmıların karşı-devrim tarafından istikrarla sömürülmesinin, özellikle bizim daha temel rol oynayan ordumuzun güderek gelişmesi ortamında, bunalmıyı aert bir devrimle sonuçlanmaması için sermayenin ve gelirin devrimci emperyalizt gelişmelerin de devrimci ile çatışmalarından, bundan sonraki devrimci gelişmeleri bir sefer sosyal-demokrat teşeyile kapatacak isteye, böylece burjuva iktidarını ördün uzatmak gibi bir rolün sahibi olarak değerlendirmeyoruz. 12 Eylül rejimini eleştirmeye bile yanasmama, onun toplum üzerindeki büyük yıkıntılarını, suçlarını ortaya koymaya yanasmaması, günü gelince "yaparız" derken bile, son derece yüreksiz ve de inancaz bir konuşma sergilemeleri, onların günümüzde gelişen, ilerle daha da çok gelişecek olan halk mahalefeti daha şimdiden düzeni sınırları için çekmek, düzene karşı çıkarmamak, bunu yumuşatmak, güderek taşıyıp sürece sokmak için hazırlanmış bir araç olarak görmek durumundayız.

Bu araçları ihtiyaçları var. Çünkü bu araç olmazsa daha sert gereklilikler ortaya çıkabilir. Bu sertlikleri düzen dayanmayabilir. Onun için bir emniyet subabıdır. Diğerleri ise SHP'nin bu rolünü oynamasına yardımcı olacaklardır. Dolayısıyla SHP sorunları biraz yumuşatmaktır. Bazı reformlar yapılabilecektir. 12 Eylül'ün sert darbeler altında ezilmekten kurtaracak, onlarla uzlaşarak, onları biraz geri plana itecek, yavaş yavaş kendilerini öne çıkaracaklar. Ama bütün bunlar da uzlaşarak yapacaklardır. Birbirlerini örselmeden, birbirlerini ezmeden, birbirlerine saygısızlık etmeden yapacaklar. Burası önemli. Ve burada bir anlamda, uzlaşma havası sözkonusudur. 12 Eylül'ü burjuva anlamda bir radikal karşı çıkış bile sözkonusu değildir. Demirel'in 12 Eylül'e karşı rahatsızlığı, SHP duyumu. Demirel'in daha sağ anlamda da olsa, orduya karşı olan rahatsızlığı, burjuva anlamda demokrasiyi olan işgisi SHP gösteriyor. Çünkü o daha fazla devletçidir. Anlaşıyorsa daha fazla orduçudur. Uzlaşarak halletmek istiyor. Aralarında bunlarda sınırlı bir çelişki de olsa, yine de ördünün ağır etkisi altında oldukları, birisinin daha uzlaşarak, daha birbirlerini saygılarına yitirmekten halletmelerine karşılık, Demirel milyon biraz daha hırçın, biraz daha kırgın olarak bu işleri yapacak istiyor. Ama ikisi de ördünün öndüne günü geldiğinde secedeye kapılmaktan çekinmiyorlar. Uzlaşmanın temsilcileridir. "Bizim de payımız vardır" diyorlar. "Biz de politika yapalım, ama ordu da rolünü oynasın". "Fakat biz istediğimizde essin", "biz istediğimizde zaman kilicisi salınsın", "bizi hiç saymasın" gibi-yetirlerinden daha fazla ileri gittikçiyorlar. Yoksa sağlam bir burjuva demokrasisi programını, orduya rağmen savunmak, şimdiki bunların denediği bir yol değildir.

Geniş aydın geçinen kesimler de ordu eleştirisi çok şiddetli. Diğerlerinden daha sağlam, köklü yapılmış değildir. Tabii bu temelde

emekçi sınıfla yol gösterilebilecek siyasal oluşumlar olduğu. Sağlam önderlikler geliştirebilir. Bu konuda özellikle cesur ve sonuna kadar doğru örgütlenme anlayışlarıyla, müdaceleleriyle ortaya çıkan gelişmeler, zayıf ve bu konuda iş yapmaktan istenmeyen durumu son derece çarpıktır. Kendilerini bile ayakta tutamayacak kadar zor durumdadırlar. Bunlardan halk mahalefeti, devrimci halk önderliği bekleme, şimdiki biraz zor oluyorum. Ama bir ihtiyaç da ortaya çıkmıştır. Emekçi sınıflar kurtarmak istiyorlarsa bu ihtiyacı gidermek zorundadırlar. Onun için de önderlere gerekisinin daha fazla artması durumdadır. Önderler eskisi gibi kendi kendini altında küçük burjuva hayalcileri değil, daha sağlam aydınları veya basarlı halk önderleri biçiminde ortaya çıkarmak istiyorlar. Çıkırlarsa bu biçimde ortaya çıkacaklardır. Biraz sarımsız, zor olacaktırlar ama, gelişirse bu biçimde biraz daha sağlam gelişecekler. Türkiye'nin temel sorunlarına emekçi sınıfların çıkarı temelinde bakmak zorunda kalacaktır. Bu onları daha gerçekçi olmaya itecek ve bu da tabii ki daha sağlam bir politik müdaceleye yol açabilecektir. Bunun da objektif koşulları her zamankinden daha fazla uygun hale getirilmiştir. Mevcut tartışma ortam koşulları bizim bu biçimde ortaya çıkarabilecektir.

Bizim direnişimizin Parti seçeneğimizi bu konuda epey yol gösterdiği biliniyor. Parti düşüncesi, Parti örgütleniş ve mücadele tarzı çok yoğun bir biçimde tartışılıyor, ilgi görüyor. Belki de Kürdistan'dan çok Türkiye ortamına yakından etkiliyor. Bunun da nedeni şu: Öradaki emekçi sınıflar, kendi sınıf mücadelesi seçeneklerini kendi göz deneyimleriyle bulma yerine PKK'de buluyorlar. Ona göre mücadele yapıyorlar. Dolayısıyla ilgilyle izliyorlar. Bu modelden esinlenerek, kendileri için de uygun bir araç geliştirmek istiyorlar. Dolayısıyla PKK aracı, yöntemi onlar için iyi bir örnek teşkil ediyor. Bunun için Parti etrafında tartışma güderek yoğunlaşıyor. Onların Kürdistan emekçi halkına gösteremediği seçeneği, PKK, Türkiye'nin emekçi halkına gösteriyor. Bu anlamı bir gelişimdir.

Günümüzde ezen ulus devrimciğin yerine getirmesi gereken görevi, ezilen ulus devrimciliğinin ezen ulus devrimcilerine tereddüt göstermesi sözkonusudur. Bunun çok çeşitli nedenleri vardır. Parti tarihinin incelenmesi, bizim nasıl ezilen ulus devrimcileri olarak ezen ulus devrimcilerine örnek olduğumuz, onlara yol gösterdiğimiz, onların direnişine ayağ kaldrma durumunda olduğumuz göstermektedir. Bu konuda sanırım daha kapsamlı bir inceleme Türkiye emekçiler adına ortaya çıkarmak isteye sözcüler, devrimciler gerçekleştirecektir. Onlar PKK deneyimini sıkı kıyacı inceleyerek kendi seçeneklerini, kendi halk önderliklerini nasıl geliştirebileceğini ortaya çıkaracaklardır. Ve bu da tabii ki bizim Türkiye emekçilerine en büyük desteğimizi olacaktır. Bunun da şimdi önemli bir tartışma evresine girişti, elbette ki tartışma tartışmaya sınırlı kalmayacağı, tartışmaların sonucunda sağlığı bazı gelişmelerin ortaya çıkabileceğini, bunun gününün, saatinin geldiğini söylemek yerinde bir tespitdir. 12 Eylül rejimi, karşındaki güçlü direniş oadağı PKK'yı bulmasıyla, gerek Türkiye emekçilerinin tarihi yapımda, tarihi gelişiminde önemli bir dönüm noktası, bir değişikli aşamasını yaparken, emekçi halkların kurtuluş mücadelelerinde de 12 Eylül rejimi

8. Yılında 12 Eylül Faşist Rejimi...

Baştarafı 30. sayfta

12 Eylül faşist rejimine karşı tüm Türkiye solunda görülen düşüncülük, bugün hepsinin baş parak durumunda olduğu ortaya çıkarılmıştır. Sağlam demokratik sesin olmaması, emekçi sınıfların bu konuda öncülüklerini konuşturamaması, bugünkü yoksullukların, düşkünlüklerin temel nedenidir. Bugün toplumun ağır bunalmış, nefes alamaz durumu sağladır direnişçilerini ortaya çıkarmadığını göstermektedir. Bir karşı-devrim bastırıldığında ona karşı direniş olmayınca, onun altında kalarlar ezilir. Bu tarihin bir kanunudur. Böyle olunca da yaşamaya fazla hakları yoktur. İşte bunu kurcasına "bize fazla değmedim görünce" diyerek, 12 Eylül'ün amansız baskı yıllarının geçirilmesini için, bir köşede seneler, "günlü gelince tekrar ortaya çıkarız" diyenlerin gaffet içinde oldukları, tarihe karşı hiç de anlancak bir biçimde konuşacakları bir gerçekçektir. Ve bu da bugün daha iyi gözüküyor. Kısaca bütün toplumsal düzeyde olduğu kadar, emekçi sınıf ve tabakaların partak bir imtilan veremelerinden dolayı içine düştükleri yoksulluğu, düşkünlüğü buna bağlamaları gerektiği kadar çok utanamaz bir tasfiyeciliği yaşamaları, direniş gösterememesinden ötürü, bugün hiçbir ülke somutunda görülmeyecek kadar örgütsüz, direnimsiz, dolayısıyla çürümüş yapıları olmalıdır. Aynı şey Partimiz için de geçerlidir. Partinin çizgisine, taktiklerine her yönüyle katılmayanları nasıl bozuculukları için gidemedikler, Partinin başına bela olmak üzere gide-medikleri ortaya çıktığı gibi kararlardan direnişçilerin yaratabileceğini de ortaya koymuştur.

Partimiz, bir avuç kararlardan direnişçilerin dağlarda, zindanlarda, yurdında hayatlarını ortaya koyarak, tarihin güçlü zorbaları rejimlerinden bazine karşı nasıl büyük zaferler kazanabileceğini ortaya koymuştur. Sayıları hiçbir zaman birkaç yüze geçmeyen devrimciler topluluğu, gerçekten de tarihsel dayanakları güçlü olan ve günümüzde de en gerici mihraklar tarafından desteklenen bu rejimin karşısında hareketinden ne kadar olduğu ortaya konulmuştur. Bunlar da ortadadır. Bugün PKK'nin cesareti, fedakarlığı düzeği, dost-düşman tarafından saygınlık bulmuştur. Bu da onun gösteriyor ki, eğer bir avuç kararlardan doğu yolda, dosdoğru yürürlerse, ikircikli düşmeden sonuna kadar kararlı yürürlerse, zaferi yaratabilir. Bugün bu durumları yaratan Partimiz, eğer kararlı yürüyüşüne daha da ılerli götürebilirse zaferle ulaşmasını kazanmış olduğu kesindir. En zor yıllarda kendini geliştirebilen bir Partinin, bugün milyonlara ulaşan bir kitle temeliyle ve güçlü bir deneyimle silahlanmış olarak, gelecekte kazanımına elverişli düşümlenmez. Yeterli her dönem ortaya çıkardığı görevleri yerine getirip, bu görevlere uygun bir örgütlülükle karşılık verir. Ve yine bu yıllarda da kazanılması gereken yaman yıllar olarak görünür. İşte bütün bunlar yapıldıkça halkların tarihinde en parlak başarılarından birisinin de bizim halk tarihimiz

içinde yaşamaya hazal olmak için güç çerçep haline gelecektir. Hem de beklenmedik, çoğunun rüyalarını bile gerçekleştirmediği bir dönemde bu gerçekleştirilebilir. Demek ki önemli sonuç, birlerce yıllık baskı, sömürü geleneğine dayanan en zorba rejimlerden birine karşı en büyük özveriyle, cesaretle, direnme geleneğini kavramış ve bu konuda kendini ortaya atması olanlar en inanılmaz olanı gerçekleştirebilirler. Bu bir toplumsal devrim olabilir. Bu bir ulusal kurtuluş olabilir. Kendi deneyimimiz de ortaya çıkan budur. Bu rejim 8. yılını geride bırakırken, özel olarak bize karşı özal savaş anlamına gelen, tarih dayanakları itibarıyla bu tarihin en son üründü olan vahşi-barbar düşmanın bu rejime karşı bir ayakta durmak, bütün barbar tarihe karşı durmayı kanıtlanmak, halkımızın direniş tarihinde silinmez hariflerle zafer yazacağımdır gerçekçektir ve kanıtlanabilir.

Halkların seçkin direnişçiliği bu konuda inanılmaz olanı böyle gerçekleştirebilir. Ve ısrarla bu deneyim üzerinde durulursa, gerekli koşullar yaratılırsa, halkların en inanılmaz barbar rejimleri yarattığı karantik ortamları ledi kendi kurtuluşlarını kendi elleriyle sağlayabileceklerini, hele bu halk Kürdistan tarihi halkı ise kendi mensuplarını dahi kurtuluşlarına umut geliştirmekten uzak olduklarını, rüyasını bile görmekten çekindikleri gerçekçektir bugün sadece tarihsel, "basarabiliriz, kurtulabiliriz" umudunu en güçlü bir biçimde duymakla yetinmeyip, giderek dalga dalga kendi savimsizleriyle mücadele alanlarına çekildikleri bir durum yaşanıyor. Eğer bu durum böyle devam ederse, bu umutların gerçekçektir, bir halkın kurtuluşunun ta kendisi olabileceği ortaya çıkıyor. İşte üzerinde çok durulması gereken, kendisiyle bütünümleri gereken, büyümesi ve temelinde sağlaması gereken deneyimimiz.

Bu deneyimimiz en başta şüphesiz Partilerimiz inceleyeceklerdir. Ondan da öteye bunlara sağlam bir Partili olacaktırlar. Böyle bir Partilerimizin bir halkın özürleşmesinden ibaret olduğu yoldu görecektir. İşte bu da, bu çağda yapılması gereken birlik tek doğru çalımadır. Bu çalıması tek öne aldık, bütün hepimizin öüne ikinci planda bıraktık. İsrarla devrimci çalıması, devrimci faaliyeti halkımızın da gündemine koyduk. Bu temelde düşüncelerimiz, uğ-

raşlarımızı yoğunlaştırmayı esas aldık. Görüyorsunuz ki, bütün bunlar bugün bosa gitmiştir. Bütün bir halk kendileri üzerinde tartışıyor. Bütün cabalar bu temelde zorlaşıyor, yüceliyor. Bu temelde halkımızın bütün yığı insanları bir araya geliyor. Mücadele meydanlarına çıkmak için sabırsızlanıyor. Görüldüğü gibi en doğru yola böylece girilmiş oluyor. Ve bu yolda en sağlam cabalarla, halkın kaderlerini belirleyici bir tarzda halteme yoluna koyuluyorlar. Biz bu faaliyeti böyle esas aldık. Bugüne kadar da en utacı bir ikircikliğe düşmeden büyük bir kararlılıkla, azimle, çabayla buraya getirmeye çalıştık. İşte sizlerin de esas alınması gereken azim, çaba budur.

Bugün her zamankinden daha fazla ortaya çıkmıştır ki, bu amansız zorba rejim, 12 Eylül faşist-sömürgeci rejimi, başta Kürdistan halkı olmak üzere, Türkiye halkı üzerinde de dünyada gerici güçlerin ondan bekledikleri, onunla sağlamak istedikleri tehlikeli yönellerinden önemli oranda kurtulmuşlardır. Artık yavaş yavaş tarihin çöp sepetine atılıyor. Eğer bundan sonraki mücadeleimiz daha kararlı olarak sürdürülürse, tamamen bir daha dirilmemesine bu benzeri rejimleri tarihe gömülür. Böylece tarihi bir katkı yapmış olacaktır. Tabii ki bunu yapmakla kendimizi bugün öneymiş başarımlar devrimcilerin mutluluğu için de görebiliriz.

Görevimizin tam başarılması bizi umutsuz kılmıyor. Baktık daha fazla başarmak için çok daha güçlü umutları, çok daha güçlü olanakları gerçekçektir. İşte her zamankinden daha fazla ortaya çıkan gerçekçektir budur. Gerçek önderlik, halkların gerçek önderi olmak, böyle boylesine zorlu yılları böyle karışılacak, böyle kazanılmak. Başta Partimiz militanları olmak üzere, tüm halkımız yaşadığı bu büyük tarihi deneyimi —ki bu deneyimin kazanılmasında en büyük pay sahibi olan zindan direnişçileri—, devrim şehitlerini bağlıklarını bir yaşam sorunu olarak, bir ahliki gelenek olarak yerli yerine oturtacak. Bunların toplu ifadesi demek olan halk, kurtuluş siyasetini daha da somut biçimde yaşayacaktır. Yeni yaşam ancak bu temelde yaratılacaktır bizzat kendi deneyimleriyle gerçekçektir. Bunu, bugün kısmen görürsünüz da, yarin bunu tam zaferle kapatacaktır. Bir halka yarışan olan en yüce yaklaşım budur. Halk adına bundan daha yüce bir çaba da sergilenemez.

10. YIL AFİŞ YARIŞMASINA KATILIM

PKK'nin 10. yılını doldurması vesilesi ile açtığımız afiş yarışması devam ediyor. Yarışmaya şu ana kadar onlarca okuyucumuzdan resimler geldi. Bunlardan bir kısmı dağda savaşan gerillalardan geldi.

Yarışmaya gösterilen ilgi, sonuçları açıklayacağımız 27 Kasım tarihine kadar gelen resimleri de değerlendirmeye başlıtma kararına götürdü. Bu nedenle okuyucularımızın yarışmaya katılmalarını bir kez daha belirtiyoruz.

HALKIMIZA!

Gelinen aşamada faşist Türk sömürgeçiliğine karşı yürüttüğümüz devrimci savaşımız ıleri boyutlara varmıştır. Halkımız, cephe ERNK ve sanlı ordumuz ARGK safalarında birleşmekte ve halk ordulaşmamız adım adım gerçekçektir.

Bunun karşısında kendi yok oluşunu gören düşman, devrimci savımızla halkımız katilimini engellemek için, ülke genelinde olduğu gibi, bögümüz Derim'de de çeşitli kanunlarını uygulamaya koyarak, çok ve mezarları boşaltmak ve böylece halkımız ucu bölgeleğe köttiyerek, sıcak savaş ortamında uzaklaştırmak istemektedir. Bununla, halkımızı özünden boşaltarak, yihara büyük bir çaba ve emek sonucu yaratmış olduğu değerlere ihanet etmek zorunda bırakmaktadır. Bu uygulamaları karşısında halkımız zindan, düşmanın bu yönlü amaçlarını önemli oranda boşa çıkarılmıştır. Ancak, her ne kadar düşman bu çabalarında başarılı olamamışsa da birçok alle ve birey kendi köyünden, toprağının koparılardan vatandaşın uzaklaştırmıştır. Toprağının koparılma ve insanlarını, Türkiye'nin değişik illerinde sefir bir yaşam maruz bırakılmıştır.

Düşmanın baskı, işkence, tehdit vb. zor yöntemleri kullanarak halkımıza dayattığı ve reva gördüğü bu yaşam biçimi kurtuluş değildir. Öyleyse, düşmanın bize reva gördüğü bu kölece ve onursuz yaşam biçimi kabul edilmemelidir. Tek kurtuluş yolu; yıllardır emek verdiğimiz topraklar üzere Partimizin açtığı mücadeleye yolunda yürümektir. Cephe safalarında birleşmek, Ordu safalarında savaşmaktır.

Düşmanın köylerimiz boşaltma, "yasak bölgeler" oluşturma ve halkımızı mücadeleden koparma doğrultusundaki uygulamalarını boşa çıkarmak amacıyla, bugün Kürdistan'da halkımız temsilen bir lktidar gücü durumunda gelen cephe ERNK'nin eyalet yönetimi organı aşajdaki kararları almıştır:

1- **Üstkenin toprakları üzerinde yaşayan her Kürdistanlı yurtsever, ulusal kurtuluş mücadelemizi geliştirmek ve korumakla görevlidir. Bu yurtseverlerin bir gereği, vatandeşin temel vazifesidir. Bundan hareketle:**

A) Her ne gerekeceği olursa olsun toprağını, köyünü, emek verildiği değerleri terkidep, göç edenler bu topraklardan yararlanma haklarını kaybedecekleri gibi ulusal kurtuluş savaşımız karşısındaki vatandeşlik görevlerinden de kaçmış sayılacaktır.

B) Köyünü, toprağını terkidep gidenlerin tüm mal varlığını Ulusal Kurtuluş Cephe mi tarafından halk adına el konulacaktır. Dolayısıyla bunların mülkiyet hakkı ortadan kalkmış olacaktır.

C) Toprak işleyenlerind ve uğruna kan dökenelelerinden ilkesinden hareketle kamulaştırılacak bu topraklar, işlenmek kaydıyla köyde kalan diğer vatandaşlarına uygun biçimde dağıtılacaktır.

D) Köyde kalıp devrime emeği geçen yurtsever vatandaşlarımız, kendilerine dağıtılan toprakları işletmek kaydıyla elinde bulunduracak, eski sahiplerine herhangi bir bedel (kira, icar vb.) ödemeyecektir. Ayrıca kendilerine devredilen bu toprakları satamayacakları gibi, satın da alamayacaklardır. Elde edilen ürün (bağ, bahçe, tarla, orman vs.) tamamen bu toprakları işleyen köylüleri ait olacaktır. Aksi durumda cezal uygulamaya geçilecektir.

Tüm halkımız bu kararların gereklerini yerine getirmeye çağırıyoruz.

ERNK
(Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi)

Derim Eyalet Komitesi

Parti ve Gerilla Yaşamında Devrimci Ölçüleri...

Baştarafı 20. sayfta ke tartışılacaktır, ben aslında onların her şeyini tartışmaya varım. Sözüme bizi "diktatörümüz", bu konulara hiçbir hayat hakkı tanıyormuşuz, öyle değil. Her şeyi biliyorsunuz, kimliğini bile diline almakta ölümden korkar gibi kaçan bir halkta, biz bugün kimlik veriyoruz. Biz bu konuda en büyük demokrasiye öncelikli kimsilerimizden bu kadar uzaklaştırmışız, onun kimliğini vermek, bugün düşman ona yarıdıkları yapıyor. İşte bak sözüme insanı adı altında yine efil bin kişi kabul ediyoruz PKK sayesinde. Kürdistan halkına hiç olmazsa bizim saygımda soykırım uygulanıyor. Bugün onların katlını, Kürdistan'da durdur, PKK'nin korkusudur. Ama bunlar namert, aşajlık olarak da belli, bir süre daha yaşamaya devam edecekler. Onlar iki yoldaşımız

yakınlarından geçünce komple kurup, TC'ye, Onların cesetlerini hediye edecek kadar namussuzdur. Bugün TC onlardan mi korkuyor, bizden mi? Bizden korkuyor. Namertlik büyük olunca dedim gibi, yığılık de büyük olmak zorundadır. Bunun karşısında ve her düzeyde olmalıdır. Büyük yığılıklar gösterilmek zorundadır. Yigit yaşamı basit ele almak istediysen, halen basit ele almaya çalışıyorsunuz. Ben bin sorun önünize koydum ve pıksı yollarını da koydum. Özünlü neyse, gücünüz neyse ona göre olursunuz. Ve bu da herhalde insana saygının, insana değer vermenin en sağlam, en doğru yoludur ve sizden de bundan başka bir görev beklenilemez. Size bunun dışında, başka bir gerekçe ile yaklaşıyor ve görev beklemiyoruz.

31.8.1988

İmpressum:
V.I.S.d.P.:
A. Sarı
Vogelangerstr. 286
5000 Köln 30

Yarışma Adresi:
SERXWEBÜN
Postfach: 10 16 83
6000 Köln 1

Hesap Numarası:
Stadtsparkasse - Köln
A. Sarı
Konto Nr.: 1 74 21 96
BLZ: 370 501 98

Avusturya 22.50 s.
Belçika 75.00 bfr.
Danimarka 10.00 dkr.
Fransa 7.50 ff.

Hollanda 3.75 hfl.
İngiltere 0.90 £
İsviçre 7.50 sfr.
İsviçre 3.00 sfr.
Norveç 10.00 nkr.

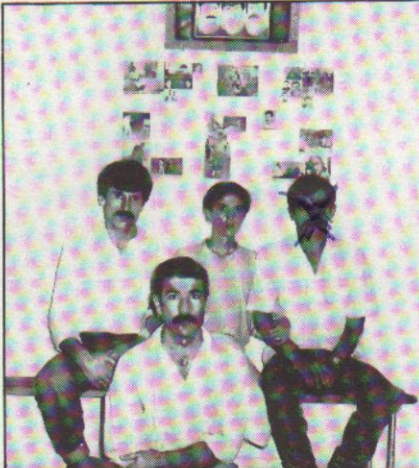

"Mektup Vardır... Ülke Kocar, Yaşam Kocar Satırlarında, Satırları Çiçektir"

Yusufl;

O "İrtina" aızı biçti. Acıyı, zorluğu, yokuşu ve ölümü kafalarında, yüreklerinde ve yaşamlarında olağanlaştıramayanlar, ona katlanamayınlar, katlanma gücü, yeteneği ve cesareti olmayanlar korkulara buluştu, korkuları yaşadı. Verilmiş yığıt sözlerin, dostluk ve arkadaşlıkların üstünü korkulara karaladı; eli-ayağı birbirine dolandı, diz başları çözüldü, zifiri karanlıkların korku şahına şartız ve dolayız teslim oldu. Teslimiyeti en üst perdeden haykırdı, haykırılarıyla o nurulu, saygı/sevgi pratiğini, kimliğini/kişiliğini lanetledi. "Kıyva-köşeyse pekilmek, coluk-çocuğa karışmak, ev-bark kurup kendî halinde yaşamak" yetmedi. Korkunun soluğu yine de enseindeydi, kaçması, kaçıp uzaklaşması, uzakları "yuurt" tutması; özünde iyiden, güzelden, doğrudan, dostlukta ve gelecekte yana ne varsa sırt dönmesi, selami sabah keşmesi gerekirdi. Yoksa, evet yoksula ölüm vardı, ölmek vardı, acı çekmek, acıyı iliklerine kadar yaşamak, tüm dokularına; tüm hücrelerine, hücrelerinin can teline işkencinin mızrabını vurdukm vardı. Korkuncu bu, katlanılmaz gücü; inanc, bağlılık, güven, cesaret, sevgi ve saygınlık, daha sağlam sırsız bir kişilik ve irade gerekirdi. Oysa baidtan, tam tepeden kopulan "İrtina" yapıp yikiyor, yazıt, iradesiz, yasmama, dolayısıyla geleceği ve onun öngördüğü pratiğe aile ve gönlü başlarıyla değil, yazıt, kendiliğinden, belli-belirsiz bağlarla "bağ" lantları darmadağın ediyordu.

Gerçekliğin bilince çıkarp; sosyal yaşam pratikleriyle onu doğrulamayı; salt moda diye, geçici bir heves, ya da hayecanlı-

Şamil BATMAZ, Sakine CANSIZ, Mehmet ŞENER ve Ali ORUÇ

coşturucu bir macera diye tanımlayan unsurların bzen yoksun yüzeylilikleri elbetteki başka bir sonuç yaratamazdı, direnç çizgisinin güçlü kompoz halkası olmazdı.

Korkaklar, sinmişler, yılginlar anlayış bekliyor(!) okşansın, açığa çıkan, deşirile olan, mahkum edilen davranışlarının "kabul edilebilir" olmasını istiyor, bekliyor... Büyük ögü duyuyorum, büyük kin besliyor; bilencil, eğitilmiş, gerçekçilikle yoğrulmuş, yerli yerine oturmuş örgütlü bir öfke bu. Haklı ve namuslu, sapına kadar doğru bir öfke... Direnerek yere düşenlerin öfkesi bu. Öfkem, öfkemiz

sana-size Yusuf. Dostluklar sunman, geçmişini anımsaman, anılarda yaşamam beni yatıştırmas, bu gerçeği yadsımsak.

"Dostluğumuz, imamını, Xorto mu hiç unutmamızı" diyorsun. Nedir dost olmak ve unutmamak? Evet nedir? Unutmamak; "konuşmak, hüznellenmek, anımsamak mıdır? Unutmamak geçmişti duygusallıkla anmak, iç çekmek ya da "ağlamak" mıdır? Nedir unutmamak; evet nedir? Unutmamak omuz omuza olmak, ya da aynı bilinc, yürek ve inanca yaşamak, eylemlişmektir. Unutmamak aynı olmak, yakın gelmektir. Unutmamak direnmek; korkuya yönelmek, sev-

gili yürekle sınırlamayıp pratik gerçekliğimizle sınamak, güçlendirmek ve yaşamaktır. Unutmamak; kendini aşmak, yenilemek, halklaştırmaktır. Unutmamak duygusal seramonin yazıt-ıradan sözcüğü değil; yaşamın eylemi, yoldaşlığın, yakınlığın sıcaklığı, gerçek özdür. Dostluk da böyle.

Açığım ve açık söylüyorum: "Dostum" diyemiyorum sana. Sende dostluğumuzu görmüyorum. Biz Mevlana değiliz, yuvamız da dergahı... Duyduğdan sevgiye, düşünceden başlama, düşünceden başlama her yerde ve her alanda tutarlı ve ilkelidir. Öyle olmalıdır: "Dün dündür, bugün de bugün" diyemeyiz; dün ile bugün arasında kopmaz, yadsınmaz bir bağ, bir ilişki bütünlüğü vardır ve bütünlüğü, dünün bağrından sökün etmiştir. Bu açıdan dün ciddi bir eleştiriyi tabi tutulmalı, yargılanmalı ve olumsuzlukların mahkumiyeti temelinde değil; onun ölümlü, biyolojik ölümlü temelinde bugün yaratılmalı ve savunulmalıdır. Dostluğumuzun önkoşulu budur. Ve bu da pratik tutum gerektirir. Sözle-sözla ifadenin bir anlamı, değeri yoktur, olamaz.

Bu açıdan mektubun beni duygulandırmadı, heyecanlandırmadı. Mektup vardır yürekle, coşturucu birini, sınırsız sevinirdir, onunurumun olur, kendimi görürüm satırlarında, geçmişi; duyulanın, ağlarm çoğu zaman. Çünkü doğrudur, yakındır, direngendir, yaşamaktadır, dolaylı değildir. Gerçekler sınırlamaz, kendini artırtay tartışır. Dosttur, samimidir, sıcaştır. Ülke kocar, yaşam kocar satırlarında, satırları çiçek, kavgağar. Satırları onu bana getirir, onu bize. Sonra ölmektedir yüreği, yüreği dönmek için, döner de. Dönen yığıltı, samimidir, dosttur,

tanıdırık. Dönen iki gözündür, umuttur, aşktır, gelecektir; unutmamıştır, unutmayı düşünmemiştir. İçerdekini satır satır, damar damar, ilmek ilmek yaşamıştır, adını almıştır içerdekini, içerde olmuştur, içerdekile büyüştür. Sevdikim, saygı duyduğum, yoldaş bildiğim onlardır. Evet onlar, ontarlaşman, onlarla olman, onlar gibi yakın, onlar gibi yığıt, bana yakın olman gerek.

Evet İredesiz ve yasıyoruz, yasıyoruz. Xorto olarak ya da Şamil olarak, Ali, Zafer ya da Sexo olarak yasıyoruz, yasağacağımız her gün, her an, her zaman sevdiklerimizle, sevgili ailem, halkım ve canlarımıza olacağım, olacağı. Geleceği, ilerletici olan budur, bu duygu, bu bilinc, bu inançtır. İnancsızlığı, Sevevark yasıyoruz, sevevark katliyanıyoz zorluklara. Güllüyoruz, güleceğiz, hem de inatla güleceğiz. Dostlara "aynık" selamları değil, birlik, yakınlık, dostluk selamları yollayacağız hücrelerimizden, hücrelerde şafağı olacağı her yeni günün, korku nedir bilmeyecek, tanımayacak yüreklerimiz, yüreklerimiz korkuya, korkuya çarpmayacak, her yeni günde, her yeni atımda çarpacak, belki de duracak, ama biz yaşayacağız, yaşayablidükçe.

Yusufl; evet 9 yıl sonra seninle ilk buluşmamızı, ilk mektubunu aldım ve sana bunları yazdım.

Tepkini bilemem ama, tepkinden çekinmedim... 9 yıl, senden yana; halksız, kavgasız, insansız, cansız geçen -"yaşanılan" koca 9 yıl. Nasıl yaşayabildim? Nasıl soluklanabildim, evet nası?

Selamlar...

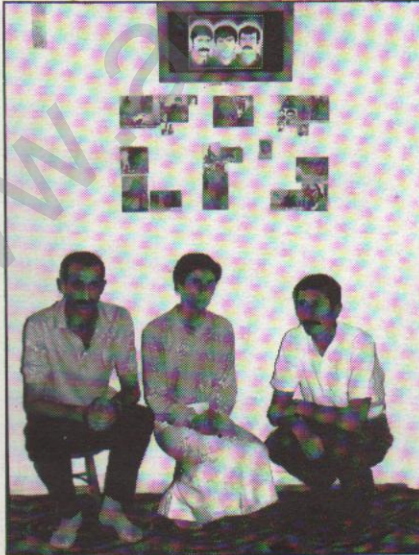
Şamil ya da Xorto

19 Ağustos 1988

"Partiye ve Parti Önderliğine Sahip Çıkmasını, Çalışmasını Bilelim!"

Sevgili kardeşim, Parti Önderliğini ne kadar sevdiğimi, saydığımı, değer verdiğimi ve verdiğimi bilirsin. Bakıyorum dün olduğun gibi bugün de bazı tipler, kendi küçük çıkarları için Önderliğimize cımadık karalamı bırakmıyorlar. Oysa ki, onları yetiştiren, insanlık ölçülerle büyüyen ve okutan Parti Önderliğidir. Parti Önderliği, kendi yoldaşları için her fedakarlığı, sevgi ve şefkati esirgemedi. Kendisi en zor koşullarda yaşamayı sürdürürken; yoldaşlarının daha iyi gelişmesi için tüm olanaklarını sonuna kadar bunlara açtı.

Bugün ise, bunlardan bazıları, kendilerine sunulan değerleri her vurup harman savurmaya çalışmaktadır. Gerçi olağan bir şey değildir; ama, bu kadar nankörlük ve alçaklık, yapılamaz veya yapılabilmemesi hiç düşünmedim. Yarın da, öbürsü gün de bu tür durumlar yine de olacaktır. Senden ve sizlerden istediğim tek şey Parti Önderliğine bakmanız ve korumanızdır. Dün; O, bize baktı, korudu. Bugün sıra bizdedir, sahip çıkıp koruyalım. Parti mirasına göz diken yeni Şeyh İdrisilere karşı çıkın. Onun; sana, bana, bizlere verdiği sevginin, yoldaşlığın karşılığını verelim. Maddî-manevî tüm gücümüzle Partiye ve Parti Önderliğine sahip çıkmasını, çalışmasını bilelim. O nankör, alçaklar elime geçse, inan ki, bir kaşık su da boğarım. Ne yapayım ki, kendilerine ulaşıyorum. Bu tipler yaptıklarındaki belki de biraz haklı. Bir örnek vereyim: Sak-

İbrahim İNAK, Sakine CANSIZ ve Cevdet İNAK

sıda yetişen bir çiçeği alıp bahçede ekmek, o çiçeği yetiştiremeyiz değil mi? Çünkü, değişik koşullara

adepte olamıyor. Veya yeni yaşam tarzına ayak uyduramıyor. Durum böyle de olunca kurumaktan asla

kurtulamıyor. Bu bakımdan haklı diyorum, yoksa, Parti Önderliğinin ve Partinin tüm mirasına göz dikemeleri ve bu mirası yok etmek için de hunharca çabalar içlerine girmeleri, bence aff edilmeyecek bir durumdur. Senden istediğim, her koşul altında Parti Önderliğine sahip çıkmandır. Parti Önderliğine sahip çıkarsan bana ve biz diğer yoldaşların tümüne de sahip çıkmış olursun.

Canım kardeşim, şeyt gerekçen bir kardeş olarak görüyorsan —ki bundan zerre kadar kuşkuym ve kuşkuym yok— nasıl bana sahip çıkıp bakıyorsan ayımsını, hatta daha fazlasını Parti Önderliğine yap. Neden mi? Çünkü ben ve biz sağlığı, dinç ve dimdik ayaktaız; hep dinç kalacağız ve Parti Önderliğine karşı görevlerimiz yerine getireceğiz. Siz diğer Parti bireylerinden daha fazlasını bekliyoruz. Kendi küçük çıkarlarını düşünenlere karşı acımazsı ol. Parti Önderliğinin bize vermiş olduğu değerlerin karşılığını verelim. Dedim ya, annemizin, babamızın veremediğini ve yapamayacağını Parti Önderliği yaptı. Haksız mıyım? Sağlıklı bir irdaden var. İradesizliğe ve kararsız iradeye karşı ol. Bizim gibi başını dik tut. Sen can kardeşimden, Parti Önderliğine sürekli bağlı kalmanı istiyorum. Tüm diğer Parti bireylerinden de bunu bekliyoruz ve diliyoruz. Kendilerine söyle, liet.

Canım kardeşim; bizim durumumuz iyidir. Sağlıklı ve dinçiz. Yanımdaki arkadaşlarımda da durumları aynı. Bir ailede bulunmayan en

sevecen, saygı, sevgi bizde var. Kısaca, tek bir insanımız gibi yasıyoruz. Bunca değerli yörelerden gelen bu kadar insan, nasıl insan gibi davranıyor, hareket edebiliyor? İğneden iğneline kadar her şeyimizle bir bütünsellik içindeyiz. İşte bundan dolayı; daha bir kvanç ve gururluuz. Siz şıdandıklariden ise, habire çatlık seeler duyuyorum. Bu da beni kahrediyor. Bazı mutlu-kul haberini de duyuyorum. Bunlara gururlanıyorum, sevinçimden ne yapacağımı bilemiyorum. Sizen istediğim hep gerçek bir aile gibi kivanç, sağlığı ve mutlu olmanızdır.

Sevgili kardeşim; diplomasi üzerine bir kitap okuyorum. Uluslararası diplomasi tarihi. Çok güzel bir kitap. İçinde, diplomatların, diplomatik atanda kullandıkları, konuşma ve davranışlar üzerine çok eğitici konular var. Diplomatik dil denilen anlayışın insanların okumasını tavsiye ederim. Gerçi bizim yaşam tarzımız zorunlu olarak diplomatik dilde açık olmalıdır. Biliyorsun dokuz yıldır tutsağım, bu süre zarfında diplomatasının tüm yöreleri, yaşam pratimizle öğrendik. Bazıları diplomatik dil çok iyi bildikleri halde, bunu kendi küçük çıkarları için kullanmaz papıyorklar. Sorun diplomatisi sorunu değil tabi, kendi pembe hayallerinin bir başka biçimde dışı vurumudur. Okuduğum kitapta, bunlar çok açık bir biçimde belirtiliyor.

Bütün hepimize candan selamlar
Cevdet İNAK